SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NİNE

Sayı 87 / Mart 1989 / 3 DM.-

'89 NEWROZ'UNDA HALKIMIZ DAHA İSYANKAR, ERNK DAHA GÜÇLÜ!

NEWROZ'DA ARGK DAHA GÜÇLÜ VURDU

Yeni yıla ve yeni bir mücadele dönemine girişle birlikte ulusal kurtuluş mücadelemizdeki ivme de hızlandı. Faşist Türk sömürgecilerinin binlerce askeri güç, tank, helikopter, uçak vd. ağır silahlar eşliğinde başlattığı operasyon boşa çıkarıldı. Bahara girmeden, ulusal kurtuluş güçlerimizi imha etme çabaları da etkisizleştirildi. Faşist özel savaş yönetiminin mücadelemizi bahara girmeden boğma çabalarının akıbeti değişmedi. Sömürgeciler eli boş olarak operasyonları sonuçlandırmak zorunda kaldılar.

Newroz'un tarihimizde giderek güçlenen, çeşitlenen anlamı ile, bu yılın bahara denk gelmesi, mücadelemizde yeni atılım dönemlerinin başlangıcı da olmaktadır. Bu dönemin, siyasi ve askeri olarak yoğun bir atılım dönemi de olması, düşmanın, bu atılımı boşa çıkarmak için karşı-devrimci saldırılarını bu dönemde daha da arttırmaktadır. Her yıl yaşanan bu durum, 1989'da bir kez daha yaşandı.

1989 Newroz'u halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK açısından son derece önemli bir dönemi de ifade etmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemiz önceki yıllara nazaran bu yıl daha ileri ve güçlü mevziere sahiptir. 5 yıllık savaş süresince ulusal kurtuluş mücadelemize karşı sürekli kaybeden faşist Türk sömürgecileri, 1989 yılında atılımımızı engellemek için karşı-devrimci saldırıları yoğunlaştırdılar. Bu saldırıların Newroz'un hemen öncesine denk getirilmesi de bunun açık bir göstergesidir. Şehir ve dağlık alanlarda yapılan operasyonlarda binlerce yurtsever tutuklanarak, mücadelemizin kitle temeli bitirilmek istendi. Bunun için de işkence ve insanlık dışı uygulamaları alabildiğine yoğunlaştırdılar.

Diğer yandan sömürgeci basında yaygın bir kampanyaya girişti. Operasyonları başarılı gibi göstermenin yanısıra, mücadelemize yönelik bir iftira kampanyası da başlatılar. TV'de, basında Partimiz PKK üzerine dizi program ve yazılar hazırladılar. Bu iftira kampanyasında Partimizin "bitirildiği" imajı işlenerek, sömürgeci özel savaş yönetiminin iflası ve yenilgisi gizlenmeye çalışıldı.

Bölge Valiliğinden yapılan açıklamalarda bu Newroz döneminde alınan önlemlerle Partimizin atılımını durduracakları söyleniyordu. Özel savaşın bir gereği olarak, düşman hep kendisini güçlü göstermeye çalışır. Propagandalarını da buna göre yapar. Newroz dönemine girerken,özel savaş yöneticiminin, bu eskimiş taktiklere yeniden başvurması, zayıflığını gizleme çabasıdır.

Newroz dönemi, ulusal kurtuluş güçlerimiz açısından yeni bir atılım ve gelişme dönemi oldu. Düşmanın tüm karşı-devrimci saldırılarına rağmen, çok az bir kayıpla girilen Newroz dönemi, başarılı eylemlerle, ulusal kurtuluş güçlerimizin, **"Bir parça özgür vatan toprağı yaratma"** hedefi doğrultusunda ilerlemesiyle güçlü bir şekilde yaşanıyor.

Cizre'de pusu

Sömürgeci operasyonların en çok yoğunlaştığı alanlardan biri Cizre'ydi. Sömürgeciler Cizre'de binlerce yurtseverı tutuklayarak, işkencelerden geçirdiler. Yeşilyurt köylülerine insan dışkısı yedirerek, vahşetlerini akıl almaz boyutlara vardırdılar. Bütün bu saldırılarla, kitleselleşen ulusal kurtuluş mücadelemizin Cizre'de gelişimini durdurmaya çalıştılar. Şehir ve köylerde yapılan operasyonlarda kitlelerle, ulusal kurtuluş güçlerimizin bağını da koparmaya çalıştılar.

Düşmanın tüm iğrenç ve alçakça saldırılarına rağmen, ulusal kurtuluş güçlerimiz, Cizre halkının kararlılığının verdiği destekle de, düşmana pespaye darbeler vurdular. Şehir merkezi ve kırsal alanda, ordu güçlerine, polis ve ajanlara karşı eylemler gerçekleştirildi, yaygın kitlesel toplantılar yapıldı.

En son 20 Mart gecesi, düşmanın Newroz dolayısıyla özel talimat yayınlayarak aldığı tüm önlemlere rağmen, ordu birliklerine karşı eylem gerçekleştirildi.

Newroz günü, Cizre'nin Hişar köyü yakınlarında Gevit dağında pusu kuran ARGK gerilla birliği, bir astsubayı öldürdü, birçok askeri de yaraladı. Daha sonra yaralılardan da ölenlerin olduğu söyleniyor.

Gevit dağı eylemi, sömürgecilerin aldıkları özel tedbirlerin de ulusal kurtuluş güçlerimizin eylemliliğini durduramayacağının diğer bir kanıtı oldu.

Şırnak-Dereler'de Çatışma

Şırnak'a bağlı Dereler köyünün Dolay mezrası yakınlarında meydana gelen çarpışmada sömürgeci ordu güçlerine kayıp verdirildi. 22 Mart günü, Dolay mezrası yakınlarında konaklayan ARGK birliği, sömürgeci ordunun operasyon kolluna yönelik saldırıya geçti. Saldırı sonucu meydana gelen çatışmada, ilk alınan haberlere göre birçok asker öldü veya yaralandı.

Türk sömürgecileri, Şırnak alanında, özellikle de Cudi dağı cevarında büyük bir askeri güçle operasyonlara girişti. ARGK'nin, binlerce ordu gücüne rağmen, bu alanda pespaye başarılı eylemler gerçekleştirmesi, Türk sömürgecilerinin operasyonlarının boşa çıktığının bir kanıtıdır.

Newroz, törenlerle kutlanıyor

İstanbul ve Diyarbakır başta olmak üzere, birçok şehirde öğrenciler mitinglier düzenleyerek, ateşler yakarak Newroz'u kutladılar.

İstanbul Üniversitesi, Yıldız Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi bahçesinde toplanan öğrenciler, sloganlar atarak Newroz'u kutladılar. Başka bir grup ise, Sultanahmet meydanında ateşler yakarak Newroz'u kutladı. Kürtçe ve Türkçe atılan, "Biji Newroz" sloganları kalabalığın daha da artmasına yol açtı.

Diyarbakır'da Dicle Üniversitesi öğrencilerinden bin kişilik bir grup gösteri düzenledi. Yakılan ateş etrafında toplanan öğrenciler, Kürtçe türküler söyleyip, halay çektiler. Sıkı sık da "Biji Newroz, yaşasın Newroz!" sloganlarını attılar.

Ayrıca Newroz dolayısıyla İstanbul'da birçok yere bombalı pankart asıldı. Bazı kuruluşlara karşı bombalı saldırılar düzenlendi. Birleşik Arap Emirlikleri Havayolları bürosuna atılan bomba, büyük hasar meydana getirdi. Çeşitli sol örgütlerin düzenlediği eylemler, İstanbul'da Newroz kutlamalarına güç verdi.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bulunan Kürdistanlı emekçiler de yaygın olarak Newroz'u kutlamaktadırlar. Yapılan gece ve toplantılarla Newroz ve ERNK'nin kuruluş yıldönümü kutlanmakta, şehirlerimiz Mazlum DOĞAN ve Mahsum KORKMAZ anılmaktadır.

Botan Eyaletinin Şırnak, Eruh, Uludere ve Beytüşşebap bölgelerinde 1988 yılı içerisinde gerçekleştirilen eylemlerin bilançosu

1— 1 Mayıs 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Cemiver köyü yakınlarındaki Piran Dağı eteklerinde düşman güçleri ile 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birlikleri arasında çıkan ve günbuyu süren çatışmada 10'a yakın asker vuruldu, birçok asker de yaralandı.

2— Mayıs 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Deryan ile Beytüşşebap'a bağlı Üçkardeşler mezrasında bulunan Mala Beyr'iye ait ahırlere aynı gecede bir baskın düzenlendi. Baskında evde bulunan Osman Babat adlı hain ile oğulları, karısı ve bunlara uşaklık, aynı zamanda devlete ajanlık yapan toplam 16 kişi ölümle cezalandırıldı. Bunlara ait evler yakıldı, hayvanları (450) telef edildi. Eylemi 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birlikleri gerçekleştirdiler. Eylemde 1 adet kalaşnikof, 1 adet bruno, 3 adet av tüfeği ve bunlara ait reçi ve mermi ele geçirildi.

3— 3 Haziran 1988 tarihinde düşman güçleri ile 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birliklerimiz arasında çıkan ve günboyu süren çatışmada iki asker öldürüldü, 4'ü de yaralandı. Gerilla birliklerimiz kayıp vermeden geri çekilmeyi başardılar.

4— 27 Mayıs 1988 tarihinde, 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birliklerinden karma bir gerilla birliği Teyan aşiretine mensup bir zomya karakından taradı, bir 1 vuruldu.

5— Ağustos 1988 tarihinde Teyan aşiretine ait bir zomya yapılan baskında 3 çete öldürüldü, bunlara ait 750 koyun imha edildi. Eylemi 14 Temmuz gerilla birliğine ait bir takım gerçekleştirdi.

6— 13 Temmuz 1988 tarihinde Şırnak şehir merkezine bağlı ve aynı zamanda yakın bir noktada pusu kuran gerilla birliğimiz, gelen düşman gücüne açılan ateş sonucu 3 özel tim vuruldu, birçoğu da yaralandı.

7— 18 Temmuz 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Cevizdüzü köyü yoluna mayın döşendi. Mayının patlaması sonucu, çeteilerden üç kişi öldü, yedisi yaralandı, bunlara ait bir araba da tahrip oldu. Eylemi 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı bir manga gerçekleştirdi.

8— 13 Temmuz 1988 tarihinde Cudi Dağında düşman kuvvetlerle, 14 Temmuz gerilla birliğinden bir takım arasında çıkan çatışmada 7 asker, 1 astsubay öldürüldü, birçok asker de yaralandı. Bu çatışmada, 1 G-3, bunlara ait mermi ve şarjörler ele geçirildi. Bu eylemi 14 Temmuz gerilla birliği gerçekleştirdi.

9— 15 Ağustos 1988 tarihinde, Şırnak'a bağlı Cevizdüzü köyü yoluna mayın döşendi. Mayına çarpan bir askeri araç tahrip oldu. İçindekilerden 1 astsubay, 2 er öldü, birçoğu da yaralandı.

10— 20 Ağustos 1988 tarihinde Cudi'de askerlerin konumlandığı bir noktaya mayın döşendi. Mayının patlaması sonucunda 1 astsubay ile 3 er öldü.

11— Ekim 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Gundikê Reme köyünde düşmana ajanlık yapan 3 hain ölümle cezalandırıldı. Yukarıdaki üç eylemi de 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı bir takım gerçekleştirdi.

12— 27 Kasım 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Şelerut köyünde düşmana bilgi veren bir hain ölümle cezalandırıldı. Eylemi 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı bir manga gerçekleştirdi.

13— 5 Aralık 1988 tarihinde Cudi dağında düşman askerleriyle 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı iki takım ve 18 Mayıs gerilla birliğine bağlı bir manga arasında çıkan ve günboyu süren çatışmada 18 asker vuruldu, birçok asker de yaralandı. Ölen askerlerden 11 üsteğmen 2'si astsubaydı. Eylemde 1 G-3, şarjörleri ve mermileri ile ele geçirildi. Ayrıca iki sırt çantası, kasatura, matara vb. eşyalar da ele geçirildi.

14— Eylül 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Nayvan köyü civarında düşman güçleri ile 15 Ağustos gerilla birliği arasında çıkan ve 5 saat süren çatışmada iki asker öldü, birkaçı da yaralandı. Çatışmada 1 savaşçı da yaralandı.

15— Aralık 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Nayvan köyü civarında düşman güçleri ile 14 Temmuz gerilla birliği arasında çıkan çatışmada iki asker öldü, birkaçı da yaralandı.

16— Aralık 1988'de Şırnak'a bağlı Rusur civarında 14 Temmuz gerilla birliğimizin kurduğu pusuya düşen düşman kuvvetlerinden 3 asker öldü, birçoğu da yaralandı.

17— 27 Mayıs 1988'de Eruh'un Zivinga Heci Atya'da yapılan baskında 8 çete ölümle cezalandırıldı. Bunlara ait 500 koyun telef edildi. Bu eylemi 28 Mart ve 15 Ağustos gerilla birlikleri gerçekleştirdiler.

18— Haziran 1988'de Eruh'a bağlı Memiran köyünde 4 ajan ölümle cezalandırıldı. Bu eylemi 28 Mart gerilla birliğimize bağlı bir takım gerçekleştirdi.

19— Haziran 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Kudan köyünde bir ajanın evi yakıldı. Eylemi 28 Mart gerilla birliği gerçekleştirdi.

20— Temmuz 1988 tarihinde Şırnak'ın Zurun yoluna mayın döşendi. Mayının patlaması sonucunda 3 ajan çete öldü, bir araba da tahrip oldu.

21— Temmuz 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Amuryan köyü civarında düşmanla çıkan çatışmada 2 asker yaralandı.

22— Ağustos 1988'de Şırnak'a bağlı Şereftye'de yola mayın döşendi, mayının patlaması sonucu 1 çete öldü, 11'i yaralandı.

23— Şırnak'a bağlı Şereftye yoluna ikinci kez mayın döşendi, patlama sonucunda 1 dozer tahrip oldu.

24— Şırnak'a bağlı Berê Mirê köyü karakoluna baskın düzenlendi, 3 kayıp verdirildi.

25— Şırnak'a bağlı Maydin köyü karakolu üzerine yuvarlanan kayalar sonucunda karakol tahrip edildi, birçok asker de yaralandı.

26— Gabar dağındaki TV vericisine giden elektrik hattı keslerek tahrip edildi.

27— 20 Ekim 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Séredeh köyü civarında düşman güçleriyle 15 Ağustos ve 28 Mart gerilla birlikleri arasında çıkan ve günboyu devam eden, birçok savaş taktiğinin uygulandığı hareketli çatışmada, düşmana 5 ölü, sayıları kesin bilinmeyen çok sayıda yaralı verdirildi. Birliğimiz hiçbir kayıp vermeden geri çekilmeyi başarmıştır.

28— 23 Ekim 1988 tarihinde Gabar dağının Deştalalo köyü civarında üslenen bir başka birliğimiz ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada düşmana 5 ölü, çok sayıda yaralı ve kayıp verdirildi. Bu çatışmada 1 ARGK savaşçısı da şehit düştü. Bu eylemi 15 Ağustos ve 28 Mart gerilla birliklerimiz gerçekleştirdiler.

29— Ekim 1988 tarihinde Eruh'a bağlı Evên köyünden, Zivinga Heci Atya'ya taşınmak istenen bir özel time ait olan kim malzemelere el kondu. Her türlü askeri malzemenin bulunduğu bu araç-gereçlerin toplam yekûnü 13 katır yükü'dür. Bu eylemi 28 Mart gerilla birliğimiz gerçekleştirdi.

30— Ekim 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Berê Mirê köyü karakoluna karşı bir saldırı düzenlendi. Önceden yapılan keşif ve istihbarat faaliyetleri temelinde, oluşturulan plantlama ile hedef üzerine gidildi. Düşmana 10'dan fazla kayıp verdirildi. Bununla birlikte çıkan çatışmada, düşmanın helikopterlerinden biri isabet aldı.

31— Ekim 1988 tarihinde Eruh'un Çirav Dağında düşman pusu birliğine açılan ateş sonucunda düşmana kayıp verdirildi. Eylemi yapan 28 Mart gerilla birliğimizdir.

32— Mayıs 1988'de Uludere'nin Kror köyünde 8 çete ölümle cezalandırıldı.

33— Haziran 1988 tarihinde Uludere'nin sınıra yakın bölgesinde kurulan pusuda 2 düşman askeri yaralandı.

34— Mayıs 1988 tarihinde Uludere'nin Ziravik köyü likokutlu yakıldı.

35— Ağustos 1988'de Uludere'nin Evli köyünde konumlanan düşmanın bir mevzisine saldırı düzenlendi. Saldırıda 10'a yakın kayıp verdirildi. Eylemi 15 Ağustos ve 18 Mayıs gerilla birliklerimiz gerçekleştirdiler.

36— Ağustos 1988 tarihinde Uludere'nin Elcan mıntıkasında kurulan pusuda 5 düşman askeri öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

37— Ağustos 1988'de Uludere'nin Elcan mıntıkasında askeri amaçla kullanılan yola mayın döşendi. Karakol malzemelerini taşıyan arabanın mayına çarpması sonucu tahrip oldu.

38— Mart 1988'de Uludere'de Elcan mıntıkasında askerlerin yoluna mayın döşendi. Patlayan mayın düşman askerlerinin ölmesine neden oldu.

39— Eylül 1988 tarihinde Uludere'nin Kela Memê Dağında düşman güçleri ile 15 Ağustos ve 18 Mayıs gerilla birliğinden bir takım arasında çıkan ve günboyu süren çatışmada, düşman askerlerinden 10'a yakını öldürüldü. Bunlardan biri Mala Beyr'iye mensup, bin de özel tim görevlisiydi. Çatışmada bir helikopter de isabet aldı. Bu çatışmada gerilla birliğimize mensup 3 arkadaş şehit, 1'inde esir düştü.

40— Ekim 1988 tarihinde Uludere'nin Meydan karakolu yoluna döşenen mayının patlaması sonucu 1 traktör imha oldu.

41— Temmuz 1988 tarihinde Uludere'nin Miğin köyünde bir ajan, milisler tarafından cezalandırıldı.

42— Eylül 1988 tarihinde Uludere-Beytüşşebap yolu üzerinde, devlete ait 2 araba yakıldı. Yol üzerinde toplanan kitlelerle toplantı yapıldı.

43— Eylül 1988 tarihinde Beytüşşebap-Hakkari yolu üzerinde bulunan Pilapın karakoluna baskın düzenlendi. Baskında 3 düşman askeri saldırı bırakıldı.

44— Ekim 1988 tarihinde Komata yakınlarındaki mıntıkada düşman güçler ile 18 Mayıs gerilla birliğimiz arasında çıkan ve 7 saat süren çatışmada düşmana kayıp verdirildi. 1 helikopter de açılan ateş sonucu isabet aldı.

45— Ekim 1988 tarihinde Beytüşşebap'ın bir köyüne yapılan ani baskın ve operasyonda köy denetime alınarak tüm köy halkı bir araya toplatıldı. Köylüler arasında çeteleşen 14 kişi silahsızlandırıldı. Belli bir süre propagandada yapıldıktan sonra köy terkedilerek üslere dönüldü. Eylemi 18 Mayıs gerilla birliğine bağlı bir takım gerçekleştirdi.

46— Ekim 1988 tarihinde Beytüşşebap'ta mültecilerin allahlarını astan lüccarların silahlarına el konularak 15 adet silah kamulaştırıldı.

47— Ekim 1988 tarihinde iki ayrı yerde düşmanla çıkan çatışmada (Merge civarında) 2 asker öldürüldü, 1'i yaralandı.

48— Kasım 1988 tarihinde Beytüşşebap'ta girilen çatışmada 1 asker öldürüldü.

49— Mayıs 1988 tarihinde Meydan karakolu civarında çıkan çatışmada, ölü ve yaralı hakkında kesin sayı bilinmiyor. Yukarıdaki 3 eylemi 18 Mayıs gerilla birliğimiz gerçekleştirdi.

50— Haziran 1988 tarihinde Uludere'nin Dêşuh köyünde milisler tarafından ajanların evi tarandı.

51— Kasım 1988 tarihinde Beytüşşebap'ta, karayolların ait iki dozer yakılarak tahrip edildi. (Milisler tarafından.)

52— Mart 1988'de Uludere'nin Nêrweh köyünde milisler tarafından çete evleri silahla tarandı.

Botan Eyalet Komutanlığı
20 Aralık 1988

Halepçe unutulmayacak, intikamı alınacak

5 bin insanımızın vahşice katledildiği Halepçe'ye kimyasal silahlarla düzenlenen saldırının ardından 1 yıl geçti. II. Dünya Savaşında Hiroşima ve Nagazaki'den sonra, en büyük kimyasal katliam Kürdistan'da gerçekleştirildi. Dünyayı dehşete düşürecek kadar insanlık dışı olan bu katliam karşısında aynı dünya dehşete sustu, sükunluğa gömüldü. Oysa, böyle bir vahşet karşısında durulmalı, susulmamalıydı.

Dünya susarken, halkımızın arsına kene gibi yapışıp, yıllardır kanını içtiği gibi emeğini ihlal milliyetçi ve küçük-burjuva reformistler de halkımızın emperyalistlere ve sömürgecilere pazarlamakla uğraştılar. Halkımız, tam bir ümitsizlik ve çaresizlik içerisinde bırakılmaya çalışıldı. Ölümün ve yokluğun kol gezdiği Halepçe kadınımızın 1. yılında halkımız kimyasal dâhil her türlü silahla donatılmış ve eklenerek, cendereye yok edilmeye çalışılıyor. Özellikle de Kuzey-Batı Kürdistan'da Partimiz PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi benzer türdü komplo ve oyunlara engelleniyor, halkımız yeni katliamlarla karşı karşıya bırakılmak isteniyor.

Halepçe katliamının 1. yılında tekrar yinelıyoruz: Halkımıza karşı suç işleyenleri, onu çağımızın aşıklara durgunluk veren vahşetine ilişkene uygulamalarına tabi tutanları affetmeyeceğiz. Halkımızın üzerinde sömürgecilerin ve emperyalistlerin oynamak istedikleri oyunlara izin olan, işbirliği yaparak bunları kolaylaştıran ussalar da devrimci-kinimizden kurtulamayacaklardır. Halkımızın, bir daha Halepçeler yaşatmaması için, Partimiz PKK, katillerden suçlarının hesabını mutlaka sormasını bilecek. Yaşatanlarını ülkemizin kurtuluşu için veren binlerce yiğit savaşçının, binlerce kadın, çocuk ve yaşlının anısının da bir gereği olarak bağımsız ve özgür Kürdistan bayrağını göndere çekeceğiz.

Bismil'de büyük çatışma

Bismil'in Ağıl köyünde meydana gelen çarpışmada ARGK savaşçılarından Abdulmenaf ORMANCI, Seyithan AKKOYUN, Abdülgafur KARAER, İhsan FIDAN ve isimini tespit edemediğimiz diğer bir ARGK savaşçısı şehit düştü. Seatlerce süren çarpışmada, Türk sömürgecileri de ağır kayıp verdiler.

Bismil direnişi destanı, faşist Türk sömürgecilerin haliyle ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yoğunlaştırdıkları özel savaşın da fiyaskosuna diğer bir örnektir. Bahar dönemine girişle birlikte, Türk sömürgecileri kış boyunca dayatmaya çalıştıkları özel savaştan sonuç alınayı. ARGK gerilgilarının tasfiye olmasını beklüyorlardı. 28 Şubat'ta Ağıl köyünde meydana gelen bu çarpışma, sömürgecilerin bu beklentilerine ölüdüğü bir darbe daha vurdu.

Birkaç hainin teslim olması ile birlikte, ihaneti, pişmanlık yasasını yeniden dayatma ve sonuç almayı da düşünen özel savaş yönetimi, kış ayları boyunca yaygın bir operasyon düzenledi. Operasyonun bir hedefi kitlelen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çıkarmak, desteği kesmek, diğer bir hedefi de gerillaları dağda sıkıştırarak teslimiyete zorlamaktı.

Kışın son günlerinde Bismil'de meydana gelen ve 5 ARGK savaşçısının kahramanca direnişine tanık olan çarpışma, düşmanın tüm bu beklentilerini de yerle bir etti. Kitleler yarattılmak istenen pasifikasyona karşı daha fazla ulusal kurtuluş saflarına sıkarken, ARGK gerillaları direnişi daha da yüksseltiler. Bu gelişmeler, özel savaş yönetiminin karşı-devrimci saldırılarını daha da ölemez kıldı.

Bismil'de yaratılan direniş destanı, Newroz dönemine girişte halkımızın öncülerinin, halk kahramanlığına layık bir direniş dönemini açıklarının da göstergesi oldu. Bismil direnişi, Newroz'un halk geleneğimize yeraşır bir şekilde kutlanılacağının da bir örneği oldu.

Bismil'de yaratılan direniş ateşi, Newroz ateşini güriaştirerek, tüm Kürdistan'da Newroz'un nasıl karşılanması gerektiğini de gösterdi. Bismil kahramanları, hala tanrihimizde, yeni Newrozlara giderken, bizi daha kararlı ve cesaretle yürüten bir destanın adı olarak ölümsüz anılacaktır.

1989 NEWROZ'UNDA HALKIMIZ YENİ BİR ATILIMI YAŞIYOR

Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK, Mazlum ve Mahsum yoldaşların anılarının da bir gereği olan, "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma" mücadelesinde, bu yılı da bir zafer yılı haline getirecek ve kazanacaktır.

Halk ve ulusal kurtuluş mücadele tarihimizde büyük bir yeri olan Newroz ve ERNK'nin kuruluşunun yeni bir yıldönümüne, **"Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma"** şiarının pratikte kanıtlanmasının daha da yaklaşlığı bir gelişme düzeyiyle girıyoruz. Partimiz PKK'nin öncülük ettiği ulusal kurtuluş mücadelemiz, her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakın. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmamış, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da elıne vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, bugün tarihinin en ehverişli, ulusal kurtuluş atılımını mutlaka başartacak koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımızın, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatlara bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin Newroz'a çağdaş bir anlam kazandırması ile mümkün olmuştur. Newroz'u sadece bir kutlama olarak görmeyen Partimiz, en önemli atılımlarını bu dönemde gerçekleştirmiştir. Her Newroz dönemi, Partimizin ulusal kurtuluş yolunda yeni atılımları gerçekleştirdiği bir dönem olmuştur. Newroz'un özüne bu temeldeki bağlılık, sadece bir 21 Mart'la sınırlandırılmayan direniş geleneği sonucunda Partimiz, halkımızı bugünkü gelişmelere ulaştırmış, onu büyük önemde olan silahların sahibi yapmıştır.

21 Mart 1982'de Mazlum DOGAN yoldaş yaktığı direniş ateşiyle zindanlarda yaratılmak istenen teslimiyet ve ihanete bir hançer gibi saplanarak, direniş geleneğini sürdürmüştür. Çağdaş Kawalya ulaşan Mazlum DOGAN yoldaş, Newroz'un teyan, direniş geleneğini zindanlarda yaktığı direniş ateşi ile daha da güçlendirmiştir. Dehak'ın zulmünü aratmayan koyu karanlık bir baskı ortamında direniş meşalesini yakarak, direnişlerıre aydınlık yolu göstermiştir. Bu, PKK'nin, Newroz'a çağdaş bir içerikle yaklaşmasının en somut örneklerinden biridir.

21 Mart 1985'te kuruluşu ilan edilen ERNK, hem Newroz'un ulusal özelliğine ve hem de Mazlum DOĞAN yoldaşın arzusuna verilmiş bir cevap oldu. 1986 Newroz'unda Mahsum KORKMAZ yoldaşın önderliğinde yoğun bir eylemlilik yaşandı. Bu, ERNK'nin kuruluşunun 1. yılında Newroz geleneğinin sürdürülmesiydi. Partimiz PKK, Newroz'un bu geleneğine aşkı sıkıya bağlılığı ile ulusal direniş mücadelemizi bugünkü gelişme düzeyine kadar ulaştırmayı başardı.

Reformist, işbirlikçi güçlerin ve ilkel milliyetçi hareketlerin tersine, Partimiz PKK, Newroz'u böyle bir yaklaşımla ele almış ve çağdaş anlamına kavuşturmuştur. Partimiz, küçük-burjuva reformistlerinin ve ilkel milliyetçi güçlerin Newroz'a ismen sahip çıkıp, pratikte bunun geleneği olan direnişten uzak kaçmalarına karşın, ulusal kurtuluş eylemliliğini yükseltmiş ve tarihimizin son derece önemli başarılarına ulaşmıştır. Bu başarılar sayesindedir ki, bugün geleceğe dair kendimize duyduğumuz büyük bir güvenle konuşuyor, umutlarımızı güçlendirebiliyoruz. Gelecekten bu kadar emin konuşmamızın temelinde yatan, Partimiz PKK'nin Newroz geleneğine, başarmak kararlılığı ile gösterdiği bağlılıktır.

Halkımız bırakalım geleceği, günlük çıkarlarını bile düşünemeyecek bir ortamdan, bugün büyük zaferlerin sahibi olan bir konuma yükselmiştir. Halkımız, tarihimizin hiçbir döneminde geleceğinden bu derece emin olmadı. Geleceğinin zaferle taçlanacağı konusunda bu derece bir kesinliğe ulaşmadı. Bu önemli bir aşamadır. Dünün köle, yarınını bile düşünemeyecek kadar zayıf, çağın hakkında "ölü" yargısını verdiği bir halk, bugün, akıllara bile gelmeyen zaferleri elde ediyor, yeni yeni mevziler kazanıyor. Dünün köle halkı, kendi geleceğini özgür bir temelde çiziyor, bunun için ayağa kalkıyor, kurtuluş savaşına dört elle sarılıyor. Partimiz PKK'nin yarattığı bu gelişmeler, küçük-burjuva reformistlerinin ve ilkel milliyetçilerin akıllarına bile getirmeyecekleri, gelişmelerdir. Onlar, bağımsız bir Kürdistan için değil eyleme kalkmak, bir düşünce bile oluşturamayacak kadar zayıf bir konumu yaşıyorlardı. Sömürgeciliğin yaratığı karanlık ortam içinde, zorbalık "Doğu" sözcüğünü telaffuz etme ile uğraşıyorlardı küçük-burjuva reformistleri. PKK, bu güçlerin hayallerinde bile görmeye cesaret edemedikleri bir çıkışı başardığı için, en azgın saldırıları PKK'ye karşı yöneltiliter. Partimiz bu saldırıları da boşa çıkarmasını bildi ve gelişmini devam ettirdi.

1989 Newroz'unda ulaştığımız gelişmelere baktığımızda ilk günden bu güne alınan mesafenin hiç de küçümsenemeyecek bir önemde olduğunu görüyoruz. Tüm alçakça saldırılara ve ihlallara rağmen, elde edilen kazanımlar paslanmayan çelik gibi net bir durumda. Hiçbir karşı-devrimci çaba, bu kazanımları gölgeleme başarısını gösteremez.

Halkımız bugün geleceğinden emin konuşuyor ve kendi eliyle geleceğini yaratıyorsa, bu, büyük bir kazanımdır. Yaşam umutlarının tükendiği yerde yeniden hayata dönmekle de kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda isyana kalkmak... İşte, PKK'nin halkımız açısından önemi burdadır. PKK, yıllar öncesinin Newroz geleneğini, bu kez Çağdaş Kawalar öncülüğünde, halkımızı, yine despot bir zalimin elinden kurtarmak ve dünya ilerici insanlık ailesindeki yerine oturtmak için devam ettiriyor.

1989 Newroz'u bu geleneğin daha bir üst aşamasıdır. Halkımızın bir parça özgür vatan toprağına daha da yakınlaştığı bir dönemdir. Dağlarda yükselen direniş, kitlelerin düşmanın her türlü baskısına karşı koymaları, gerillaya daha fazla destek sunmaları, toplumun her kesiminin; kadınların, öğrencilerin, işçilerin suskunluğu kırarak sokağa dökülmeleri, cezaevlerinde büyük kazanımlarla süren direniş, bu umudumuzu daha da güçlendiren ögelerdir. Bugün Kürdistan'da kitleler, direnişin saflarına daha fazla akıyorlar. PKK'nin 1989 Newroz'una geleceği daha da aydınlatarak girmesi, bu kitle akışının nedenidir. Halkımız, Partimiz şahsında geleceğin aydınlık olacağına kesin bir şekilde inanmaktadır, bundan dolayı da düşmanın her türlü vahşetine karşı, Partimiz etrafında daha sıkı kenetlenmektedirler.

Partimiz PKK, halkımızın güvenini büyük ölçüde kazandı. Bu demektir ki, önümüzdeki dönem, halkımızın ERNK saflarında örgütlenerek kahramanlıklar yaratacağı bir dönemdir. Büyük fedakarlıklarla desteklerini arttıran halkımızın kendi öz birliklerinde daha geniş örgütlenmesi, halk savaşımızı kitlesel temelıne oturtacak ve düşmanın yaratmak istediği tercrit çemberi kırılacaktır. Gelişmelerin bu doğrultusu, bugün kesin bir şekilde ortaya çıkmıştır. Kitleler de, akmaya başlayan nehir gibi yatağına kavuşlu. Bu yatak halkımızı bağımsızlık ve özgürlük denizine ulaştıracak ve onu çağdaş-ilerici insanlığın doğerli bir üyesi haline getirecektir.

Gelişmelerin yönü kesin olduğu gibi, zafer de halkımızındır. Düşmanın tüm gücünü 1988'de harcadığı bilinıyor. 1988 yılı, ulusal kurtuluş mücadelemizin bitirildiği bir yıl haline getirilmek istenıyordu. Faşist Türk sömürgecilerinin bütün hazırlıkları bu yönlüydü. Bu amaca ulaşmak için de, özel savaşın ne kadar uygulaması varsa hepsini Kürdistan'a getirdiler. Türk sömürgecileri tarihlerinin en büyük askeri harcamalarını yaparak, Kürdistan'daki askeri gücünü kat kat artırıp, bunlarla 1988 yılını tüketmiş yılımız haline getirmeye çalıştılar. Ülke içerisindeki bu saldırılara, yurt dışında da provokasyonu hortlatarak yeni saldırılar ekleyip, sonuç almak istedi. İçerde ezilen ulusal kurtuluş mücadelemiz dışarıda da provokasyonun amacına ulaşması ile birlikte, tamamen tasfiye edilecekti. Bunun için hem içeride hem de yurt dışında direkt saldırılar gündeme konuldu. Kürdistan'da Türk ordusunun yaptığını, Almanya'da Alman polisi yaparak, provokasyona zemin yaratmaya çalıştı. Sömürgeci operasyonların çağın en vahşi özel savaş metodları ile sürdüğü bir dönemde de provokatörler Partimizi ve önderi Abdullah ÖCALAN'ı hedefleyerek, karşı-devrimci saldırılara bir yenisini eklediler.

Partimiz PKK, 1988 yılını bir tükenış yılı haline getirmek isteyen düşmanın saldırılarını geriletmekle kalmayıp, mücadelemizi daha ileri mevzilere de taşıdı. Düşman 1988 yılı içerisinde tükenişe biraz daha yaklaştı. Dynamak istediği tüm oyunlar da birer birer fiyaskoya sonuçlandı.

Böylesine muazzam bir kazanımla 1989 yılına giren Partimiz, ulusal kurtuluş mücadelemizin bundan sonra da büyük atılımlarla ilerlemesi için sağlam bir temel oluşturdu. Düşman da bu gelişmenin farkına vardığından, özellikle de 1989'un ilk aylarında yoğun operasyon ve tutuklamalara girişti. Kitlelere yönelerek, ERNK etrafında birleşmelerini, kendi örgütlerini geliştirmelerini engellemek istedi. Dağlarda yükselen silahlı savaşımı engelleyemeyen faşist sömürgeciler, kitlelerı bir karaktere bürünmesini engelleyerek, savaşın yaygınlaşmasının önüne geçmeye çalıştılar. Operasyonlarının hedefinin kitleler olmasının nedeni de buydu. ERNK'nin 5. yılına daha kitlesel olarak girmesi ulusal kurtuluş savaşımızın kitle dayanağının daha da genişlemesini beraberinde getireceğini bilen düşman, bu atılımımızı önlemek için kitlelere ortaçağda bile uygulanmayan metodları uyguladı. Buna rağmen, kitlelerin kararlılığı bir an olsun azalmadı. İşkencenin tüm

Sakine Cansız, eylemin amaçlarını açıkladı:

Amasya Cezaevi'nde açlık grevi

Adı mahkumlarin bulunduğu Amasya Cezaevi'ne yapılan yeni sürgünlerin içlerinde Sakine Cansız, Muzaffer Ayata gibi PKK'li savaş esirlerinin de bulunduğu bir grup devrimci tutuklu getirildi. E tipine göre inşa edilmiş ve zemin katı olması hedeniyle tünel kazmaya elverişli olmadığı gerekçesiyle siyasi davalardan tutuklu devrimciler bu cezaevine getirildi.

Devrimci tutuklulara Diyarbakır ve diğer cezaevlerinde kazanmış oldukları hakları verilmemeye, zaten kötü olan cezaevi koşulları daha da ağırlaştırılmaya başlandı. Bunun üzerine PKK'li savaş esirleri ve diğer devrimci tutuklular 2 Mart'ta süresiz açlık grevine başladılar. Açlık grevinin 16. gününde midesine kanaması geçirip, hastaneye kaldırılan devrimci tutuklunun durumu ciddiyetini koruyor. Şekerli su ve tuz vermeyen aylemde, her an ölümlerin olabileceği de bildiriliyor.

Sakine Cansız'ın açlık grevi öncesinde eylemle başlama nedenleri ve amaçlarına ilişkin olarak gönderdiği mektubu yayınlıyoruz:

"Buradaki siyasi bileşim başka yerlerden farklıdır. Cezaevi '88 sonlarında buraya gelen biz sürgünlerle siyasi bir nitelik kazandı. Ancak, siyasi bir alt yapıyı hiç tanık olmamış. Eylemlerimizde bu temeli attık. Ne ki, hala arzu edilen düzeyde değil. Anlaşmada verilen sözler yerine getirilmedi, sorunlar tırmandırıldı. Diyalog ve diğer dayatmalarla çözüm yolunu açmaya çalıştık. Bu mümkün olmayınca eylemı harar verdik. 2 Mart'ta eylemı başlayacağız.

Statükocu karakterdeki gruplar (D.Y, TKHKÖ, ve DHÖ vb. gibi) buna yanaşmıyorlar. Diyalogla çözüleceklerine hata inanıyorlar. Biz, D.S. ve Acil eylem birliği oluşturduk. Zaten ortak eylem programını ilk biz ve D. S. sunduk. Acil sonra kabıldı. Aslında, mümkün olduğu kadar eylem ve güç birliktelıklerinin sayısını geniş tutmaya çalışıyoruz; en geniş kabılımı sağlamaya çalışık. Yine de arzu edilen bir kabılım değil şu an. Adamlar her bir yerde aynı kafadan hareket ediyorlar. Yanımızdaki TİKB'li başınlar da grup kararıyla, infazlarını yakmaya neden olacak eylemlilığe katılmayacaklar. Yani, Türk bölünden bazı gruplar yaşam sansını bulduklan bu alanlarını artık rokünü oynadığına, bunu tasmalandığına, sırasının dışarıya geldiğine inanmaya başlamışlar. Çalışı dışarıda mücadele edecekler! Çok tehlikeli bir anlayış. Bu şekilde geçmiş cezaevi direnişçiliklerini gölgeleyecekler, bu onu bir yerde yadsımaktır. Bu anlayışlarını eleştiriyoruz. Cezaevi mücadelesini telil ediyorsunuz diyoruz. Tabi adamlar, bu kararı bazı elemanları için aldıklarını söylüyorlar. Neyse, herkesin bileceği şeydir.

Eylem programı, 88 genel eylem programımız çerçevesindedir. Diyarbakır vb. yerlerdeki düzeyi tutturmaya ya da en azından onaya yakın bir düzeye ulaşmayı önümüze koyduk şu an. Bir-iki eylemle kazanımları iptal etmek mümkün görünmüyor burada. Daha çok çaba lıtfıyor. Bunun acı ve zorluklarını da yine biziler (PKK) çekeceğiz. Bu açık bir gerçektir.

Sorunlar dayanmış, biz de bize ne düşüyorsa onu yapacağız. Kamuoyunun tavrına ne olacak, duyarsızlığını yeneceğiz. Diyalog ve diğer dayatmalarla çözüm yolunu açmaya çalıştık. Bu mümkün olmayınca eylemı harar verdik. 2 Mart'ta eylemı başlayacağız.

Statükocu karakterdeki gruplar (D.Y, TKHKÖ, ve DHÖ vb. gibi) buna yanaşmıyorlar. Diyalogla çözüleceklerine hata inanıyorlar. Biz, D.S. ve Acil eylem birliği oluşturduk. Zaten ortak eylem programını ilk biz ve D. S. sunduk. Acil sonra kabıldı. Aslında, mümkün olduğu kadar eylem ve güç birliktelıklerinin sayısını geniş tutmaya çalışıyoruz; en geniş kabılımı sağlamaya çalışık. Yine de arzu edilen bir kabılım değil şu an. Adamlar her bir yerde aynı kafadan hareket ediyorlar. Yanımızdaki TİKB'li başınlar da grup kararıyla, infazlarını yakmaya neden olacak eylemlilığe katılmayacaklar. Yani, Türk bölünden bazı gruplar yaşam sansını bulduklan bu alanlarını artık rokünü oynadığına, bunu tasmalandığına, sırasının dışarıya geldiğine inanmaya başlamışlar. Çalışı dışarıda mücadele edecekler! Çok tehlikeli bir anlayış. Bu şekilde geçmiş cezaevi direnişçiliklerini gölgeleyecekler, bu onu bir yerde yadsımaktır. Bu anlayışlarını eleştiriyoruz. Cezaevi mücadelesini telil ediyorsunuz diyoruz. Tabi adamlar, bu kararı bazı elemanları için aldıklarını söylüyorlar. Neyse, herkesin bileceği şeydir.

Eylem programı, 88 genel eylem programımız çerçevesindedir. Diyarbakır vb. yerlerdeki düzeyi tutturmaya ya da en azından onaya yakın bir düzeye ulaşmayı önümüze koyduk şu an. Bir-iki eylemle kazanımları iptal etmek mümkün görünmüyor burada. Daha çok çaba lıtfıyor. Bunun acı ve zorluklarını da yine biziler (PKK) çekeceğiz. Bu açık bir gerçektir.

Sorunlar dayanmış, biz de bize ne düşüyorsa onu yapacağız. Kamuoyunun tavrına ne olacak, duyarsızlığını yeneceğiz. Diyalog ve diğer dayatmalarla çözüm yolunu açmaya çalıştık. Bu mümkün olmayınca eylemı harar verdik. 2 Mart'ta eylemı başlayacağız.

Statükocu karakterdeki gruplar (D.Y, TKHKÖ, ve DHÖ vb. gibi) buna yanaşmıyorlar. Diyalogla çözüleceklerine hata inanıyorlar. Biz, D.S. ve Acil eylem birliği oluşturduk. Zaten ortak eylem programını ilk biz ve D. S. sunduk. Acil sonra kabıldı. Aslında, mümkün olduğu kadar eylem ve güç birliktelıklerinin sayısını geniş tutmaya çalışıyoruz; en geniş kabılımı sağlamaya çalışık. Yine de arzu edilen bir kabılım değil şu an. Adamlar her bir yerde aynı kafadan hareket ediyorlar. Yanımızdaki TİKB'li başınlar da grup kararıyla, infazlarını yakmaya neden olacak eylemlilığe katılmayacaklar. Yani, Türk bölünden bazı gruplar yaşam sansını bulduklan bu alanlarını artık rokünü oynadığına, bunu tasmalandığına, sırasının dışarıya geldiğine inanmaya başlamışlar. Çalışı dışarıda mücadele edecekler! Çok tehlikeli bir anlayış. Bu şekilde geçmiş cezaevi direnişçiliklerini gölgeleyecekler, bu onu bir yerde yadsımaktır. Bu anlayışlarını eleştiriyoruz. Cezaevi mücadelesini telil ediyorsunuz diyoruz. Tabi adamlar, bu kararı bazı elemanları için aldıklarını söylüyorlar. Neyse, herkesin bileceği şeydir.

Eylem programı, 88 genel eylem programımız çerçevesindedir. Diyarbakır vb. yerlerdeki düzeyi tutturmaya ya da en azından onaya yakın bir düzeye ulaşmayı önümüze koyduk şu an. Bir-iki eylemle kazanımları iptal etmek mümkün görünmüyor burada. Daha çok çaba lıtfıyor. Bunun acı ve zorluklarını da yine biziler (PKK) çekeceğiz. Bu açık bir gerçektir.

Sorunlar dayanmış, biz de bize ne düşüyorsa onu yapacağız. Kamuoyunun tavrına ne olacak, duyarsızlığını yeneceğiz. Diyalog ve diğer dayatmalarla çözüm yolunu açmaya çalıştık. Bu mümkün olmayınca eylemı harar verdik. 2 Mart'ta eylemı başlayacağız.

ilgınçliğine rağmen, yurtsever kitleler, ulusal kurtuluş sloyhine düşmana güç verecek bir adım dahi atmadılar. İşte, liderlerdeki bu kararlılıkta, Partimiz PKK'nin yaratılışı önemli diğer bir gelişmedir. Kürdistan halkının bu seviyeye getirilmesi ulusal kurtuluşun büyük oranda kazanıldığının bir işaretidir.

Partimizin yeni bir Newroz dönemine büyük gelişmelerle girmesi, faşist Türk sömürgecilerini yeni tedbirler almak zorunda bırakmaktadır. Özel savaş yönteminin son bir çaba olarak 1989 yılına yükleneceği açık olan bir durumdur. Bu nedenle de tüm gücüyle özel savaşı geliştirmek ve sonuç almak istiyor. Askeri yöntemlerin yanısıra, emperyalizmin da desteğiyle olası gelişmeler karşısında devreye girecek siyasal çözümler için hazırlığını yapıyor. Avrupa metropollerinde ve ABD'de ölçüleri hazırlanan ve halkımıza giydirilmek istenen otonomi, dil-kültür özerkliği gibi, ulusal bağımsızlık mücadelesinin önüne dikilmek istenen engellerin 1989 yılına yüklenen faşist Türk sömürgecileri, bu yılda kökünden düzenlerini yaşatmak için mutlaka sonuç almak istiyorlar.

1989 yılı, her yıldan daha fazla kader tayin eden bir yıl haline geldi. Bu yıl, ulusal kurtuluş güçlerimizle faşist Türk sömürgecilerin daha şiddetli bir şekilde karşılaşacakları bir yıl olacaktır. Faşist Türk sömürgecileri son bir çaba ile savaşımızın yaygınlaşmasını engellemeye çalışırken, ulusal kurtuluş güçlerimiz de bu yılı ulusal kurtuluş savaşımızın daha da yaygınlaştığı bir dönem haline getirmek, "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma" ilkesini gerçekleştirmek için savaşa daha fazla yüklenecekterdir. Bu da, bu yılın kader tayin edici bir yıl haline gelmesine yol açıyor. 1989, ulusal kurtuluş savaşımızın yeni bir aşamaya geçtiği, ciddi bir dönüm noktası olacaktır. Faşist Türk sömürgecileri bu yılı ne kadar lehlerine çevirebilirler? Ulusal kurtuluş güçlerimizin hem sayısal ve hem de nitel olarak daha zayıf olduğu bir dönemde, başarıya ödememiş bir gücün bugün sonuç alması mümkün değildir. Bugün ulusal kurtuluş güçlerimiz son derece önemli bir seviyeye ulaşmıştır. 5 yıllık silahlı mücadele pratiği, bunun tecrübelerinin yoğun bir şekilde yaşanması, silahlı güçlerimizin bu temelde savaş kabiliyetlerini geliştirmeleri, Türk sömürgecilerine bu yılda de başarık olme olanağı tanımayacaktır. Türk sömürgecileri, hem ulusal kurtuluş mücademizin ulaştığı düzey açısında, hem de yaşadığı derin kriz nedeniyle başarılı olma şansına sahip değildir.

Karşı-devrimin tüm tecrübelerini kendisinde toplamasına ve özel savaş uygulamalarını yoğunlaştırmasına rağmen Türk sömürgecileri, TC tarihinin en zayıf dönemini yaşıyorlar. Askeri açıdan olduğu kadar siyasi, ekonomik açıdan da yaşanılan kriz derindir. Rejim, tüm çabasına rağmen, krizi aşma gücünü gösteremiyor, daha da derinleşmesini engelleyemiyor.

Askeri açıdan yapabileceğinin en fazlasını yapmış, özel savaşı vardıracağı sınırı vardırmıştır. Bugünde bulunan na kadar yöntem varsa hepsini de uygulamış ama, sonuç alamamıştır. Köy korucularının sayısını tüm çabasına rağmen daha fazla arttıramamış, bunun için de "teritoryal birlikler" oluşturmaya gitmiştir. "Teritoryal birlikler"le savaşı daha fazla Kürdistanlılaştırarak, sonuç almaya çalışıyor. Özel timler sayı olarak arttırılmalarına, en modern silahlarla donatılmalarına rağmen, ulusal kurtuluş güçlerimiz karşısında başarılı olamadılar. Türk sömürgecilerinin askeri yönden sonuç alamayıp, daha fazla çöküşe gitmelerinin yanısıra, diğer yönlerden de çöküşü derinleşiyor.

Rejim ekonomik açıdan bu kadar derin bir çöküşe başka bir dönemde girmedi. Enflasyon en yüksek rakamlara ulaşmış, yabancılar durmuş, ihracatı olanakları oldukça azalmış, halkın yaşam seviyesi en alt sınırına inmiş, döviz darboğazı, ödemeler dengesindeki açık büyümüştür. Bir de Kürdistan'daki özel savaşı finanse etmek için harcanan milyarlarca liranın bütçeye yüklediği yük, rejimi ekonomik olarak en ekşik döneme sokmuştur.

Siyasal açıdan da rejimin bunalımı durmuş değil. Tam tersine daha da ağırlaşma eğilimi gösteriyor. 26 Mart yerel seçimleri, bu bunalımın tam bir krize dönüştüğü bir dönemeç olacaktır. Evren-Özal kliğinin yönetemez duruma gelmesi, sorunların üstesinden gelemeyip bunalımının daha da ağırlaşması, bu kliğin siyasal kurumlaşmayı sağlama çabalarını da başarısız kılıyor. Özellikle de Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi, rejimin bunalımını derinleştiriyor, burjuvazinin çeşitli kliklerı arasındaki çelişkileri kızıştırıyor.

26 Mart yerel seçimleri, hem burjuvazinin çeşitli kliklerı arasındaki çelişkilerin şiddetlenmesi açısından ve hem de rejimin geleceği açısından son derece büyük önem taşıyor. Yerel seçimler, genel seçimler düzeyinde bir öneme sahip olmasa da, 26 Mart yerel seçimleri böylesi bir öneme kavuştu. Bu seçimlerin önemi şurdan geliyor: Sonuçları, rejimin geleceğini tayin etmede son derece önemli bir yere sahiptir. Bu bakımdan mevcut burjuva kliklerı ve emperyalist çevreler, 26 Mart yerel seçimlerine büyük bir önem veriyorlar.

Evren-Özal kliğinin yönetimde kalıp kalmayacağı bu seçimlerde daha da netleşecektir. Evren'in, Asya ülkelerinden Pakistan, Singapur vb. gezilere çıkarken yaptığı açıklamaları, kliğin Evren kanadının 1989 sonbaharındaki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde gidici olduğunu gösterdi. Evren bir daha seçilmek istemediğini söyledi. Ama, tümdan de kapıyı kapamadı ve yeniden cumhurbaşkanlığına seçilebilmesi için kapıyı aralık bıraktı. Aslında Evren, bu açıklamasını, emperyalist çevreler ve Türk tekelcilerinden yeni bir dönem daha görevde kalmak için onay görmemesi üzerine yaptı. Kitleler de Evren-Özal kliğine karşı artan muhalefetin Kürdistan'daki silahlı mücadele ile birleşmesi, rejimi toptan bir çöküşe daha da yakınlaştıracaktır. Bu bakımdan rejime karşı muhalefetl, sahte polislerde eritmek için yeni girişimlere başvurukuyor.

Evren-Özal kliğinin ömürlerini 1990'lara kadar sürdürme çabaları, gerek tekelci çevrelerde ve gerekse de emperyalist çevrelerde yönetime karşı artan kitlesel muhalefet nedeniyle gerekli desteği kaybetmeye başladı. Kitlelerdeki yeniden canlanışı işçi ve öğrenci hareketlerinde görülen yükselme rejimin Kürdistan bağımsızlık mücadelesi yanında diğer bir sorunla da karşı karşıya gelmesine yol açıyor. İşte, sözkonusu çevreler; Evren-Özal kliği ile bu gelişmelerin üstesinden gelemeyeceklerini görüyorlar. Sözkonusu yaklaşım giderek, Avrupa ve ABD çevrelerinde de ağırlık kazanıyor.

26 Mart yerel seçimleri, rejimin geleceğini tayin etme üzerindeki özelliğinden dolayı, bir genel seçim kadar önem taşımaya başladı. Seçim sonuçlarının açıklanacağı 27 Mart sabahı, rejimin Özal ile yol alıp almayacağı da ortaya çıkacaktır.

ANAP oldukça yıpranmış bir durumda. Basının yaptığı son komuoyu yoklamalarında ANAP oylarının da büyük bir düşme görüldüğü anlaşılıyor. ANAP'ın bu oy kaybı hükümet etme koşullarını da ortadan kaldıracak bir gelişme olarak değerlendirilliyor. Muhalefet ANAP oylarının %32'nin altına düşmesi halinde, erken genel seçime gidilmesi üzerinde ısrar ediyor. Seçimden böyle bir sonucun alınması, Türkiye'yi yeni bir seçim ortamına sürükleyecektir. Bu seçimlerin bu yılın sonbaharında yapılacak cumhurbaşkanlığı seçiminin öncesine rastlaması, sıkıntıyı daha da artıracaktır. Peşpeşe gelen seçimler, rejimin bunalımını ağırlaştıran ve bir türlü çözüme kavuşmamasının nedenlerinden biridir.

Evren cumhurbaşkanlığından ayrılırsa da Özal'ın onun yerini alma gibi bir düşüncesi vardı. Seçim sonuçları bir de bu yönden önem taşıyor. Özal, yeterl oy alırsa, 1992'ye kadar hükümet süresinde bir değişiklik yapmayacağı gibi, cumhurbaşkanlığına da meclisin çoğunluğunu elinde bulundurduğu için kolaylıkla gelebilecektir. Ama, bütün değerlendirmeler böyle bir sonucun çıkmasını ihtimal dışı bırakıyor. Ancak, ANAP, iktidarın verdiği olanaklarla oylarını arttırmak için çeşitli yöntemlere başvurmaktan da geri kalmadı. Oylarını düşürmemek için ANAP önceden de oy alabildiği, rüşvet, şantaj gibi yöntemlere yeniden başvurdu. Oylarını böylelikle arttırmasa bile düşürmemeyi, en azından %32'lerin altına indirmemeyi düşünüyor.

Muhalefet partilerinin seçim kampanyası, mevcut partiler arası çelişkileri daha da derinleştirdi. Bunun yanısıra, önceden beri ANAP içerisinde varolan çelişkiler de yeniden şiddetlenmeye ve su yüzüne çıkmaya başladı. ANAP'ın oy kaybetmesi ve Özal'ın yıpranması karşısında, ANAP içerisinde yeni arayışlar başladı. Hatta seçim sonrasında ANAP'ın oy kaybının yüksek olması halinde yeni bir sağ parti kurma hazırlıklarından da bahsediliyor. ANAP İstanbul Belediye Başkan adayı Bedrettin Dalan seçim kampanyasında ANAP ve Özal adını kullanmadı. Bu, Dalan'ın Özal ile çelişkisini gösterdiği gibi, Özal'a alternatif olarak hazırlıkları olduğu da basına yansıdı. Bu hazırlıklar, 26 Mart yerel seçimlerinin sonuçlarına göre devreye sokulabilecek planlardır.

Muhalefet partileri ANAP oylarını düşürmek için seçim kampanyasına sızarken, Özal de yeni manevralara başvurarak, oylarını düşürmemeye çalışıyor. Daha önceki seçimlerde rüşvet, fonlardan aktardığı maddi kaynaklarla oyları alan Özal, yine bu oyuna başvuruyor. Özal sık sık iktidar ile yerel yönetimler arasında paralellik olmasını söyleyerek, muhalefetin olacağı belediye başkanlıklarına destek sunmayacağını açıktan ilan ediyor. Bununla de kitleleri muhalefet partilerine oylarını yeniden toplamak istiyor. Savurduğu bu tehditlerin yanısıra, fon adı altında topladığı kaynakları rüşvet olarak kullanıp, oy satın alma yöntemini de deniyor. Hatta, birçok bucağı ilçe yapacağı, ilçeleri de il yapacağı sözü veriyor. Açılıça "oy verin sizi il, ilçe yapalım" diyor. Bu taktiklerin yanısıra, seçime bir gün kala Özal yapığı basın toplantısında bu yönlü yeni açıklamalarda bulundu. Özal basın toplantısında geçen yıl sonuna kadar kamu arazisi üzerine yapılmış olan gecekondulara tapu verecağını ve ayrıca esnaflarda alınan peşin vergisinin de %50'den %30'a indirileceğini açıkladı. Bu açıklamalar, hükümetin varlığını sürdürmek için denediği yeni bir rüşvet girişimidir. Zaten rejim şimdiye kadar da böylesi oyunlarla varlığını sürdürdü. Toplum elinde hiçbir şey bırakmayacak kadar önce onları soyuyordu. Daha sonra da bu soygundan onlara da pay vererek kendisine bağlıyor. Açılıça düşürdüğü insanları satın alıyor.

Halk kitlelerine verecek bir şeyi olmayan iktidar, fonlarda biriktirdiği paraları rüşvet olarak aktarıp, yine bu tür manevralara başvurarak yönetimini sürdürmek istiyor. Tehdit, şantaj, rüşvetle yönetimini sürdürmek isteyen Özal, yerel seçimlere giderken aynı kozu bir kez daha kullanıyor.

26 Mart yerel seçim sonuçları ANAP'ın aleyhinde olması Özal'ın gidici olmasının bir işareti de olacaktır. Özal, basın toplantısında muhalefete düşmesi halinde, siyaseti bırakacağını da açıkladı. Bu seçim sonrasında yeni alternatif arayışlarına da imkan sağlayan bir karardır de aynı zamanda. Zaten Özal de kaybedince bir daha kendisinin tercih edilmeyeceğini çok iyi biliyor ve anlıyor.

26 Mart yerel seçimlerini 9. Avrupa ve ABD de yakından izliyor. 8. Avrupa çevreleri, Özal'a gidici gözüyle bakıyorlar. Avrupa'nın siyasi kurum ve partilerinde yapılan değerlendirmelerde Özal'ın seçimde oy kaybetmesinin halkın güvensizliği anlamına geleceği belirtilerek, erken genel seçime gidilmesi isteniyor. 8. Avrupa çevreleri bu durumda Özal'ın cumhurbaşkanlığına yönelmesine de acak bakmıyorlar. Halk kitlelerinden ve muhalefet partilerden gelen tepkiler sonucu, Özal'ın cumhurbaşkanlığının yeni akımlar yaratacağını söyleyen B. Avrupa çevreleri, Özal'ın cumhurbaşkanlığını da istemiyorlar. Benzeri bir eğilim ABD çevrelerinde de gelişiyor. Genel Kurmay Başkanı Necip Torumtay'ın seçimden bir gün önce döndüğü ABD gezisinde, olası seçim sonuçlarına göre ABD'den na yapılacağına ilişkin tavır hakkında görüş aldığı da açık olan bir durum. ABD, yine ordu vasıtası ile olası sorunlara müdahale edip, rejimi içine girdiği krizden kurtarmak istiyor.

26 Mart yerel seçim sonuçları ve sonrası hakkında mevcut olasılıklar bu kapsamda belirtilebilir. Sonuçlar, rejimin siyasal krizini daha da derinleştirecek bir eğilimde olacaktır demek bir kehanet sayılmaz. Emperyalist çevrelerin Evren-Özal kliğini gözden çıkarmaya başlaması, yeni arayış ve alternatifleri da aramayı hızlandırdı. SHP, DYP, sağda yeni bir parti, SHP-DYP koalisyonu veya başka bir çözüm, ANAP sonrası hükümet için düşünülen olasılıklar. Ancak, hangi alternatif gelirse gelsin, rejimin bunalımı aşması mümkün olmayacaktır. Seçimler ve peşinden gelen yeni seçimler de bu krizi derinleştiren öğeler olacaktır.

1989 yılına girerken, rejimin krizleri böylesi aşılmaz bir boyuta gelip dayanmıştır. Evren-Özal kliği veya yerine gelebilecek yeni bir klik, bu krizi aşma gücünü gösteremeyecektir. Rejimin çöküşü daha da hızlanacaktır. Rejime karşı, Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin yanısıra, işçi ve öğrenci eylemliliğinin de yaygınlaşması çöküşü daha da artırıcak, burjuvazinin kendi iç çatışmaları da buna eklenince rejimin çözümsüzlüğü derinleşecektir.

Faşist Türk sömürgecilerinin askeri şiddeti artırıp, özel savaşı yoğunlaştırmaları da bir çözüm olmayacaktır. Rüşvet, şantaj, tehdit ve alabildiğine yoğunlaştırılan soygunlar da rejimin şimdiye kadar aldığı desteği sürdürmesine yetmeyecektir. Türkiye işçi sınıfı önemli bir dönemece gelmiştir. Birçok işkolunda grev dalgası kabarmakta, sendika yönetimlerinin cabaları da bu dalgaları durduramamaktadır. Yine, öğrenci hareketlerindeki yükselme de devam ediyor. Bütün bunlar rejimin kısa sürede yeni sorunlarla karşı karşıya geleceğinin açık işaretleridir.

Rejime karşı en önemli ve süreklı gelişme gösteren unsur, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. Rejimin çıkmazını aşması ulusal kurtuluş mücadelemizin ezilmesine bağlı. Yine Türkiye'deki hareketlenmeyi durdurmak da buna bağlı. Bunun için de faşist Türk sömürgecileri, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bu dönemde en yoğun saldırılara girişiyorlar.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gündemin baş sırasında olurması, yerel seçimlerde de ortya çıktı. Partiler, Kürdistan'daki adaylarını tespit ederken ve propaganda çalışmalarında hep bu ögeyi göz önünde bulundurdular. Örneğin; Kürdistan açısından hep özel bir önemi olan Diyarbakır'da sergilenen pratik buna açık bir işaretlir.

ANAP'ın adayı PKK davasından Diyarbakır cezaevinde de yatmış olan Faiat Gemiloğlu, ANAP, bir yandan oy almaya çalışırken, bir yandan da Abdullahnli benzeri dönekleri etrafında toplıyor. Böylece yönelimini sağlamlaştırmak istiyor. Diyarbakır'da seçime katılan tüm partilerin adayları Kürt sorununa değindiler. Halepçe için anıt dikme sözü verdiler. Yoğun bir biçimde propagandalarını, bu zemine oturttular. Bu şekilde de, kitlelerin oylarını çekmeye çalışıyorlar.

Partilerin Kürdistan'da açıktan böyle bir propagsında yapmaları, ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzeye bir örnektir. Halkımızın varlığının açıktan inkar edilmesi yolu terkedilerek, sorunun dil-kültür vb. bazı haklarını verilmesi gibi bir sonuçla kapatılmak isteniyor. Bunun için de çeşitli manevralara giriliyor. Bütün bunlara başvurulmasının nedeni açık, ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinin en güçlü gelişmelerini yaşıyor. Halkımız nihai kurtuluşuna her gün biraz daha yakınlaşıyor.

1989 Newroz'unda Partimiz PKK, bu gelişmeleri daha da ileriletecek bir hazırlıklı girdi. PKK, yürüttüğü yoğun hazırlıklarla, büyük başarma olanaklarını sunan bu gelişmeleri en iyi karşılayacak bir düzeye de kendişini ulaştırdı.

Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK hiçbir dönemde bu kadar hazırlıklı olmadı. Yine halkımız, yabancı egemenlik tarihinde hiçbir zaman bu kadar savaşmaya kararlı olmadı. Düşmanımız tarihinde hiçbir zaman bu kadar ağır ekonomik, siyasi, askeri kriz içerisine girmedi. Bütün bu gelişmeler, yeni bir Newroz dönemine ERNK'nin kuruluşunun 5. yılına girişini daha büyük atılımlarla kutlama koşullarını son derece elverişli hale getiriyor. Mazlum ve Mahsum yoldaşların anılarına verilen sözlerin gereklerini yerine getirmek için olanaklar bugün daha gelişmiştir. Bunlar 1989 Newroz'unu tarihimize leyik bir kutlamaya dönüştürmek için büyük bir güç veriyor.

Halkımızın kararlılığı, mücadelenin usta ve büyük savaşçılığı ile "89 Newroz'una giren Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK, Mazlum ve Mahsum yoldaşların anılarının da bir gereği olan, "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma" mücadelesinde, bu yılı da bir zafer yılı haline getirecek ve kazanacaklardır.

Botan'da savaşan bir ARGK komutanı ile yaptığımız söyleşinin Newroz'a ilişkin bölümünü bu sayımızda yayınlıyoruz

"HER NEWROZ, BİR ZAFER DÖNEMİDİR"

□ ***Serxwebûn:*** *Ulusal kurtuluş mücadelemizin son derece önemli gelişmeler yaşadığı bir dönemden geçiyoruz. Bu döneme damgasını vuracak bir Newroz sürecine de girmiş durumdayız. Newroz'un tarihteki ve günümüzdeki önemi billiniyor. Newroz sürecine girerken, bu dönem için söyleyecekleriniz nelerdir?*

□ **ARGK komutanı:** Geride bıraktığımız 17 yıllık mücadele tarihimiz, önümüzdeki 1989-90 yılları mücadelesini, hatta 10 yılları nasıl kazanmamız gerektiğini de çok açık bir şekilde gösteren bir aynadır. Yine, 5 yıllık silahlı mücadele deneyi de bu konuda neler yapılması gerektiği hususuna son derece açıklık getirmektedir. Bu yıllar mücadele doğrultumuzu netleştirmiş, yapılması gerekenlerin neler olduğunu ve bunların nasıl yapılacağını da en güçlü bir şekilde ortaya koymuştur.

Bu gerçeklerden yola çıkarak, önümüzdeki döneme bakmalı gerekiyor. Newroz'u devrimci anlamda karşılamak, geçmiş mücadele deneyimimizden doğru dersler çıkarmak; bu dersleri yeni dönemi kazanmada pratiğe doğru yaklaşmada kullanmak ve uygulamaktan geçiyor. Ancak, böyle bir karşılanışla Newroz'a gerçek anlamı verilebilir.

Newroz, halkımızın direniş, birlik ve isyan günüdür. Halkımızın dayandığı en temel direniş zeminlerinden biridir. Bugün Newroz daha da anlamlileşmiştir. Newroz'u mücadeleleri, fedakarlıkları ve kanlarıyla daha da kızıllaştıran Mazlumlarin, Ağrilerin direnişi gelenegini sürdürmek, özgür vatan parçalarını yaratmak ve devrimde zaferi kazanmakla mümkündür.

□ ***Serxwebûn:*** *Bu konuyu biraz daha açmanızı isteyeceğiz. Bilindiği gibi, bugünkü Newrozlara kolay gelinmedi. Newroz'un çağdaş anlamına kavuşturulmasında yüzlerce şehidimizin direnişi, binlerce insanımızın emeği var...*

□ **ARGK komutanı:** Mücadele tarihimizin de kanıtladığı gerçeklerden biri, bu günleri öyle kolay yaratmadığımızdır. Bu günlere ulaşmamız, gerçekten zorlu, güçlü ve fedakar bir mücadelenin sonucu olmuştur. Bunda, başta Parti Önderliği olmak üzere, Mazlumlarin, Kemallerin, Hayrilerin, Ağrilerin ve bütün şehit yoldaşların payları belirleyicidir. Onlardaki anlayış, Newroz'u sürekli zaferle taçlandıran, hiçbir biçimde geri adım atmayı tercih etmeyen yurtseverdevrimci bir anlayıştır. Bunun sonucudur ki, bugünkü kazanımları elde etmeyi başardık.

□ ***Serxwebûn:*** *Bu değerlendirmeler temelinde, gelinen aşama için neler söylenebilirler?*

□ **ARGK komutanı:** Bugün, bu direnişler temelinde belli bir aşamayı tuttuğumuz açıktır. Bu, önümüzdeki dönemde de Newroz'a böylesi bir anlamı kazandırmak için önemli avantajlar sağlıyor. PKK'nin bugün ulaştığı seviye, yarattığı kazanımlar, zaferi mümkün kılabilecek bir düzeydedir. Böylesi bir temelde girdiğimiz '89 Newroz'unun önemi de ortaya çıkıyor. '89 Newroz'unu bu temelde karşılamak, **Bir parça özgür vatan toprağını kurtaran** bir devrimci atılım içerisinde olmak, dönemi böyle ele almak hem gerekli ve hem de mümkündür.

Parti Önderliğimiz, Partimiz, halkımıza böylesi bir zaferi kazanması için gerekli imkanı sunmuştur. Her şeyden önce, Kürdistan'da kimin, nasıl ve ne şekilde savaşması, hangi değerlere bağlı kalınması gerektiğini Partimiz öğretmiştir. Partimiz, Kürdistan'da gerçek bir yaşamın nasıl antamlaşacağını göstermiştir. Buna ulaşmanın kendisi bile, başlı başına bir atılımdır.

Halkımıza kendi geleceğini kendi elleriyle yaratma silahı verilmiştir. Bugün mücadelemizin geldiği aşama budur. Olası gelişmeler de geleceğin bu temelde gelişeceğini göstermektedir. Bu geleceğin, vatanımızı parça parça düşmandan kurtarma yönünde olacağını da kanıtlamaktadır.

Her şeyden önce halkımız bugün gerçekten kendisine en ileri düzeyde, yatkınca önderlik eden bir ulusal öndere sahip olmuştur. Başkan APO önculüğündeki Partimiz kurtuluşu sağlatacak bir konuma ulaşmıştır. Bundan daha büyük bir silah olamaz halkımız için. Bu silah bugün halkımızın eline verdimiştir.

Bunun da ötesinde halkımızın etrafında örgütlenebileceği, birlik olacağı ve bin yıllık köleilik tarihinin hasabını sorabileceği bir cephe silahı da oluşturulmuştur. Yine, düşmana büyük darbeler vuran ve Kürdistan'dan düşmanı sökup atabilecek bir ordu silahı da yaratılmıştır. Parti silahının yanısıra, Cephe ve Ordu silahları da halkımızın eline verdimiştir.

Bir halk böylesi silahlara ulaştı mı, bunları elde etti mi, o halkın artık nihai zafere ulaşmaması mümkün değildir. Bu sadece düşünce düzeyinde söylenen, ileri sürülen bir görüş değildir. Pratik gerçekleşirligi her zamankinden daha fazla olan görüşlerdir.

□ ***Serxwebûn:*** *Bu görüşlerin gerçekleşirliğinin dayanakları nelerdir sizce?*

□ **ARGK komutanı:** Her şeyden önce üzerinde hareket edebileceğimiz, dayanabileceğimiz 17 yıllık bir mücadele tarihimiz vardır. Bine ulaşan şehidlerimiz ve bu temelde yaratılan gelişmeler vardır. Partimiz, Cephemiz, Ordumuz ve savaşmaya kararlı milyonlarımız var.

Bugün düşman, bırakalım askeri zorunu kullanarak Kürdistan'daki mücadelenin önüne geçmeyi, mücadeleyi bastırmayı tuttumamaktadır. PKK'nin açmış olduğu bayrak altında mücadeleye katılan halkımız karşısında düşman her gün geri adım atmaktadır. Türk ordusu, ülkemizde savaşamaz bir duruma gelmiştir. Özellikle de Botan'da düşmanın her türlü yapı ve kurumu işlemez bir hale getirilmiştir.

Halkımızın genç fertleri her türlü fedakarlığı göze alarak seve seve canlgönüldan ordularının saflarında yer almakta, ARGK'ye akın akın gelmektedir. Binlerce yıllık karanlıkta bırakılan, kendi gerçekliğine karşı çıkarılan, kullanılan halkımızın evlatları, bugün gruplar halinde ARGK saflarına katılmaktadırlar.

Düşmanın uyguladığı hiçbir savaş taktiği ülkemizde tutmamaktadır. Rejim öyle bir düzeye gelmiş ki, öne sürdüğü yeni taktikleri de tamamen iflas etmektedir.

□ ***Serxwebûn:*** *Bu yoğun gelişmeler ortamında halkımızın durumu nasıldır?*

□ **ARGK komutanı:** Halkımız geleceğe artık büyük bir güvenle bakmaktadır. Halkımızı bu derece kesin konuşturan gelişmeler az şeyler değildir. Bu gelişmeler, artık tamamen zaferi mümkün kılacak olan gelişmelerdir.

Bir kez halkımızın, Başkan APO, Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK şahsında zafere olan inancı büyük oranda artmıştır. Bunlar şahsında yakaladığı zaferi, kendisi için vazgeçilmez bir gerçeklik olarak ele almaktadır. Bu da halk tarihimizde ulaşılan en yüksek noktayı göstermektedir. Bu düzeye ulaşmamız da halkımızın, Partimiz önderliğinde gösterdiği fedakarlıklar da az değildir.

Şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da halkımız en büyük fedakarlıkları gösterecek bir durumdadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferine olan inancı gelişip, güçlenmiştir. Kararsızlığını büyük oranda aşmış, mücadelemizin saflarına akmıştır.

□ ***Serxwebûn:*** *Halkımız '89 Newroz'unda büyük gelişmeler yaşamaya hazırlanıyor. Buna karşı ilkel milliyetçi ve reformist güçlerin durumu tam bir çelişki gösteriyor. Bu konuda neler söyleyebilirsiniz?*

□ **ARGK komutanı:** Partimiz, kısa mücadele geçmişine rağmen, halkımızın davasına doğru bir temelde yaklaşmış ve bugünkü gelişmeleri yaratmışbir.

Buna karşın Kürdistan adına, Kürtlük adına hareket etiklerini söyleyen güçlerin durumuna da bakmakta yarar var. Bu güçler, halkımız yıllar boyunca adeta salhığa çıkarmış, çeşitli güçlere pazarlamışlardır. Halen de bunun arayışı, çabası içerisindedirler.

Bu güçlerin Kürdistan'da şu veya bu biçimde sıradan bir Kürdistan insanını bile kandırmaları mümkün değildir. Bunların gerçek yüzleri ortaya çıkmış durumdadır. Mücadelemiz bunu başarmış ve bu güçlerin teşhirlerini sağlamıştır. İlkel milliyetçiliğin bugün içerisine girdiği durum gözönündedir. Tamamen bir yıkılış yaşıyorlar.

İlkel milliyetçi güçler yok olusa giderken, tüm Kürdistan halkını da PKK şahsında ölüme götürmek istediler. PKK'ye karşı TC'nin gazetelerine verilen demeçler işbirliğini gösterme açısından bazı örneklerdir. Bunlar, halkımızın ve hatta ilerici insanlığın en azgın bir düşmanı olan TC ile en kirli ilişkiler içerisine girdiler. Hala bu işbirliğini çeşitli biçimlerde sürdürmek istiyorlar.

Diğer güçlerin, küçük-burjuva reformistlerin durumları da bunlardan farklı değildir. Bunlar da halkımızın gelişen kurtuluş mücadelesi önünde engel olmak için birbir türlü engel geliştiriyorlar. Sahte birliklere yönelerek, halkımızın çıkarını pazarlamaya çalışıyorlar.

Bütün bu engellemeye çabalarına rağmen, Partimiz 1988 yılını, bir zafer yılı olarak halkımıza kazandırmayı başarmıştır. Bundan da görülmektedir ki, artık hiçbir güç PKK'nin gelişmesi önünde engel oluşturamaz. İster düşmanın dolaysız, isterse de dolaylı saldırıları PKK'nin zaferi mümkün kılan bu gelişmesi önünde duramaz.

□ ***Serxwebûn:*** *1989 yılı ülke içinde olduğu kadar ülke dışındaki halkımıza da görevler yüklüyor. Tabii ki bu sadece bu yıla karşı görevlerle de bitmiyor. Bağımsızlığa ve sonrasına kadar uzanan görevler vardır. Bu konuda neler söyleyebileceksiniz?*

□ **ARGK komutanı:** Kürdistan'da zaferi mümkün kılacak olan, PKK'nin yürüttüğü mücadeledir. Bu mücadelenin zaferi de PKK'nin doğru uygulanması ile mümkündür. İşte, PKK'nin doğru uygulanma sorunu, sadece ülke zeminlinde bulunan halkımız için bir görev değildir; dünyanın dört bir tarafına savrulmuş tüm Kürdistan halkı için de bir görevdir. Halkımızın bu parçası da PKK gerçeğini en ileri düzeyde yaşamalı, mücadeleye her türlü maddi ve manevi desteklerini yoğunlaştırmalıdırlar. Halkımızın bu parçasının desteklerini yoğunlaştırmaları büyük önem taşıyor. Çünkü, bir kez geleceğimiz garanti altına alınmıştır. Bu geleceği daha da yakınlaştırmak, halkımızın mücadeleye böylesi bir katılımına yakından bağlıdır.

Partimiz daha ilk adımı attığı bir dönemde de böylesi bir yaklaşımı temel almıştır. Partimiz, halkımızın özgücüne dayanarak, buna güvenerek her türlü kõhnemiş engelin üzerine yürümüştür. Bu engellere yürattığı dişe dış bir mücadele ve büyük fedakarlıklar sonucu Partimiz bugüne ulaşabilmiştir.

Burdan çıkardığımız sonuç; zaferi garanti altına alan halkın özgücü ve desteğidir. PKK, halkımıza bu biçimde bir değer biçmektedir. Ve bundan daha yüce bir şey de olamaz.

□ ***Serxwebûn:*** *Bu temelde '89 Newroz'u ve gelecek hakkında daha neler söyleyebilirsiniz?*

□ **ARGK komutanı:** Mücadelemizin aydınlattığı geleceğin zafer dolu bir gelecek olacağını daha şimdiden belirtebiliriz. Gelişmeler, tamamen geleceğin böyle zaferle dolu olacağını göstermektedir.

Düşman bugün sadece askeri değil, siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel ve ahlaki açıdan tamamen bir tükenişin içerisindedir. Buna karşı halkımız ise gerçekten savaşabilecek, kendisini zafere götürebilecek bir mücadele silahına ve onlamına kavuşmuş durumdadır. Bilindiği gibi, 5 yıllık bir silahlı mücadele pratiğimiz vardır. Yine bu mücadele içerisinde sayıları bine ulaşan şehidimiz, görülmemiş fedakarlıklar vardır. İşkenceden geçirilmemiş tek bir ferdimiz kalmamış, binlercesi göç ettirilmiştir. Bu işkencelere rağmen, halkımızın kendi öz çıkarlarını temsil eden, gerçekten kendisini kurtuluşa götürecek olan Partimiz, Cephemiz ve Ordumuz etrafında saf tutmuştur.

5 yıllık silahlı direniş mücadelemiz sürecinde halkımız her türlü fedakarlığı ve çabayı göstermiştir. Önümüzdeki dönemde, ulusal kurtuluş mücadelemize gerçek anlamda katılmak isteyenler, bu gerçekleri gözönünde bulundurmak zorundadırlar. Katılım bu temelde olmalıdır. Hala bu konuda en ufak bir kararsızlık, ikircilik duymak bile gerçek yurtseverliğe sığmaz bir tutumdur. Kendisine yurtsever im diyen ve değerlere bağlı olanlar, dönemin gerektirdiği bir pozisyonda olmak zorundadırlar. Gelecek, parça parça vatan toprağını kurtarma ve özgürleştirme dönemidir. Bugün ulaşılan düzey, elde edilen olanaklar, böylesi bir gelişmeyi tamamen mümkün kılmaktadır.

Faşist Türk sömürgeciliğine karşı dağlarımızda kahramanca savaş yürüten savaşçılar olarak, yeni bir mücadele dönemine, '89 Newroz'una girerken, tüm halkımızı dönemin gereklerini yerine getirmeye, bunun için azami çaba sarfetmeye çağırıyoruz. Gerekleri yerine getirildiğinde, zaferi yakalayacağımız ve savaşın tamamen lehimize sonuçlanacağı açık olan bir durumdur. Yine, halkımıza dağlarımızda azgın düşmana karşı savaşan komutan ve savaşçılar olarak, gösterilen fedakarlığa, mücadele azmine, bundan sonra daha layık olacağımıza, savaşı sürekli yükselteceğimize ve halkımıza bir parça özgür vatan toprağını armağan edeceğimize söz veriyoruz.

O halde, Parti Önderliğimizin etrafında topyekün bir halk olarak, PKK saflarında birleşelim. Geleceğimizin güvenceleri olan PKK önderliğindeki Cephemiz ve Ordumuz içinde genç, yaşlı, kadın demeden yerimizi alalım. Gelecek bizimdir, bizim olacaktır.

—Yaşasın zaferi olanaklı kılan Başkan APO önderliğindeki Partimiz PKK!
—Yaşasın halkımızın birlik, isyan ve direniş geleneği NEWROZ!
—Yaşasın ERNK, ARGK!

'89 atılımının ilk ölümsüz kahramanı Binevş AGAL (Berivan) yoldaş kalbimizde sürekli yaşayacaktır

Binevş AGAL (Berivan) yoldaş, 1 Ocak 1965 yılında Siirt-Beşiri'nin Bezivan köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak gözlerini dünyaya açtı. Öğrenimini ilk okuldan sonra sürdüremedi. Öğrenimini sürdürmek istemesine rağmen, bu olanağı elde edemedi. O, okuyup öğrenmeyi bir ihtiyaç olarak görüyordu. Daha küçük yaşlarda baş-bahçe, tarla, ev işleri vb. yerlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Aile içerisinde huzursuzluğun çıkmaması için büyük fedakarlıklarda bulunarak sorumluluklar üstlendi. Ailenin en küçüğü olmasına rağmen tüm işlere koştu. Böylelikle aile bireylerinin sevgisini kazandı. Partiye yazdığı bir raporunda bu konuda şunları belirtiyordu:

"Küçük yaştan beri ailenin içinde sorun çıkarmayan, emirleri eksiksiz yerine getiren ve hep çalışanlardan biriydim. Aile içerisinde huzursuzluğun çıkmasını hiç istemedim. Sırf huzursuzluk çıkmasın diye her işe koşardım. Bu durumdan ötürü doğal olarak annemin, babamın ve kardeşlerimin sevgisini kazanmıştım. Aileye bu bağlılığım Avrupa'ya gidene kadar devam etti."

Ailesi de yurtsever özelliklere sahip olan Binevş yoldaş, kurtuluşu hep umut etti. 14 yaşındayken, bir kısım akraba çevresinin bulunduğu Avrupa'ya gitti. Bu dönemde henüz Partimizle tanışmamıştı. *"Batı Almanya'da meslek okuluna gittim. Bazen de kaçak işlerde ve evlerde çalışarak geçimimi sağlıyordum. Kitap okumayı çok seviyordum. Dil öğrenmek, konuşma yeteneğimi arttırmak için elime geçen her kitabı okuyordum. Fakat Avrupa'daki yaşam bana çok dar ve basit geliyordu. Hep ülkeye geri dönmek istiyordum. Kaldığım akrabalarıma, akrabalık ilişkilerine dayanarak DDKD'liler geliyorlardı. Devrimci bilincim olmadığı halde, DDKD'lilere büyük tepkim vardı. O zamanlar PKK'li arkadaşları tanımıyordum; ama tüm teslimiyetçi örgütlere duyduğum tepki beni arkadaşlardan yana taraf tutmaya götürüyordu."* Binevş yoldaş, o dönemi kısaca böyle belirtmişti.

Binevş yoldaş, ihtilalci ve atak bir kişiliğe sahipti. Bu özelliği, O'nu arkeden Parti mücadelemizle tanışmaya götürdü. Bir raporunda durumuna ilişkin şunları belirtiyordu Binevş yoldaş:

"Ateşli bir yurtseverliğim vardı. Bazı inkarcı ve teslimiyetçi Kürt örgütlere büyük tepkim vardı ve sürekli bu güçlerin mensuplarıyla sert tartışmalarım oluyordu. Kaldığım alanda faaliyet yürüten arkadaşlarla ilişkiye geçtim. Arkadaşlar arasındaki devrimci ve dürüst ilişkiler beni çok etkiliyordu. Diğer yandan da edindiğim devrimci bilinç arttıyordu. Ve böylece ulusal kurtuluş mücadelesine katılmaya karar verdim."

Binevş yoldaş; sömürgeci, feodal-aşiretsel ve mezhepsel çalışkanlerin en yoğun olduğu bir alandan geliyordu. Halkımızın Yezidi kesimine mensupdu. Bir de bu yönüyle sömürgeciliğin direkt ve indirekt özel baskılarından pay alıyordu. O, daha küçük yaşlarda bir arayış içerisindeydi. Baskıların, zulümlerin sorumlularına kin ve nefretle doluydu. Bireysel kurtuluşun olamayacağına, aile içerisinde hapsolmanın ve köleliğin bir çürüme olacağına inanıyordu. Bu nedenle sınırlı düzeydeki maddi olanakları elinin tersiyle itiyordu. Yüceliminin sömürgecilik koşullarında ve Avrupa metropollerinde gerçekleşmeyeceği sonucuna ulaşarak, hedefine toplumsal kurtuluşun yolunda savaşmayı koymuştu.

Cesaret, fedakarlık, yurtseverlik hamuruyla yoğrulan ve devrimciliğin seçkin örneğini gösteren Binevş (Berivan) yoldaş, yaşamının en canlı ve en verimli yıllarını halkının kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin geliştirilip güçlendirilmesi faaliyetlerine adayarak geçirmiş; bir an bile karamsarlığa ve ikircikliğe düşmeden en ön saflarda yer almıştır. Mücadele yolunda kararlıca yürüyerek bir PKK militanının hangi özelliklere sahip olması gerektiğini bilip esas almış ve bunu her alan ve koşulda pratiğinde en güçlü bir şekilde göstermiştir. Genelde Kürdistan toplumu, özelde ise Kürdistan kadınının yaşadığı, sömürgeciliğin yüzlerce yıllık vahşetinin, katmerli sömürüsünün, gericiliğinin ve insanlık dışı zulmünün hesabını sormak ve soyku peteler kinmi suç sahiplerine yöneltmekte örnek bir pratiğin sahibi olmuştur.

12 Eylül faşist rejimi, her yönüyle gerçekleşmesine karşı saldırıya geçtiği dönemde, Partimiz, başarıyla geri çekilme taktiğini gerçekleştirerek daha güçlü temellerde hazırlıklara yönelmiş ve yeniden ülkeye dönüş çalışmalarına hız vermiş, yurt dışındaki hazırlıklarını da ülke pratiğinde Cephe görevleriyle tamamlamıştır. Partimiz, 12 Eylül rejiminin azgın saldırılarının yoğun olduğu bu dönemde güçlü hazırlık çalışmalarıyla onbinlerce kitleyi etkileyip örgütlü bir yapıya kavuşturmuştur. İşte bu faaliyetliliğin bir ürünü olarak Binevş yoldaş da Batı Almanya'da mücadelemizle tanışmış, onu büyük bir istekle hep takip etmiş ve bir devrimci kurtuluş yolu olarak gördüğünden en sonunda fiili katılımı gerçekleştirmiştir.

Binevş yoldaş, 5 yıllık mücadelesinde fedakar, yiğit ve cesurca en ön saflarda yürüdü. Güçlü bir halk önderi olduğunu pratikte ispatladı. Gerek Kürdistan kitlesinin yoğunlaştığı yurtdışı alanlarında, gerekse de Güney Kürdistan kitlesi arasında yürüttüğü faaliyetlerde bu güçlü özellikleriyle başarılı bir pratik sergiledi. Partimizin önderlik ettiği halkımızın cephesel mücadelesinde çeşitli düzeylerde sorumluluklar aldı. Bu görevlerinde, yüksek bilinç, cesaret ve sorumluluk ruhuyla hareket etti. Sınıf dışı anlayışlara karşı kararlıca mücadele vererek Parti çizgisini temel aldı ve sorumluluklarını Parti talimatları doğrultusunda yerine getirdi.

Binevş yoldaşın olgun, sabırlı ve fedakar yaklaşımları, yoldaşlık ilişkilerinde güçlü uyum örneklerini sergiliyordu. Partisine, halkına ve yoldaşlarına büyük sorumluluk ve dürüstlükle bağlıydı. Düşmana karşı da o denli kinle doluydu. İlkeli ve kurallı devrimcilik esaslarını kişiliğinde en güçlü şekilde somutlaştırmış bir devrimciydi. Mücadelemizin zorlukları ve acılarıyla kişiliğini döverek çehreleştiren bir yoldaşımızdı. Partimizin kazanım ve değerlerine dürüstçe yaklaşımıyla takdir ediliyordu. Bu kazanım ve değerleri her yeni gelişmeye temel yapardı. Devrimci faaliyet ve yaşamı boyunca başarılarından başı dönmedi, büyüklük anlayışına kapılmadı, karamsarlık ve umutsuzluğa düşmedi. O, devrimde hep zaferi gören olgun, inançlı ve bilinçli bir kişiliğin sahibiydi.

Partimizin Kuzey Kürdistan'da geliştirdiği silahlı mücadele, yurtdışındaki kitleleri de etkiliyordu. Bu etkileşim onları doğal olarak örgütlü bir yapıya çekiyordu. Binevş yoldaşın umudu ve güveni bu dönemde pekişmişti. Bu gelişmenin bir sonucu olarak, profesyonelce çalışmalara katılmayı kararlaştıracaklı Binevş yoldaş. O'nun mücadeleye katılımı, Avrupa emperyalizminin insanlarımızı özünden boşaltarak mücadeleden uzaklaştırma çabalarına karşı bir direnişi ifade ediyordu. Özellikle Batı Almanya'da halkımızın Yezidi kesimi üzerinde çok sinsice oyunların oynandığı, mezhepsel temelde sahte sunî çelişkilerin yaratılmaya çahşıldığı bilinen bir gerçek. İşte, Berivan yoldaş kendi şahsında, mücadeleye katılmayla soylu bir tavır almıştır. O'nun kararlı direnişi ve ulusal kurtuluşçu mücadelemizden aldığı gücü, bu düşmanca oyunlara en doğru cevabı verdi. Aynı şekilde bu oyunlar kendisinde herhangi bir etkide bulunmadığı gibi, ulusal kurtuluş mücadelesine bağlılığının daha da gelişmesine yol açıyordu. Şöyle diyordu Binevş yoldaş:

"Kafama koyduğum tek düşünce, Kürdistan'ın bağımsızlığı için yapabileceğim her türlü hizmeti sonuna kadar sunmakbr. Mücadelenin gelişmesinde önemli rol oynayan militan özellikleri kazanmak ve bunu ruhuma, bilincime kazımak için çaba sarfetmekteyim. Ve Partimizin istediği ölçülere ulaşacağıma da inanıyorum." Avrupa'da kaldığı sürede kendisini her türlü olumsuz etkilenmeye kapalı tuttu Binevş yoldaş. Çünkü O, yukarıda belirtiği gibi Kürdistan'ın bağımsızlık mücadelesini kalasına koymuştu. Bu O'nun birincil düşünce ve ilgi alanıydı. O, hep kararlı, cesur ve görevini başarıyla yerine getiren bir militandı. Batı Almanya'da kaldığı süre içerisinde birçok alanda kitle faaliyetlerini yürüttü. Uzun Yürüyüş'te (1984 Nisan'ında) ön saflarda yer alarak kararlıca sonuna kadar yürüdü. İçinde yer aldığı dernek çalışmalarında başarılı pratik sergiledi.

Belli bir dönem Avrupa'da faaliyet yürüten Binevş yoldaş, mevcut faaliyetlerini kendisi için yeterli görmedi. Daha ağır ve daha fazla devrim mücadelesine katkıda bulunmak için, ülke koşullarında mücadele etme isteğini Partiye iletti. Bu kararını doğru değerlendirmek gerekiyor. O seçmeci devrimcilik hatasına düşmedi. Bazıları bulundukları alanda görevlerini başarıyla yerine getirmiyor, "başka alanlara gitmek istiyorum veya orada kendimi gösterip kanıtlayacağım" anlayışıyla hareket ediyorlar. Bu tip kişiler Parti çizgisi yerine kendi istemleri doğrultusunda bir devrimcilik yapmak isterler. Binevş yoldaş bu konuda da örnek biçim gösterdi. Pratiğiyle bu gerçeği kanıtladı: Yurtdışında başarılı bir pratik, ülke koşullarında yine başarılı bir pratik... Evet, Binevş yoldaş devrime daha fazla katkıda bulunmak için, yaptığı öneri Parti tarafından uygun görüldü. Ve 1985'in başlarında Parti merkez eğitim okuluna ahndı. Burada, ülke koşullarındaki mücadeleye hazır hale gelmek için büyük çabalar içerisine girerek büyük bir yoğunlaşmayı yaşadı. Eğitim olanaklarından en güçlü şekilde yararlandı ve kendisinde gelişmeler yarattı. Askeri ve siyasi eğitimini başarıyla tamamlayan Binevş yoldaş, güçlü komuta özelliklerini edinerek, alanda çeşitli düzeylerde görevler üstlendi. Bunuda birlikte yoldaşlarına her konuda özverili davranarak yardımlarda bulundu.

Binevş yoldaşın güçlü adımlarla yürüyüşü, gelişim düzeyi, gelecek vaad eden parlak kişiliği ve gösterdiği örnek devrimci yaşam Partimizin dikkatini çekiyordu. Parti Önderliğimizin aile ve kadın sorunu çözümlemelerinde çizdiği çerçeve, geleceğin sosyalist ve özgür kadın kişiliğinin özelliklerini kendisinde güçlü şekilde somutlaştıran yoldaşlardan biriydi Binevş yoldaş. Eğitim okulu faaliyetlerinde daha da gelişmesi, tecrübe ve deneyim kazanması için, düşman ajanlarını, mücadeleyi sekteye uğratma çabasına giren provokatör unsurları tutuklamak, soruşturarak yargılamak görevlerine layık görülmüştü.

Daha III. Kongre öncesi 1985'lerde kendisini gösteren, kongre sürecinde ve sonrasında daha da netleşen provokasyon sahiplerine karşı mücadelede ve onların tasfiyesinde Binevş yoldaşın önemli katkıları oldu. O, bu konuda Parti çizgisi hattında kararlıca taviz vermeden hareket etti. Bir başka savaşçı olmasına rağmen, kadın-erkek ayrımını bir kenara iterek "devrimci devrimcidir" ilkesini ölçü aldı. O'nun için cinsiyet farkı gözetmek ölçüsüzlüktü. Nitekim birçok erkek yoldaşın yerine getiremediği ağır görevlere o koşarak yerine getirmek istiyordu, getiriyordu da. O, görevlerin küçüklüğüne ve büyüklüğüne bakmadan atılımcı bir ruhla onları gerçekleştiriyordu. Örneğin kurtuluşun teknik aracı ve her savaşçının yakın arkadaşı olan G-1 ve G-3 silahlarını o taşıyordu.

Binevş yoldaş, eğitimde bulunduğu süre içerisinde, ruhen Kürdistan'da sıcak savaşımı yaşıyordu; kendisini hep ona göre hazırlıyordu. Her zaman derli-toplu, tam teçhizatla kuşanmış bir komutan gibi hareket ediyordu. Spor faaliyetlerinde çok canlı ve hiç gerride kalmayan enerjik bir yapıya sahipti.

Partimiz önderliğindeki cephesel çalışmalara katılan Binevş yoldaş, 1985'in sonlarında 3 ay, 86'nın başlarından itibaren 8 ay, 87'de ise 5 ay Güney Kürdistan kitlesi içinde faaliyet yürüttü. Bu sürede zaman zaman da Akademiye gelip gitmedi. O'na daha da gelişip güçlenmesi için Partimiz ve Parti Önderliğimiz özel bir önem vererek ilgi gösteriyorlardı. Bu yönlü emekler sarfediliyordu. Çünkü O, parlak bir gelecek vaad eden bir yoldaşımızdı.

Binevş yoldaş, 1984-89 yılları arasında gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine tüm bilinç ve yeteneklerini katarak, her türlü zorluğa göğüs gerdi ve özgürleştirici bir pratiğin sahibi oldu. Böylelikle de yenilmez militanlığa ulaştı. Birlikte savaşıp da şehit düşen yoldaşlarının silahlarını yerde bırakmamak ve intikamlarını almayı kendisi için bir borç bilirdi. Her yeni atılıma, yeni dönem çalışmalarına coşkuyla katılan bir militandı. O, kendisini tanıyan; kendisiyle Parti okulunda ve faaliyetlerinde birlikte yer alan hemen tüm arkadaşların örnek alarak saygı ve sevgi gösterdikleri bir komutandı. Ve O'nun mücadeledeki onurlu yerini kabul ederlerdi. Çünkü O, mücadelede güçlü bir pratiğin ve devrimci yaşamın güçlü bir temsilcisiydi.

Binevş yoldaş, 1986 yılında gerçekleşen Partimizin III. Kongresinin hazırlıklarına da katıldı. Bu süreçte yaşanan Parti içi sınıf mücadelesinde yanlış eğilimlere karşı mücadele etti ve proleter devrimci kişiliğe ulaşmak için çaba sarfetti. Çizgi devrimcisi haline gelebilmek için, açık ve dürüst davranarak devrime ve Partiye olan inanç ve güvenini gösterdi. Gerilla mücadelesinin geliştirilip güçlendirilmesinde, halkın ulusal kurtuluş cephesinde örgütlendirilmesinde, yine daha değişik faaliyetlerin planlanmasında aktif olarak yer aldı.

Binevş yoldaş, kadın olmasına rağmen bu farkı gözetmeksizin "kadın olmanın küçüklüğü" duygusuna kapılmadı. O, bu kişiliğiyle faaliyet yürüttüğü alanlarda halkın büyük saygı ve hayranlığını kazandı. Bir süre de sınır boylarında halkımızın birliğini sağlama, onun ortak gücünü mücadeleye seferber etme çalışmalarında yer aldı. O'nun istemi Kuzey Kürdistan topraklarında yürütülen silahlı mücadelede lîli olarak yer almaktı. Bu istemini, Partiye öneri olarak sundu. O kendisine güveniyordu; çünkü kendisini devrim mücadelesine adayan bir kahramandı. Mücadelenin çıkarlarının ön plana alarak, ulaştığı sonuç, O'nun sıcak savaşımda daha fazla katkı sunabileceğiydi. Bu dönemlere rastlayan bir raporunda şunları belirtiyordu Berivan yoldaş:

"Zaten, ülkede sömürgeciliğe karşı silahlı mücadele vermeksizin, yukarıda bahsettiğim özelliklere ulaşmak mümkün değildir. Bu seferki ülkeye gideceğim arkadaşlar grubuyla birlikte olmak istiyorum. Artık ülkede, Parti anlayışına uygun sömürgeciliğe karşı göğüs göğüse silahlı mücadele içinde yer almak istiyorum... Bunun, halkımızın Yezidi kesiminin Partiye olan güveninin geliştirilmesinde rol oynayacağına da inanıyorum. Bir Müslüman ile bir Yezidinin, —özellikle de beyinin— her türlü zor koşullar altında birarada, her yerde aynı dava

uğruna mücadele etmeleri Yezidilerin şimdiye kadar rastlamadıkları bir durumdur. Benim hem beyan ve hem de Yezidi kesimine menaup olmam halkımız için büyük bir örnek olacağı kanaatindeyim."

Binevş yoldaş, 1985'in başlarında Akademiye gitti. Burada Parti Önderliğimizin tarihi çözümlemelerine katıldı. Akademide kaldığı süre içerisinde kendisini devrim sorunlarının çözümünde daha da yetkinleştirerek güçlendirdi. Ve bu sürenin ardından bir grup yoldaşıyla birlikte Kuzey Kürdistan'a girilmesi kararı çıkar. Mardin Eyaletinde mücadeleye katılmak üzere Parti Önderliğimiz tarafından görevlendirilir. Ülkeye gidiş kararı karşısındaki büyük moral ve coşkunluğunu anlatmak güç. Gözlerinden zafer fışkıran bir komutan gibiydi. Birkaç yıldan beri özlemini çektiği an gelmişti çünkü. Bu karardan sonra, gelen bir talimatla —bir Parti görevi için— Binevş yoldaşın ülkeye gidişinin kısa bir süre için ertelendiği bildirilir. Diğer arkadaşlar grubu yola çıkıp kendisi beklemek zorunda kalınca büyük bir üzüntü yaşar. Birkaç gün süreyle gözlerinden yaşlar akar. O, Partiye, şehitlere ve Parti Önderliğine verdiği sözü sıcak savaş cephesinde yerine getirmek istiyordu. Ancak Ö'nun bu üzüntüsü Partinin bir sonraki talimatıyla son bulacaktı. Talimatta Binevş yoldaşın ülkemizin Botan Eyaletine gönderileceği belirtiliyordu. Buna ne kadar da sevinliyordu. Sevinçten el çırpıyor, talimatı öpüyor ve tekrar tekrar okuyup kavramaya çalışıyordu. Bu karardan sonra, kendini fiziki olarak daha da güçlendirmek için spor yapıyordu. Silahıyla atışlar yaparak keskin nişancılığa ulaşmak istiyordu. *"Silahe ne kadar hakim olursam, o kadar kolay düşmanın beyninni değiteçağım"* diyordu. Kısacası ülke koşullarında gerekli olabilecek tüm özellik ve yetenekleri edinmek istiyordu.

Binevş yoldaş, bir grup arkadaşıyla birlikte 1988 baharında vatan topraklarında silahlı mücadeleye katılmak üzere yola çıktı. Kürdistan yolunu cesaretle yürüdü. Korkuyu yaşamadan, *"Pusulara da düşsek yanlış geçeceğiz. Ne olursa olsun, dönüm de olsa geri dönmek yok"* diyordu. Bu bağımsızlık yürüyüşünde en ağır yükü O taşıdı. Beraberindeki yoldaşlarına cesaret ve moral verdi. Bir an önce Botan'a ulaşmak, görevlerinin başına geçmek için hızla yol alıyordu.

Uzun bir yolculuktan sonra görev alanına ulaşan Binevş yoldaş, alanda tüm güç ve yeteneklerini sargiledi. Tüm tehlike ve zorlukları göğüsleyerek eşitelter arası lojistik, işçe vb. ihtiyaçların karşılanmasında büyük çaba sarfetti. Alandaki mücadelede gösterdiği başarıyla düşmanın korkulu rüyası haline geldi. Mücadelemize karşı savaşarak engel olmaya çalışan halın işbirlikçilerden Ahmet Zeyrek, Sencyê Bahmori vb. unsurların cezalandırılarak tasfiye edilmesinde rol oynadı. Kolluk kuvvetlerine ve düşmanın ekonomik kurumlarına karşı birçok saldırı eylemini bizzat kendisi planladı ve gerçekleştirilmesinde yer aldı. Doğa koşullarının zorluğundan yılmadı, gerillacılık kurallarını uygulamada zorlanmadı. O, en dinamik ve hareketli gerilla birliğinde yer alıyordu. Yeni savaşçı adaylarının eğitimiyle yakından ilgilendi. Zor koşullarda gerçekleşen birçok yürüyüşte öncülük yaptı. Birlikte olduğu yoldaşlarına zor anlarda yardım ederek moral verdi. Örneğin, bir gün gerçekleşmesi gereken bir yürüyüşün güzergahı Hazi çayından geçiyordu. Sudan geçme esnasında birçok arkadaş boğulma tehlikesi geçirirken, Binevş yoldaş, kendi sırt çantasıyla birlikte birçok yoldaşın silahını da olarak zorlanmadan suya vurup geçer.

Binevş yoldaş, ülkede gerçekleştirdiği birçok kadın toplantısı sonrasında kadın ve genç kızlardan mücadeleye katılma önerisini aldı. O, anlaşılır bir dille yanıtsız, çekici bir üslup ve hitap tarzına sahipti. Binevş yoldaş, Cudi, Piro, Hareketi vb. dağlara yapılan uzun yürüyüşlerde Kürdistan'ın gördüğü şirin beldelerine, doğal güzelliklerine hayran kalıyordu. Gördüğü doğal güzellikleri hem fotoğraflıyor ve hem de defterine yazıyordu. Ülkemizin bu cenah andıran güzelliklerini, siyasi yorumlarıyla zevkle anlatıyordu. O, bu alanda da güçlü bir örnek teşkil ediyordu. Kürdistan'ı, özgürlüğü ve bağımsızlığı için dirandığı vatan topraklarını her şeyiyle seviyordu. Berivan yoldaş, güçlü bir yurtsever, Partimizin ortaya çıkardığı, verdiği emeklerle büyüttüğü dönemin milten devrimcisi ve gerilla komutanıydı. O'nun cana yakın, çekici özellikleri ne kadar anlatılsa, yine de azdır.

Binevş yoldaş, kişinin kendisini yanlış düşünce ve yaşama kaptırmasını, Parti çizgisi ve taktiğine ters düşmeyi, kutsal görevlerin başarılmasındaki azım yoksunluğunu ve yarım devrimciliği ihanet olarak görüyordu. Hele görevi başarmadan geri kaçmayı, kabullenilmez bir suç olarak değerlendiriyordu. Partinin karşısında hep başı dik ve alnı ak olarak çıkmayı düşünüyordu. O kesin kararlılıkla, Partiye, Parti Önderliğine ve şehitlere verdiği sözü yerine getirmek istiyordu. En zor anlarda, "çekilip başka alanlara gidelim" denildiğinde, *"Ben kanımı dökmeyinceye kadar hiçbir yere gitmem, ülkeden adım alamam, kaçmam"* diyordu. O teslimiyeti hiçbir zaman, hiçbir koşulda kabullenmek istemiyordu. İhtilalci bir ruhla saldırıyor ve gözünü kırpmadan göğüs göğüse çarpışmalara giriyordu.

Binevş yoldaş, 1989 ahlımızda tüm şehit yoldaşlarımızın takipçisi olarak pratiğe girdi. O birçok devrimci militan özelliğiyle pratik örnekleri gösterdi. Parti Önderliğimiz, Binevş yoldaşın militan kişiliğini şöyle değerlendiriyor:

"Berivan (Binevş) arkadaş, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine en özlü katılan, kişiliğinde Kürdistan kadınının devrime katılımındaki en coşkulu, en isyankar, hiçbir koşulda pasif kalmayı kabul etmeyen, sürekli düşman üzerine yürümeyi esas alan, yurtseverlikle dopdolu olarak bunun dışında hiçbir yaşam tanımayan kurtuluşçu bir kişiliğin simgesidir. Bu kişilik her türlü kültürel geriliğe, ulusal ve sınıfsal geriliğe karşın, Parti çizgisini özümsemede son derece özverililiği; geçmişin olumsuzluğunu ve yetmezliğini bahane olarak kullanmayan, özellikle gençliğin enerjisini, coşkusunu tümüyle devrime adayabilen sağlam bir örneğin de ifadesidir. Bir Kürt kızının, günümüzde yurtsever olmanın bütün özelliklerini nasıl bir şahlık mertebesinde abedileştirmek gerektiğini de gösteren çağrısıdır. Berivan yoldaş bu özellikleriyle, toplumuzda kadın gerçekliğini devrimle kurtuluşun sağlam bir ifadesi olarak, Partimizin sürekli anlacak temel güç kaynağıdır."

Halk kitlelerinin kalbinde taht kuran Binevş yoldaş, 1989'un yeni dönem mücadelesinde tek başına halk milislerini örgütledi ve güçlü atılımlara hazırlık yaptı. Yapılan bir ihbar sonucu, yüzlerce düşman gücü tarafından, Ocak 1989 tarihinde, Cizre'de bir evde kuşatılmaya alınır. Çıkan çatışma saatlerce sürer. Bu süre içerisinde en elverişsiz koşullarda kahramanca direnir. Cizre halkı ilk defa böyle bir kahramanca direnişe tanık olur. Ve çatışma sonunda, kanıyla Kürdistan topraklarına yeni bağımsızlık tohumlarını ekerek şehitler kervanına katılır. O, ölümü kabul etmeyen Partisinin büyük bir kahramanı olarak, halkımızın manevi derinliklerine gömülür.

Partimizin 1989 atılımının ilk şehidi olan Binevş yoldaş, direniş tarihimizin sayfalarında ve yar almaya hak kazanıyordu Kürdistan topraklarına uzandığında. Bağımsızlığına ve özgürlüğüne sevdalandığı vatan topraklarıyla kucaklaşırken, bir ömür, sönmeyen bir meşale ve Kürt kadınının direniş sembolünün adı oluyordu. Her şeyden önce, Ö, mutlu ve gururluydu son nefesini verirken. O'nun fiziki yapısı toprağa gömülürken, anısı ve özgürlüğe sevdası yeni şafaklara doğru yol gösteriyordu. Manevi komutanlığı zaferi emrediyordu.

Evet, Binevş AGAL (Berivan) yoldaşı, düşmanın kalleş ve kör kurşunları aramızdan fiziki olarak ayırdı. Fakat, O'nun silah arkadaşları olarak bizler, bu kahraman yoldaşımızın intikamını almak için hiçbir koşulda silahlarımızı susturmayacak, ondan devraldığımız direniş ve isyan bayrağını zaferin burçlarına dikeceğiz. Bu sözü verirken, büyük yoldaşımızın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Silah arkadaşları

Yurtseverliğin seçkin örneği Emin ELÇİTOLUN kahramanca direnerek şehit düştü

Cizre halkının tarihten süzülüp gelen yurtseverliğinin seçkin örneğini kişiliğinde yaşatan Emin ELÇİTOLUN yoldaş, yoksul ama derin yurtseverlik özelliklerine sahip bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ancak ilkokulu okuyabildi içinde yaşadığı yoksulluk ve olanaksızlıklar öğreniminin devamına engel oldu.

Emin yoldaşın memleketi olan Cizre, tarihte "Cizîra Botan" adıyla anılan ve Kürdistan yurtseverliğinin derin oluğu, işgalci güçlere karşı direnişlerde merkezi bir rol oynadığı alandır. Aynı şekilde Kürt edebiyat, sanat ve dilinin gelişiği. Mem û Zîn gibi destanları yaratan ozanların da yetiştiği bir konuma sahipler.

Heberler köyü, Emin yoldaşın doğup büyüdüğü yurtsever özellikleri köklü olan bir Cizre köyüdür. Heberler'in bu konumu yaşaması ve bu durumun bilinmesinden ötürü ilkel-milliyetçi ve teslimiyetçi küçük-burjuva güçler alana el atmış ve bu olumlu özellikleri sömürerek tahribatlar yaratmışlardır. PKK mücadelesinin gelişiminden önceki dönemlerde, Emin yoldaş kısa bir süre KUK provokatör örgütüyle ilişkiye girer. O'nu KUK'la ilişkiye götüren sömürgeciliğa karşı kinliydi. İlişkide bulunduğu bu kısa sürede bu gücü hiçbir zaman kabul etmedi. Çünkü bu ajan-provokatör gücün pratiği devrimci değil, düşmana hizmet eden bir pratikti.

Emin yoldaş hiçbir zaman yurtseverlik duygularını zayıflatmadı. Bir yandan yurtseverlik duygularını taptaze tutarken, diğer yandan hem inşaat vb. işlerde çalışıyor, hem de devrimci arayışın cabasını yürütüyordu. O'nun içinde yaşadığı yoksulluk ortamı, babasının ölümüyle birlikte daha bir ağırlaşıyordu. O daha küçük yaşlardayken, babasını kaybediyordu. Artık bu durumla birlikte ailenin geçim sorunu da ağırlaşacaktı. Ayrıca köyün arazisi hem değlik ve hem de var olan ekili topraklar feodallerin elindeydi. Aile nüfusunun çalışabilir düzeyde olmaması, geçim sorunu tüm ağırlığıyla Emin yoldaşın annesinin omuzlarına biniyordu. Büyük zorluklar pahasına, beşkalarının bağ-bahçe, tarlalarında çalışarak aile geçimini sürdürmek zorunda kalacaktı. Bazen de Emin yoldaş annesiyle birlikte Silopi'ye gidip pamuk tarlalarında toplayıcılık yapıyordu.

Emin yoldaşın biraz büyüyüp çalışma düzeyine gelmesiyle birlikte, aile Cizre merkezine yerleşir. Burada Emin yoldaş, çırakılık vb. işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunur.

Emin yoldaş evli ve 3 çocuk babasıydı.

Kürdistan'da PKK'nin ihtilalci, ulusal kurtuluş mücadelesi Emin yoldaşta da yakın ilgisini çeker ve bu gelişmeleri büyük bir merakla izler. Mücadeleden etkilenerek PKK'ye sempati duymaya başlar.

Partimiz 1984'te başlattığı yeni dönem silahlı mücadelesi Emin yoldaşta büyük bir güven yaratır. O artık aradığını bulmuştur. Bunun bir sonucu olarak Partimizle daha yakından tanışmak ister. Bu yönlü girişimleri 1987 yılında sonuç verir. Bazı taraftarlar vasıtasıyla bölgede faaliyet yürüten PKK'li devrimcilerle ilişkiye geçer. Bu dönemden itibaren büyük bir dikkatle Parti yayınları okuyarak onu kavramaya çalışır. Parti çizgisini kavradığı oranda yurtsever kesimler içerisinde yayma uğraşında bulunur. Bu propagandası sonucu onlarca aileyi mücadeleye kazandırır. Parti mücadelesinin propagandasını yoğun şekilde kitle arasında yürüten Emin yoldaş, Parti mücadelesinin yayınlarını dağıtır ve kitlelerden topladığı yardımları gerillalara ulaştırır. Fedakar ve cesurca bu görevleri yerine getiren Emin yoldaş, bunu yurtseverliğin bir gereği olarak görüyordu.

Emin yoldaş gerilla ordumuza taşe, lojistik ihtiyaçlarını ulaştırmada ve savaşçıların çıkarılmasında büyük katkılar sundu. En zor dönemlerde bile birçok yoldaşın barındırılmasında ve başka alanlara ulaştırılmasında büyük çabalar sarfederek görevlerini başarıyla yerine getirdi. En tehlikeli noktalarda cesaret ve özveride bulunarak savaşçı gerillaları yalnız bırakmıyor, verilen görevi canı pahasına olacağını bilse de başarıyla yerine getirmek istiyordu.

Biraz da kalabalık nüfusa sahip olan ailesinin geçimini, gündüz inşaatlarda çalışarak sağlayan Emin yoldaş, her akşam iş dönüşünden sonra ise Parti görevlerine koşuyordu. O bununla da halk militanlığında bir örnekti. Yurtseverlerin dağınıklığının ulaşım zorluğu çıkarmaması için yoğun çaba sarfediyor ve onları ilişkisiz bırakmamak için büyük özen göstererek duyarlı davranıyordu. O gerçek bir cephe savaşçısıydı.

Kendi eğitimine büyük önem veren Emin yoldaş, kitlelerin eğitimi için de elinden gelen her türlü yardımı esirgemiyordu. Onları, yürüttüğü kararlı cabalarla Cephe birliklerinde birleştirmek ve böylelikle emeklerini örgütlü hale getirerek Parti mücadelesinin hizmetine sunmak istiyordu. Düşmana karşı soylu bir kin ve nefretle dolu olan Emin yoldaş, birçok halkın cezalandırılması eylemine de katıldı. Yöre halklarının ezilip tasfiye edilmesi ve Cephemizin otoritesinin hakim olması O'nun en büyük amaç ve idealiydi.

Geri kalmışlığın, yoksulluğun temelini sömürgeciliğin ve yerel işbirlikçiliğin oluşturduğunu kavrayan Emin yoldaş, bağımsızlık ve özgürlüğün ancak toplumsal kurtuluşla mümkün olabileceğine inanıyordu. Bunun da Abdullah ÖCALAN yoldaşın Genel Sekreterliğinde Partimiz önderliğinde gerçekleşeceğine olan güveni büyüktü. Partimizin Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşa sarsılmaz bir bağlılığı vardı. Onun fotoğrafını sürekli cebinde taşıdı. Zaman zaman, "Ölmeden önce başkanımızı görseydim, daha sonra ölsaydım" şeklinde bağlılık özlemini dile getirirdi.

Emin yoldaş, birlikte şehit düştüğü Berivan (Binevş AGAL) yoldaşı hiç yalnız bırakmak istemiyordu. Hep O'nun arkında ve yanında hazır bulunuyordu. Çünkü, yoldaşın şahsında devrimin zaferini görüyordu. Şehit önder ve cezaevindeki yoldaşlara karşı büyük sevgi besleyen Emin yoldaş, cezaevindeki birçok yoldaşla ilişki sürdürüyordu. Onlara sürekli yardımlarda bulunarak ihtiyaçlarını gideriyordu. O, Cephenin büyük bir emekçisiydi.

Düşmanın son dönemlerde başlattığı yoğun operasyonlara rağmen, ARGK gerillaları Cizre merkezinde polis otolarına ve özel binalarına yönelik gerçekleştirdikleri saldırılarda onlarca polis ve özel tim elemanı ya öldürülüyor, ya da yaralanıyordu. Bu gelişme sonrasında TC'nin yüzlerce kolluk kuvveti zırhlı araçla, yapılan ihbar üzerine Emin yoldaşın evini kuşatmaya alıyordu. Durumdan habersiz inşaat işinden dönerken, evinde bulunan Berivan yoldaşın düşman güçlerce taranmakta olduğunu görür. Emin yoldaş, hiçbir ikircikliğe ve korkuya kapılmadan bedenini Berivan yoldaşe siper eder. Düşman Berivan yoldaşla birlikte Emin yoldaşı da alçakça katleder.

Şehitler kervanına katılan Emin yoldaş, halkımızın kalbine gömüldü. Düşman O'nun şahsında halkımıza gözdağı vererek, O'nu mücadeleden uzaklaştırmak istedi. Bunu başaramayacaktır. Halkımız, saatlerce direnen ve kahramanlık gösteren Emin yoldaşı örnek alacaktır. Nitekim Cizre halkı Emin yoldaşın kahramanca direnişine tanık oldu ve ona büyük saygı duymaktadır.

Ölümsüz halk önderi Emin yoldaşın anısı, birleşerek savaşan halkımızın mücadelesinde yaşayacaktır. O'nun ölümsüz anısı, tüm yurtseverlere, emekçilere, genç kuşağa mücadele çağrısı, savaşa katılımda yarış ve Cephemiz yolunda bilinç, inanç ve ışıktır.

Emin yoldaşın silahı öksüz kalmayacak ve kanı yerde bırakılmayacaktır. Bu büyük insanın intikamını almak için ikircikisiz ve sert olacağız.

Cephe arkadaşları

İLHAMİ KILIÇ YOLDAŞI BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE ŞEHİT VERDİK

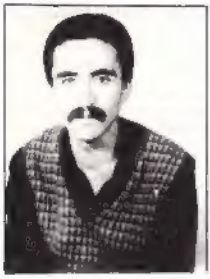

İlhami (Hêza) yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak Elazığ-Karakoçan'a bağlı Kaumen (Yüceoonak) köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde bitiren Hêza yoldaş, yoksulluk nedeniyle öğrenimini sürdüremedi. Ağır yoksulluk ve işsizlik nedeniyle Kürdistan'dan Türkiye metropollerine olan akışa İlhami yoldaş da, daha küçük yaşlardayken katıldı. Ailesinin ekonomik durumuna katkıda bulunmak amacıyla, uzun bir dönem en tortu işlerde çalıştı. O'nun Türkiye metropollerinde yaşadığı dönem aynı zamanda Türk sol hareketlerinin Kürt insanlarını örgütleme faaliyetini sürdürdükleri dönemdir de. Bu faaliyetlerin İlhami yoldaşı da sarması sonucu; sendika ve derneklere uğrama, bağış verme, düzenlenen demokratik eylemlerde yer almasına yol açtı.

Bu dönemde Kürdistan'da Partimiz önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesi hızla yükselmekteydi. Mücadelemizin gelişimi İlhami yoldaşın kafasında bir dizi soru işaretleri yaratmakta; kendisinin Kürt ve yerinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin safları olduğunu anlamakta, ancak ulusal kurtuluş mücadelemizin önder gücü olan Partimiz ile ilişki kurma olanağını bulamamaktadır. Akraba çevrelerinin kendisine gönderdiği mektuplarda, mücadelemizin seyri hakkında bilgi aktarmakta ve aktarılan bu bilgiler giderek İlhami yoldaşı mücadeleye çekecekti.

12 Eylül'ün gelişi ile Türkiye sol hareketlerinin dağılışının yaşandığı günlerde İlhami yoldaş, Avrupa'ya gitti. Ve orada Parti ile ilişki kurmaya çalıştı. İlkin bulunduğu alan Almanya'nın Stuttgart kentinde Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneği ile ilişkiye geçti. Bu ilişkiler döneminde; seminer, toplantı, gece, yürüyüş ve çeşitli gösteri eylemlerine katıldı. Daha sonraları Almanya'nın Hamburg kentine yerleşen İlhami yoldaş, belli bir dönem bu alanda da faaliyetleri sürdürdükten sonra, mücadeleye bu denli sınırlı bir katılımı kabullenmez ve aileye maddi katkıda bulunmanın esas kurtuluş yolu olmadığını, gerçek kurtuluşun ancak ülkenin ve halkın bağımsızlığa ulaşmasıyla sağlanabileceğini bilince çıkararak 1983 yılından sonra profesyonel devrimcilliğe karar verir.

Kısa bir süre Parti eğitiminden geçtikten sonra, kalmakta olduğu Hamburg'de ve daha sonra da Avrupa'nın çeşitli alanlarında faaliyetlere katıldı. Faaliyetler içerisinde sürekli ülke mücadelesine katılma istemi Partimizce uygun görülecek, kendisine ülke mücadelesine katılma olanağı sağlanacaktı.

Ülkeye gitme hazırlıklarının gereği olarak güçlü bir eğitimden geçmek üzere 1984 yılının sonlarına doğru Partinin Merkez Eğitim Okuluna gelen İlhami yoldaş, katıldığı eğitim devreleri sonucu ülke mücadelesine katılım sağlayabilecek kadar yetkinleştiğine inandığı bir sırada bu yönlü gelişimini ve istemini Partiye yazdığı bir raporunda şöyle dile getiriyordu: "*Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine kendimi her yönüyle hazırlama sürecini yaşadığım gerçeği söz konusudur. Önce şunu belirtmek isterim ki, bir devrimi eni oima özlemim yıllardır süregelmektedir; nitekim bugün bu anı yaşamaktayım. Ancak bunu derken sıradan bir er olmakla yetinmeyi kastetmiyorum; açıktır ki, mücadelemizin gelinen bu aşamasında milletin Parti kişiliğine ulaşma düşünde başka bir kişiliğin yeterli olamayacağı ve iş yapamayacağı gerçeği de bilinmektedir. Kürdistanlı bir PKK devrimcisinin sırf silahını kullanmasının yeterli olmayacağının bilincinde olarak tüm gücüm ve enerjimle çalışma gereği de zorunlu olarak kendini göstermektedir.*

Partime, halkıma ve ulusal kurtuluş mücadelemize daha çok yararlı olabilmek için eğitimi bundan böyle de her yönüyle sürdürerek kendimi geliştirecek ve yoldaşlarıma da gerekli katkıda bulunmayı bir görev bileceğim. Parti bana çok şey verdi. İşte bunun karşılığını ancak her yönüyle gelişmiş bir militan devrimci kişi olmak, ülke koşullarında düşmana karşı savaşmak ve aynı zamanda değerler yaratmakla yerine getirmek mümkündür. Partiye, halka ve şehitlerimize karşı sorumluluklarımız var, bunu yerine getirmek burada mümkün olsa bile, yine de en temel alan KÜRDİSTAN'dır."

İlhami yoldaş eğitimine kaynağa dönüş temalinde önem vermekle ve vatana olan özlemini çok özlü olarak bir cümlede; "*Kürdistan'a ve mücadeleye duyduğum özlem, dağlar kadar yücedir*" şeklinde ifade ediyordu.

Bunun yanında Partiye ve şehitlere olan sonsuz bağlılığını; "*Partinin bana verdiği güçle, halk ve devrim sorumluluğunun bir gereği olarak tüm takatim ve gücümü ortaya koyduğum gibi, bunu bundan böyle de daha da artırarak sürdüreceğimi gibi. Parti karar ve emirlerimin nerede olursam olayım yerine getirmeyi yüce ve kutsal saymaktayım. Şunu kesin olarak şehitlerden öğrenmişiz ki, bu uğurda canımızı versek dahi yeterli olmayacaktır. Bu vatanı esaret altından kurtarmak, ancak bu canlı varlığımızın kendi rolünü oynamasıyla mümkün olacaktır. Partim PKK'ye karşı borçluyum. Çünkü, o geçmiş utanılası yaşamdan bizleri kurtardı ve bize özgür bir yaşamın kapılarını açtı. Bu borcu ödemek için devrimde zaferi yaratmak gerekir*" şeklinde belirtiyordu.

Bu bilinç ve kararlılıkta olan İlhami yoldaş, Parti yaşamına en iyi bir şekilde adapte olduğunu; "*Arkadaşlar gereksiz eleştiriyi yapmadılar; hem de en sert bir şekilde. Bu, beni gururlandırır ve geliştirir*" önerisiyle dile getirirken, aynı raporunda son istemini ise, "*Partiden ülkeye gönderilmemi talep ediyorum, ülke pratiğinde sınanmaya gereksinim duymaktayım*" diye belirtiyordu. İlhami yoldaşın bu istemi, bir müddet sonra Parti tarafından uygun görüldü.

Büyük bir coşku, sevinç ve kararlılıkla, ülkeye gitmek için yola koyulan İlhami yoldaş, geçmek zorunda olduğu İran'da yakalanıp bir süre tutuklu kaldı. Daha sonra İran makamlarınca başka bir ülkeye iade edilen İlhami yoldaş, yeniden Partiyle ilişkiye geçerek Partinin merkez eğitim okuluna geldi. İlhami yoldaş bir yandan ülkeye giriş yapacağı günü büyük bir sabırla beklerken, öte yandan da eğitimini sürdürüp kendini günün ve dönemin koşullarına göre yeniledi.

Grupların ülkeye giriş yapmasıyla birlikte İlhami yoldaş da yıllardır özlemini duyduğu Kürdistan'ın yüce dağlarına ve kutsal mücadele saflarına ulaştı. Aynı

yerde doğup birlikte büyüdüğü Salih KILIÇ (Ekrem) yoldaşla omuz omuza Karakoçan-Kiğı-Dersim üçgeninde sıcak savaşıma katıldı. Alçakgönüllülüğü, sevgi ve saygıyla kısa sürede bölge halkı arasında tanınarak aranır bir kişilik seviyesine ulaştı. Bu alanlarda propaganda, ajitasyon faaliyetinin yanısıra toplantı ve eylemlere katıldı, bu eylemlerde yoldaşlarıyla beraber düşmana ağır kayıplar verdirdi.

Bulunduğu alanda bir yıl kadar bir süre faaliyet yürüten İlhami yoldaş, içinde bulunduğu grupla beraber katbekat üstün düşman gücüyle girdikleri çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirdi ve sıkıştığı kahramanca bir direniş sonucu şahadet mertebesine erişti.

İlhami yoldaş şahadetiyle hep özlemini duyduğu Kürdistan ulusal bağımsızlık ve özgürlük ağacına kanıyla sulamış ve daha da güçlenip gelişmesinde kendisinin de dile getirdiği gibi bir Kürdistanlı ve bir PKK devrimcisi olarak üzerine düşen rolü layıkıyla yerine getirmiştir.

İlhami yoldaşın ve mücadele yoldaşı olan Salih KILIÇ yoldaşın şehit düşmelerinden son derece etkilenen köylülerin Türk sömürgeci güçlerine karşı kinleri daha da bileşmiş ve Yüceokonak (Kaumen) köyünde altı yurtsever silahlanarak ARGK saflarında düşmana karşı gerekli yerlerini derhal almışlardır.

Tüm şehitlerimize verdiğimiz mücadele bayrağını daha da yüceltme sözünü, Partiye, Parti Önderliğine, şehitlere ve halka verdiği bağlılık sözünün gereği olarak şahadetle yücelen İlhami yoldaşın anısı önünde de yineliyor, Parti Önderliğimiz ve tüm şehitlerimizin yolunda yürüyeceğimize; bağımsızlık ve özgürlük simgesi olan şehitlerimizin kutsal kanlarıyla kızıllaşan devrim bayrağımızı onların bıraktığı yerden devralarak uğruna can verdikleri Kürdistan'da dalgalandıracağımıza söz veriyoruz.

Silah Arkadaşları

FÎGANA WELAT

Eman u hewar
girîn û fîgana dilê min.
Evîna dilê minde veşartî
bu agir kete canê min.
Ey büye jan, jena bê derman
û bê hekim.
Ev kete xwîna min,
ez bume kal, mame perîşan.

Ez perçe perçe kirim,
li hev par kirin, mame bê xwedan.
Ez nû de büme biheşte,
bê sitîrî jî bo, dîjminan;
evan mêtingera xwîn mêj,
xwîna min xwarin heta mêjiyan.
Ewên xayîn bi vî halê min,
dikenin dibin sîmbêlande.

Birîn birê û kurê min,
Kuştin xwediyên min.
Birîn kec û bukê min,
xera kirin namusa min.
Bi hevlî hate ser min,
tirsandin hemû kesê min.
Bi hev dane kuştin,
kocber kirin, hemû gelê min.

Belê, dem ziviri limin,
rabu APO'yê min.
Bi hevra bune yek,
Parti sazkirin ji bo min.
Bi qehremanî û mêrxasî
cûne ser nayarê min.
Bi hevra peyman dan,
û bi mêranî pist dane min.

Bi xwîna Heqî û Mazlum
hata avdan asa min.
Bi vê rêkê li berxwedan,
kûr û keçê min.
Bune xêrdvan li bajar û gund,
û li ser çiyayê min.
Bi vê rêka nû,
tirs rabû li ser min.

Bi serdariya şehidan,
Artêş sazbû, ji bo rizgariya min.
Bi vî şerî dinya hişyar bû,
bi rewşa min.
Bi vê dozê nazik kirin,
serxwebûn û serfraziya min.
Bavo û kur, dayik û keç
silev dane APO'yê min.

Impressum
V.i.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 18 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 98
BLZ: 370 501 98

Avusturya	22.50 s.	Hollanda	3.75 hfl
Belçika	75.00 bfr.	İngiltere	0.90 £
Danimarka	10.00 dkr.	İsveç	7.50 skr.
Fransa	7.50 fr.	İsviçre	3.00 sfr.
		Norveç	10.00 nkr.

Bahverne direnişinin ölümsüz kahramanı Celal KURT (Diyar) yoldaşı saygıyla anıyoruz

Diyar yoldaş (Celal KURT) 1962 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak Nusaybin'in Baverné köyünde dünyaya geldi. Zengin bir ova köyü olmasına rağmen, aile olarak sonradan yerleştikleri için arazileri yoksun ve geçimlerini daha çok yarıcılıkla temin ederlerdi. Geçimsizlik ve yoksulluk, Diyar arkadaşı daha çocuk yaşlarda iken zor yaşam koşullarına atıl. İlkokulu dahi okuma şansını bulamayarak 6-7 yaşlarından 14-15 yaşlarına kadar bazen birkaç keçi-koyun güden, bazen ailesiyle birlikte yarıcılıkta çalışan, 14-15 yaşlarına geldiğinde zengin toprak sahiplerin Mafa Hemo ağaların çektirdiği çileye dayanamayıp gurbete, metropol kentlerine çalışmaya gider. Ancak, yaşının küçük olmasından dolayı ailesine fazla maddi katkıda bulunamaz. Kendisini daha da zorlayan geçimsizlik ve dayanılmaz koşullar, yaşının çok ötesinde ve herkesin yapamayacağı mayınlı tarlaları, tel örgüleri ve düşman pusularını göze alarak kaçakçılığa başlar. 1976-1979 yılına kadar ağırlıklı işi bu olur. Ancak, daha küçük yaşlardan ailesiyle birlikte canlı olarak görduğü, yaşadığı feodal baskı ve yoksulluk, metropollerde gördüğü ikinci sınıf insan muamelesi ve mayın tarlalarında her gün yaşadığı ölüm korkusu bu yoldaşımızı bir arayışa teşvik eder. Bu arayış; ulusal, sınıfsal kurtuluştan başka ne olabilirdi?

İşte 1976-79'larda Mardin'de dolayısıyla Nusaybin'de gelişen devrimci mücadele dalgası Diyar yoldaşı da içine alır. Ancak, kötü bir talihsizliğe uğrar. İçten yurtsever duygularının, iyi niyetinin kurbanı olarak köylerine ilk uğrayan şöhretli ajan-provokatör çete örgütü KUK'un ağına takılır. Bu ajan örgüt, takındığı anti-feodal maskeyle Diyar gibi birçok iyi niyetli yurtsever genci de etkiler, sempatizan edinir. Ve PKK düşmanlığı temelinde eğitmeye, şartlandırmaya çalışır. Aynı süreçlerde 1979'da diğer reformist-teslimiyetçi, işbirlikçi örgütler olan DDKD ve ÖY gibi gruplarla oluşturduğu UDG deklarasyonu temelinde partiye karşı silahlı savaşıma diğer birçok sempatizanı gibi bu yoldaşı da alet etmeye çalışır. Fakat, bunu başaramaz. Her ne kadar saflarında yer almıyorsa da, PKK'nin işbirlikçi bir örgüt olmadığını iyi bilir ve ajanlara, işbirlikçilere, feodallere karşı savaşın uzaktan yakından duyuyor ve hatta içten içe sempati besliyordu Diyar yoldaş.

80 dolayında PKK kadro, sempatizan ve taraftarını çeşitli komplolarla şehit eden bu provokatör-ajan örgütten bu uygulamaların dolayı soğur ve giderek kin duymaya başlar. Faşist cuntanın işbaşına geldiği 1980'den sonra belli bir sürece kadar başta çaresiz kalır. KUK ile olan ilişkilerini kesmiş, Parti de ağırlıklı olarak gücünü dışarı çektiğinden arkadaşları aramasına, Partiyle ilişki kurmaya çalışmasına rağmen başarılı olamamış ve bir bakımdan yakalanma korkusundan henüz dolmamış yaşını iki yaş büyütserek, askere gider. Fakat askerde de yakalanmaktan kurtulamıyor. 40 gün süren gözaltı süresinde her türlü işkenceye maruz kalır. Ancak, güçlü bir azimle direnerek sömürgecilerin tüm dayatmalarını reddeder. Hiçbir şey üstlenmediğinden zorunlu olarak serbest bırakılır.

İki yıllık bir askerlik süresinden sonra yeniden katıldığı aile ortamında kısa bir süre sonra kendisine feodal bir evlilik yaptırılır. Ancak ailenin ve evliliğin verdiği geçim yükümlülüğüyle, geçimsizlikten dolayı Lübnan sahasına çalışmaya gider. Her ne kadar aile yükümlülüğü artmışsa da eskiden beri taşıdığı derin yurtsever duyguları onu PKK önderliğinde gelişen yeni dönem ulusal kurtuluşçu mücadeleden uzak tutamazdı. Zindan direnişleri ve ardından belli bir hazırlıktan sonra ulusal kurtuluş savaşımının görleyen sesi, 15 Ağustos 1984'ün yankısı Diyar yoldaşın da yüreğinde yankılandı. Lübnan'da faaliyet yürüten yoldaşlarla ilişkisini geliştiren Diyar yoldaş; 1985'te ulusal kurtuluşun saflarında savaşmak için saflara katılmaya kesin kararını verir.

Diyar yoldaş, bağımsızlık ve özgürlüğün derin özlemiyle, ARGK gerilla birliklerinin içinde yerini alarak dağlarda düşmana karşı savaşmak amacıyla, buna hazırlık için geldiği Mahsum Korkmaz Akademisi ortamında belli bir süre eğitim görerek ve tarihi 3. Kongre'nin direnişçi, yaşayan ruhuyla kendisini yoğurarak, ama ortayolculuğa kaçmak için ve nefretle dolup-taşıp kendisini hazırlar ve karar sözünü söyle ve verir:

"3. Kongre platformunda, ortayolculuğa karşı düzenlenen toplantıda ve önderlik sorunu üzerine düzenlenen toplantıda özleştiri ve kararımızı verdik. Belirttiyorum ki, kanımın son damlasına kadar savaşmaya, mücadele vermeye kararlıyım. Halkımızın, Partimizin ve proleterya çizgisi uğrunda bir hizmetçi olarak çalışacağıma kararlıyım. Hangi görevi üstlenirsem üstleneyim, görevleri yerine getirme kararını vermişim. Halka önderlik etmede, aydınlığı geliştirmede, Partiden aldığım inanç, güven ve cesareti hayata geçirmek için görev beklemekteyim.

Tekrar Partimizin iradesine, şehitlerimizin direnişine, Partimizin Önderliğine ve tüm partililere bağlı kalacağıma söz veriyorum."

Diyar yoldaş karar ve sözünün eri olarak özlemindeki halkına, dağlarına kavuşmak ve azgın düşmana karşı savaşarak tarihi görevini yerine getirmek üzere 1978 yazında bir grup yoldaşıyla birlikte 3. Kongre selamını ve direnişçi ruhunu da götürmek üzere ülke pratiğine, Mardin eyaletine gider. Kısa bir sürede verilen söz, 3. Kongre ruhu sömürgeci faşist ordu gücünün ve yerli işbirlikçi, ajan-muhbir çete ağının başına belyoz gibi iner ve sesi uluslararası alana yankısını verir.

Diyar yoldaş, omuzunda roket-atarıyla (B-7) ve sırtında roket çantasıyla, bir asker çevikliğiyle yaz

ve kış demeden, yüzlerce kilometre yürüyüşlerle, yüzlerce operasyonlara katılır. Fakat, iyice yenaşmış düşman askerleri fırsatını kollayarak ateş eder ve Diyar yoldaşı ağır yaralılar. Yarası ağır ve elinden fırlayan B-7'yi bir daha alıp kullanacak durumda değildi. Diyar yoldaş yanıbaşındaki çatışmayı iyi görüyordu. Yoldaşlarıyla düşman birliği arasında bir muharebe yaşanıyordu. Silah sesleri yeri-göğü inletiyordu; kurşunlar yağmur gibi yağıyordu.

Diyar yoldaş, o canından daha çok değer verdiği silahını, B-7'sini canından önce kurtarılmasını istiyordu. O yanıbaşında çatışan yoldaşlarına emredercesi canının değil silahının kurtarılmasını söylüyordu. Düşmanın eline sağ geçmemek ve yoldaşlarına yük olmamak (birlik kuşatma altındaydı) için henüz yanıbaşında düşmanla çatışan yoldaşlarının gözü önünde bombasını çekerek ve altına yerleştirerek intihar ettirdi.

Diyar yoldaş, bu davranışıyla düşmana kendi ölüm sevincini fazla tattırmazken, aynı zamanda Partimizin yüce direnişçi ruhunu en yüksek'erde temsil etme, PKK kararlılığını, fedakarlığını ve cesaretliliğini sergilemekle, ona büyük bir korku ve yılgınlık yaşatmıştır. Yine O, Partiye, Parti Önderliğine, yoldaşlarına ve halkına verdiği bağlılık sözüne sahip çıkmış ve kanıtlamıştır.

Evet, yoldaşları yaşanan tüm gerçekliği gözleriyle gördüler. Bu yüce yoldaşın son emrine riayetsizlik edemezlerdi ömha pahasına da olsa, silahını bırakamazlardı. Yoldaşları kurşun yağmuru altında kendilerini silahına ulaştırarak şahadet öncesi, emrini yerine getirdiler ve kurtardılar. Sadece silahı kurtarmakla kalmayarak gösterilen büyük bir direnişle birçok düşman askerini de vurarak bu yüce yoldaşın intikamını anında aldılar. Ancak, bu da yetmedi. Bu can yoldaşa bağlılık iyi'dile getirilmeliydi. İşte bu bağlılığın bir gereği olarak yoldaşları, geriye kalan birliği, bir-iki gün arayla gece Midyat-Kerboran kazalarında kurdukları bir pusuda bir düşman birliğinin çoğunu imha ettiler.

Güneşle doğdum
toprakta yaşıtlarımla.
Aydınlık kızıl sula
başladı hayat.
Acılar zulüm altında
ve nemli gözlerde.

Mutlu gülümseyişle
merhaba insanlık,
özgür yaşam merhaba.
Yeni bir yaşamda
kızıl güller açarken
mutluluktan merhaba alem,
merhaba sana toprağımda.

Direniş diyarında
bir başka kokar kararlılar,
bir başka doğuş var karanlıkta.

"Darya dibinde yangın"
ve yedi kat yerin dibinde
sakınımış kökler.
Yıldızlara uzanmış dallar
ve yeşile duran
özgür hayat ortasında...
İçimde sevda fezayı,
göğsümde hasret,
yüreğimde kavga tufanı.
Ve damarlarımda yaşerse
hayat var...

Ve ben
çocuğunum toprak.
GÜNEŞ'le doğdum,
ondan bir zerrecik diyorum.
Ya da ondan ufak
bulunmayan bir parça....

—Yaşasın PKK direnişçiliğinde somutlaşan Kürt halkının militan kahramanlığı!
—Yaşasın, ARGK'nin savaşçı atılımı!
—Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk ordusu!
—Diyar yoldaş size söz veriyoruz sonuna kadar arkanızı bağlı kalacağız!

Mücadele arkadaşları

Değerli halk savaşçısı Sinan yoldaş şehit düştü

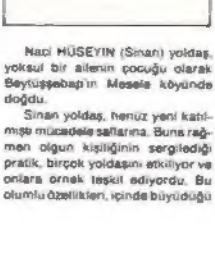

Nazi HÜSEYİN (Sinan) yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Beytüşşebap'ın Mesela köyünde doğdu.

Sinan yoldaş, henüz yeni katılmış mücadele saflarına. Buna rağmen olgun kişiliğinin sergilediği pratik, birçok yoldaşını etkiliyor ve onlara örnek teşkil ediyordu. Bu olumlu özellikleri, içinde büyüdüğü aile ortamının dürüstlüğünden ve Partimizin bölgedeki faaliyetlerinin etkisinden kaynaklanıyordu.

O, yoksul bir ortamda büyüdüğü süreçte birçok baskı ve haksızlığa da uğramıştı. Bu baskılar sadece Türk sömürgeciliğinden değil çevredeki aşiret reislerinden ve feodallerden de kaynaklanmaktaydı.

Sinan yoldaş, küçük yaşlarda Beytüşşebap Yatılı Okulu'nda okudu. Buranın kapalı baskı ortamını, bunun yarattığı zorlukları yaşadı.

Ailesi ve Sinan yoldaş, daha önceleri İ-KDP'ye çeşitli düzeylerde hizmet verdiler. Partimizin alandaki mücadelesiyle birlikte, gerçek devrimci öncüyü, kurtuluş yolunu gördüler. Bu dönemden sonra Sinan yoldaş ailesi ile birlikte Partimize sempati duymaya başladı. Partimize duydukları güveni kısa bir süre sonra desteğe dönüştürdüler.

Yoksulluklar içinde bulunan, çevredeki feodallerin acımasız baskılarını liklerinde hisseden Sinan yoldaş, böylelikle gerçek kurtuluş yolunu Partimiz şahsında bularak silahlı mücadeleye kahilmaya karar verir. Mücadeleye katılışının ikinci gününde, Güney Kürdistanlı Kürtlerin silahlarını gaspederek ticaret yapan çetelerin elindeki silahlara el koyma eyleminde yer alır. Daha sonra dört saat süren bir çatışmaya katılır. Bu eylemin bir sonraki gününde birkaç yoldaşıyla birlikte düşman pususuna düşer ve yoldaşlarıyla birlikte başarıyla pusudan kurtulur.

Mücadele saflarına Eylül 1985 tarihinde katılan Sinan yoldaş, olumlu özellikleriyle, sıcak ilişkileriyle yoldaşları ve kitle arasında büyük saygı uyandırmıştı.

Sinan yoldaş, istenmeyen bir kaza sonucu 12 Ekim 1988 günü şehitler kervanına katıldı. Onun mücadele anlına bağlı kalacağımıza söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

MUNZUR SUSMUYOR... SUSMAYACAK!..

Munzur hırçın
Munzur kızgın
Munzur kızıl kan akıyor
Ölçülerimizin dehşeti
işgalciye korku salıyor

I. BÖLÜM

Çetin ve zorlu geçen kış koşullarından sonra bahara ulaşmıştı. Ancak kış boyu yağan karlar, baharın tüm güzelliklerine ve canlılığına sunduğu avantajlara karşı inat edercesine doğayı beyaz soğukluğu altında tutmaya devam ediyordu. Hemen hemen her tarafta kar vardı. Dağlarda kar kalınlığı 3 metredan fazla, daha alt kesimlerde yarım metreyi aşıyordu. Bu durum kış boyu sürdürülen çalışmalarla bahar atılımına hazırlanmış olan gerilla birliklerimizi zorluyor ve eylem planlarımızı hayata geçirmede engelleyici bir rol oynuyordu. Buna karşılık gerillanın umut ve beklentilerine en erken cevap veren, baharın gelişini ilk müjdeleyen Munzur vadisinde karlar erimiş, baharın canlılığı kendisini hissettirmeye başlamış ve gerillayı eylemliliğe davet ediyordu. Sömürgeci basın-yayın organlarına yansıdığı kadarıyla ülkenin birçok alanında yoğun bir faaliyetliliğin içine girildiği sezinleniyor ve konulan bazı eylemlerle harekete geçmenin mesajları iletiliyordu.

Ülkenin diğer alanlarında olduğu gibi Dersim Eyaleti'ndeki gerilla birliklerimiz de bahar atılımını güçlü karşılamak, ülkenin dört bir tarafında faaliyet yürüten yoldaşlarını selamlamak ve mücadele bütünlüğü oluşturmak amacıyla harekete geçmişlerdi.

3 Nisan 1987 günü, kamp yönetimi tarafından alınan eylem kararı gizli tutulsa da, hemen hemen her arkadaşın yüz ifadesinde eyleme gidileceği havası okunuyor ve kampta hareketli bir gün yaşanıyordu. Her arkadaş bahara açılımın derin sorumluluğuyla hareket ediyor, eyleme geçilecek günün sabırsızlığı içinde bekliyordu. Böyle bir bekleyiş içinde olmak ve erkenden düşmana yönelmekte haksız da değildik. Çünkü, uzun kış eylarının vardığı hareketsizliği kırmanın tam zamanıydı.

Ben de birliğe yedi gün önce katılmıştım. Yaşamı ilgiyle izliyor, arkadaşlarının duygularına ortak olmak ve onlarla birlikte hareket etmek için çaba sarfediyordum. Gerilla yaşamının sıcaklığı içinde havanın soğukluğunu dahi hissetmiyordum. Ancak havalar çok soğuktu ve elbiselerim güçlü değildi. Bunu daha önce farkeden takım komutanı Ulaş yoldaş, kendi parkasını bana vermiş ve kendisi için başka bir parka bulmuştu. Akşama doğru yemeğimizi yedikten sonra birlik sorumlusu M... arkadaş, nöbetçiler dışında tüm arkadaşların erken uyumasını ve dinlenmesini belirtti. Onun bu sözleri yarın eylem yapılacağının bir ifadesiydi. Böylece her arkadaş gün boyu düşündüğü tarzda bir cevap almış ve uyumak için hareket geçmişti. Bir yandan yerler hazırlanırken, diğer yandan hallılar biçiminde sesler yükselmeye başladı. «Kesin yarın eylem yapacağız» diye konuşmalar sürdü. Ama yine de fazla yoruma girmeden herkes çalışmasına sarılarak uyumaya çalıştı. Çok geçmeden hareketli ve canlı bir günün ardından her tarafı sessizlik kaplamış ve nöbetçilerin dışında arkadaşların tümü uyumuştu.

O gece bana da nöbet yazılmış ve bu benim ilk nöbetimdi. Önemli görevlerimden birine başladığım için çok sevinçliyim. Arkadaşlarımın güvenliğini sağlamak ve hayati bir görevi yerine getirmenin heyecanıyla nöbet noktasında etrafı pür dikkat izliyor ve dinliyorum. Öyle ki nöbet saatim dolmasına rağmen bir kez saatime bile bakmamış, bir saat fazladan nöbet tutmuştum. Nöbeti benden sonraki arkadaşa devrettikten sonra uyudum.

Sabahın ilk ışıltarıyle birlikte nöbetçi arkadaşın birliği uyandırmasıyla hareketli bir gün daha başlamıştı. Kahvaltı yapıldıktan sonra kamptan ayrılacağımız kesinleşmiş ve hazırlık yapılıyordu. Yerleşik bir kamp yaşamı içinde olsak da, düşmanın anı saldırılarına karşı hazırlıklıydık. Bunun için hazırlık fazla uzun sürmedi. Her arkadaş sırt çantasına bir miktar yiyecek koyarak silahını ve teçhizatını kontrol etti ve hareket saatini beklemeye koyuldu. Eylemliliğe geçişin verdiği sevinç ve coşku ile hiç birimizin içi içine sığmıyor, bunun verdiği duygular ile konuşuyor ve şakalaşıyorduk. Tabii bu ara yönelecediğimiz ilk düşman hedefini de düşünmüyor değildik. Ancak bize düşen tek şey eylem planının açıklanmasına kadar sabretmekti. Birliğin tüm üyeleri bu arada toplanmış konuşmalarını sürdürdüğü sırada takım komutanı Ulaş yoldaş geldi. Her arkadaş gibi o da sevincini gizlemiyordu. Yürüyüş düzenine geçmemizi emretti. Komutanın emri üzerine yerlerimizi almış ve hazır duruşa geçmiştik. Başımız dik ve gururla Munzur'un karlı dağlarına bakıyorduk. Başka bir alandan geçici olarak ayrılmamız gelen A... arkadaş da takım komutanı Ulaş arkadaşla birlikte birliğin hareket komutanlığı sorumluluğunu üstlenmişti. Hareket komutanları kendi aralarında kısa bir konuşma yaptıktan sonra takım komutanı birliğe dönüp tüm birliği gözden geçirerek rahatsızlığı olan arkadaşların olup olmadığını sordu. Tüm birlik hep bir ağızdan «Hayır!» dedi. Hareket komutunun verilmesi üzerine yola koyulduk.

Munzur'un karlı dağlarında kamp yerimizi çok uzaklarda bırakmış, Ovacık yolunun geçtiği Laç vadisine ulaşmıştık. Etrafı dağlarla çevrili olan bu derin vadinin içinde Munzur suyuyla aynı paralelde uzanan Ovacık yoluna iyice yaklaştık. Orada yüksek bir tepede konumlandık. Vadinin içinde uzanan yol şeridini rahatlıkla izleyebiliyorduk. Ancak ne yapacağımız hakkında herhangi bir açıklama yapılmamıştı. Konumlandığımız yerden her tarafı görebiliyorduk. Kayalıklar arasında oturmuş hareket komutanlarımızın söyleyeceklerini bekliyorduk. A... arkadaş eylem kararını açıkladı ve planı en ince ayrıntılarına kadar anlatarak görevleri belirledi. Konumlandığımız stratejik tepede havadan gelebilecek düşman saldırılarına karşı bir savunma grubu bırakıldı. Birliğin diğer üyeleri vadiye doğru inmeye başladılar. Yola varmadan önce, yolun sağ ve sol taraflarına pusu grupları yerleştirildi. Bu pusu grupları sağdan ve soldan gelecek düşman güçlerine saldırıda bulunacaklardı. Sol tarafta Ulaş yoldaş ikinci arkadaşla pusuya yatmıştı, sağ tarafta da aynı biçimde üç arkadaş pusu almışlardı. Yolu sağ ve sol cephelerden güvenceye aldıktan sonra, sağ tarafta yakın büyük bir kayanın üzerine gözcü olarak üç arkadaş gönderildi. Ortada ise ana grubu savunmak için Haydar yoldaş görevlendirilmişti. Bütün bu görevlendirmeler tamamlandıktan sonra ana grup yola indi, birkaç arkadaş yolun sağında-solunda ana grubu daha yakından korumak için uygun bir biçimde mevzilendi. Herkes hazır bekliyordu. Büyük kayanın üzerinde Halım yoldaş elindeki siminovluyla aşağa kalkmış, el işaretiyle bir aracın geldiğini ve sivil olduğunu belirtiyordu. Belli aralıklarla gelen araçlar sırasıyla pusu gruplarından geçerek ana grup tarafından durdurulduyordu. Bu sıra bana da görev verilmişti. Baltayla telefon hatlarını kesecektim. Elimdeki baltayla telefon direklerini kesmeye başladım. Tabii bu esnada çevremi izlemeden de edemiyordum. Epey araba birikmiş ve arkadaşlar tüm yolcuları uygun bir yerde toplamışlardı. Muhtemel gelişebilecek bir çatışma durumuna karşılık yolcular güvenceye alınmıştı. Musa arkadaş her zamanki canlılığıyla gerçek bir eğitmen olarak kitlelere propaganda yapıyordu. Kitle çok rahat bir biçimde can kulağıyla Musa yoldaşı dinliyordu. Bu ara elimdeki baltayla işime devam etmediğimi gören Haydar arkadaş bana seslendi:

«S... arkadaş kaç direk kestin?»

«10 tane.»

Verdiğim cevaptan memnun olduğu yüz hatlarından okunuyordu. Ve gülümseyerek:

«O halde kestiğin direkleri getir, burada kayadan aşağı atalım, böylece yola barikat kurmuş oluruz» diye espiri yaptı.

Haydar arkadaşla bu tarzda karşılıklı konuşmaya devam ettiğimiz bir sırada Z... arkadaş mevzisini terkederek bize doğru geldi. Haydar arkadaş, Z... arkadaşı uyararak mevzisine geri gönderdi. Bana dönerek:

«Herhalde Z... arkadaş bir grubun güvenliğinden sorumlu olduğunu unuttu» dedi.

Kurallara bağlı olan Haydar yoldaş, Z... arkadaşa yaptığı bu uyarışla aynı zamanda beni de uyarmış oldu. Ancak ben bir sigara daha içikten sonra işime başlayacaktım. Bir sigara da kendisine uzattım, almadı.

«Bak S... arkadaş daha yeni eyleme katılıyorsun. Eylem esnasında sigara içilmaz, şartlar ne olursa olsun bu bir kuraldır. Uymak zorundayız. Şimdi kalk direkleri kesmeye devam et, eylemden sonra içeriz olur mu?» dedi.

«Olur» cercesine başını salladım ve işime koyuldum. Görevimi tamamladıktan sonra yola indim. Musa arkadaş yolculara yönelik propaganda ve aşitasyon yapmaya devam ediyordu. Yolcularda en ufak bir tedirginlik ve korku yoktu. Tam tersine böyle bir günde yolculuk yapmanın sevincini yaşıyor, bunu her hal ve davranışlarına yansıtıyorlardı. Kendi öz güçleri olan silahlı kuvvetlerle birlikte bir gün geçirmenin verdiği mutlulukla hareket ediyorlardı.

Yolculardan yakından ilgilenen Musa arkadaş, sorulan sorulara tek tek cevap veriyor ve gelinen aşamada halk olarak yapılması gereken görevlere sık sık dikkat çekiyordu. Ancak eylem için kararlaştırılan zaman süresi dolmak üzereydi. Sekiz saat süren eylemden sonra, yolculara izin verilmiş ve onlar da araçlarına binip ayrılmışlardı. TC'ye ait olan iki aracı yakmıştık. Arabaları yakmakla görevlendirilen M... arkadaş görevini yerine getirirken yüzünü de yakmıştı. Musa arkadaş, yakılan araçlardan benim aynasını M... arkadaşa uzatarak:

«Yüzün iyileşinceye kadar senin olsun» demişti.

M... arkadaş kırık aynadan yanan yüzünü seyrederken:

«Sağol, araçları yakmadan önce aynayı alman iyi oldu. Yoksa şimdi küçük aynalarda yanan yüzümü görmem zor olurdu» diyerek tüm birliği güldürmüştü.

Toplanma işareti üzerine bir araya gelen birlik, eylem sahasından hızla uzaklaşarak vadinin derinliklerine daldı.

Belli aralıklarla normal bir yürüyüş temposu tutturan birliğimiz vadi boyunca ilerliyordu. Giderek karanlık çökmeye başlamıştı. Ancak biz de C... köyüne ulaşmıştık. Köy halkı bizi sevinçle karşıladı. Bir saatlik dinlenme ve yemek molasından sonra birlik için hazırlanmış olan erzakları da alarak yola koyulduk. Köyden ayrıldıktan sonra yönümüzü karlı dağlara çevirdik. Bir saatlik yol aldıktan sonra karlı sahaya girdik. Yatmız gece soğuk ve ayazdı. Karlar donmuş ve ufak bir dikkatsizlik inişlerde tepe-takla yuvarlanmaya neden oluyordu. Çıkış için de aynı tehlike sözkonusuydu. Gece boyu yol aldık. Ama hiç birimiz en ufak bir rahatsızlık ve yorgunluk hissetmiyorduk. Başarılı bir eylem gerçekleştirmiş, bunun verdiği rahatlık ve coşkuyla ilerliyorduk. Sabaha doğru üç derenin birleştiği derin bir vadiye ulaştık. Hava oldukça soğuktu. Ateş yakıp ısındık. Tabii bu arada çay kaynatıp, köyden aldığımız çökelekle bir de güzel kahvaltı yaptık.

Üst taraflarımızda kayalık ve ormanlıktan oluşan, karların eridiği bir yamaçta konumlanmamız daha uygun görüldü. Çünkü, derin vadinin içinde kalmamız birçok açıdan tehlikeliydi. Yamaca doğru çıktık ve üç manga biçiminde konumlandık. Her manga nöbetçilerini belirleyerek dinlenmeye koyuldu. Tam bu esnada helikokopter sesleri gelmeye başladı. Fakat aldırmadık. Yalnız nöbetçiler çevreyi dikkatle izliyorlardı. Bir ara yan taraflarımızdaki mangamın nöbetçisi M... G-3 başındaki B. arkadaş bizim mangaya işaret vererek ikiyüz metre uzaktan bir düşman timinin bize doğru geldiğini bildirdi. Ve hemen M... G-3'ün yönünü lime çevirerek ateş pozisyonunu aldı. Tüm arkadaşlar gelen emir üzerine bulunduğu yerde hareketsiz bir biçimde mevzilendi. Yalnız bir grup arkadaş alt tarafta derenin içindeydi ve düşmandan haberi yoktu. Fakat vadiye giren tim tarafından görünmüyorlardı. Çok geçmeden düşman timi tam alt taraflarımızda orta otomatik silahlarını kurarak mevzilendi. Bu timi takip eden birkaç tim grubu daha vadiye girdi ve hepsi mevzilenerek ateşe hazır bir vaziyette durdular.

Bizler de hareketsiz olduğumuz kayalıklardan onları izliyor ve komutanın ateş emrini bekliyorduk. Düşmanın mevzilenişi ve çok yakın oluşu hiçbir «acaba»ya yer vermiyordu. Çoğumuz düşman tarafından görüldüğümüzü zannediyorduk. Ateş emrini beklerken düşman gücü giderek çoğaldı. Ama gelen birliklerin mevzilenmeden rahat bir biçimde vadiden çıkmaya çalıştıklarını görünce bizi görmediklerini anladık. Düşman güçleri bulunduğumuz vadiyi aşarak diğer vadiye ulaştıklarında daha önce vadide mevzilenmiş olan diğer düşman timleri de onları takip ederek savunmalı şekilde vadiyi terkettiler. Düşman güçleri

izlerimiz tak p ederek gelmişlerdi Ancak derede izler mızı kaybettikleri için başka bir vadiye sapmışlard Onlar gözden kaybolunc aya kadar bekledik Yerimizi değiştirmek zorundaydık Çünkü düşman güçları operasyona geçm ş her an bir çatışma durumu yaşanabilirdi Buna karşılık konumlandığımız yer çatışma için fazla elverişli değildi Manevra yapmak için de koşullar elverm iyor ve kar harekel tarzımızı engelliyordu

Komutanlarımız bir arsya gelerak uygun bir karara vardılar Bunun üzerine verilen emirle belirlenen yo hattından hızla yakınımızdaki bir tepeye doğru çıktık Düzenli ve dikkatli bir biçimde tum birliğimiz tepeye ulaşmış ve çatışmaya hazır bir vaziyette konumlanmıştık Bu esnada düşman helikoptelerin bulunduğumuz saha üzerinde uçuşlarını hızlandırmıştı Gerçek yere ndirme yapıyor ve güç takviye ediyordu. akşama kadar helikopter uçuşları hiç durmadı Onlarca helikopterin bu tarzda harekete geçirilmesi yüzerce düşman gücünün saatlerce karla boğuşarak korku ve panik içinde dönüp dolaşması düşmana maddi ve manevi ola ak parahya ma olmuştu Böylece düşmanın güçlar gerillaya sığı bir fa a ödemek zorunda kaldı Ve akşama doğru tum gücünü toparlayan düşman alanı terketti

Askerler yorgun argın gen çekilirken gerilla bir iğiniz de karanlığın çökmesiyle ihtiyaçlarını karşılamak ve köylülere gelişmeler hakkında propaganda yapmak amacıyla birbirine yakın birkaç köye uğradı Köylüler bizi çok sıcak karşıladılar Gün boyu süren düşman operasyonunun boşa çıkarılmasına çok sevinmiş ve yapığımız eylemi de duymuşlardı Bir-iki gun propaganda faaliyetlerine ağırlık vererek o alan üzerinde bulunan birçok köyde propaganda yapıldı Düşmandan ses seda yok u Ama biz yine de tedbiri elden bırakmıyor doğru bir harekel tarzı izliyorduk

8 Nisan 1985 tarihinde 2 bölgede bulunan gerilla birliğimizle görüşmek üzere bir mangа arkadaş birlikten ayrıldı Birliğimizin ger kalan üyeler ise başka alana geçmek için yol hazırlığı ve yapılacak sabah erken bulunduğumuz köyden ayrılarak yola koyuldu Önümüzde uzun bir yol vardı Gunduz hareket etmek zorunda kalmıştık Zaten izlediğimiz yol hattı çok değişik yaylalık ve yerleşim alanlardan uzaktı Fazla tehlikeli ve sakıncalı bir durum sözkonusu olmazdı Öğle saatlerine doğru uygun bir yerde mola verdik Öğle yemeğimizi de burada yedikten sonra yolumuza devam etlik Yüksek dağlara doğru çıkılıp çakar kalınlığı giderek fazlalaşıyordu Ancak gündüz güneşin etkisiyle erlyen karlar gecenin soğuk havasıyla sertleşmişti. Kara batmadığımızı için de yürüyüşte fazla yorulmuyor normal bir tempoya yol alıyordyk Yüksek bir tepeyi tırmanırken epey zorlandık Tüm komutanı Ulaş yoldaş önde yolu açarak yürüyor ve bize mora veriyordu

«Haydi arkadaşlar biraz daha gayret tepeyi aşsak, tepenin diğer tarafında derin bir vadi var orada alış yakacağız.»

Bunun üzerine birlik yorgunluğunu unutmuş ve tepeyi aşmıştı

Tepeden aşağı doğru inerken atış yapacağımız vadiye ulaşmak için adeta birbirimizle yarışıyorduk Çünkü birazdan atış yarışı başlayacak, hedef vurmadaki başarı kabiliyetimiz ölçülecekti. Atış sahasına ulaştığımızda yüzeli metre uzaklıktaki bir taş hedef olarak belirlendi. İlk atışı harekel komutanlarımızdan Ulaş ve A. arkadaşlar yaptılar Atışları başarılıydı. Sıra Haydar arkadaşa gelmişti kendinden emin bir tarzda silahını kavramış ve atış pozisyonuna geçmişti Birlik sorumlusu M. arkadaş, Haydar arkadaşa takılarak

«Kesin vuracaksın yoksa bir dahaki atış hakkını kaybedersin» dedi

Haydar arkadaş gülümseyerek silahına biraz daha sarıldı, göz geç ve arpacıktan hedefi nişan alırken M arkadaşa dönerek

«Heval silahıma daha alışmadım alışını da daha denemedığım için kusuru fazla bende aramayın ama yine de vurmaya çahşacağım» dedi ve hedefi tam ortasından vurarak devi di

Hepimiz sırasıyla belirlenen hedefe nişan alarak tek mermide hedefi vurmaya çalışıyorduk Bir çoğumuz ilk kez silah kullanmamıza rağmen yine de başarılıydık isabetli atışlar sonucu hedef olarak konulan taş parçalanmıştı Başarılı atışlardan sonra bir mola kutladık Düşman hedeflerine yönelmede de aynı başarıyı gostere çağımızın inancıyla yolumuza devam ettik

Derin bir vadının içinde yürüyorduk Önümüzde yüksek bir dağ vardı Bu dağı aştıktan sonra hedeflediğimiz köye ulaşacaktık Çok susamıştık karla bunu gidermeye çalışıyorduk Ama kar yediğce daha çok susuyor yorgun ve susuz yol alıyorduk Güneş batmak üzereydi Böyle yorgun ve susuz bir halde yüksek dağa yoktaşmıştık Dağı aşamayacak kadar takatsiz dık Tırmanmaya başladığımız anda saatte birçok arkadaş sıralar düştü Durumları biraz iyi olan arkadaşlar onların yardımına koşarak çantalarını aldılar Böylece tüm birliğin karın üzerinde uzun süre beklemelerini önlediler

Gunduz kardan islanan elbiselerimiz gecenin ayaz soğuğunda donmuştu En çok da ayaklarımız uşuyordu Donma tehlikesini önlemek için her arkadaş çaba sarfederek biraz yavaş bir tempoyla da olsa yürümeye devam ediyordu Yürüdükçe önümüze yeni yeni tepeler çıkıyordu Ulaş arkadaş yine her zamanki gibi önde yürüyor «Haydi arkadaşlar bu sonuncu tepe bu dağın bu yörmenin biraz daha gayret edin çıkalım dağı» diyor ve böylece birliğin bir an evvel tepeye ulaşmasını sağlamaya çalışıyordu O ara gerilerden Ar. arkadaş da hızlandı Oğun yeni giydiği yaklabisini göstererek «Lesse dört yıldızlı yaşımak isteyen var mı» dedi ve öne fırladı Onun bu çağrısına uyan arkadaşlar duşe kalka harekete geçtiler Yarışı «lassa dört yıldızlı» ayakkabıyla Ar arkadaş kazansa da sonuna kadar onunla yarışan birliğimiz de bilmek bilmeyen tepeler aşarak dağın zirvesine ulaşmıştı Ama bu sefer de dik birmiş vardı. Zirvede fazla bekleyemezdik Dondurucu soğuk havayı inkterimize kadar hissediyorduk Hemen harekela geçtik Kar donduğu için kaygan olduğundan en ufak bir dikkatsizlik ik sızlık birinin bir dakikada bitmesine yol açabilirdi Bunun için Musa arkadaş

«Arkadaşlar emniyet kemerlerinizi sıkı bağlayın, yoksa yuvarlanırsınız Tabi bu yuvarlanma öyle sıradan bir yuvarlanma olmaz gidecegimiz köye uçarak dalış yapacağız» dedi

Bu sefer de dik inişte düşmemek için oldukça dikkatli yürüyor ve zorlanıyorduk Bir türlü inis bitmiyordu Düşmemek için sarfettiğimiz çaba sonucu epey terlemeğe başlamıştık havanın dondurucu etkisini bile duymuyorduk Zorlu bir inişten sonra hedeflediğimiz köye ulaştık Zaman geceyarısıydı Günboyu iki yerde mola vermenin dışında hep yol yuruduğumuzdan oldukça yorgunduk Onun için o gunu köyde geçirmeyi kararlaştırdık Köyde bir gunlük bir dinlenmeden sonra hepimiz dinçleşmiş ve yorgunluğumuzu atmıştık

Çizdiğimiz geniş bir manevradan sonra tekrar ayrılığımız üslenme alanına dönmek için yola koyulduk Yine vadı boyunca uzanan bir derenin kenarında yol alıyoruz Saharla birlikte yağmurların yağmasıyla karlar erimiş ve kıyısına vardığımız dere suyu coşmuş hâlyle geçi vermiyordu Artık yüksek dağlardan koparak vadının için doldurarı çığların dere yatağı üzerinde oluşturduğu köprüden geçiş yapabiliyoruz Bazen kopan karlar durleşerek akan su sesiyle birleşerek top seslerimi andıran bir yankı yapıyor ve vadiy korkunç bir sese boğuyordu Çığdan oluşan köprüyu geçtikten sonra derenin öbur tarafından yürumeye başladık Belk bir süre bu biçimde yola devam ettikten sonra çobanlarla karşılaştık Birbi uygun bir yerde konumlandı Ik arkadaş çobanlardan bilgi almak için bizkaden ayrıldılar Bu çobanlar va dıkın ilk girişinde kurulan ve tek geçit noktası olan S köyündendiler Arkadaşlar geri dondüklerinde —çobanlardan aldıkları bilgilere göre— Bu üç gun önce köyde konumlanmış bir düşman birliğinin bulunduğunu söylediler Bu durum karşısında geçi yapmalarının mumkun olmadığını anladık Akşama doğru usi tarafımızdaki evlere uğrayarak ihtiyaç arın z ka sladık Sabaha karşı tekrar vadiye inerek uygun bir yerde konumlanıp gelip geçecek yolculardan bilgi almayı düşunduk Ancak o gun hiç yolcu geçmedi

Ağbanus suyu gderek daha da kabarmıştı Geçmemiz mumkun değildi Bunun için bir noktada köpru olarak beraklığın bir ağacın üstünden geçiş yapmaya çalıştık Önce birkaç arkadaş karşı tarafa geçti Ardından Ulaş arkadaş sıralı köprusunu andıran bir tek ağacın üzerinden suyu geçmeye çalıştı Ancak ağaç çok inceydi Bunun için karşıdan karşıya geriken sulka tutunarak derleyen Ulaş yoldaş bu ara suhkın gevşemesiyle dengesi bozuldu ve çok ş ddetli akan suyun içine düştü Suya düşmesiyle tek elle ağaca sarılmaşı bir oldu Su öyle akıntılıydı ki, ağaca sımsıkı sarılan komutanımız zorluyor ve debice akışıyla onu tutunduğu yerden kopa maya çalışıyordu Ancak çok atik davranan Ulaş arkadaş önce güçlu kollarıyla ağacı kavradı ve akıntıya karşı tum gücünü sarfederek karşı tarafa geçmeyi başardı Tüm birlik bu anı tehlike karşısında. önce adeta şoke olmuştu Ne yapacağımızı şaşırmıştık Çünkü o an yapabileceğimiz bir şey yoktu Zaten yardım isteyen bir durumla girmeyen Ulaş arkadaş çok kısa bir sure içinde kurtulmuştu Bunun üzerine birlik başka bir geçit yeri bulduı ve geçit burada sağlandı

Geçişi yaptıktan sonra, suyun öte yakasında karanlığın çökmesiyle birlikte yakınımızdaki eviere uğradık Gece geç saatlere kadar köylülerle konuşup sohbet etik Gece evlerden ayrıldığımızda S köyünü gunduz gözyle gözetlemek amacıyla vadı boyu biraz ilerledikten sonra uygun bir yere konumlandık Burada bir süre dinlenmeye koyulduk Gurleyen su sesleri ve vadiyi çınalarak doldıran çığların gumbultüsü, doğanın vahşi güzelliğini yıkce orta yere seriyordu

Öğle saatlerinden sonra nöbetçiler bir köylünün bize doğru geldiğini söylediler Bunun üzerine iki arkadaş yola çıkıp gelen köylüden bilgi almak istediler Köylu sehirden geliyordu ve S köyünden geçmişti Arkadaşlar köylüden bir yardım genel gelişmeler hakkında bilgi alırken diğer yandan S. köyüyle ilgili malumat toplamaya çalışıyorlardı Köylu S köyünün eki mevre alından geçtiğini, hatta o köyden birisiyle sohbet ettiğini ama herhangi anormal bir şey gör mediğini ve duymadığını belirtti

Yine de saat 15 30 civarında bir grup arkadaş köyü gözetlemek için kendileri orta gittiler ve ardından tum birlik harekete geçti Gözetlemede köyde herhangi bir şey görülmemişti Bu gözetleme ve köylünun verdiği bilgi sonucu düşmanın köyden ayrıldığı kanısına vardık Fakat yine de tedbir elden kaçırmıyorduk Bir öncu grup çıkararak köye girmeyi kararlaştırdık Öncu gruptan sonra ana guç de köye doğru yola çıkıyordu Köye varmaya onden gidergi grupla birleşik Henuz hiçbir tehlikeyle karşılaşmamıştık Yuruyus biçimi belirlenerek öncüler önde yol alirken tüm birlik onları takip ederek ilerliyordu Bir tarafımızda geçit vermeyen A suyu, öte tarafımızda ise dik bir yamaç vardı Bunun için 20 metre mesafeyle caddede yuruyordu

Birliğimiz S köyüne doğru bu tarzda ilerlerken köyde konumlanan ve gizli hareket eden bir düşman birliğinin kımıldak bilgisini almıştık Bu durum karşısında büyük bir korku ve panik içinde alarma geçiyordu. Köy girişinde yola pusu atan askerler mevzilerinde ecel terleri dökerken köyün içinde gizlenen timin komutanı elindeki telsizle emir yağdırarak askerlere mora vermeye çalışıyordu Ama aynı zamanda köylülere yalvarıp-yakarak hiç korkmadan üzerimize geliyorlar bakın- diyordu Elindek durbunu. «Bakın öndan gelen kimdir bana söyleyin» diyerek köylülere uzatıyordu Daha sonra tekrar geri atarak gözlerin durbundan hiç ayırmadan öndan yürüyen Ulaş yoldaşı izliyordu

Ulaş arkadaş dağ gibi yapısıyla dimdik ve sert adımlarla olup bitenden habersiz köye doğru yurumeden, tem komutanı artık korkusunu gizleme gereğini bile duymadan yere çömelerek titrek bir sesle

«Vay be bu ne biçim genç şimdiye kadar böyle cesaretli ve yurekli bir insan görmedim» diyor hemen arkasından durbunu yere bırakarak şaşkın ve korkuyla köylülere bakıyordu

Uzun sure bu tarzda köylülere bakan tim komutanı sendeleyerek yerden kalkıyor tekrar eline telsizi alarak pusuda bekleyen askerlerine emir veriyordu

«Ne pahasına olursa olsun tam pusu noktasına girdikleri an önde kimi mutlaka vurun» diyerek arka sırdan ise kendini koyulerimiz içinde saklamaya çalışıyordu

Pusuda bekleyen asker ler se direkt emre hiçbir itirazda bulunmadan mevzilerinden pusu noktalarında gerilimin tırmanmasını beklemeye başladılar Bu arada komutanlarının ne gibi planlar içinde bulunduğunu tahmin etmeye çalışıyorlardı

«Komutan kendini nasıl bir güvenceye almış, bize de bu kadar emir yağdırıyor Öyle kolayca kendisi gelsin vursun bakalım» diye yakınıyorlardı

Düşman güçleri korku ve panik içinde birliğin köye girdiği anı beklerken birliğimiz de her şeyden habersiz köye doğru ilerliyordu Akşama doğru saat 17 00 sularında köye yaklaştık Onu alarmsız köye yüz metre kalış mesafesine geldiğimiz sırada birliğimizin başında bulunan sırtlan pusu yola girdiler Biz de aynı biçimde öncüler takip ederek adım adım köye yaklaşıyorduk Bir noktada öncülerimizin arasından mesafe de kaldı Ulaş arkadaş birliğe dönerek

«A kadaşlar mesafeyi biraz da he sğın bizi gezirden izleyin» dedi

Birlik bu noktada geriye doğru mesafeyi açarak ve yavaş adımlarla öncülerin takip edecek ler yo du k o onda Ulaş arkadaş köyde bir asker gordu atik ve sak r bir hareketle ger döndu ve

«Köyde duşman var Birlik geri çek in» dedi

Tamo ondaetek bi merm köyün içinde patladı Korkudan ateş edemeyen düşman asker başlarını dahi meyizden çıkarmamış, ancak birisi tek bir mermi atkabilmişti Düşmana ates etme irsek ver meyen Ulaş ve Haydar arkadaşlar bir ger çekilirken oldukları yerde mevzilenmiş ateş ediyorlardı Ik sıkılı ştıkları düşman askerleri de aynı anda karşılık vermeye başladılar Vadi silah sesleri id dolup taşıyordu Bu arada birliğin geri köyün içinden sürün arkadaş doğ u kaymıştı Ulaş ve Haydar arkadaşlar ise birliği savunmak için sı n ı ateş altında tutmaya çalışıyorlardı Arkadaşlar artık doğru çıkmaya çalışırken pusuya yatan askerlerden bir kısmı mevzilerini terkedip yerde sürunup köye doğ u kaçıyorlardı Diğer bir kısmı ise can telaşı içinde ateş ediyorlardı Bir grup arkadaş ani baskın tutarak Ulaş ve Haydar arkadaşların savunmak bir biçimde geri çekilmelerini sağlamaya çalıştı Bu biçimde ustte mevzilenen bir pusu noktası etkisizleştirildi Ancak Ulaş ve Haydar arkadaşlar artık yoğun bir ateş hatlı içinde çıkmaya cakların anlayarak savunmak bir biçimde aşağı doğru kaymaya başladılar Üstte mevzilenen A ve M. arkadaşlar ise sırtın diğer tarafına kayarak düşman mevzilerine ates etmeye devam ettiler Ulaş ve Haydar arkadaşlar düşman askerleriyle göğüs göğüse çatışmayı sürdürüyor ve sloganlar haykırarak düşmanın üzerine doğru gidiyorlardı Çatışma giderek şiddetlendi. Bu ortamda birlik bir tarafı ok ve karlı yamaçla diğer tarafı ise geçit vermeyen Ağbanus suyu ile tutulmuş duz caddede yoğun taramalar altında geri çekiliyordu Etrafımızda geçen kurşunlerin vınlaması birleri inkkam duygusuyla dolduruyordu.

DEVAM EDECEK

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yapığı değerlendirmeyi, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yayınlıyoruz

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN SORUNU VE PARTİMİZİN DEVRİMCİ YAKLAŞIMI

Parti-miz-in önünde bulunan önemli bir sorun da kadınların örgütlenmesi sorunudur. Kadınların mücadelemize katılım derecesi yüksektir. Özellikle kadınların mücadelelerinin örgütlemek, katılımlarını yoğunlaştırmak bir örgül ve mücadele sorunudur. Bu konuda yakınımın ne olması gerektiğini daha önceki açıklamalarımızda ortaya koymuştuk. Bunların gerekler yerine getirildiğinde, devrimimizin güçlü bir yedeği de hareketle geçirilmiş olacaktır. Bu konuyu, yeni dönemde almayacağız. Yapılması gerekenler daha önce belirtilmiş ve çözümlenmişti.

Sorunun diğer bir yönü ise, Parti saflarımıza bu konuda ortaya çıkan sorunlar ve Parti yaklaşımının gerekliği biçimde tutturulamamasıdır. Parti saflarımız tüm toplumla eşemen olması gereken ilişkilerin yaşanması gereken bir alandır. Burada yaşanan doğru ilişkileri, toplumda eşemen kılmamız mümkün olacaktır. Bu bak- mdan Parti saflarımız toplumla adım adım taşınacak olan ilişkiler çok önceden ve şimdiye başlayacaktır. Toplumda gerçekleştirilmesi gereken değişiklikler önce burada yaşanacaktır. Bu nedenle Parti saflarımızda diğer konularda olduğu gibi, bu konuda da doğru ilişkilerin yaşanmasına ve tutturulmasına önem veriyoruz.

Diğer konularda olduğu gibi kadın hakları ve özgürlüğü sorunu konusunda da bir hayli kapsamlı çözümlemelerimiz oldu. Bu konuda yaşanması gereken doğru ilişkilerin neler olması gerektiğini ortaya koyduk. Bu konuda arzu edilen ilişkilerin yaşanmasından hala uzak olunması ve gelişen güncel durumun ortaya çıkardığı sorunlar bu konu üzerinde de yeni değerlendirmeler yapmamızı gerekli kılıyor. Parti saflarımızda görülen eksiklik ve yetersiz yaklaşımlar bu konudaki doğru yaklaşımımızı yeniden derinleştirerek ortaya koymamızı gerektiriyor.

Yaşadığımız önemli bir sorun da sosyal hareketlerde bir sorun olmakla birlikte siyasete de alabildiğine giren aile ve kadın sorunu olduğu bilinliyor. Ve sorun çok önemli bir darboğazı da oluşturuyor. Aynı zamanda seviyeyi de epey tehdit eden ve bu yönlü gelişmelere kendini çok kötü vuran bir sorun durumundadır. Biz bu konuda da tamamen devrimi yakalamak ve devrimi yaşamak istiyoruz.

Daha üzerin- açmadığımız henüz hemen ailenin gerici konumunu kullana ak adeta düşmanlarından e- atmadık bir devrimci kalmamış gibidir. Aile kanbağı akraba ilişkileri vb. kullanılarak bu ilişkiler temelinde devrim hareketimize karşı büyük bir saldırı vardır. Ve bu alan gerçekten biraz da bizim toplumsal yapımızda ailenin işgal ettiği alanın konumu bilen düşman bunu iyi hesap ederek bilinçli gittikçe daha da artan karşı devrimci faaliyeti dolayısıyla bir gericilik alanı durumundadır. Düşman bu alana adeta dört elle sarılmıştır. Dünya genelinde de, yine bu sorun kullanılarak, kapitalizm yaşatılmak istenmiyor. Kadın değişik tarzda meta ilişkilerinde sömürü düzeninin sürüp gitmesinde son derece uygun bir araç durumuna getirebiliyor ve o yönlü değerlendiriyor. Sosyalizm buna belli çözümler getirmek istemesine rağmen, köklü bir çözüm getirmediklerı için sosyalist ülkelerde de halen varlığını sürdüren bir sorundur. Ama geri kalmış emperyalizmin, sömürgeciliğin faşizmin tahakkümü altındaki halklarda bu sorun tamamen bir devrim sorunu haline gelmiştir. Aynı zamanda karşı-devrimin de en çok bel bağladığı bir alandır. Örneğin, Türkiye'de Özal hanedanı diye bir kavram icat edilmiştir. Bu hanedan içinde Semra sultan gibi kavramlar da geliştiriliyor. Sözümona kadın dayanışma tonu, kadın eşe bakanlığı gibi uyduruk kurumlar vasıtasıyla ve sanki yeni bir keşifmiş gibi kadının keşfedilmesini gündemde tutuyorlar. 12 Eylül'de toplumun düşürülmüşlüğünün en çok gözetlendiği bir alan kadının metalaştırılmasının kendini hayli artan bir dozajda ortaya çıkarması ve ortaya çıkmıştır. Bu durum sorunu daha bir dikkatle ele almayı gerekli kılmaktadır.

Biz bu soruna da bazı çözümler getirdik tartışmaya sunduk ve bildiğimiz gibi bunlar biraz etkili oldu. Soruna yaklaşmak isteyen değişik çeşitli güçlerin de bu görüşler den etkilenmeler bazı sorunu daha kökü olarak ele almaya itti. Hiç şüphesiz bu konuda eğitim sınırlıdır. Bu konuda analaşık oturtma hayli çaba isteyen cesaret ve güç istiyor. Bellı başlı başına bir mücadele sorunudur. Saflarımızda kadın-erkek eşitliği ilişkilerin devrimcileştirilmesi önemini koruyor. Kadın sorununun ele alınışında görülen bir yanlış gerçeğince yerine getirilemiyor. Halbuki devrimimizin gelişmesinde kesin olarak önemli bir rol oynaması gereken bu büyük ordüyü harekete geçirmenin büyük önemi sözkonusudur. Nasıl ki devrim-i ilerlemin etkeni diyorsak bu aynı zamanda devrim sorunu kadın kilişinin devrime katılması sorunudur biçiminde de ifade edebiliriz. Şüphesiz bu sonuçlarından gerçekleşeni bir kalem olmayacak. Bizzat kadının yaşadığı gerilige karşı bilinçlenmesi ve savaşımı temelinde olacaktır. Ve bu katılım kadının kendi öz birliğinin toplumsal özgürlüğe bağlanması oranında bir anlam ifade edecek ve değer kazanacaktır.

Halen kadınsal düşüncedeki taassubun kaldırılmasında, özgür kişiliklerin inşa sını geciktirmeye güç gelmemesinde kolay olan taraflı yönelmelere yol açıyor. Bu da devrimcileşmeyi epey olumsuz yönden etkilemektedir.

Gerçekten kadın sorunu safla-rımızda halen etkisi olan devrimci eğitim faaliyetiyle pratik mücadele içinde giderek, çünkü yaşanılmaz gereken bir alan konumundadır. Bu konuda yapılan değerlendirmeler sorunun tarihsel ekonomik sosyal siyasal boyutlarını ortaya koymuştur. Gelişmelerle tarlışmanın çerçevesi orada çizilmişti. Çoğunluğun duygusal tepkici yaklaşımında bu sorunun çözümlenmemiş olmasının etkisi büyüktür. Aile ile şeşlikli bir kopuşun yapılmaması veya aile ile devrimci tarz da bir birleşmenin gerçekleştirilememesi belli bir rahatsızlık gerginlik aynı zamanda da zayıflık yaratıyor. Bizim böyle problemli bir ortamda ucuz çözümleri dayatmamız beklenmemelidir. Burjuva çözüm yollarına kesinlikle başvurmamamız gerekir. Burjuva özgürlük hele hele sahi cinsel özgürlük yaklaşımı içinde bulunmamız objektif olarak karşı-devrimcilikti.

Gerçekten 12 Eylül faşizminin cinsel özgürlük diye tüm basın yayın organlar vasıtasıyla körük lediği neredeyse herkesin en çok uğraştığı bir konu da budur. Bazı burjuva yayın organlarına bakıyoruz, sanki tam sonuca gitmezlerse herkes en büyük eksikliği yaşaya cakmış gibi bu konuya giriyorlar. Yani adamın karnı aç en ucacık bir kişisel hakkı bile yok, ama cinsel soruna öyle bir daldırmış ki, toplumda tam bir afyonlama sözkonusudur. Hani bir zaman nasıl egemen sınıflar dini bir afyon olarak kullanıyor idiyseler aynı biçimde günümüzde de kadın bir afyon gibi kullanılıyor. Eskiden burolu din görevlileri bugün kadın görüyor. Tabi burada değer verilmesi ve özgür bir toplumun ölçütü olarak ele alınması gereken kadının toplumsal özgürlüğü değil bilakis daha da köleleştirilmesi sözkonusudur. Aşkının özgürlüğünden ise bahs edilmez bile. Tamamen ailenin yozlaştırılması, metalaştırılması ve sevgisaygı ortamından uzak bırakılması sözkonusudur. Yapılan tamamen çözülü eğitilmesi gereken bir kurumun taşıdı sömürgeciliğin sürdürülmesinde kurumsal bir araç olarak kullanılmasıdır. Ciddi devrim sorumluluğunu zihinlerı ilgilendirmekten uzaklaştırmak için devrimcilerin uzaklaştırmak için devrimcilerin uzaklaştırmak için devrimcilerin

Besey ANUŞ

Azime DEMİRTAŞ

Sakine KIRMIZITAŞ

Çiçek SELCAN

Türkan DERİN

Hanım YAVERKAYA

Naziye ÖZ

Rahime KAHRAMAN

Ayten TEKİN

Aysel ARGUN

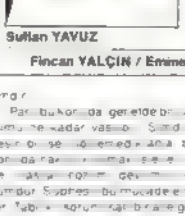

Sultan YAVUZ

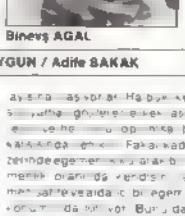

Binevş AGAL

Fincan YALÇIN / Emine AYGUN / Adife SAKAK

Sanıwebün

Sayfa 13

Besey ANUŞ

Azime DEMİRTAŞ

Sakine KIRMIZITAŞ

Çiçek SELCAN

Türkan DERİN

Hanım YAVERKAYA

Naziye ÖZ

Rahime KAHRAMAN

Ayten TEKİN

Aysel ARGUN

Sultan YAVUZ

Binevş AGAL

Fincan YALÇIN / Emine AYGUN / Adife SAKAK

Devamı 27 sayfada

Diyarbakır-Hani direniş şehitleri eğitim devresinde Parti Önderliğinin diploma töreni ve kapanış konuşması

"Fırtına gibi esen gerilla olmak, dönemi kazandıracak yöntemdir"

Mahsum Korkmaz Akademisi'nin değerli öğrencileri

Parti ve ulusal kurtuluş tarihimizde her bakımdan içinde bulunduğumuz koşullara ve önümüzdeki görevlere hazırlanmamız için çok önemli bir görevi kısmen gerçekleştirmiş bulunuyoruz

Büyük bir coşkuyla değerlendirme yapmak gerekirse, bizzat kendi özgücümüzü konuşturarak bugün gerçekleştirdiğimiz bu haftalık bizi körlediğim olmuş kademizi çözmede en isabetli bir konuma getirmektedir Tarihimizin devrimci çözümünde erişmiş bulunduğumuz bu seviye gerçekten kıvanç vericidir İlk defa bu kadar derli toplu, kapsamlı bir biçimde görevlerin üzerine yürümeye hazırlanmış bulunuyoruz Eğer bunları içinde bulunduğumuz dönemin, gerek düşman, gerek halkımız açısından ortaya çıkardığı gelişmeler ışığında değerlendirir ve dolayısıyla görevlerimize yüksek bir bilinç ve onu hayata geçirecek büyük irade gücüyle yaklaşırsak, göreceğiz ki oynayacağımız rol gerçekten şanlıdır

Partimiz büyük çabalardan sonra bu son hazırlığı mümkün kılabilmiştir Büyük inadımız büyük çabalarımızla bugünleri ortaya çıkarabildik Düşman bizi önümüzdeki dönemde arzuladığımız gelişmeyi sağlamaktan bütünüyle alıkoymak için elinden geleni yapmıştır yapmaktadır Ama bir sarsılmış gerillamemiz şurda kalsın, bitkisi liderlerinin bizden yana olduğu bütünüyle açığa çıkmış durumdadır

Biz, şüphesiz yaptığımızın bir hazırlık olduğunu çok iyi biliyoruz Asıl büyük çabanın, başarı ve pratiğin bizzat kendisi olduğunu biliyoruz Zulmün kapkaranlık dünyasından gelindiği bilinmektedir Halkımız, halen dünyanın hiçbir halkının içinde bulunmadığı bir konumu yaşamaktadır Düşman, sarmalız, onu insan yerine koymayan, sadece baskıyı değil orta her türlü hayvanca muameleyi ayık gören bir uygulamanın içindedir Son amaç olarak da, o asırlık politikasını son bir çırpınışla da olsa amacına ulaşması için onu tasfiyeye çalışmaktadır Bu son derece tehlikeli ve hiçbir biçimde kabul edemeyeceğimiz ve içinde insanlıkla bağdaşmayan ne varsa onun, yani zulmün, insanın düşürülmüşlüğünün her çeşidinin bulunduğu, ve gerçekten onunla savaşmak için her şeyin yapılması gerektiği, giradan insanı dürüstlüğün varlığı halinde bile insanın en büyük direnişleri göstermesinin tarihi bir görev olacağı bir durumdur Baştan beri bizim bütün çıkışımız ve temsi çağrımız budur Bunu hiçbir zaman kabul etmedik, insan olmaya karar verdiğimiz dürüst namuslu bir hala evladı olmaya karar verdiğimiz günden bugüne kadar biz tamamen bu bilinçte ve kendimizi tanıyarak yaşadık

Gelinen nokta, daha fazla bilinçlilik ve kararlılıktır Azimle yürüme cesaretidir Yüksek fedakarlık gücümüzdür Böylesine önemli tarihi dönemlerde, kazanmanın bazı şartları vardır Bunlar önüne dikilen görevlere yaklaşımda doğru çözüm çatırma ve son derece önderce oynanması gereken rolidür Bu rolün, bütünüyle açıklandığı biçimde oynanması bunun için yine sınıca ve gerçekten düşürülmüştüğümüzün esas nedeni olan ve bizzat düşmanın körüklediği, en önemli dönemlere kendimizi hiçbir biçimde kabul edilmemesi gereken yanılgılara yakalaştırmamak ve ilerleme hatkımızı doğru çabalarımızla bütünleştirerek böylesi dönemlere yenilmeden aşmak olağanüstü bir önem taşır

Sizlerin bu dünyanın içinden daha dün geldiğiniz bilinliyor Ve bunun ağır etkilemesi altında olup ondan birçok olumsuz putlar kaptığınız çok açıktır Ama bugün gerçekten bundan sonsuz kopmuş ve kend kaderini çizme konusunda sınırsız netlaşmış, bilinç kazanmış, irade gücü haline gelmiş bir durumda olduğunuz bir o kadar da gerçektir Yine durum böyleyken, o halde biz ne demeliyiz?

Şimdiye kadar denilebilir ki Partimizi aydınlatmada, görevler konusunda, onların doğru ger çekleştirilmesinde gerçekleştirilerken de, kabul edilmesi gereken yanılgılarımızı ve hatalarımızı aşmada üstün çabalar sergiledi Bu lün gücünüzle elbette bunlar üzerinde duracak azamı sonuçlar alacaksınız Bir kez daha, biz yine düşmana karşı mücadelenin gerekilerini yerine getirmek zorunda olduğumuz bilinci ve bizzat kendi beynimizle, yüreğimizle kazanmamız gereken tarihi görevlerimiz üzerine yürürken, o ne düşünmektedir? Bunun mutlaka derin bilinci nde olmak gerekli vardır O son bir çabayla ve gerçekten siyonizmin Filistin halkına, Güney Afrika ırkçılığının siyah Afrika halkına yaptığının çok çok ötesinde, o içine sığınmış olduğu gerici tarihsel zırhıyla ve dayanmış olduğu uluslararası gericilikle ittifak halinde, adeta bir hırsızın mal çalması gibi bu büyük yok etme politikasını her türlü baskı ve sahtekarlıkla birlikte kolarmak istiyor Bu herhangi bir kolarma değildir Son bir tikatla bütün insanı değerleri çiğneyerek ve ne kadar avantajı varsa hepsini sadece ve sadece bu tasfiye ve imha içinde kullanarak halkımıza emekçi gerçekleştirmek istemektedir

Çok iyi biliniyor ki, insanlığa karşı gerçek bir soykırım olan bu politikayı sürdürmek mümkün değildir Ama, şu da çok iyi biliniyor ki, bir yılan gibi ağzına aldığı, lakin hâlâ tam çığneyip yutamadığı bir lokma gibi bu halkı yarı-bere içinde bırakmıştır Kendisine karşı ne dikip ağzında —ve eğer mecse— midesinde parçalamak, onu gebertmesi de sözkonusu olabilir Şunu da biliyor O çok büyük bir lokmayı çiğneyemeyeceği çiğneyemediği halde bunu yapıyor Ama ne de olsa, bir vahşidir vahşiler yemede ince tanımazlar Bu tip yırtıcılar sadece dişleri zehirler yutuduysa yutuldu, yutulmadıysa bırak ölü yaşasın Bu fazla umurlarında değildir

Türk faşizmi sömürgeciliğinin bu tarihsel karakteri en tehlikeli bir biçimde günümüzde karşımıza çıkmıştır Fakat baştan beri büyük çıkışımızın gerekçesi olan bu politika sürdürülemez Çağa, bu kadar insanlık suçu olan bir soykırım dayatılamaz Sinirli bir silkinip biraz kendi kimliğine kavuşma bile onlar suçuştu yakalamaya kâfidir Dolayısıyla ne pahasına olursa olsun tarihin bu her şeyinde çığnenmesi anını biz ona pahalıya ödetmeliyiz Tek birimiz de olsa gerekeni yapmalıyız ve bu tutum insanıdır En insanıdır en gerekli olanıdır ve mutlaka da sonuç alıcı racaklır Başka hiçbir şey PKK nın çıkışını izah edemez ve nitekim bugün ortaya çıkan da tamamen bu iddianın gerçekleşmesidir

TC'nin yürüttüğü politika beynudedir ve lakin asırlık bir gelenektir dünyanın açıklarında bütün dünya halklarının üzerinde büyük bir egemenlik deneyimi var Hepsi de kurtulmuş elinde, en sona hamkımız kalmış Artık bu kadar elim den gitti, ben bunu rahatlıkla yut mahyım Başka bir seçenek bırakacak durumda değilim" diyor ve bu emelini gerçekleştirmiş olduğunu yapıyor Daha lazla bölünme, gurultuna çok ağır geliyor O mitleşçiliği dediğimiz, o kendini insanlığın içinde tek sanan, bu tipik faşist ideolojinin bir özelliği olarak yalnın birlik-bütünlüğü uğruna —otuzmona aşkında böyle bir şey yoktur iddiası budur— yapmayacağı hiçbir çılgınlık yoktur Bu da tesadüfen bir ilkkasadır uygulamasıdır Çok çeşitli nedenlerle o tarihsel bütün egemenlik alma almanın bunun için yaptığı büyük katliamların, yine egemenliğinin parçalanmaya yüz tuttuğu bu dönemde de büyük katliamların büyük tecrübesine sahiptir

İşte bu tecrübenin son hışımla tam başarı için halkımız üzerinde denenmesi sözkonusudur Ve bunun da son dönemini yaşamaktadır Bu politika, gerçekten insanımızı her türlü insanı değerden ulusallaştırılmasal gelişmeden uzaklaştıran, dünyanın en eski halkı olduğumuz halde, bugün dünyanın her yönüyle en gerisinde sayreden bir halk konumuna, hani dili olmayan dağlı halk diye bir tabir de ortaya çıktı Bir Batılı yazar bunu böyle belirliyor Gerçekten dili olmayan bir dağlı halk durumuna gelmemize yolaçan bir politikadır Bu, küçük bir kabilenin bile yaşadığı bir durum değildir TC'nin bu kadar büyük bir suçu halk mız üzerinde işlemesi sözkonusudur Eğer bunun bilinci ve hesabının sorulması çabası olmazsa bizim yaşamın hiçbir belirtisine sahip olmayacağımız iddiasının ise tamamen kol olacağı çok açıktır

Bütün bunlar bizi son derece duyarlı ve sorumlu kılar mutlaka gerekçelerinin yerine getirilmesini ve onsuz hiçbir yaşam belirtisine bile sahip olamayacağımızı açıktır

Düşmanın bu tip tarihinin nasıl gelıştığını biraz biliyoruz Ve yine günümüzde kendine bazı müttefikler seçmiş, bazı politikalar icra ediyor Uluslararası ittifak politikasının özünde bu gelir ve gerçekten günümüzde bütünüyle faşist politikasının bir gereği olmaktan öteye bir şey değildir Geliştirmek istediği bütün dış ilişki ittifak ilişkisine yok edici bir politikayı uygulamak ve ayakta tutmak içindir Sundan öturu bu politikaları geliştirdikçe geliştirmek istiyor ve gerçekten onunla ilişki, ittifak içinde olanlar onun bu hainane mha edici politikasının pek de farkında değiller Neden değiller? Sömürü, emperyalist çıkar uluslararası teknikler kördür En az kendileri de bu suça ortak etmişlerdir Kararlar için bu desteği TC'den esirgemeyecek kadar gericidirler Devlet çıkarları yüzünden sosyalist ülkelerin bile dış politikası gerekirse tek ul dahi etmeyecek kadar opportunistlerdir Ve çıkarcılar ilişki mi geliştiyor bunun için her şey mubahtır Bu büyük bir ilkesizliktir ve bu uluslar arası sosyalist hareketi dayatılır ve kabul edilmemesi gereken en büyük hastalıklardan birisidir

İşte düşman bunu da çok kötü kullanıyor O bu ittifaklar ilişkileri günümüzde her zamankinden daha fazla, güya kendisine gore bu sorunun halledilmesinde kullanmaya çalışıyor Örneğin en son klasik kuvvetlerin indirilmesi sorunu ortaya çıkığında, Sovyet hududundaki bütün birliklerin azaltılmasını kabul ediyor Yalnız ve yalnız Kürdistan smırlarında dilediği kadar kuvvet bulundurmasını bir NATO-Varşova Paktının bile sözkonusu olmadığını politikası içinde ön görüşmeler bir bir protokol yoluyla çözüme kavuşturmaya ve kabul ettirmeye çalışıyor ve kabul ediyor Bu sunu göstenr ki temel ittifak, düşman açısından değerlendirildiğinde, kullanılmak istendiğinde, bu ittifaklarla ilişkiden temel alınan ülke, sadece Kurdistan halkının üzerinde güç kazanmak ve bunu sınırsız baskıyı daha da sür dürmenin hizmetine koşmaktır

apatlanan da budur En son olarak bu karşımıza çıkıyor Başta da niyet budur O sosyalizmden korkarken en çok bir gun gelir o taşlat emellerinin geri teplmesinde bir tehlike ve bir müttefik olur diye bu ittifaka yan NATO'ya gird benzeri bütün dış politikasını böyle ayarlamıştır

Şimdi dünya biraz değişikliğe mi gidiyor yumuşama belirtileri mi ortaya çıkıyor Bu şeler alışla NATO'yu bırakıyor ete gerekse NATO'yu gözden geçiriyor yeterlik bu bizim halmene politikamıza göz yumuşak Bu şeler hani tıpkı kurtuluş savaşında olduğu gibi

Doğu'ya, sosyalist ülkelere yaslanırım" buna öykünüyor Eğer bir incelleme imkanı olsa görülecektir ki bulunuyle devletin önde gelen kadrosu yakın ve içinden geçtiğimiz dönemde tum gucunu böyle şeler ber etmektedir Bunu bilmek istemek istediği ve sadece kısa bir süredir ve bu kısa sürede gerçek teştirmek istediği bir halkın değişik bir biçimde, biraz daha örtbas edilmiş soykırımıdır

İçinde yaşadığımız ve yakın kısa dönem içinde gerçekten çok açıkça, öndan da öteye vahşiyane barbarca bir politika dünyada belki de son kez halkımız üzerinde sonuç almak isteri Halkımızın içinde bulunduğu buyuk gen konum bunun yol açtığı bilinçsizlik her türlü duşurumsuzluk, hatsızlık maceacılık tradesizlik şaşırtmalık neyi nasıl yapacağın bilmekten alıkonulmuşluk kendi çıkarını gomemeyecek kadar her türlü provokasyona uğramışlık düşmanın çıkarını gunlük olarak ve her yönüyle yaşamak zorunda bırakılmışlık TC ye belli bir cesaret vermekte ancak kendisi için bilinçlenmeye ilk adımın atmış olması ve bunun için biraz çaba biraz örgütlenme gerektiğini duyması bu yönüyle bir gelişmeyi yaşaması onu çıldırmakta ve başını bir kaldırısa bütun dünyasını yıkarak sonunu getireceğin görmektedir Bu bir anlamda doğrudur O yüzyılık emperyalizm geleneği gunumüzde cumhuriyetin birlikte faşistleşen ve daha azgın hale gelen bu gelenek, dirilme mecesine yok olup gidecek Bu sevenizmdir Bu ancak faşist ide olojilerin türetebileceği bir şove nist milliyetçilik

Onunla birlikte şüphesiz Türk halkının bir şey göreceksek ama, bunu ulus olarak yokolma-varolma sorunu biçiminde görüyor ve gösteriyor ki, bu, her faşist rejimin yaptığı bir değerlendirmedir Bütün uluslar bunu söylüyor "Eğer bunlar başkalarını da bunu önleye mezsek, ulus olarak varlığımızın sonu olur " Ve inandırmak için he şeyi yapıyor Devletin bütün dayandığı olanakları bunun için kullanıyor Ve geliyoruz, 12 Eylül fa şizmine.

Bu rejim, şüphesiz geçmiş imparatorluktan. Kemalizmden ve kendisi zaten bunların en gerici, en tükenmiş, en çürümüş, yoz bir ürünüdür dönemdir. O ilkelerine kadar bu felsefeyle ömrünün sonuna gelmiş bir politikanın sahibi olarak, ona son bir yaşam hakkı vermenin sorumlu gücü olarak tarih sahnesine çıktı. Bunlar bilmiyor, faşist ordunun sürü güdüsüyle birbirine bağlı kesimleri, ekonominin gerçekten en soygun cu, lümpenin parayla oynayan, hiç çekişmeden tarihin görülmemiş vurgununu yapan kesimdir ki, bu vurgunlar ne Osmanlı imparatorluğunda, ne cumhuriyetin daha önceki dönemlerinde sözkonusudur. Bunu birazcık düşünmeyin bilen bütün burjuva aydınları görüyor Devlet biçiminde ordu egemenliği faşizmi —ordu ve faşizm— ekonomi içinde en asalak, en kapkaççı ve gerçekten haraca bağlayan bir holdingçi ilişkisi ve yeni yatırma bir güruh yaratıyor ve bu güruh ilkelerine kadar vatanı soyuyor satıyor komşuyorculuk ediyor. Bu onu milyarder kılıyor. Tarihini satıyor, en güzelim beldelerini satıyor. Yaşayanlar yaban ellerde Türkiye ham da değildir. Ve yine tarihin hiçbir döneminde Türkiye halkı, kendi efendileri tarafından bu kadar dışarıya satılmadı ve başındakiler bu kadar vurgun haraç yemedi. bu bir gerçektir

Son derece gözü dönmüş gürühtur bunlar. En kutsal, en dokunulmaması gereken değerleri, özgürlüğü, sevgiyi, saygıyı çiğnerler

Bugün Türkiye de artık en son tasfiye ne kalmış? İnsanların organları. Yeryüzünde ilk defa bu Türkiye de oluyor. Ve herkes organlarını satmak için fiyat yarışı yapıyor. Hem ahlakını çiğneyip kendini satabilir mali mükellef sıfatı ucuz çıkarabilir Fakat, kızık gövdesinin bazı organlarını satmak daha yeni ortaya çıkıyor Bu gürühun Türkiye insanını ne hale getirdiğinin yine çok açık bir örneği oluyor Bunların gerçekten vatanseverlikle de ilgisi yoktur Türk vatanseverliğiyle de ilgisi yoktur Hiçbir zaman Türk halkının bugün yaşadığı topraklar dışarıya bu kadar peşkeş çekilmemiş, yabancı sermayenin egemenliğine —tarihimizdeki gerçekten eşi görülmemiş bir egemenliğe— sokulmamıştır Kendilerine göre dört milyon yabancı geliyor bundan ötürü, bütün güzellikleri bozacakmış Paris geliyor mu, bu güruha geliyor

Ve yine Türkiye insanı üzerine hiçbir zaman bu dönemdeki kadar bayiinsiziştirme, yürekisizleştirme politikası gerçekleştirilmedi. Bu daha çok önemliydi Çocuk insanlar ortaya çıkarılmış Çocuklara da burada toz kondurmamak gerekir çünkü onlar ne de olsa ileride büyüyüp aklanacaklar, yürekli hale gelecekler Kaldı ki, çocukların da akıl ve yüreği, yine bunlar eniyle çocuklaştırılanlarından çok ileride Bunlar, Türkiye insanını bu kadar küçültüler Gerçekten Türkiye insanı bugün dünyada en küçükleri, hem de gözden düşürülerek bütün insani değerlerinden soyutlandırarak küçükleri insandır Gerçekten eğer biraz akılı olsalardı, biraz direnç gösterselerdi, insani özelliklerini yaşar olsalardı aydınlanmalar için hiçbir neden yoktu. Bugün en gerici monarşilerde bile, yüzde onluk bir hayat pahalılığı bir isyandır Türkiye'de nerdeyse bu her gün yüzde ondur, yüzde beşlik Ama Türkiye de ses yoktur Bu Türkiye insanının küçültülmüşlüğünün, zayıl düşürülmüşlüğünün diğer açık bir göstergesidir

Düşürülmüşlük her düzeyde olduğu gibi, yürekte de temel anlayışta olduğu kadar anlaktadır, siyasette olduğu kadar ekonomidedir İnsanlar ilke de sömürülür ama. sömürü hiçbir yerde bu kadar değildir Sömürü, ekonomik içerikli olabilir hiçbir zaman ahlaki düzeye kadar —bu kadar— indirgenemez Siyasi bakılar her yerde vardır ama, hiçbir yerde Türkiye'de olduğu kadar depolitizasyon, politikadan uzaklaştırma, tersine faşist politikacılığı bir figüran gibi onlara oynatma gerçekleştirilmemiştir

Türk faşizminin getirdiği tarihi biraz iyi incelersek, dünyada bir eşi daha olmadığı ortaya çıkıyor Gerçekten Hitler üzerine çok şey söylenmiştir, insanları nasıl faşist ettiğinden, hepsini bir korku halinde ayağa kaldırdığı, yürüttüğü, evet, bunlar çok iyi konulmuştur Dünya da bu konuda son derece aydınlanmıştır, ama gerçekten hiçbir yerde Türk faşizminin orbası edilmesi kadar ve derecesinde olduğundan başka türlü gösterilmesi ve bunu da önemli ölçüde başarması kadar büyük bir tarihi sahnelerde de görülmemiştir Gerçekten böyle bir şey hiçbir yerde görülmemiştir Bu Türk faşizminin bütün dayanaklarıyla ne kadar usta, ne kadar tekniksel olduğunu da ortaya çıkarıyor Bu bir gerçektir

İşte bu düşman görünmezde bu mekanizmalarını en çok kusursuz sonuç almak istiyor Kendi halkına bunu yapan kendisi için başkalarını halkında bir ölüm-kalım durumuyla karşı karşıya geldiğini her gün hiçbir biçimde söyleyen, halkımız karşısında neler yapmayacaklar?

Eğer Hitler'in esir kamplarındaki kitle hareketleri yürüt müyorsa, bu insanı bazı özellikleri yaşadığı, soykırım suçunu işlemekten uzak bir durumda olduğunu göstermez Bilakis, yaparken soykırım isteğinden en uzakta gelişti rildiğinden ötürü bunu yapmıyor Fiziki bir-iki soykırım bu işi bitirirdi, ya halkımız tehine bitirirdi, ya da sisyfine. Bu bir sonuçlanmadır, çözümlenmedir Böyle sonuçlanmıyor Bu bizim için çok iyi oturdu Bir soykırım, ona karşı büyük bir direnme: Ve bu da bir kurtuluştur

Yaşarken soykırımı yürütmek sakmalasyondan tutsam, işkencenin hiçbir biçiminin esirgenmediği bir soykırım yürütmek! Yalnız tutuklukların üzerinde dokuz yıldır bir idam ipini sallıyor Bu bir soykırım tehdididir Ve gerçekleşmemiştir bin kez daha kötüdür Ve gerçekleşmemiştir bir kez daha yoktur; ne tarihte, ne günümüzde. Dokuz yıl sen idam ipini sallayıp her sabah seni öldüreceğim", bir insana bunu hissettir işkencenin en vahşisini uygulamış sayılırsın ve tüm halkımız üzerinde bugün bu, en yaygınca ve en vahşice uygulanıyor Ve gerçekten yaşamak artık mucize de değil, ya bir çılgınlık ürünü olabilir ya da bir işkence ürünü olabilir Bugün işte çılgınca bir işkence durumu yaşanıyor

Buna biz daha çok küçükken yaşam diyemiyorduk Ben kendim dehşetle kaçıyordum. Henüz bilinçlenme yoktu ortada, tabiat kendine hissettiriyordu

Evet, çılgınca bir işkenceli lemnemdir Halkın yaşadığı akıl bozanda olanların, birazcık kendine saygıda olanların yaşayacakları bir yaşamla değildir Bu anlamda bü yük vahşi, barbar bir güçle onun elinde böylesine çılgınca bir işkenceli konumu yaşayan halkın, yaşadığı savaşımını yapıyoruz. Bu atayı şimdiye kadar şu veya bu sebezikle, sahtekarlıkla, sindirmekle, aldatarak biraz getirebildi. Partimiz buna "artık yok, bu biçimde götürmezsin" dedi Bu büyük çıkışı yaptı. Ve dedi ki, "savaş bundan sonra daha değişik olacak."

O bunu sezdi, duydu ve daha fazla olarak "bunu daha değişik bir biçimde sonuçlandıramaz mıyım bunun için elden gelen son kozumu oynayamaz mıyım" bunmda bir arayışa yöneldi. 12 Eylül faşizmi bunun edidir Türkiye'nin bütün de bir çırpıda tasfiye edilecek o mahalli halk güçlerini rahatlıkla, hiç de böyle bir rejime başvurmadan tasfiye edeceğini, o kendine sivil-burjuva, bugün, "muhalifleri" diyenler de biliyor Niye her gay 13 Eylül'de halledildi de 11 Eylül'de halledilmedi? Kesil var" diyorlar Ve biraz da doğru Ama söylemek istemediklerini diğer gerçek şu: 12 Eylül faşizmi sahnede bir halkın tarihi bir sapmayı yaşamasının önlüğünden geçtiğini gördüğü için bu rejime sarıldı 12 Eylül faşizminin o tarihten devredeş bunu mirasında yaratıyor Türk burjuvazisini bütün ruhuyla kendi şahsında bir kez daha sonuçlandı o daha sonuç alıcı biçimde hala gösteriyor da bundandır

Ve biz ne kadar gem bilinçsiz, kendi kaderimiz konusunda cahil bir oluşsak olalım, işkenceli yaşama kabul edersek edelim, yine de birileri ortaya çıkıp "bu biçimiyle sürdürülemez, dolayısıyla faşizmin bu en son temsilcilerine karşı de yaşamsal gerekler ilkeriniz yardır devam edilmelidir" diyecekti Böyleleri durumun ortaya çıkmasından da sözkonusu olabilirdi. Bizim bu faşizme karşı direnişimiz daha sonra böyle gerçek bu şuphesiz en azından düşmanın sahnede kalışı ve gücü ve polisiye diye hortlatılıp çıkarılışları karşısında bizim de son tahlilinde son noktasında ona karşı direnişi bilmemiz yapılmada gerekenleri yapmamız gerekiyordu. Hiçbir beklenişte bundan uzaklaşmamız Böylesine bir dönemde gerekten yapılacaklar kararsızlığa ve hatırlısı adına çıkmış yönde ol marsa olmaz başkasıyla. yani "bunuyla fırlatsa yok olma başkadır ama bu politikanın varlığı alında yapılması kabul edilmezdir yok yapma da yapılamak, bunu duyma ruhu yitirmeme ya tam tersine artırmaya güç kazandır mıştır Partimiz de politikası budur Bu ödevimiz biz de son derece güçlü geliştirmek istedik Yola çıktığımız temel bilinmiyor değiliz Yine aynada karşımızda rakiplerimiz halkın yara bere içinde varacak çok az bir olduğunu da biliyoruz Ama yine kendine saygın olmanın başka bir seçeneği olmadığını da biliyoruz Bu bir çok emek olmaktır içinde yapılmak gerektiğini ezberi yapılması zorunluluğuyla karşı karşıya getirdi. "Ölüm-kalım gündüzler çok zehirli ve gerçekten nefes nefese bir şeyler yapılabilmesini mi kurtarabilmemek mi?" Bu soruyu yöneltiyor ve gerçekten her türlü yoklayıyoruz Ufak bir direnme anlamı, ufak bir savaşım aracı görüyoruz mu, bundan başlıyor da yapılamazdı

Görüşümün önünde bir halk tarihin kararsızlığında kaybetmek istemiyor, ne kadar geri ve korkusamaz, düşünmez olursa olsun kendimize her türlü düşürülmüşlüğü yaşatırsak da, yine de bir insan kalıp çıkıp, "yahu bu böyle götürülmemelidir böylesine ucuz bir yönlü kabul edilmemelidir" diyecekti ve sahip çıkılan rol da buydu. Partimizin bu yaklaşımı, kemalist Sizleri bu noktaya getiren de bu politikaların zorunlu bir sonucudur ve bu politikaların dışında hiçbir yaklaşım, Kürdistan halkının yürüyüşüne bir çare olamaz. Bugün gerçekler bunu herkesin biraz daha açık gördüğünü ama, başkası da biz bunun bilinci, şuuru içindeyiz. Bu bizi yönlendirdi. Bu bizi değil sadece, yürüyüş aylık bazları gündüzde kadar bir mertebe yarışı içinde tahlikeyi olduğu kadar zaferi de yine öyle görsün, Adına'ya haber gösteren maratoncunun durumu gibi koşar bir varışçıla kutlu ve bazı bu hatta yumuşuna getirdi. Koşmuyorsa yarındadır yaşamsal gerekmektedir

Bugün her zamankinden daha fazla ne kadar yakında, ne kadar son bir çırpınışla bir halkın insanlık onurun içinde yaşamaya değer koşumda olduğu bunun cabasının mutlaka sergilenmesi gerektiğini yalnız biz değil hatta siz de anlamış bulunuyor ve gerçekten hala çok inandırıyorlar ki edi kararlarını sandırıyorlar diyemeyeceğimiz. çağımızın güçleri de görmeye başlıyorlar Bu anlamda biraz kazandık Kazanılan nedir? kazanılan bir ülkesi bağımsızlık değildir bir halk özgürlüğü değildir Biz daha bunun çok gerisindeyiz ama, yine en az bunlar kadar değerli kazanımlar vardır Bu. işte böylesine zulmün alacaklarınlığında, en kötü bir biçimde. Hitler kamplarındaki soykırımlarından da daha tehlikeli bir insanlık suçu olan soykırımla yürütüyorsa Bu iddia, bunun yürütücü gücünün ulaşmak istediği, gerçekleştirmek istediğini tam başaramadığı anlamında biz kazanmaz Bu, bizim onun geyanağı bu yok sonayı parçalanamaz, bunun için gerekli olan bilinç ve irade gücünü, bu politikayı en azından bu biçimiyle sürdürmeme, konumunu yeniden halk gerçekliğini ve çağında dikkatini çekmeyi başarmamız anlamında kazanmıyız. Mesela, herhangi bir halkın başında direnişi görürmek değildir Mesele rehatlıkla örgütlenmeye ve direnmeye çekilebilecek bir halkın zaten de değildir Bunlar dünyada çokça görülmüştür ve kolay örgütlenip kolay sonuçabilmişlerdir Kazançları da, kayıpları da kendilerine göre fazla ise değildir Neden? Çünkü, kendi gerçekleri onlara bu durumu yaratıracak kadar derildi Fazla acılı değildir Güç dengeleri bu kadar dengesiz değildir Uluslar arası gerçekler onlara o kadar kapalı değildir Ama bütün bunlar bizim için sözkonusu olduğunda olumsuzdur Uluslararası gerçeklik halkın kendi gerçekliğine yaklaşım olmasıdır Ve tabii bütün bunlar sonuçta neyi yaratır? Bu dava konusunu. Bu konuya beyin beyazak edemeyen o denli olmamalı veya olsa da çok zayıf ortaya çıkacağını ifade eder

İşte bizim zekamızın değeri eğer iyi anlaşılmak istenilyorsa, bu kıyaslamayı gözönüne getirmek gerekir Hem de özgül gerçekliğimizi gözönüne getirerek değerini bilmek, yaşatmak gerekir Peki, düşmanın kaybı tam midir? Görüşsel olarak en kısa vadede almak istediği sonuç konusunda iddiasını tamamen yitirmiş midir? Aşle!

Yine biz Partimiz, onun önderliğindeki halkımız bu kazanımımızı, tam sonuca, emin olabileceğimiz bir noktaya getirebiliriz miyiz? Yani, daha yüksek bir aşamaya üzerinde bina edeceğimiz, düşmanın bu çılgınlığını tamamen bertaraf edeceğimiz bir konuma ulaşmış mıyız? Tam öyledir cevabını vermeyiz Şuphesiz. önemli başarılar yaşandı bu bir gerçektir Dostdüşman da bunu böyle Lakin, gerçekleşme tam başarılmamıştır Neden? Kıyasıya ve bir tam başarıyla bu aşamada yapma istemiyle sonuçlanmamak istenen o da, e esersiz vahşet politikasını sonuçlanmamak için son çabalardan vaz geçmiş değiller Dolayısıyla savaş, bu dönem içinde çok kısa da olsa, çok sonmezler ve çok büyük bir dikkat ister Şimdi düşmanın niye günümüzde görünmeye bütün o özellikleriyle vermiştir gördüğü gibi-

rip sadece ve sadece bu soruyu halletmek istediğini daha iyi anlıyoruz Bir bakıyorsun, para mı gerekli; bankınet mafiasını çalıştırıyor, "al trilyonlar insan satın almak istiyorsan, dağlar bu parayı" diyor işte ekonomisi bunun için iflas ediyor Ama, çok kısa da olsa bir süreyi kurtarmak istiyor Bunu başarmak onun için çok önemlidir O kadar para bu iş için harcansa da, onun için pek mühim değildir Mühim olan, bu anı kurtarmadır Ve kendine göre, bu bir politikadır Bir denbire ordusunu yayıyor iki gecenin inzibamanı da bu konuda kendisi için en işlevsiz bir politikaya dönüştürüp "dağ-taş her tarafa asker doldurulum" diyor Buna ağlanmak istiyor Aslında askeri sevgen kuruluşuyla de taşla bağdaşmıyor Herkes, " Bu kadar ordu bastemenin hiçbir anlamı yok. dünyada gerçekten bunun geçerliliği kalmamıştır" derken Herkes silah indirimi, asker indirimine giderken, bunun "modernizasyon" adı altında yapılış ordusunu daha da geçirmedir Bu durumunu askeri içtera "mahalli savunma birlikleri" adı altında bütün toplumu kuşturmak istemeşi, çok daha iyi izah ediyor Ama bu kadar geçirme yapması izah edilemiyor Burjuva aydın geçinenler bile "bu nedir" diyor Tabii kendi teşkilatları politikaları konusunda ve kafaları bu konuda biraz da kireçlenmiş olduğu için, öyle eğitildi yıla büyüklükleri için, anlayamazlar Ama yine de bu bir gerçektir O, halen sonuç almak iddiasındadır

Bu güruh, biliyorsunuz, resmi temsilcilerini bugün karşımıza Evren-Özal biçiminde çıkarıyor Ama bunlar da biraz açığa çıkmış, resmi temsil düzeyinde olanlardır Daha gerisindekiler var Bunların da politikasına yatırım yapanlar vardır Başlarında çekingenlik başlamıştır Düzenin içinde ve düzenin dışında, bu kadar uzun süreli "destek yetmiş", "ama daha fazlası kuşkuludur, toplumu olduğu gibi paylamaya götürür" diyorlar "Uluslararası takatlerin, dünya bankası, IMF gibi temsilcilerinin sözcüleri bunu açıkça belirtiyorlar Dünyada başka ülkeleri yeniliyorlar Benzerlerinde olduğu gibi tam sonuç alacaklar ama, şimdi yürütülen bambaşkadır" diyorlar Evet, bambaşkadır, Neden? Çünkü, sonuç almak istediği konu bambaşkadır da ondan Ve şimdi bu silah tam tepmeye başlıyor Veriler tüm dostağın, istenilen sonucu da sağlamadığı ortada, faşist bunlar habire "destekte, tahlike var daha halledilmedi" diyorlar Ama gerisinde bunlar var Bunlar, suç ortaklarıdır Sık sık Washington a gider Devos'a gider Londra'ya gider Paris'e gider O emrindeki efendilerini ikna edip bu sevurganlık politikası mı, antisoyon mu, hangisi olursa olsun, birçok ifşa etmiş desteği sürdürmüş olduğu halde. "bu yıl da kurtaralım, 1986 kritiktir", "bizim için ölüm-kalım yıldır" demliyor Aslında bunların öyle aç olmadıkları da biliniyor Milyarlarına her gün milyar katıkları da biliniyor, "en kritik yıl" derken, aslında masalarını ekonomik olmadığı da biliniyor ama işlerine öyle geldiği için, böyle belirtiyorlar Yılın kritikliği, bu çıçın politikanın varlığına biraz daha göz yummaları anlamına geliyor bunlar için. Generaller güruhu ayrımsız bu politikanın arkasındadır Sivil politikacı figürünler sanki hiçbir şey olmuyormuş gibi, bu işkenceyi, bu insanlık dışı durumları çok iyi bilikleri halde, susukundurlar "Hayal biraz daha sonuçlanırlar da, her şey olup bitsin" örtbas etme suçuna tamamen kendilerini dahil etmişlerdir Kendine neo-hoca

haklan islamdah. Şundan bundan bahsederler. Bunlarda bu suçluluk politikasının ortaklarındırlar. Onlar da bu kumaşlanındırlar. Vurguncu takımdırlar ve zaten bu politikanın gereği olarak en çok bunlar somuruyorlar. Şaşırıyorlar toplumsu bu kadar somuran ANAP nasıl yüzde yüz oy alabiliyor. Dünyanın hiçbir ülkesinde yüzde beşten fazlasını alamaz ama Türkiye de niye yüzde otuz alıyor? Evet bu gurup bu vurguncu takımıyseniz bu kadar insanı ANAP sebekesi içinde bir arada tutabilir. Para çok uluslararası tekellerden bankalardan geliyor. Merkez Bankası çeviriyor makinalar ve banknotlar sırası gidiyor. Ve bununla ne kadar insan satın alınabilir? Yüzde doksanı da satın alınabilir. İşlerinde onu da yapabilirler. Ama şimdilik bu onları yeterli olduğu için.

Bu kadar kalıdır diyorlar. Biz Türk devletinin bu haliyle normal bir devlet olmaktan çıktığını, ekonomisinin de artık bir uluslararası anlamda da bir ekonomi olmadığını, artık bir suçlu sebekenin yağmasını görülmemiş savurganlıkta yüksüz çılgınlıkla karşılayan bir düzen olduğunu veya en büyük düzensizlik içinde bir gurubu böylesine muazzam bir hayat yaşatmasını sağlayan bir ekonomik yapı olduğunu söyledik. Şimdi kısaca bir de şunu ilave edelim: Normal anlamda ne bunlara dayanan bir temsiciliğidir ne de bunlar her düzeyde bir düzen temsil ediyorlar. Karşımızdakiler kendileri bir kamu bir macerayla yeryüzünü işte kendileri... yaşamak... bir... polis kanının emrine vermişlerdir. Bu durum bunların belki de en son yönlerimiz ve kendi emelleriyle uzlaşmaz ve Kürdistan halk düzeninde en büyük çılgınlığı yürütmek isteyen faşist bir şebeke gerçek anlamda bir çete hem de gerçek anlamda "devlet içinde devlet" durumundadır. Bu gurup hırsızlıkla çalıp çırpmada ve hem bi sebeke insan ahlaksızlıklarıyla oynamada onu düşünmede tam bir ahlaksızlık gurubu hatta bu bir dosya yaşantısı düzeyinde... bir oyun oy aynen bir ahlaksızlar gurubu. Siyasette bulunduğu politika olmaktan çıktığı noktaya onu politika diyecek eden bir politik çete veya apolitik bir çete yönünde... ...dediğimiz yan elinde en olduruca alabisi bulunan soykırımcılar gurubu. Bu çetesi toplumu olan bunun için bunun kullanan bunun için politika-ekonomi-kültürü ahlakı din imanı ve her şeyi kullanan bir çete. Ama suç ortakları bilinçsizce olan bir çetedir. Bu çete her şeyi yapar. Bunu çok iyi bilmek ve deşifre etmek gerekir. Faşistik sosyalistlim der. Zaten biz devrim yapıyoruz diyorlar. Türk Milletinin Nasyonal Sosyalizm gibi bunlar da Kürt milletinin emperyalizmi yürütüyor. Kürt dilinin konuşulması serbesttir diyor. Yeni partisi de kurulabilir diyecek. Faşizme varasız bir sevi. Bütün gerçekleriyle dynamay. Asla bela görmez ve aynı zamanda korkaklık sinsiliz panik çıdır biraz direnme görünce kedi gibi köşesinde miyavlar. Bu çete hem en elebaşılar olan ve generallerin komutanların binlerin böyle olduklarda ortaya çıkıyor. Savunduklarını dünya o kadar alçakça o kadar savunulmaz dünyadır ki üzerine biraz hışımla gidildiğinde altına çökecek liderdir. Nedeni de bu suçuların hırsızların bütün gücü görülmemeleri ve tespit edilememeleridir. Görüldükleri tespit edildikleri, yakalanma yapıldığı anda bunların işi bitiktir. Zaten bütün bu kadar orantısız bir güç dengesine rağmen, biraz bunların yakasına sarılmak istememizin bunlarda yaratığı korkunun ...zah da ancak bununla mümkün dur.

Ama aynı zamanda gözü kararlılar. Bakıtlar biz karşısında korkuyoruz sinyoruz o zaman bizi yutarlar. Nitekim bu da birçok yerde ortaya çıkmıştır. Biz eğer karşısında biraz sinmiş olsaydık bizi yutardı. Bu da iyi biliniyor. Şimdi bu çetesel özelliklerinin hafifsenmesi durme sevdasındadır. Evet... Özel kılığının resmi temsilciğini yaptığı ve arkasında genel kurmay, İngiltere, muhalefet partileriyle, MİT'le, uluslararası tekellerle, holdinglerle ve emniyet turta gerici işbirlikçi maşalarıyla bu çete önümüzdeki birkaç yıl PKK'nin tasfiyesi için planlıyor. Dolayısıyla PKK'nin temsil ettiği bütün insan değerleri bugün Kurdistan'ın neresinde yerin de daha fazla Türkiye halkının nerelerinde insan kalma dikişinde olan tüm ayakta tutmak için harcadığı çabayı sonu ardırmazsem somut gelir mantığıyla hareket ediyor. Ve bizim büyük insan çıkışımız ...m başarısıyla bu ...ne dayanıyor. O halde hayya çok ...ami çok ...yor. ...ve aynı zamanda bütün bir dönemin içindedir. Bu çete, toplumdaki soyutlanıyor her gün bir suçu bir ova başında ortaya çıkıyor insanlar nerede atamaz duruma geldiklerinin ben misemediklerini her gün yeter dedikleri olumsuz da olsa çeşitli tepkilerinden ortaya koyuyorlar. Sırasından çıkan toplum bir çalışmanın bir politikanın bütün tohumlarını yeşermeye başladığını tehlike çanlar çalıyor biçiminde ifade edilebilecek bir durumu yaşıyor. Uluslararası dayanaklarının artık bu çığırlığa biz fazla sıet olmak istemeyiz değildir bir yıl yaşıyoruz. Bir oluşumu toplum yapan bütün değerlerin aşınmanın son noktaya gelmiş sözkonusudur. Dolayısıyla bu gurup akıllı bir direnmeyle bütün bu çelişkilerinin başına yıkılarak rahatlıkla tarihin gündeminden çıkarılıp boğulacağı bir durumu yaşıyor. Bu çok önemli bir durumdur. Ve parayla kâba kuvvetle önlenemez.

Bir yerde zor artık en anlamsız en kabul edilemez duruma gelmişse arkasında bir dünya mpa rajor uğruda olsa onu bu da emez. Bunlar bugün bu noktaya gelmişler bu hastalığa yaka ...mışlardır. Kurtulmaları da biraz zordur. Tek şarta bağlıdır o da direniş kıvılcımı olan elinde mesaje ile efsi ...aydınlatan hareketin zin bu ...mesajının ne olursa olsun söndürülmesidir. Buna da güç getiremediğine göre ve daha da parlayıp milyonların ışığı yolu olmasını önleyemediğine göre o zaman bunlar varış esasında ve giderek kesinleşir. Böylece diye tekrardan vurguluyoruz ki bunlar suçlarını hem de daha emkeli bir biçimde sürdürmekten geri kalmayacaklardır. Bunlar kendilerinin biraz reformcu olduklarını hatta biraz demokrasiye düştüklerini söylerler. Bütün dünyadırlar. Bu kesinlikle büyük bir yalandır. Faşist bir yalandır. Kurdun kendini kuzu göstermesine benzeyen ama esasında onu avlamak için içine girdiği tutumdur. Aldanmadık aldatmamaya çalışacağız. Önümüzdeki günlerde yapılacak seçimlerde halkın nezdinde o bütün başkanlığına ve o bütün sabıkalarına rağmen çok daha fazla tecrit olacaktır. Bu zayıflığının ortaya çıkmasının korkusunu yaşıyorlar. Yeniden temsil sorununu çözmüş değiller. Çünkü aşınmış cumhurbaşkanlığının omurgasını uzatacak miyiz yok sa başka bir durum mu olsun asker mi olsun sivil mi olsun hâlen bunu halletmiş değildirler. Neden çetenin işleri karışık de ondan. Bunda zorlanacaklar.

Bu bir iki yıl içinde öze savaşı ile biz buraya getirdik ve gerçekler her zamankinden daha fazla nem açığa çıkardık hem de azami gerekleşmi yapmaya çalıştık. Bütün bu yapılanlar bir sonuç değil çok önemli bir durumun hem açığa çıkarılması hem de günümüzde halkımızın nihai olarak ilmek istedikler sonucu önleme çabalarıdır. Onu açığa çıkartan öyle bir yürütmenin olmaması gerektiği konusunda halkı ikna etme bu anlamda bu çaba aynı zamanda sonuçtur. Ama üzerindek politikayı tamamen kaldırma onu tamamen kendisi için savaşın bir konuma getirmeye ve bunu kesinlikle kilme konusunda ise bu başlangıçtır.

Halkımız çağdaş halkla ...kurtuluş mücadeles ...öze ...öne sokma bunu giderek nihai zafer doğrultusunda ve adımlarla ilerleme anlamında taze bir başlangıç içindeyiz. Dolayısıyla içinden geçtiğimiz süreci, bizim de son derece gerçekçi değerlendirmemize büyük ihtiyaç vardır. Bu biraz böyle tanımlanabilir. Düşman zafatlıkla başarabileceğimiz dediği halde başarıyı yakalayamamıştır. Bu konuda kesin başarısızlık. Ama id...sını da yıldırmıştır. Biz belki de en çok faşizmin bu döneminde kendi gerçekliğimizi ortaya çıkarmada bir gelişme sağladık. Ama bu gelişme nicel zaman taşıdı imha ...ekleşti tamamen beriara etme aşamasına ulaşmamıştır. İşte önümüzdeki, çok kısa dönemin özel savaşçılığı da ve ona karşı bizim kutsal ulusal kurtuluş savaşçılığımız da böylesine bir tanımla ifade ediliyor. Ve doğrudur. O halde bizim de bu kısa süreyi kazanmak için neleri nasıl yapacağımızı ve mutlaka başarmak zorunda olduğumuzu bilmemiz gerekiyor. Bilmenin de ötesinde belirlenen görevi başarmaktan başka çaremizin olmadığı da ortaya çıkıyor. Bu her hangi bir başarma değildir. Her hangi bir hareketi yükseltme değildir. Bu, asırlık bir yok etme politikasının tasfiyesi anlamında bir başarmadır. Yine halk mızın kaderini nihai olarak çözmede, bir daha geriye dönmeyecek mutlayı aşması bunu yaşamak anlamında bir kazanma olacaktır. Ulusal ve toplumsal hareketlerde bir ilk yıl gibi kesin tarih belirlemeleri fazla gerçekçi değildir. Ama önümüzdeki ilk yıl, önemli bir dönemeçtir. Şimdiye kadar yapılanlar bunun için ancak bir başlangıç olabilir ve bundan sonra kısa dönemde mutlaka başarılması gereken de böyle tanımlanabilir.

Pek bu kısa dönemi biz nasıl kazanacağız? Bu kadar hayati gerekleri yerine getirmesi gereken bu görevi nasıl başaracağız? İşte şimdiye kadarki parti içi bu ...ün ağırlık bütün parti sorunlarını savaşımı bu soruya biraz açıklık getirmek içindir. Özellikle bizim son yıllarda olanca gücümüzle çözümlemeye çavşp verir hale gelirmeye çalıştığımız ve her zamankinden daha fazla da cavap verilen dolayısıyla pratik başarı ya da berabere gelen bu yaklaşımımız esas oluyor. Bu büyük bir duyar ihtiyaç aynı zamanda ihtiyaç ve çoğunlukla gerekler ...az yanı ne gelikoğumuz hususlar ...yordandır. Yanı ne getireceğimiz görevler ...n bu noktada da daha iyi görülmesi ve mutlaka başa ...ması için yöntemin belirlenmesi oluyor. Gerçekten sizin de bu devremizde daha da ...m sonuçlandırdığımız ...nceler yanlış anlamaya yanlışmaya imkan vermeyecek ...r. O ...memelerin her yönüyle nasıl gerulup değerlendirilerek gerekçelerin yerine getirileceğinin bilince çıkarılması hayatta geçirilmesi bu yılkın dönemin kazanılması oluyor.

Bu son devrem zle birlikte yaşadığımız Kongre değer nde bir çözümlenme ve kararlılık durumu oldu. Birinç Konferansımızdan çok daha kapsamlı düyuruca gerek kendini gözden geçirme gerekse önümüzdeki aktük evreyi kazanmak açısından güçlenen hem çözümleyen hem kararlaşıran hem de aynı zamanda çalışmalarını yetkin bir planlamaya ulaştıran bir devre oluyor. Görülüyor ki bu aradan bir parti çalışması değildir. Hatta Partimizin benzer geçmiş dönemlerdek ...lımlar gibi, bir dönemin atılım hazırlığı da değildi. Ve hatta ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli bir evresinin hazırlığı da değildir. Tüm bunları kapsayan ama bunların daha da ...ler sında tanımlamaya çalıştığımız tarzımın esaslık imha politikasının tasfiye ve bizim ulusal kurtuluş politikamızın kesinleştirilerek gereken bütün koşullara bağlayan bunun hazırlığını yetkin yapan ve kazanma konusunda artık için pratiğe havale edildiği bir dönemin başlangıcı oluyor. Partimizin bir zirvesel gelişmesi, bu anlamda bütün faaliyetler n dökümü, çözümlenmesi ve yeniden kararlaştırılması oluyor. Ulusal kurtuluşumuzun bu anlamda en hayat bir evresi oluyor. Ulusal kurtuluşumuzun bu evrede gerçekleşen şimdiye kadar tarih olmadığı çözümlemesözkonusu olacaktır. Sadece faşist imha politikasının mutlak geçirilmesin değil tasfiyesini, giderek aynı zamanda kene gibi yakasına yapışan bütün çözümsüzlüğü ile körlüğünü üzerine körlüğüm vurarak bu yapıyı nefes aldırmaz duruma getiren ulusal kurtuluşçuluk adına, hatta sofculuk adına ne kadar güçten düşürücü adeta

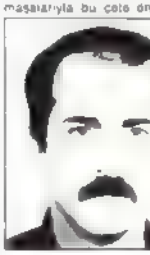

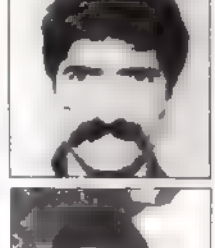

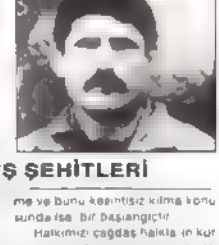

HANİ DİRENİŞ ŞEHİTLERİ

düşmanın ödüllerine ve polisine varına geçerek kazandıracak ne varsa onu temsil etmeye çalışarak gösteren dünya halklarının ulusal kurtuluş mücadelesinin zirveye ulaştığı bir dönemde bizi başaşağı çökuşe götüren ve ulusalcı bir milliyetçilikle diyemeyeceğimiz hatta sefahetinden bile daha da beter bir aile çıkar ilişkisinde oluşmuş hainden, satılış gruplar gürühunun bir o kadar iç engellerle düşmana son derece politikasını başarma imkanı verdiği, dolayısıyla aşılması halinde en azından o kadar etkili olacak bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde bir gelişmeye de tanık olacaklar. Tüm o engellerin hak ettiği büyük enerjinin boşa harcayan kendi kendisiyle çelişirken durumu daha da içinden çıkılmaz hale getiren halkımızın kutsal kurtuluş problemlerini ancak düşmanın yaptığı hareketsizlik ticaretsi konusu haline getiren bu durumu da aşacağız. Geçtiğimiz yıl ve yaşadığımız günler bunların büyük çökuşunu de ortaya koyuyor

Çöker sadece bazı şahıslar değildir çöker en az düşman kadar kabul edilmesi gereken asıl bir gerçekliktir. Bu, kişiliği ile ahlakı ile yaşayışı değil de örgütselliğiyle halkımızın en yüzkarası bir ihanet olmaz, aynı zamanda kolay kolay onu bırakmayan hiçbir şeyi tanımadan onu alıp satmak için bir ticaret metası gibi kullanmaktan çekinmeyen bu kara lekenin de tasfiyesi sözkonusu oluyor. Bunlar en azından düşmanı bir halkı kendi elleriyle, hem de silahlı olarak teslim edecek kadar kör, yetersizdirler. Faşizmin işbirlikçileridirler ve bunu bütün bir ülke halkının kabul ettirmenin çılgınlığına sapacak kadar aile cinayetine şahsi çıkarlarına düşkündürler. Az kalmış değildirler

Bunlara karşı da, Partimizin büyük bir savaşım sözkonusu oldu. Başından beri bunların bu bela konumunu gördük, tırkünü duyduk. Düşmanı daha da güçlendirmekten başka bir şey yapmadıklarını düşmana umut, halka ise umutsuzluk yaratıklarını, bunun sahibi olduklarını çok iyi ortaya koyduk ve gündüzdeki bu konudaki mücadelemiz de tarihi bir aşamaya geliyor. Bunların sonu, büyük halk hareketinin başarmasıyla gelecek. Partinin bugünü, bu büyük halk hareketinin başarmasıyla gelmiştir. İşte böylesine bir başlangıcı ve kazanılması gereken sıcağı sıcağına bir dönemi de yaşıyoruz, yaşayacağız

Görülüyor ki, yakın dönem mutlaka kazanılmayı istiyor. Hangi silahlarla kazanılacaktır? Bunları bu zirveden anlama gelebilecek devre eğitimde iyi koymaya çalışıyoruz. Üç temel silahın, her zamankinden daha fazla kullanılır hale geldiğini hem de en ince özelliklerini bilerek ve bu temelde sonuç alabilecek bir biçimde kullanmaya yatkın bir hale getirdiğimizi göstermeye çalışıyoruz. Parti, Cephe, Ordu silahlarının, gerçekten de halkımızın elinde artık bir kavram olmaktan, hayali görülen ama ulaşılmayan bir silah olmaktan çıkıp aktif bir tutuşturduğu, günlük olarak savaşımını yürütebileceği, hem de düşmanın bütün silahlarına rahatlıkla karşı koyabilecek denli yetkinleşen silahlarımız haline gelmeleri sözkonusudur

PKK, basit bir silah değildir. Bütün mücadeleci ancak kutsallık terimleriyle, destanla, kahramanlık kelimeleriyle tanımlanabilir. Halkımızın cephe silahına ulaşması böylesi bir Partinin önderliğinde mümkün hale geliyor. Ordusunun, gerillasının nasıl oluşuğuna candan tanığız. Bu silahlar tecrübesiz bu silahları elerine alanlar yanlışa yaklaşıyorlar. Bunlar konuldu. Bu silahlarla oynanmaması gerektiği herhangi bir biçimde kullanılmaya çağı konusunda biz gereken en derin anlamı vermeye çalıştık. Tekrar açmayacağız. Mutlak anlamda bir Parti emridir kavranıp uygulanacaktır biçiminde bir sonuç bekleyeceklerin Ulusal kurtuluş bu temel silahlarla kazanılacağı için bu emir tartışmaz ve gereken en ncelikli planlamalarda ve ne ça balar en verimli kullanılarak kazanılır deniz. Burada tartışma, hatta çözümleme değil, uygulama esastır. Mutlak kazanılmamız gereken böylesi bir dönemde kim kendinde bu silahlara yanlışlıyla yaklaşma ve kullanma cesaretini bulabilir? Eğer insanlığından vazgeçmiş birisi değilse, eğer düşmanın düşürdüğü birisi değilse, kim hem de öncü düzeyinde yanlışlı yaklaşacak, elçik yaklaşacak ve bu silahları konuşturmayacak, bu silahları düşmana kullandırmayacak? Bu hangi yürek sahibidir hangi beyin sahibidir? Eğer bunlar böyle olursa, bunlar ne yürek ne de beyin sahibidirler. Bunlar sellî ve serserilerdir ve bunların değil PKK safla rında, halkımızın safların bile yerleri yoktur. O halde silahlar hoiçbir hazırlanmamışlık Kolay alınıp verilmiyor kahramanca çatarcasına uğrudur ve ancak kahramanca özgür olarak bu silahlar alınır elde edilir. Ve düşman bütün hile entrika, hem de alacaksızlıklarıkla dünyayı bile aldatarak halkımızı ve halen bu bela etkileyerek, oyuna getirerek, halta bazen kaçırmış gibi, bizden bile görünerek arkadan hançerlemek de dahil denenmedik hiçbir şey bırakmadan bu silahlara antem vermemiz için ne tezinde onu yapıyor Bir de biz buna kendi yanlışlarımızla destek olamayız Bu konuda hiç kimsenin hiçbir gerekçeyle savaşımızına kendini soru yapmak düşünülemez bile. Saraçan bir mertlik, bırak mertliği 'ben de varım' diyen bir kavga adamı bile bu konuda büyük aylesinin şahidi olabilir Bu konuda biz yine haddinden fazla durmaya çalışıp Bunun nedeni şudur Başkan ben eğitmenizi belli bir duruma kadar ilerletmeniz gerekiridi. Düşmanla savaşım artışıyla ve yeteneklerimizi geliştirmeniz gerekiridi Her yanlış yanlışıyla ve kendini her türlü bela edecek (Partinin başına) bir yakışım içinde tutmaya hiç mi hiç hakkımız yoktur Çok daha iyi belirtmeliyiz ki, artık hiç birimiz, hiçbir yerde kutsal devrimci savaşımıza bu tür yaklaşımlara müsaade etmemeliyiz Silahlar verilmiş, iyi konuşturulursa sevrik imkanlar alınır Bunlar Parti, Cephe, Ordu silahlarıdır Gerçekten biraz daha tarih bilinçli, biraz daha sağduyulu olunca "kendimi yanılmamalıyım" dendiğinde büyük başarıların sahibi olmak için bile değildir Bu olmadığı gibi, bir de gafleti içine girilme sözkonusu oldu Bir yetmezlik, yani yanlı düşmanın bize dayattığı "biz kaybetmeliyiz" gibi bir durumu biz kendibizle yaşıştırmak istedik, işte kabul edilmeyecek olan budur işte hiç kimsenin, hiçbir gerekçeyle karşımıza gelip, "ben böyle biriyim" diyemeyeceğimiz gereken nokta burasıdır Ben her zaman şunu söyledim Biz daha ilk olarak kendimizi tanımaya başladığımızdan beri, bir bakıma aahbobydik ve halen tanımamız o tutundur Bunun bilinçle, pratikle fazla alakası yoktur İnsan olmaya karar vermek demektir Kendimizi düşkün kılan, hiçbir şekilde savunulmaması gereken bir yaşamın içinde kalmaya hiçbir biçimde rıza göstermeme, "bana yeni bir yaşam gerekli, yeni yaşamın doğru yolda bulunması gerekli" diyerin tam içinde olmak demektir. Zor mudur? Hayırl Çok mu bilinç ister? Yine hayırl Çok cesaret de istemez. Yalnız ve yalnız bize dayatılan her türlü akçaltıcı yaşama hayır diyecek bir tavır ister işte bu bizlere doğru yolda yürüme, güçlü tavır sahibi olma, savaşımın bilgisini, tecrübesini geliştirmek için bütün sesini çıkış imkanlarını verecektir Bunu isterken son derece hakiriyiz ve yerinde bir şey istiyoruz. Görülüyor ki, bunu kaldırmayacak olan, bırakalım bir parti önderi olmasını, sıradan halkımızın bir uyası bile olamuz Hainler dışında onu hareç-mezat satanlar dışında herkes kabiliyetli O halde rahatlıkla ulaşabilecek bu tavrı en ulaşılır bir kararlılık kararsızlık duymadan ve bugün her zamankinden daha fazla hem netleşmiş, güç kazanmış, hem de muazzam bilinç ve örgütlülüğe kavuşmuş olmızdeki bir şiar olarak değer kendimiziz ve öyle kabiliyetiz Bu bir gerçektir ve gerçekler bize kurtulacak en değerli armağandır Önümüzdeki dönemde bu yeniden kahkacaksak sakıdan ya nlışlı kalkım yapanlar varsa, ya değişlarını düzeltip yine bu temelde eğitmeyi becerecekler ve bu silahlara bu şefer daha sağlam sarılacaklardır Bunun birçok nedeni vardır Çünkü, bilinçle kabiliyetiz ve tecrübemiz son derece yetkinleşmiştir Aynı zamanda cesaret kazanılmış, mihyonlar kalkıyor yalnız değiliz suçlu panik içindeler dolayısıyla bundan sonra bu silahlara hem zengin bir tecrübe, hem güncel olarak düşmanın yaşadığı panikçi durum hem de halkımızın büyük desteği altında sarılıyoruz Onları bu temelde kuşanıyoruz O halde yerindeler Her zamankinden daha fazla bu silahı kuşanmak ve onunla düşmandan yüzyılarını sakınmını almak bu inişlara için saldırmak ve sonuç almak bu nedenle mümkündür diyoruz

Bu savaşımın bütün cephelerden Partinin örgütlenmelerinden gerillamızın direnişlerinden yurtışı yurtdışı bütün faaliyetlerimizin organize ve plana yürütülmesine kadar bunlardan kendini sorumlu hisseder her bireyimizin önündeki dönemin temel değerini bilerek adeta ol mak gerekir. Bu eğer kendimize biraz önderlik rolünü de yakıştırıyorsak ... ... sorusudur

Parti-saha yöneticilerinin önderlik konumunda olanların mutlaka yerine getirmek zorunda oldukları bir görevdir Bu dönemi böyle kavramamız bu dönemi kazanacak silahları böyle kavramanın onları doğru bir biçimde yerinmenin ve onları böyle savaşımların tarihi yükümlülüğü vardır Sözünüzü önderler edin ve boş önderler halkımız önünde mal tala boy vermeye gerektiğine hiç bir bu dönem için bunun vazgeçilmez olduğunu bilmeliyoruz Ve bu çok görünen bir görevdir bazıları için Hatta evetleri için bir bazıları böyle gündelik bir şeyler yapmak için! Kahramanlar mı zaman ortaya çıkıyor böyle gündelik ortaya çıkarlar! Halklar mı zaman kahramanlaşır? Böyleyse dönemlerde kahramanlıklar insan sayısının en yoksul bulduğu cesaretli dönemi mi zannedir? Bu dönemler Önderler bunu şaşırdıklarında temel silahı onun değil olmak onun kadarında cesaret örneği olmak onun vekilesi ermiş formuda gücü olmak ve her ne pahasına olursa olsun onu yurdmanın sahibi olmak durumundadırlar işte önder bunlara denşiyor ve gerekli bir görevdir Hepsi nizin yaşamının en anlamlı karşılığı oluyor

Biz bu rolü bu sefer iyi oynayacağız Tarih bunu emrediyor Halk her gün karşılarından kurtulmamızı öndemez gibi hareket etmemizden vazgeçmemizin ortaya koyuyor Bunu, "sorundur, zordur şöyledir diye ele almak bizim tutumumuz olamaz. Bu, büyük bir şans. bir onur (şeref) olarak önümüze çıkmuştur Zaptetmemiz gerekir Ne mutlu öyle birisine demek gerekir Ve bunun için azamî yarışçılığın en iyisi böyle yaşılır Sonuç böyle alınır Zafer bu temeldedir derecesine bu yara yapan ve kazanılır Bundan daha geniş bize yakışır mı yaşamak mümkün mü? Hepimizin hayatımızda her zamankinden daha fazla Parti yolunda bilinçlenmiştir bir irradeye sahip olmuştur Ve bunu çoğu öncülerimizden bile daha iyi ortaya koyuyor Biz, şüphesiz bunu yeterli görmeyeceğiz Yediden-yetmişe kadın-erkek ihtiyar-genç her bölgeden yurt içinden ve yurt dışından hepsinin bir şöne gücü orasında, gördükten dua etmekten intalım bir hainç hançer saplamaya kadar evinde onu bir hücre gibi kullanıp, yurtsevrek derslerini işlemesinden, o akşam bir savaşım çakırdığına dönüştürmeye kadar ve yarış gecesi her bir silahın bir eylâdını savaşa sefer bekmemeye; maddi katkı yapmıyorsa engin manen desteği ile katılmaya en ahlaklı yaşam olarak Parti yolunda yürümeye, bunun sürekli teşvikini yapmaya, yetmişlik ihtiyarlara da güç gösteremiyorsa oğul larını, kızlarını en iyi şöl bu yoldur aşla bırakmamalarını" demeye çocuklarının oyun düzeninden tutalım, cenaze törenlerimize düğünlerimize —hem her şey yurtseverliğe hizmet etsin anlamda düğündür— bundan başka düşünce kabul etmemekten tutalım, en dini cemaatlerimizin toplantılarına kadar hepsi eğer yaşantısını ve bunun gücünü kendi birliğinde sonuçlarına ve elde edilene, konuşmalar ve sevaşlerine halkımız sadece kendisi için yapılmışa gereken en doğrusunu yapıyor ve onunla ancak ve ancak kazanabilecektir Kazanmak için mutlaka böyle yapmak zorundadır işte önümüzdeki dönemde halkımız her zamankinden daha fazla bunu böyle kavrayacak böyle anlayacak böyle kavramaya çalışacaktır ve kavramayana, arsanda gözünün bebeği de olsa yar vermemeye temel bir ahlaki ilke sayacaktır. Kurtuluşun ancak bu olduğunu görecek ve gerçekten başka hiçbir nedenle, hiçbir gerekçeyle bütün bir yaşamın gölgelenmesine başka yaşamların dayaşılmasına rıza göstermeyecektir Halkımız bunu göstermelidir Çoğunca düşürülmek istenen, çoğunca uzaklaştırılmak istenen bu konumun ilk defa önüne çıkışını, büyük direnişimizle bunun mümkün hale geldiğini görmeli tümüyle yürekten katılmalı ve çabasını bunun için sargılamalıdır

Gerillamıza bir-iki söz daha söylemek gerekir Bu silahın bütünsel anlamı, bütün bu anlatımların içindedir Bu silah, salt bir asker silah değildir Silâh bir yurtseverlik silahı değildir Fizikî taafiye silahı da değildir Bu silah gerçekten parafin sembolüdür Ahlaklı yaşamak, birliğimizin, politik kapımızın, cesaretin, fedakarlığın ve elde ayakta toplanıp, kutulabilecek ne varsa, hepsinin temsilinin ta kendisidir Hepimizin bütün çabalarının bir sonucu, bir özetidir Bütün bilinsin, bütün gelişmelerin içinde odaklaştığı en aydınlıklı, en değerli varlığımızdır işte bunun temsilcisi olmak bunun yaşamının temsil etmek, bu nedenle çok önemlidir Orada yalnız bir kişi yaşamıyor orada yalnız bu kişi savaşmıyor orada savaşan bir halktır orada savaşan Partinin bütün değerlerdir Orada fişkırın bir kişinin umudu değildir olamaz bu da kişinin olamazlığı değildir

oradaki umut çoğu kararlılık eylemlilik tamamen bir halkın kendine gelmesidir bir halkın savaşımına katılmasıdır Şehitlerimizin savaş gücü halindek komutasıdır Orada olumsuzluk, bize köleliği yakıştıran, bize eskiyi yakıştıran ne varsa onun hortlatılmasıdır Bir kişinin değildir, kesinlikle! Eğer bunlar böyleyse o zaman ölümlülük için savaşın doğru yaşanması ve gerektiği açıktır Hiç birimizin hiçbir gerekçeyle en ufacik bir o ilumsuzluğu yanlıtmayacağımız da o denli açıktır Dayandığı politik çerçeve dayandığı parti, dayandığı halk dayandığı tarihi süreç onunla cevaben bunu şart kılıyor

Doğlar dünyası herhalde ger çağımızı her zamankinden daha fazla farkılmaya çalışacaklar ve gerçekten halkımız inkara, yutulmaya layık değil. İnsanlık alkışına kazandıkça ayakta ve hem de ölmüşüne bulaşmamış, kitlî bir suca gücü dinçmiş, insanlığını yaşamaktan başka hiçbir şey yapmamış, ama bunda başarılı olmamış dolayısıyla dünyanın bekî de en insanı ve insanın muhtaç olduğu temel değerleri kendi kurtuluş mücadelesinde ortaya çıkarmasını bilecek bir halk olduğunu da göreceklir Ve öyle kabul edecektir ir, bu da insanlık için az bir kazanım değildir

Kendilerine karşı her zamankinden sorumlu olduğumuz ve yaşanılanın yaşayan gerçek komutanlar olarak anmamız gereken şehitlerimiz için ve özel olarak da 1988'in şehitler için bu dönemi kazanacağız

Başlangıçtan olarak onları anarken, daha çok da onların bu dönemin kazanılmasının gerekçeleri olduklarını ve bizzat dönemi kazananların şehitlerimiz olduğunu iyi bilmede çıkarmak anılarını da ancak bu dönemi kazanmakla yaşatacağımızı ve yerine getireceğimizi bilmek büyük önem taşıyor

Şehitler üzerine biz başlangıçta çok şey söyledik, anılarına kapsamlı değerlendirmeler yapmaya çalıştık Artık günümüzde bunu bile yetersiz görüyoruz. Onlar artık eylemimizde konuşmalı, onlar artık çözümlenen, kararlaştırılanın uygulanmasın pratiği savaşımın kendisi olmalıdırlar Şehitlerimiz en çözümlenmiş, dolayısıyla karar olmuş gerçeklerimizdirler Çözümleme ve kararlardır dolayısıyla uygulanması gereken gerçeğin ta kendisidirler Çözümlenmiş ve uygulanma eğer bu kadar onların şahsında somutlaşmese, o halde onlara karşı bizim görevimiz yalnız ve yalnız yaşamlarında karşılaşan ve kararlığın uygulanması olabilir Bunun dışında bir anmayı geçersiz buluyoruz. Neden? İşte yine dönemin emredici hususları, alacakaranlıklı çeken bir şimşek oldular işte seçtiler ölümün karanlık derinliklerinden aydınlık geleceğe köprü kurdular Hiç kimsenin cesaret etmediği dorukara tırmanmada yolaçıcı oldular işte bu anlamda bu ilk dönemlerde onların yaşamın bütün yönlerinde ele alıp, bu yaşamlarının anlamını tahlil etmek ve bazı sonuçlar çıkarmak doğruydu, yerindeydi. Biz onu yaptık

Büyük şehitlerimiz için verdiğimiz bazı sözler vardı ilk büyük direniş şehitlerimizden 'Halk KAPER'in anısına dedik Parti ilan edilecektir, yaşadı

Mazlum, Hayri, Kamuran'ın anısına 13 Eylül faşizmine karşı en büyük kararlılık, direniş gerçekleştirdecektir o da gerçek kapılıdı.

Mehsum KORKMAZ'ın anısına gerilla geliştirilecektir dedik, bugün o söz de gerçekleşiyor Biz bir adım daha vermeliyiz, bu da, genel

olarak şehirler özel olarak da 1968 boyunca ve günümüze kadar ve onsuz yarının, öbür günün şehirleri de olabilir onların anısına da en fazla layık olmanın sözu olacaklar. Bu söz, yakın dönemin zaferle kazanılması sözüdür. Hiç uzun yazılar yazmaya gerek bile yoktur. Buna fazla bakmayacağız bile. Bu da yapılır, ama esas yapılması gerekenin özü, onları böylesine bir döneme sığdırmak, onları böyle bir dönemin ruhu, cesareti, emri, ustalığı, sürekli denetleyicisi olarak görmek ve değerlendirmektir. Ve unutmayalım ki, 1968 gerilla mücadelemiz ve bütün olarak da ulusal kurtuluş mücadelemiz, dolayısıyla halkımız ve Partimiz açısından bir kader yılıydı.

Düşman, faşist kafa karar bilgini tam zafere götürmek istediği 1968 direnişçiliği de işte bunu boşa çıkarmanın özel, kendi içinde anlamı çok büyük olan, özgürlük şahsedilerinin özünü oluşturduğu görkemli bir direnişlerdir 1968 direnişi gelişmesiydi ve onun sonuçları bugüne taşınmasıydı, gerçekleşecek olan sadece özel savaşımın bazı başarıları değil, halk mizacını ve tehlikeli hükümden olan —en yok edici hükümden olan— faşizmin imha kararıydı. İşte bu karar boşa çıkarılıyor hayır? Esas itibariyle silahlı direniş, gerilla savaşımıyla dolayısıyla biz bu direnişi şehirlerimizin anılarını yaşatırken başta gerillamız olmak üzere, sergilemez, sürekli gelişen, zafer üstüne zafer kazanan bütün eksiklerinden, boş pratiklerinden tutalım, her türlü kurallarından kadar bütün bunlardan kurtulan bir konumun sahibi olmak zorundayız. Bunun için de ölümlü olarak bugün vardığımız ve şehitlerimizin de adeta emrettiği türden, fırtına gibi esen bir gerilla olmak, uyguama gücü olmak bu anlamda Partinin direniş çizgisinin mütlak bir temsilcisi ve uygulayıcısı olmak düşmanın bile kendisini şaşkınlıktan kurtaramayacağı, dolayısıyla çok şeyini kaybedeceği bir konumda, onunla savaşmak tek doğru yoldur. Ve kazandıracak biricik yönemdir. Sadece şehitlerimizin anısı değil bununla birlikte büyük ölçüde direnişliğe de her türlü meslemenin üstündedir. Ve büyük bir yaşam temsil ediyorlar. Faşizme karşı zindan koşullarında savaşarak insanlık onurunu, halkımızın şeref ve onurunu, Partimizin en değerli evlatları olarak yaşıyorlar. Onların da bekledikleriniz verilecek en uygun cevabı hiçbir şey esen bir savaşçılıktır. Halkımıza —her gün görüyorsunuz— hayvanlara bile uygulanmayacak muamele dayatılıyor. Bu çağın en son noktasıdır ve halkımızın nefreti ile dolu bu kadar gelişebiliyor ona da karşılık vermenin biricik yolu, bu hiçbir türlü savaşçılıktır. Bu ne demektir? Bu bütün özümlemelerde açığa çıkarılıp giderilmesi gereken, aynı zamanda bizi tamamen güçlendirecek olan özelliklere sarılmak, yeniden yaratıcı başlangıçları yaratmak, onu bütünüyle yaşamak demektir.

Bu somutlaştığında sadece gerillanın gelişimi olmayacaktır. Halkımızın aydınlanması, her türlü aydınlığı olmayacaktır, bu topyekün ve her zamankinden daha fazla kendimiz olduğumuz, kendimizi kazandığımız, asırlık kayıplarımızın kazanılmasının nasıl olduğunu gördüğümüz ve uygun adımlarla kazanmayı bildiğimiz ve bundan da vazgeçmemek için dersimizi tam aldığımız ve bir daha asla o fanatil durumlara uğramamak için iyi belirlediğimiz bir dönemin, bir halk kahramanlığı döneminin yaşanması olacaktır.

Bütün bunlar sadece ve sadece daha fazla kazanmamıza hizmet edecek. Bizi ona zorlayacaklar. Elbette, hata ve kayıpların içinden dersler çıkarılacak ve bunlar bizi mutlaka daha fazla başarılara götürecektir. Böyle ele alırsak, haksızdan da, eksiklikten de kayıplardan da korkmayız. Korkumuz bu tür olumsuzluklardan ders almama, geriye yaşama, kayıplar önlenebilecekken, bunları önleyememe humasundadır. Tarihi denetleyicisi olarak görmek ve değerlendirmektir. Ve unutmayalım ki, 1968 gerilla mücadelemiz ve bütün olarak da ulusal kurtuluş mücadelemiz, dolayısıyla halkımız ve Partimiz açısından bir kader yılıydı.

Bir şimdiye kadar bütün gücümüzle bunu yaşamaya, yaşatmaya çalıştık. Şüphesiz bundan sonra da yapacağımız daha fazla, hem de artmış tecrübemizi olanaklarımızı iyi kullanarak bu görevi sürdürmek olacaktır. Ne de engeller, ne iç engeller bizi bu yoldan alıkoyabilir. Hiçbiri alıkoyacak durumda değil dir. Hepinizi tekrar bu konuda uyarmak isterim, biz, bu konumuzun ve her değerimizin sadece tanıtılmamız, en yüce şehitlerimiz, şehitlik değerimizle kader arasından bir dostluktan tutalım halkımızın bugünkü engin desteğine kadar anlarımı çok iyi bilelim ama yine de bunu bir kişinin rolünü rasel en iyi yerine getireceğini her gün, her saat düşünerek bu konuma gelelim.

Biz önderlik gerçeği doğru kavranmak doğru uygulanmakdır derken bu sadece ne bir şeriat hayal hadsedeler ne de sadece bazı mevcut kuvvetleri gerçekleştirme çabasıyla, emekle sanki ilişkisi yokmuş gibi değerlendirerek, sadece övücü yaklaşımlarla veya herhangi bir geleneksel değerlendirme tarzıyla kavrarsak uygulamacak bir konum değiliz. Kaldı ki, biz kendimiz bir önderlik yaratmak istiyoruz. Halkın tam oldu bitti diye bir kıdemiz de yoktur. Ve buna kesinlikle de ödemez yapmadan gerçekten bunun doğru kavranışını ve uygulanış biçimlerini ortaya koymalıyız. Bir emeçu gibi gece gündüz amansız olarak bunun peşindeyiz. Bize göre emeğe en büyük saygı doğru bir önderliği gerçekleştirmektir. Kavramda onu yaşamak, onu uygulamada gerçekleştirmektir.

Biz bununla uğraşıyoruz, dolayısıyla kendimizde olduğu kadar bu faaliyetin içinde yer alan herkese de bunu yaşatmaya, gerçekleştirmeye çalışacağız. Bu bu geçeğen özgül şeridir. Onun için aslında yanlışa yaklaşımsak herhangi bir önderlik kavramıyla da sunuca yaklaşmamak gerekiyor. Ne şehitlerimizde bunu tamamen görmek. Bundan dolayı biz de kendimizde, aynı zamanda bu konuda yaşamak istiyoruz. Bu bu geçeğen özgül şeridir. Onun için aslında yanlışa yaklaşımsak herhangi bir önderlik kavramıyla da sunuca yaklaşmamak gerekiyor. Ne şehitlerimizde bunu tamamen görmek. Bundan dolayı biz de kendimizde, aynı zamanda bu konuda yaşamak istiyoruz.

Bu önderlik gerçeği bir tarih anındır. Yeniden kendimizi kazanmanın vazgeçilmez gereğidir. O açıdan hem de kendimize yakıştırmaya, kavramaya, yaratma ve sonuna kadar gerçekleştirmeye mecburuz. Hiç kimse geçmiş özelliklerini böyle, yetişme tarzını böyle diyerek, emredici bu konuma ulaşmanın tavsiyesiyle değil. Gereğini yerine getirmemeliyiz edemez.

Her şeyden önce halkımızın değerleriyle en önce kendi kişiliğimizde gerçekleştirmeliyiz ki bu alanda önderlikle mümkün olduğu ölçüsünde önderler gibi yaşamayı bileceğiz. Bu ada, örneği çokça görülen, sadece bir buyruk verme değildir. Büyük hizmetler, biz bunu örnek olmaya çalışan Kendini durdurmamıştır. Hala kalıplaşmışlarını yüce saymada yaşamadır. Onun bilincini, onun gözü-kulağı olmasını bilmedir. Bununla biz insanlığımızı kazanacağız, önderliğin temel derslerini bulacağız.

Biz, biraz vermeye çalışalı, biz daha fazlasını düşünmeye çalışmalıyız. İnsanlık kavgasını geçe tarih kazanmazsınız. Bu bu meyve topun gerçeğinin inceleme halkların bunun engin tecrübesinin neşelenmesi bu bu nasıl bir yaşamıyor ve böyle yaşayıp kazanmamızın sorumluluğunu da yaşıyor.

O halde her zamandan daha fazla aydınlanmış yolda ve Parti-Cephe-Ordu ekseninde ilerlemeye savaşmaya yatkın olduğumuz zorunlu olduğumuz o dem de onunla ve zaferle kapanmak, kazanmak ve tüm değerleriyle yapmak için en coşkulu yaşam dönemlerinden birisi olarak bize memiz gerekir ve bunu bütün Partimizin militanları sempatizanlarıyla halkımızın bütün sınıf ve tabakalarıyla yan geçmişte geri kalmış olarak ama bu görünüm dönemine kadarına ardından gösterir daha dün bu kötü görüm kötü gösterimeyi yapan. Halka karşısında görünler de eğer böyle olmuş, onun karşısında önünde de bu halkın saflarında içinde yerleri olduğuna, düşünülmüştür da bu böyle tanımaya ve dostluklarının gereğini böyle yapmaya bu tarzda, bu vahiy bunlar başka rejimin buna layık gördüğü ve hiçbir gerekçesinin olmadığı bilinci mevcuttur bu yüz karşısı durumuna son vermek için emredicilik gibi savaşmaya ve kazanmaya çalışıyoruz.

Böylece durumumuz sonuna getirilen temelinin ve adımları gelişime büyük önem verdiğimiz ve mücadelemiz bir sonuca ulaşma bulunuyoruz. Bu devrim böyle yaşanan şeyler devrimin bulun içerisinde olarak açıklığıyla öne getirdiği gibi dönemin ulaşma doğru yürümeyi en hazırlık en ideal bir konuma gelmiş bulunuyorsunuz ve gerçekten Partimizin tarihinde değişiklikler ki, niceliği ve niteliğiyle en kapsamlı hazırlık bu dönemde yaşanmıştır. Sizler bunu yaşama sanına ulaştığınız gibi, bunu en tarihi bir dönemin içinden geçerken ve de önümüzde en vazgeçilmez, çok onurlu, görkemli yaşanarak kazanılması gereken bir görev dönemlerin başlangıcında yaşadınız. Size, bütün Partiye, halka olduğundan daha özgül bir görev düşmüş tedir. Bu, bütün bu beklentilerden hayata geçirmenin, en genel, yanılı olduğu kadar zorunlu ve onurlu görevdir. Burada sizler verdiğiniz sözler yanı bunun anlamı görevi kazanmadır. Bunun anlamı dönemle arzuladığı bakımdaşı ve emredediği gibi kimsek çok uzaktan gerçeye çalışmayı gerçekleştirmeye sağlamalar. Bu görevinin gerçekleşen yanına getirmeden önemli bir nedeni olmanız için eşsiz örnek ve hem çok gerçeçi hem de bunda yine eşsiz yanlış hata geçmiş bir konumda bulunuyorsunuz. Savaşa bu konumda girmiyorsunuz.

Aynı zamanda yeni de nemesi devrimdir. Tarih biraz daha hızlı ve de tehlikeye geliyor. Bu geçeğen bir yanıyor. Yalnız benzeyor da değil, bunun gerçek olması için de, önce yaklaşımı içinde olan ve bu anlamda ulaşacağı bütün görev alanlarına bu yüce emirleri taşımakla mükellef olanlar bilmedirler ki, ardadan bir devrimci görevle değil, çok yönlü başarma olanakları çok fazla, özgürlüğe bırakmaktan kazanmaları gürek lazım mekten. bunun için çok sayıda insanımız bu hamleye katmaktan özgürlüğü bu biçimde kavramaktan ve mutlaka başarmak için gerekliliğini yerine getirmekten sorumludurlar. Şimdiye kadarki noksanlıklarınız, yetmezliklerinız, verdiğiniz sözler temelinde giderilmek durumundadır. Fazla engel de yoktur. Düşmanı, düşmandan daha iyi tanıyorsunuz, eskisi gibi düşmana yenişgil yaklaşım da egemen değil. Bu kendi kazanıza daha yakınız. kapa hatalar ası yapılır doğru çalışma esasları çok belirgindir. Bunlar bizim için görevlerimizi başarmada ikidesi olmamızın açık gerekçeleridir. Geçen devrelerden de 1997 başlangıcı, 1998 kaza aynı Bahar Atılımını gerçekleştirecek devrelerle biz yakından ilgilendik. Ortak bir çalışma içinden de geçtik. Şüphesiz kuşkusuz ulusal direnişimize Partimizin önderliğine yaraşır bir biçimde savaşçılar önemli bir kısmı şehit düştü. Ama yine mutlaka vermemiz gereken sayıda idiler diyemeyiz. Yine, hali etmediğimiz kayıplar çok kazanabileceğimiz durumlar vardı. Bunlar da kederdi denilemez. Yine çok sayıda insanımızı yanımızda çok etkilediği ve şeflerimizde önemli bir gelişmeyi yaşayabilirdik. Bunlar elimizdeydi, bunlar yeterince yerine getirilemediği için üzüldük. Böyle yapıkmamayı ilkiniz daha kurtarılacağımız, planladığımız gibi hareket edilmediği için bunlardan çıkaracağımız önemli bir ders vardır. Bu sebeplerden bizi bir daha böyle bir sonucu yaşatmaktan alıkoymalıdır. Ödüleyeyiz böyle kaybedilmemeliydi. Bu kadar sayıda kayıp verilmemeliydi. Önümüzdeki dönemde kayıplar yerindedir kazanımlar azami değerlerimizler mütlaka bu konuda, nötürü tayinsiz dynamizm demek için bu devremiz yine çabalarımız Parti tarihimizde en değişken olarak yaratabilmeli, hayata geçirebilmelidir

Bu temelde, bizlerle geçekten kendi mücadele tarihimizde de çok önemli bir aşamayı ha etik. Hepimizin birbirimize sorumlulukları daha derinlik kazanmıştır birimiz hepimizi yaşarız, hepimiz birimizi yaşarız. Bu aynı zamanda halkımızın büyük bir direniş ve birlik ruhu olmuştur inanıyoruz ki, tamamen bizin de yaşadığımız gerçeklik budur. Bu temelde önümüzdeki dönemine yürümenin daha ayrıntılı hazırlıkları içindeyiz. Bunun için, biraz daha dönem üzerinde yoğunlaşacağız. Plan, taşarı gücümüzü geliştireceğiz, buna da azami dikkat göstereceğiz. Bütünüyle uğraşmaya çalıştığımız sonuçları değerlendirmeleri yeniden, nüfuz ederek, kendinizi güçlü çıkarmak için daha fazla nuteerdan, kabul edilmezlikerdan arındırarak. olumlu sonuçlar daha fazla yakalayarak tamamlamaya çalışacaksınız. Bu mümkündür ve burada bu kısa süre içinde sağlanmalıdır Doğru bir incelame tarzınız olmak, kendinizi beyasel ve grupsal bütün faaliyetlerde en yenme kılmanın sonumu içinde olmalısınız. Biz elden gelen yaptığımıza inanıyoruz. Sizler de elinizden gelen yapmalısınız. Sadece savaşımın sonucunu pözümlemiş olarak değil de, kendini, savaşı uygun tarzda en yerinde taktiklerle yürüteceğim noktasında ikna olmalısınız ve şimdiden yaşamınızın bir deneyim olduğunu bilip, bunun için bu deneyimlerle her gün daha fazla bu savaşım gerçeğine kendinizi yakınlaşmalısınız. Unutmamak gerekir ki, savaş bir oyundur, bu da aynı zamanda bir plan işidir Önceden öngörmektir, olası sleyhimize gelişebilecek durumları öngörerek, çeşitli dönemlerde —bu aylem de olabilir gidişat lehimize çevrilmelidir Bunlar hep görevlerimizdendir bütün bunlar için verilen sözü sunuşmuştur Kaba bir bilgilenmemi değil, daha çok pratiğe özgü sonuçlarını almak için çalışma tarzınız ve en çok üzerinde durulan hususlar Dönemi zaferle kapatabilecek noktaya getirebilmek için biraz daha kendinize yüklenin, özümseyin davranışlarınız, üslup ve hitabetten tutalım, yürüyüşünüze kadar dikkat edin, her edimliği planlı almaya özen gösterin Yalnız kendiniz için değil, başta sorumlu çekişme biriminiz olmak üzere, elinin ulaşabileceği bütün görev sahalarına önerilerinizle, yetkiniz varsa emirlerinizle, onları doğru bir konumda tutmaya ve bunun doğru bir Parti tarzı olduğunu, bundan asla vazgeçmemek gerektiğini kavratmaya, öğretmen kılmaya ilke göstermelisiniz Bunun da önemli bir örgütsel görev olduğunu bilerek hayata geçirmelisiniz

Yine «sonuçsuz» o çok kapsamlı dersler verilmiştir Bütün sonuçları bir önerl. bir emir olarak görecek, onu yalnız bir öğrenci olarak değil, halkımızın bir öğretmeni olarak özümlemeye ve uygulamaya çalışacaksınız

Yoldaşlarımız bu temelde gelişecektir Biz, her zaman ülkün başarılarla gelişeceğimizi yaralacağımızı çok iyi biliyoruz Ve devrimizin ana planlamaya aldığı, onun teklik önderliğini sizlere teslim ettiğimiz gelecek Kongremize kadar biz bu dönemin özünde bu devrimin yer aldığı ve onun önderliğinde kazanılması gerektiği biçiminde belirlemelerimize sadık kalıyoruz. Her zamandan daha fazla yakın gelecekte halkın olmanın ve Parti politikasını buna halkın kılmanın engin çabası içindeyiz Bunu, birlikte ideolojik politik, örgütsel, askari değerlendirmeye tabi tutuk Ve bunun da gerçek bir yoldaşlık bağı olduğunu gördük Hepinizin söz vermesi ve kararlılık durumu kesindir Bundan kuşku yoktur, bunu ne tartışık, ne de buna halkımızın olduğunu söylüyoruz Artık, doğru pratik için biz çok konuştuk ve bunu da yapmak için birçok yükümlülüklerimiz vardır Birlikte yapmaya çalışacağız ve başaracağımıza inanıyorum, Bu temelde bundan sonrakı bütün çalışmalarınızda üstün başarılar dileyorum

21.01.1998

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞ DEĞERLENDİRİYOR

DEVRİMCİ VURUŞ TARZI KAHRAMANCA OLMALI

21-28 Mart tarihleri PKK III. Kongresi tarafından KAHRAMANLIK HAFTASI olarak kabul edildi. Kurdistan bağımsızlık mücadelesinin tüm kahramanlarının anıldığı bu hafta vesilesiyle, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın kahramanlık üzerine yaptığı değerlendirmeyi yayınlıyoruz

Yiğitlik kavramını da bir zaman zaman ele aldık. Bugün bu konuyu daha da açma gereğini duyuyoruz. Yiğitlik kahramanlık mertlik her ne kadar genelde moral ve ahlak kavram gibi algılansa da bizde çok ciddi siyasal kavram haline gelmiştir.

Bir de bir halk kahramanlığı seviyesine çıkarttığımız bir pratiğimiz var. PKK'nin pratiği eşine endeksiz rastlanan bir kahramanlık ayni zamanda da yiğitlik ve mertlik pratiğidir. Bu açıdan PKK dek yiğitlik olağan herkesin cesaret edip sergileyebileceği bir yiğitlik değildir. Onu insanlık tarihinde yerli yerine oturtmaya çalışıyoruz. Ve inanıyoruz ki, PKK de sahanan yiğitlik insan yeteneklerinin azami derecede bir sonucudur. İnsan toplumun amansız bir baskı altında hatta doğa amansızlığına karşı gunumuz diyalektiğinde olsun hatta tarihte ortaya çıkmış insan eylemde olsun sergilediği ledakkı ve asalet yeteneklerinin ilk tabiriyle değerlendirilebilir. Bundan aşağısı, kesinlikle gerçekçi değildir. Birçok nedenden dolayı bu böyledir. Bir halkın yüzlerce yıl her şeyiyle tarih sahnesi dışına itildiği ve gunumüzde doğru geldiği mizde bu uğurumuzun kapatılması, neredeyse olanaksız görüldüğü ve bu olanaksızlığın halkın hafızasından hemen hemen bütün fertlerince bir kader olarak kanıksandığı sonuçların bu kadar kökünden kurtulmanın ise imkansız bir düş biçiminde bir genel yargıya ulaşıldığı. Biz kim, kimlik kim, özgürlük kim?" diye bunların adını bile ağzına almaya cesaret edemediği dolayısıyla herkesin adeta vebadan kaçar gibi kendi gerçeğinden kaçtığı bir halk gerçekliğinde böylesine korkunç bir zemin üzerinde ulusal kurtuluş için savaşmaya cesaret etmek açık ki kahramanlığın alasıdır. Yine düşmanın her gün yakalarsanız ya na sınız geçmişinize bakın başınıza gelecek olanları kestirin. Uçaklar mız, tanklarımız yardır Sizin neyiniz vardır? İnfilakçılarımız paramız her şeyimiz vardır. Sizin yoksulluktan başka neyiniz vardır? deyip nispetsiz bir konumda olduğunu, sürekli haykırdığı hakkın-hukukun varmazmun yanında yer almaya gerekseyiniz bu yana dahi bile göstermediklen. "Var mısın yok musun yardıma ihtiyacın var mıdır?" demeyi dahi aklına getirmediklen bir dönemde, bu zor koşullarda gerçekten cep delik cepken delik kendimiz bir çobana bir kabu ellirmekte çok zorlandığımız. Nereye gidersek gidelim kapılarını yüzumuze kapatıldığı bir umutsuzluk ortamında ulusal kurtuluş doğrultusuna girmek çok açıkça görülüyor ki büyük bir cesaret ledakarlık ister. Bunun için cesaretsiz bir gayret gerekir eğer birisi çıkan değilse ve kendini yıtirmemişse bu işe girişmek zorundadır. Çünkü bu, aynı zamanda büyük bir bilinç ister. Hem de kimsenin akına getiremeyeceği kadar büyük bir bilinç. Bu bilinci edinmek için bile, en azından bir o kadar cesaret ve çaba gerekir. İşte böylesine bir yola yönelmek kahramanlıktan başka bir anlama gelmez. Hele hele böylesine bir dönemde ancak. bir halkın milyonlar çesinin cesaret edebileceği dolayısıyla omuzlayabileceği çok ağır ve büyük bir davayı bir şehit adayımızın omuzlaması ve sonuçsuz ordulara karşı, ancak savaşan bir halkın olabileceği bir konumu bir şahidimizin yaşaması, tam tamamına yine kahramanlık kavramına girer.

Yine bu dönemlere halkların tarihinde ender rastlanır. Bir destek verirsek. Yunan stan tarihinde antik dönemde bir kahramanlık çağından bahsedilir. bunun anlamı uygarlığa ilk adımı atmadır. İnsanın doğa güçlerinin esiri olmaktan çıkıp her türlü rastlantıya bağlı olan ve toplum gücü haline gelmenin sancılarını çektiği bir konumdan uygarlığa geçmesidir. Uygarlığın safak vaktinde yaşıan yeni bir doğuştur. Böyle bir dönemde elde edilen bütün insanlık değerlerinin kahramanca olur. Dolayısıyla bu çağa da kahramanlık çağı adı verilir. Bunun insanlık tarihine yansıması çok güçlüdür. Gunumuze kadar gelen mükemmel edebi eserlerde insan dimağını daha o zamandan meşgul etmeye başlamış felsefi sorunlarda dinsal yakın yine de hala demokratik temel uygarlık kavramlarında kendisini göstermektedir. Bu insanlık tarihinde büyük bir adımdır. Bütün insanlığın gelişmesinde etkili olmuş. dolayısıyla kahramanca bir yön vermiştir.

Islam yeni de ilk doğuşunda buna benzer kahramanlıklar vardır. Muhammed kendisini zor bela Mekke den Medine ye atmıştır ağır bir gün daha iazla Mekke de kalsa alında saldırı ile komployeya uğrayıp gidecektir. Hatta yolçayken dinlendiği mağara bile basılır. Mağa adadır ama ihtimal vermezler.

Şöyle ağları vardır orayа gir mez denilir. Ve bu kadar ucuz kurtuluş. Daha sonrak yıllarda ordularının uç kitaya yayılmasını, düşünün ama başlangıç böyledir. Medine de yapılan ilk eylem nedir? O Bedir Savaşıdır. Bu savaş aslında bizim bugünkü mıktarlarımızdan bile fazla iken olmayan ve zor bela denenen birkaç kişiye başarılı O adamın yanında çıkar sahipleri ola ca kesmezler. Bir kervanının Medine yakınlarından geçtiği haber alınır ve yolu kesilip saldırılır. Bu aynı zamanda ilk soygun eylemidir. Kervan vurulur ve malları ganimet olarak İslamiyet adına kamulaştırılır. Böylece İslamiyet ilk defa bir maddi güce kavuşur. Ve bir zaferin verdiği meyecanla o. Mekke den çıkışın yarattığı gerginlik yerini güvene bırakır. Bu ayetlere suretere konu olur. Fakat olayın özü böyledir. Ve daha sonraki gazve ler bundan cesaret alınarak gerçekleşir. Onyıllık gibi kısa bir sürede dönemin en güçlü imparatorluklar olan Bizans ve Sasani imparatorluklarına, geliştirmiş İslamiyet çağrısı yapılır.

Şimdi, bizim bir-ik belediye başkanını bile çağırıyla saldırmıza çekmekte ne kadar yetersiz kaldığımızı görürsek imparatorları boyun eğmeye davet etmenin ne kadar büyük bir olay olduğunu daha iyi anlarız. Kaldı ki, davetı kabul etmezse arkasından İslamın kılıcı gösterilir ve bu sefer ya İslamiyeti kabul edeceksiniz. ya da vurun kahire demiir Üzerine saldırılır İslam devrimi zorla dayatılır. Bu dönem de bir kahramanlık dönemidir.

Halen bizde. hepimizin cenkler biçiminde ez-çok eşine olduğumuz

savaş sahnelerinin hepsinde geçerli olan kahramanlıklar. Eski çağlarda, çağında Arabistan çölünde bulun insanlığı etkileyecek olan uygarlığı bir adım daha ileriye götürecek büyük bir çağın temeli atılıyor dünyayı da eylemciken çok etkiliyor. Öyle sanılıyan gerçekten hayledildir. Ve bir kahra uzenne gittiklerinde, dergaha "Bismillah" çekerek Muhurram olursun ya kılıçla doğranırsın şeni. Ülkemizde kaç milatsonuz bu tarzda gayur Müslümanlaştırıldı?" Ger çekten bir kahrılık durumu yaşanıyor TC'ye yaşamak hakkında "cehiliye" çağının zindikarından daha iyi değildir. Biz vuruş tarzından bahsederken gerçekten tarihi örnekler göstermeye çalıştık Milattan hemen öncesine kolleye yol vermeyi bir devrimci usulp haline getirmez çünkü bu usulp devrimci değildir. Devrimcinin görünmu bu dur uygulayacaklarını deriz Bu da bizim usubumuzdur Elimizde çağın en gelişkin halk silahı olacak ve bu silahı doğru kullanmasını bilirmeyeceğiz Bunu sağlamamız yakılmayız. Kahramanlıkla mıktarığı kendi özgulumuzde karşılaşıralım Milatlarımızın henüz çoğunlukla kahramanlık düzeylerine ulaşamadıkları göreceğiz Bizde doğrusu şudur TC'nin kalırlığı Yunan kahramanlık çağındaki ilkelikten bir bakıştan daha az ilerlikiedir değildir İşamiyet çağındaki cehaletten daha az ilerlikiedir gerilediz de değildir Bunların hepsine lark ster yine Rus Çarlığının. Fransız monarşisinin kokuşmuşluğundan daha az kokuşmuş daha az halk düşmanı bir konumda da değildir. O halde bunun mensuplarına ve işbirlikçilerine yönelik bizim saldırılarımızın da de kahramanlığa özgu olmalıdır Kaldı ki PKK nin diğer s pratiğ ayak e olan kabul görecen onayla nan yol aldıran kahramanca tarzda olan bir pratiktir.

Buyuk zindan şehitleri, dağlar da en amansız koşullarda son nefeslerine direnişle geçirmiler yaşamlarını bulun eski düzeniyle ilişkilerini bir çırpıda kopartanlar benlik davasını bir çırpıda yerle bir edenler kahramanlara özgü bir yaklaşımın sahipleridirler Bize böylesine bir yaklaşım gerekli midir? Evet, hem de çok gereklidir Nedenlerini kopuksuz bütünüyle yönelmemiz gereken doğrultu kahramanca bir atılım doğrultusudur

Tarihin benzer konumu yaşayan bütün çağlarında ve bu çağların çözümleyici önder güçlerin de onların içinden çıkıkları halklarda çözümler kahramanca olmuştur Ve bunların etkiler de uzun tarihi süreçlerin, yüzyılları almıştır Kendimiz için böyle bir çağdan bahsedebilir miyiz? Kesinlikle bahsedebiliriz Halkımız kendi tarihinde ilk defa proletarya ve ulusal kurtuluş hareketleri çağında, mutlaka bir yıllık kolejiğ de hesapiş şarak kahramanca bir atılım ve çıkışın sahibi olmalıdır Devrim teorisinden ister gunumuz devrimleri, ister tarihsel bütün devrimlerden olsun çıkarılacak birinci sonuç konumu böyle olan halkın kahramanca adımları atmaya cesaret etmeden bir halk kahramanlığı dönemini yaşamadan asla özgür olmayacağıdır Bizim gibi bir halkın durumu sözkonusu olduğunda, bu daha da geçerlidir Böyle bir dönem yaşanmazsa halkın kendini tarih sahnesinden tamamen tasfiye olmasından kurtulması asla mumkun olamaz gideredk tasfiye kaçınılmaz olur.

Halk kahramanlığını nemen sağlamak çok çeşitli nedenlerden ötürü mumkun olmadığına göre halkın kahramanlığını bir avuç öncude temsil etmenin bu kahramanlığa yol açacağı açığa çıkmasının için böyles bu kahramanlık isteyeceği bu denli anlaşılır Halk ayağa kalkmakta zorlanıyor bilinç kil silahı yok yol gösterıcı yoktur Bu durumda mutlaka birileri silahlı başlarına halkın önünde bir ayacaksız bilinçsizlikle ilk savaşlar öncu kolun savaşlarıdır Türkler bile Anadoluyu işgale ederken onlarca yıla yapan öncu savaş kollarıyla aşırı direkleriyle birçok köyü kenti düşürdüler Gariımetler de diğer İslamiyet edindiğ dedikleri ama aslında kend ajanet kabile ve nanedan çıkarları. hatta ulusal çıkarları için yapılar bütün bunları Hem de birkaç yıl değil yüzyıllara bulan bir gariımetiir bu. Halen kalmıların vardır Hatta tüsat bulaşlar sureç-burde bu alancılığı ve guiarlar ve onlar da bu de-nemeleri kahramanlık olarak değerlendirirler Hakikıtık temelinde de olsa başka bir halkın tasfiye-tamamında de olsa gerçekten kahramanca bir atılımla yapmışlardır —Diyeceksiniz bunu kahramanlık mı denir vahşet mi denir? Şu anlamda bir kahramanlık içerir eskiyi aşan bir toplumsal düzenleniş devriyor lar Daha İslamiyetin bir derleme etkeni olduğu dönemi çok sınırlı de olsa kullanıyor Battal Gazi ve öyle bir sütu menkıbe vardır Bu dönemin Bizans Anadolu sında Bizans kapılarını açmada ortaya fırlayan yiğitliklere verilen addır Gazi demir ama aslında bu ifade edilmek istenmiir Tabi ki, daha sonra bu kahramanlık ad alında her türlü çapkınlığa dönüşmüştür Bir Hitler'e kimse kahraman diyemez, o en büyük vahşidir Kahramandığı da tabii ki, bu vahşi saldırıdan ayırt etmek gerekir

Kahramanlık her zaman daha ileri olan daha eşkıl'ına daha ileri bir düzeni daha eski bir düzene karşı yaralamada o. düzeni aşmada gösterilen yiğitliktir işte öncü kol düzeyinde bir keşif birliğinin mutaka koşturulması gerektiği anda yürütülen savaş tamamen bu nitelikte bir savaştır

Dolayısıyla halkımız adına bir öncu grubun bütün tarihsel örneklerde görüldüğü gibi, halkın tamamen tarih dışına itilmek istenilmesinin yaşandığı bir dönemde büyük bir faşist gerici güce karşı direniş fırlaması büyük bir kahramanlık olaydır Dolayısıyla PKK militanlığının sıradan benzer bazı ülkelerde aslanlıkbilecek bir militanlık olmadığı tarihi kapsamı ve halkımızın yaşadığı güncel gerçekliğe dikkate alındığında, bunun tamamen kahramanlık seviyesinde bir militanlık olduğu ortaya çıkmaktadır Kahramanlarının savaşım tarzı sıradan askerlerin savaşımından ayırdır Hatta sıradan partizanlarının savaşımından da ayırdır Bunu da görmek gerekir Cesaret göstermeyi, hamle yapmayı büyük doğruluğun sahibi olmayı, söz ve eylemin içeriğinin ister kolaylıkla aldanmayan, değil kendini aylarca uğratıran, kötürüm kılan düşkunluğu zemine bile yıkılaştırmayan bir tavrın sahibi olunmasını ister Bu açıdan çokkemlidir olgundur ve verdiği bütün sözlerinde attığı bütun adımlarında bir heybet vardır Öğreticidir ilham kaynağıdır O her şey ile savaşan bir atılımır Büyük bütünü düzenlemi ilk kılıç darbelerinde sarsacaksır Bundan başka türlü olmasının da bu nedenle imkanı yoktur Vahşi ormanlarda açgın canavarlarla savaşan bir yol açıcıdır Onu tehlikelerle uğurum larla dolu bir yolda düşman, erkasından halk da düşurmeden yürüyen ve hedefine sağlam olarak varmaya kadar öncu savaşın başarıyla vermesi gereken bir dir. Bu durum kesinlikle bizim için şimdiye kadar olduğu gibi halen içinde yaşadığımız süreçte de kahramanlara özgu bir savaşım verilmesi zorunluluğunu çok açıkça ortaya çıkarıyor Sıradan bir savaşçı değil kendimize yakışmayacak hele hele salt bir asker gibi savaşmaya da yetinemeyiz bütün yönleriyle duygude düşuncede parti yaşamında ve günlük yaşamda. halkı tamamen yüreğinde ve beyninde hem yaşatan, hem savaştıran bir seviyeye ulaşmayı hedef alıyoruz

Savaş yeteneklerimizi kahramanların savaşçı yeteneklerine ulaştırmamız büyük önem taşıyor Vuruş tarzımızın kahramanlığın vuruş tarzına dönüştürülmesine büyük ihtiyaç vardır Birliklerimizin düzeninin kahramanlık biçiminde olmasının birey kader önemi vardır Öncu birlikler kahramanca birlikler olacaklardır Bundan aşağısının dönemi zaferle kapatmaya halkın savaşımını, halkın kahramanlığına dönüştürmeye yetmeye çeğin bilecek, öncü birliğin kahramanlar birliğine dönüşürmeye gereği vardır Bastan günümüze kadar bu temelde oluşan kahramanlara özgu bir savaşımı, militanlığı esas alarak Parti halkelerimizin bu niteliği geliştirmesini tamamen yaşamak herhangi bir sıradan savaşçılıkla yetinmemek tamamen halk kahramanlığına ulaşmak halkın ancak kend büyük eylemiyle kendisine dayatılan yok olmayı, kopal masını sağlamak için öncünün kahramanlaşmasının bütün yaşamımızda göstermemiz bunu tehdit eden bu her türlü yenmezliğ mahkum etmemiz savaşım tarzımız sürekli yoğunlaşan vuruş tarzıyla karşılamamız gerekir Bunu her hangi biriyesi bir manifest değil halk savaşımının gücü ve olanaklarıyla yapabiliriz Halk savaşımızın bu evresini ve gerekleriin yerine getirmek zorundayız Zorunlu bir evre olarak kavrayıp başarımızın bu temelde sağlanacağını kesin bilmeliyiz Ve böyle savaşan kahramanlar topluluğuna ulaşmak için hepimiz elimizden geleni yapmamıyız.

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

II. BÖLÜM

İKİ SAVAŞ ARASI DÖNEMDE ALMAN-TÜRK İLİŞKİLERİ

Alman ve Türk egemenleri emperyalizmin genişletmek için girdikleri savaştan yenik olarak çıktılar. Böylece savaşta elde etmek istedikleri yeni toprakları ele geçirme isteklerini de yarıda kaldı. Savaşın sonuçlanması her iki devletin egemen sınıflarının yenilgisinin de ilanı oldu. Ama bu durum her iki egemen sınıfın hükümlerini gerçekleştirmek için vazgeçtikleri anlamına gelmiyordu. Savaş yenilgisi, gerek Türk gerekse de Alman egemen sınıflarından yeni topraklar elde etme isteklerini bir daha da kamçılamadı. İki savaş arası dönem işte bu isteklerin gerçekleştirilmesi için yeniden girişimleri durdurdukları bir dönemdir.

I. Dünya Savaşı sonrasında dünya çapında önemli değişiklikler de meydana geldi. Bu değişikliklerden Alman ve Türk egemenlerinin ilişkileri nede yansıdı. İlk yıl sonlarında kurulan ilişkinin bir benzerini her ikisinin yeni koşullarda sürdürmesi mümkün olmadı. Ama her ikisi egemen sınıf da birbirlerinden öyle çok uzak da değillerdi. İlişkilerini bir savaş ortaklığına dönüştürmemiş olsalar da, ekonomik, siyasi askeri ve kültürel ilişkiler 19 yy sonlarındakini de aşmıştı. Savaş sonrasında Alman emperyalizminin Türkiye'ye yönelimi daha bir yoğunluk kazanmıştı.

Savaş sonrası değişen koşullarda Türk ve Alman egemen sınıflarının içinde bulundukları durumu, bu dönem ilişkilerine yön veren ortak çıkarlar daha iyi görmek açısından ısrarla altmakta yarar var.

Savaş sonrasında Türk ve Alman egemenlerinin durumu

I. Dünya Savaşı sonrasında Çarlık Rusya'sı topraklarının üzerinde yer bir devletin proletarya diktatörlüğünün yükselişine tanık olundu. Bu dünya çapında ilk sistemin, sosyalist ve emperyalist sistemin doğuşunun da başlangıcı oldu. Lenin önderliğinde Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin kurulması, yeni bir çağın doğuşuna da yol açtı. Ekim Devrimi'nin etkisi, sadece Çarlık Rusyası toprakları ile sınırlı kalmadı, dünya çapında etkili oldu.

Savaş sonrasında Ekim Devrimi'nin izlerinin çekişmesi, imparatorluk topraklarının geride kalan Misak- Milli topraklar üzerinde bir TC devletinin doğuşuna da elverişli koşullar yarattı. Bolşeviklerin kazandığı zafer yabancı işgale uğrayan Anadolu halklarının ulusal kurtuluş mücadelesine girişmesine de bir kamçı etkisi yaptı. Başta Türk ve Kurt halkları olmak üzere, Anadolu'da yaşayan diğer halkların da yabancı işgale karşı direnmelerinde Bolşevik devriminin etkisi büyüktür.

Savaş sonrasında, Kurt halkını "İki halkın devleti" gibi vaadlerle yanına almayı başaran M. Kemal ulusal kurtuluş hareketinin başına geçerek TC'nin kuruluşuna gitmiştir. M. Kemal, önce imparatorluğun yaşatılmasına çalışmış, padişaha karşı büyük bir muhalefet olduğunu görünce, bu kez muhalefetin başına geçmiştir. Başta, bir ulusal kurtuluşu hedeflememiştir. Padişahtan aldığı izazetle Anadolu'ya gider. Burada, padişaha karşı ülkenin büyüklüğünü görünce de bu kez karşısında yer alır. M. Kemal'in bu özelliği Türk burjuvazisinin kendi devlet ve emperyalizmle işbirliği içinde oluşması, TC'nin kuruluşu ve sonrası durumunu da belirleyen özelliklerdir.

M. Kemal, daha İngilizlerle savaş içerisinde ilişki kurmuş, bağlılığını ifade etmiştir. Bundan ciddi sonuç, bu Ekim Devrimi'nin yakın etki altında başlayan Türk ulusal kurtuluş hareketi M. Kemal önderliğine geçmiş ve bu hareket yarım kalmış, gelişmemiştir. Burjuva devrimlerinin anti-feodal ve milli yanı olmasına rağmen, M. Kemal rejimi feodalizme karşı değil namdeniampa yaizmeye karşı gelmektedir. Bu özelliğini komünistler katledecek, Yeşil Ordu gibi hareketleri tasfiye ederek de gösterir.

Savaş sonrasında TC'nin durumu böyledir. Başa geçen M. Kemal'in gözünün rengi işçi komünist düşmanıdır. İlk elde komünistler ve işçi sınıfı hareketi, Kurt halkı üzerine saldırılar düzenlemesi de bu özelliğini göstermiştir. M. Kemal'in özünde faşizm vardır. Eğer Kemalizm, çünkü koşullarda bunu açığa vurmamışsa, koşulların bunu imkan tanımamasında aramak gerekir.

Türk burjuvazisinin doğuşunda bu eğilimler vardır. Emperyalist amaçlar peşinde koşması, ülke içerisinde azgın bir halk düşmanlığı yapması, mayasının taşıma götürecek nüveleri içinde taşıdığına da bir örnektir. TC'nin kuruluş yıllarındaki iç ve dış koşullar SSCB'nin emperyalizmin saldırılarına karşı destek vermesi, işte proletaryanın ciddi bir tehdit haline gelmiş olması, Kemalizmin mayasının faşizme tutma sürecini geciktirdi. Gerçi, aynı dönemde M. Kemal komünistleri katlederek Kurt halkını kanından geçirerek halk düşmanlığı yaparak bu konuda işaret de vermedi değil.

Diğer taraftan Alman burjuvazisinin savaş sonrasında yükseliş vardır. Daha önceki bölümlerde her iki devletin burjuvazisinin doğuşu ve iktidar olma biçimlerinin birbirlerine benzediğini belirtmiştik. İşte bu benzerlik, ilk yıllarda kalmayıp daha sonraki dönemde de devam etti.

I. Dünya Savaşı sonrasında Alman emperyalist burjuvazisinde de faşist eğilimler gelişmeye başladı. Hitler'in yükselişi ve sonradan iktidara oturması da bu eğilimin bir sonucudur. Hitler savaştan yenik çıkan, yarak canavarın kızgınlığına benzer bir azgınlıkla dünya pazarına yeniden egemen olmak istiyen faşist-tekelci burjuvazinin bir temsilcisiydi. Alman emperyalist burjuvazisi yeni bir maceraya sürülenen gemilerine yaptığı gibi, egemenlik duygularına hitap eden Hitler'i seçtiler.

Hitler'in başa geçmesini, diğer ülkelerin emperyalist burjuvazisi de körükledi. Hitler'in anti-komünist propagandası, SSCB'ye saldırı ve tehditleri, bu emperyalist ülkelerin de faşizmin gelişmesini altın alta koruklemelerinin birlikte gebrdi. Böyle olunca, bu ülkeler Hitler'in atılımlarınasına, savaş kışkırtıcılığını yapmasına göz yumdular.

1930'lu yıllara gelindiğinde her iki egemen sınıfın birbirine yakınlaşması daha da artar. Tamamıyla faşist bir yüzle ortaya çıkan Alman emperyalistleri savaş kışkırtıcılığını alabildiğine yaparken, hazırlıklarına da sürdürürler. Türk egemen sınıfları için ise durum farklıdır. Yine, Almanya'nın yanındadır ve yalın destekley-cisidir. Ama, Almanya ile birlikte bir savaşa girmeyi göze alamayacak bir durumdadır. Açığa vuramadığı faşist özü Türk burjuvazisinin Hitler'e ve hükümetine daha fazla yakınlaştırır.

Faşist Almanya ile TC arasındaki ilişkiler

Almanya'da Hitler'in başa gelmesi, 8 bir dünya savaşının kaçınılmaz olduğunu da göstermiştir. Hitler savaş hazırlıklarını açıktan yürütmeye başladı. Yeni saldırı hazırlıkları ve planları yaparken bazı ülkeler de ilişkilerini geliştirmeye önem verdi. Bunlardan biri de sınırdaş komşuluğu yapmış olduğu Osmanlı imparatorluğunun yıkıntıları üzerinde yükseltme olanağı bulmuş olan TC'ydi. Hitler'in TC'nin yeniden en yakın müttefik olarak seçmesi bir tesadüf değildi. Bunda geçmişte Alman-Türk ilişkilerinin gösterdiği gibi, her iki burjuvazinin de faşist bir mayadan oluşmasının etkisi de büyüktür. Bu nedenle, M. Kemal'in başında olduğu TC ile ilişkileri geliştirmeye Hitler sıkı bir önem verdi.

M.Kemal'e övgü dizen ve insanlık tarafından nefretle anılan Hitler...

Madalyonun diğer bir yüzünde ise, Almanya'nın "Drang nach Osten" **Doğu'ya açılım** politikası vardır. *"Alman emperyalistleri, 1933 yılında faşist diktatörlüğün kurulmasından sonra Avrupa da egemenliği ele geçirme ve sonra da dünya egemenliğine ulaşma yolundaki savaşımlarının ikinci dönemine başladıklarında, Wilhelm döneminin Bağdat Demiryolu politikasına da başvurdular. Alman tekelcileri, faşist yolları 'yeni bir düzene sokmak istedikleri Avrupa'da sınırlı bağlamaya çalıştıkları Türkiye, İran ve Arap ülkelerini zengin ve ayrı zamanda ucuz hammadde kaynakları olarak görüyorlardı. Alman generalleri, I. Dünya Savaşında olduğu gibi, İngiltere ve Fransa'nın Yakındoğu'daki durumunu Güney ve Kuzey Hindistan'ile olan bağlarını Türkiye'yi çıkış noktası yaparak tehlikeye sokmak istiyorlardı. Ayrıca, Yakındoğu'ya giderek sosyalist Sovyet devletinin güney kanadına saldırma olanağı da doğuyordu."*[3] Almanya bu olanağı kullanmak için Türkiye'ya yeniden yakınlaşmaya başladı. Bu, yıllardır hayalini kurduğu Doğuya açılım politikasına da denk düşüyordu.

Abdulhamit'in yerini M. Kemal, Wilhelm II'nin yerini Hitler almış olsa da, faşist Almanya'yla TC arasındaki ilişkiler öncesini aratmayacak düzeye ulaşır. Yöntemler aynıdır. Teknik'in gelişmesi, Alman emperyalizminin TC'ye nüfuz etme yöntemlerini çeşitlendirecektir. Yöntemler çeşitlense de özündeki ilişkiler aynı uygulamalar temelinde gelişecektir. Wilhelm'in Abdulhamit'e sunduğu desteğin bir benzerini de Hitler M. Kemal'e sundu. Hitler ile Wilhelm'den aşağı kalan yanı TC'nin başkentine ziyaret düzenlememesiydi.

Almanya da faşist diktatörlüğün işbaşına gelmesi ile birlikte Dışişleri Bakanlığı ile propaganda Bakanlığına bağlı dış ülkelere yönelik çalışmalar yürütecek bir kurumda merkezinin eşit amaç. Nazi devletinin propagandasını yürütmek ve etkinliğini geliştirmeye yardımcı olmaktı. Almanya'nın emperyalist saldırganlığını, bu dairelere yönlendiriyordu. Bunların yanısıra, Haber ve Basın Dairesi Enformasyon Dairesi, Nazi Partisinin dış politika dairesi gibi kuruluşlar da bu çalışmalara katılıyorlardı.

Bu kuruluşlar yönlendikleri ülkelerde faşist çevrelerle ilişki kurarak, Nazi propagandasını yurttaşlaştırıyorlardı. Konumuzun ilgili olan TC'ye de aynı dairelerden biriyle girecektir Türk egemenleri ile geliştirilen ilişkiler büyük ölçüde bu kuruluşlar aracılığıyla yürütülecektir.

Türk burjuvazisinin Alman burjuvazisiyle ilişkiye yatkın olan Türk egemenleri üzerinde beklenen etkiyi kısa sürede yapacaktır. Ancak Türk burjuvazisi bu kez kurnaz davranacaktır. Açıktan savaşın bir tarafta olmayacaklar. Ama Almanya'ya en aktif desteği sunan devletlerin başında gelmekten geri kalmayacaktır.

Türk burjuvazisinin açıktan savaş taraftarlığı yapmasının nedeni Türk burjuvazisinin savaş istemediği değildir. Tam tersine, yeni topraklar ele geçirme ve hep hayalini kurduğu Musul ve Kerkük'e yeniden sahip olma büyük bir arzusuydu. Ekonomik ve askeri olarak zayıf olması, yer bir dünya savaşına girmesi durumunda elindeki son toprakları da kaybetme tehlikesi, Türk burjuvazisini böylesi bir yaklaşım içerisine sokmuştur. Almanya'nın kesin zaferi kazanacağına inansaydı, bir an durmaz yanında yer alırdı. Ama böyle bir güvenesi olmayınca da, savaşın bir tarafı olmaktan kaçınmıştır.

Buna rağmen, savaş öncesinde Almanya'yla ile olan ekonomik ilişkileri büyük miktara yükseltir. Almanya 1933-38 yılları arasında Türkiye'nin başlıca hammadde alıcısı ve başlıca sanayi tesisleri satıcısı durumuna gelir. I. Dünya savaşı öncesinde de Osmanlı ve Alman imparatorlukları arasındaki ilişkilerin düzeyi de bu boyutlardaydı. Ekonomik ilişkilerdeki bu gelişme kendisini diğer alanlarda da göstereceklir.

Alman faşist propagandasının el attığı en önemli bir alan propaganda ve haberleşme araçlarıydı. Dışişleri Bakanlığının siyaset dairesinde Yakındoğu şubesinin 1938'a kadar müdürlüğünü yapmış olan Werner-Otto von Hentig'in girişimleri bu konuda örnektir. Herting, Türkiye'nin Arap alfabesi yerine Latin alfabesini seçmesini propaganda bakımından son derece elverişli bir durum olarak görüyordu. Bunun yanısıra, Herting'den önce de bu konuya dikkat çekenler oldu. "Deutscher Orient-Verein"de (Almar Doğu Derneği)

Devamı 21. sayfada

Türkiye'de Alman propagandasının geliştirilmesine önem verilmesini istedi.

Almanya bunun üzerine Türkiye'de yaygın bir propaganda faaliyetine girişti. Türkçe yayınlanan **Yeni Dünya** gazetesinin yanısıra, **Beyoğlu, İstanbul, Signal** gibi gazeteler de Fransızca, İngilizce, Almanca ve Türkçe olarak çıkıyorlardı. Bunların yanında **Türkische Post** yalnız Almanca yayınlanıyordu. Völkischer Beobachter Deutsche Allgemeine Zeitung gibi gazeteler de Türkiye'de satılıyordu. Ali tane Alman haber ajansı da bültenlerinde Türkiye'yi görüyor ve Türkiye'deki gazetelere haber dağıtıyorlardı.

Almanya yaygın bir seferberlik biçiminde Türkiye'ye basın organları soktu. Yoğun propagandanın yanısıra, Türk basınının üzerinde de giderek etkinlik kurmaya başladılar. Özellikle de Alman teknik sermayesi bu işe aklı sardı. Daha 1933 yılında Deutsche Bank **Türkische Post** gazetesine 500 TL'lik yardımını 1000 TL'ye çıkardı. Hatta gazetenin genel müdürünü, Alman teknisyenlerin çıkarlarını yeterince gözetemediği için değiştirecekti.

Türk basınının adı kamu yorumuna da Alman faaliyetleri gösterdiği çaba az değildi. Alman faaliyetleri kendi gazetelerinde daha çok nüfusun çok az bir kısmının okuyazar olduğu Türkiye'de Türk gazetelerinin içeriğini kontrole kalkıştı. Türk aydınlarını yanına almak. Almanya'da da küçümsenmez bir olanak sunuyordu. Basın Almanya adına, Alman faşist propagandasını yürütecekti. Bu bakımdan Alman faşistler Türk basınını etki altına alma çabaları içerisine girdiler.

Alman faşistleri çeşitli yöntemlerle Türk basınını etki altına aldılar. 1944 yılına kadar Türkiye'nin en büyük ticaret ortağı olan Alman faşistleri basına verdikleri ilanlarla basını ekonomik olarak kendilerine bağladılar. Yine, Türk basınının ihtiyacı olan kağıdın da Almanya'dan geliyordu. İşte Almanya bu imkanını kullanarak kağıdını kendi politikasını destekleyen güçlere aktarıyordu. Hatta geri çekme ve kağıt kotası ile Almanya basın üzerindeki etkinliğini de artırdı.

Almanya'nın basın üzerinde etkinliğini kurmasının diğer bir yolu da rüşvet dağıtılmasıydı. Basın ve radyoda çalışanlara dağıtılan yüksek miktardaki rüşvetler faşist Almanya lehine haberlerin çıkmasını sağladı. Alman faşistler bununla da kalmayacak, Anadolu Haberler Ajansında çalışan 26 Yahudi memurun işine son verilmesini de sağlayacaklar.

Diğer alanlarda da faşist Alman propagandacıları etkinlik göstereceklerdir. Film ticareti gibi alanlarda da Alman etkinliği geliştirmeye büyük çaba harcayacaklar. Bir Alman filmleri ve ticaret temsilcisi Dr. Ostelkamp savaş yıllarına doğru hızla Türkiye'ye akacaklar. Eğitim alanında Alman okulları açılacak. Alman öğretmenler Türkiye'ye gelecektir Almanya ile de kendisine bağlı çalışabilecek bir kadronun oluşturulmasına büyük önem veriyordu. Bu nedenle, okulların açılmasını önemli görüyordu. Alman okullarının yanısıra, İstanbul Üniversitesi gibi yüksek okulların açılmasına da Alman eğitimcileri onayak oluyordu. Böylece, Türkiye üzerindeki nüfuz oranını daha da geliştirmek istiyorlardı. Türkiye'ye gelen eğitimcilerin, Nazi zulmünden kaçanların dışındakiler Nazi-faşist görüşüyordular. Bunlar faşist Almanya'nın ve faşizmin propagandasını yapıyorlardı.

Almanya'nın Türkiye'deki faaliyetleri tabii ki bunlarla sınırlı değildi. Hemen her alanda yaygın bir çalışma içerisindeydi. Tarihsel "Türk-Alman dostluğu" Almanya'nın Türkiye'ye girişini çok kolaylaştırmıştı. Almanya ile Türkiye arasındaki, bu sıkı işbirliği, savaşın sonuna kadar devam etti. Almanya'nın II. Dünya Savaşını da kaybetmesi, Türk-Alman ilişkilerinde geçici bir duraklamaya yol açtı. Bu da o günün koşulları içinde zorunlu bir pauzeydi.

II. Dünya Savaşında Türk egemenlerinin Alman ve diğer emperyalistlerle ilişkileri

Alman faşistleri savaş hazırlıklarını yoğunlaştırdıkları bir dönemde (Dünya Savaşından mutlaka önce) de yaklaşmakta olduğu savaşa büyük önem verdiler. Hitler M. Kemal'le yürüttüğü çabalarının, İnönü döneminde da devam ettirdi. Hitler 4 Mart 1941 tarihinde İnönü'ye gönderdiği mesajında tarihsel "silah kardeşliği" lezzine bir kez daha başvurdu. Böylece, eski silah arkadaşları, yeniden yanında gördüğü işaretleri vurgulamaya başladı.

Bu ilişkilere rağmen, zaman zaman Türk ve Alman egemenleri birbirinden uzaklaşsalar bunda en önemli etken Türk burjuvazisinin savaşın durumuna göre tavır takınmasıydı. Türk egemenleri, müttefik kuvvetlerle Alman faşistleri arasında gidip-gelerek savaşa tarafsız kalmayı başardılar. Bu arada ustaca yaralanabileceklerini de ihmal etmediler.

Daha 1938 yılının başlarında Türk egemenleri kendisini savaşa çekmek isteyen her iki kuvvetten bazı tavizler koparmaya başladı. Örneğin, Fransa, Türkiye'nin Almanya nın yanında savaşa girmemesi için Hatay sancağını Türk egemenlerine bırakıp Türkiye'yi tarafsız kalmaya Almanya nın yanında savaşa girmeye çekmeye çalıştı. Ancak, İngiltere ve Fransa'ya yanaşmakta için de önlerde de ilişkilerini kopar mıydılar.

Almanya ile Türkiye arasındaki ticari ilişkiler savaş içerisinde daha da gelişti. 1933'ten 1938'e kadar geçen sürede Almanya ile Türkiye'nin ticaretti 4 katına çıktı. Almanya ile Türkiye'nin ticaretti Kliring" usulüne göre yapıldığından dolayı, Türkiye, Alman egemenliği altına daha fazla giriyordu. Türk egemenlerinin, döviz yokluğu nedeniyle ancak Kliring sistemi ile ihracat ve ithalat yapması, Almanya'da dışında diğer ülkelerle ticarete girişmesini de olanaksız kılıyordu.

Türkiye'nin, Almanya'ya sattığı ürünler hayati önemde ve savaş hazırlıkları için gerekli olan krom, pamuk, tütün yanı kereste, ham deri, yün ve maronya gibi ürünlerdi. Krom cevheri yılın yapımında kullanılıyordu. 1929-1937 yılları arasında dönemde yılda 35 000 Ton olan Alman ithalatı savaştan önce 3.437 000 RM'a çıktı. Almanya krom ihtiyacının %57'sini Türkiye'den karşılıyordu. Bu da Almanya'nın silah sayımı geliştirmek için ihtiyaç duyduğu krom çeşitinin büyük miktarını oluşturuyordu. Türk egemenleri Alman emperyalistlerine krom satarak silah sanayilerinin gelişmesine büyük katkıda bulundular. Almanya Türkiye'ye olan kara bağlantısı nedeniyle de Türkiye'de bir müttefik olarak görüyordu. Savaş döneminde Almanya'nın Türkiye'ye büyük önem vermesinin de bu gerçeklikte yatmaktadır.

Almanya'nın korkuluğu başına gelmeyecekti. Türk egemenleri İngiltere ve Fransızlara yanaşmaktan vazgeçip Almanya'ya uzanan köprüleri daha da sağlamlaştırdılar. 18 Haziran 1941'de Alman-Türk Dostluk ve Saldırmazlık Paktı imzalanacaktır. Bu Paktın Almanya'nın SSCB'ye yönelttiği saldırının 4 gün öncesinde imzalanması, her iki egemen sınıfın dostluklarının temelinin neye dayandığını da göstermesi ilginç bir örnektir.

Almanya'nın SSCB'ye karşı saldırıya geçmesinden sonra, Türk ve Alman egemenleri arasında artık Sovyet temsilcisinde dostluk daha da gelişti. Daha sonra Federal Göçmenler Bakanı ve Peoples Lloyd'un Berlin muhabiri olan Ernst Lemmer, Alman-Türk dostluğunun gelişmesinde hizmetleri geçen Türk başbakanlar: Saydam ve Saraçoğlu için övgüler dizmiştir. Bu dost bilinen Sovyet düşmanlığı temelinde oluşturuyordu.

Almanya'nın Kafkasya ve Volga cephelerinde girdiği tıkanıkların en yoğun noktasına ulaştığı bir dönemde bir casus heyeti Berlin Viyana ve Doğu cephelerini gezdi. Buna karşı bu başka heyet de İngiltere ve ABD ye gitti. Türk egemenleri her iki tarafı da idare etme politikalarını bu noktada da bir kez daha sergilediler. Hem Almanya da değerlendirmeler yaptılar hem de diğer emperyalist ülkelerle değerlendirmeler yaptılar.

Aslında Türk egemenleri Almanya'nın gittikçe pahalıya satılacağını biliyorlardı. Almanya'nın savaşta kazandığı başarılar Türk faşistlerinin iştahını açıyordu. Türk devlet yetkilileri bunu kesin Almanya'yı övgü konuşmalar ve piyası Almanya'nın yanında savaşa girmemeye çalışıyorlardı. Alman ve savaşta başarı kazandığı sure de Türk egemenlerinin bu tutumu devam etti.

Türk egemenleri Dünya Savaşının acı deneyimini unutmadıkların dan dolayı, Almanya'nın zaferinin kesin bir garantiye kavuşmasını bekliyorlardı. Böyle bir durum görüldüğünde savaşa bir an bile geçmeden katılacaklardı. Almanya'nın yanından bir yandığı tatmasını karşılarında ise İngiltere ve Fransa'ya yanaşmaktan için de onlarla de ilişkilerini kopar mıydılar.

Almanya ile Türkiye arasındaki ticari ilişkiler savaş içerisinde daha da gelişti 1933'ten 1938'e kadar geçen sürede Almanya ile Türkiye'nin ticaretti 4 katına çıktı. Almanya ile Türkiye'nin ticaretti Kliring" usulüne göre yapıldığından dolayı, Türkiye, Alman egemenliği altına daha fazla giriyordu

MUZAFFER AYATA:

"Son nefesimde de ağzımdan çıkacak olan; bu kavganın isyan alevleri olacaktır..."

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

İhanetin (ihtilal) yürütülüşü konulmuştu: Düşman bizi teslim almakla yetinmemişti. Bizi, davamıza ve Partimize ihanet ettirmek ve bunu içerde bizim şahsımızda Kürdistan'a yaymak istiyordu. Bilim, tecrübenin hizmetindeydi. Uzmanların, gece gündüz yok oluşumuza planlayıp duruyorlardı. Çok bilinçli, planlı bir politikayla karşı karşıyaydık. Vahşet o denli boyutlanmıştı ki ihanet ettirme ortamı zaten oluşturulmuştu. Yaşam çekilmez bir haldeydi. Ya kişilik bizleşip ihanet edecek ya da çeke çeke öldürecekti. Başka seçeneğimiz yoktu. Bu vahşet ortamıyla yetinmeyen düşman, ihaneti daha da hızlandırmak için özel işkence odaları hazırladı, işkence ekipleriyle donattı. Tutsaklar işkenceye alınıyor, elektrik vb her tür yöntem uygulanarak düzenlenen ifadeleri imzalamaya zorlanıyordu. Düşmanın bu politikası meyvelerini vermeye başlamış; hain Şahin Dönmez, Hıdır Akbalık, Yıldırım Merkit, Ali Gündüz ve ihanet ederek düşmanla beraber çalışıyor çoğu tutukluyu tanıdıkları için işkenceye sürüyor bizzat kendileri de işkenceye katılıyorlardı. İddianameler polis ifadeleri üzerinin etinde, sekeri savcıların kalemi ve yönlendirmeleriyle yoğun bir sorgueme ve ifirafa zorlama gündeme geldi. Tabii ki, bu politika üstten tespit edilmiş, koordu komutanlığınca (koordu komutanları Kemal Yamak ve kurmay heyetiydi) yürürlüğe konulmuştu. Amaç hem bizleri mahkum etmek için delil toplama, hem de ihaneti genelleştirerek ülke çapında yaymış ve PKK'yi yok etmeydi. Askeri savcı ve mahkeme idare birliği bu işi yürütüyordu. Mahkeme hangi sanığı önemli görüyor ve hakkında delil yoksa onları tespit ediyor askeri savcılarla idare ise bunun gereklerini yerine getiriyordu. Askeri savcı ve mahkeme yargıçlarının Şahin Dönmez takımıyla görüşmesi, onlara güvence vermesi, bu işin aslını ortaya koymaya yetse itiraf lurya sibaşı gelivordu.

Biz hala, direnişe geçecek güç ve cesareti kendimizde göremiyorduk. Kendimize yetirince güvenememe "ya başaramazsanız" korkusu en büyük aşmazımızdı. Biz, hücrelerdeki en basit konuşmaları kesinlikle yasaklı itiraf politikası yürürlüğe girmişti. Buna dur demek kaçınılmaz hale gelmişti. Ama, biçbirimiz ilk adımı atmaya cesaret edemiyorduk.

21 Mart 1982'de, Kürdistan'da Newroz'un kutlandığı gün, Diyarbakır zindanlarında kopkoyu karanlığa saplanan bir kıvılcım çaktı. Mazlum DOĞAN, Kürdistan da Direnişin kıvılcımını çakmıştı. Bu yaşamın artık kabul edilemez olduğunu, çıkış yolunun ise olduğunu göstermiş ve ilk adımı atmıştı yaşamını feda ederek. Kürdistan, karanlık ve zor günlerinde Çağdaş KAWA sını yaratmıştı. "1981 direnişinde en büyük eksiğimiz ölü verme yeteliğimizdi" diyen Mazlum; bu eksikliği gidermişti işte.

Düşman, politikasının sekteye uğrayacağı telaşıyla, vahşeti daha da artırarak, itiraf etkinleyi hızlandırdı. Mazlum un kendisini hedef etmesi, onları durdurmaya yetmemişti. Çok sayıda tutsağa itiraf ve pişmanlık dilekçeleri imzalettılar. Bunları mahkemelere sundular Yargıçların keyfi de yerine gelmişti. Partiye, Marksizme, Kürdistan bağımsızlık mücadelesine saldırıyor biz dumana kabiliyordu. Cuntanın yedeğindeki basın bunları yayınlayıp PKK ve devrime düşmanlığını ilâniyor halkın umudunu kırmaya ve yok etmeye çalışıyordu. Evet, büyük bir tehlikeyle karşı karşıyaydık. Bir şeyler yapılmalıydı Yapılacak tek şey duruşmalarda bu saldırılara cevap vermek. Partiye savunmakti. Başının sesimizi duyurmaşı mümkün değildi. Tabii, yine de kilitlenir, eyakta talebilme ruhunu vermeye çalışıyorduk Bu yetmezdi. 17 Mayıs alışanı yanı bir olaya tarak oluyordu Diyarbakır zindanları ve Kürdistan. Tarihmizde, tarak olmadığımız tarihi bir olay yaşanıyordu. Bu gidişe dur demek, ihanet politikasını işlemez hale getirmek için, Diyarbakır zindanlarında yeni bir meşale tutuşmuştu. Şevki, Kürdistan'a, biz tutsakların yüzüne ve dünyaya vuruyordu Ferhat KURTAY Eşref ANYAK Necmi ÖNEN ve Mahmut ZENGİN adlı PKK savaşçıları, ateşe tutuşarak bedenlerini ateşe vermiş; bu kararlığı yırtmak için kendilerini meşale olarak yakmıştır di

Bu dört arkadaşın kendisini yalıp yaşamlarına son vermesi de düşmanı durdurmaya yetmedi Düşmanı azgınlık ve gözü dönmüştü Başkı vicdanını daha da artırdı. Diyarbakır zindanı artık bir şeytane gebeydi Bu seferlik, daha uzun süre devam edemedi

Hayrı artık kararını vermişti. Eyleme geçecekti. Kemal, *"Tamam"* demişti Haber bazı arkadaşlara da iletilmişti. Hayri ile aramızda bir hücre vardı. Ona en yakın hücre benimkiydi Beraş kişa bir not yazmıştı. Yıldırım Merkit'in itirafının okunduğunu, yetkililerin, bu nedenle yabancı basından muhabir getirdiğini kendisinin de söz istediğini ama vermediklerini söylüyor du *"Ve bu ise son vermemiz gerek Bunun için ölüm orucuna başlıyorum. En yakın dost sen sin. Sana da darılışımı dedim"* diye yazmıştı Artık bu işin böyle gitmeyeceğe ortadaydı Kendisine yazdığım şuydu *"Düşman insanlık suçu işliyor Bizi imha etmeyi, ihanet hedefliyor, o bu açıdan suçludur Biz de sessiz kaldığımız için onun suç ortağı oluyoruz İtirafçılara cevap vermeye ilk cümleden sonra başlatılmalıdır başlatılmemelidir Ben kendime güvenemiyorum, kendim yokluyorum, bana cesaret edecek gücü bulduğumda beslesinden başlarım Sen yalnız kendine güven, bize güvenme. Arkadaşlar gelmeyebiliriz Bir kişi de olsa bu işe sessiz kalmamalı, ses çıkarmalıdır Kendini yalnız gibi hissetmemen en doğurusudur"* dedim.

Evet kendime güvenemiyor, korkuyordum. Veya korkuyordık Ölümü göze alan, ölümden korkmayan çok sayıda arkadaş vardı Bunun farkındaydık. Görüyordık. Zaten yaşam çekilmez hale sokulmuş, yaşamın kendisi bize karşı düşman haline getirilmiş, hepimiz ölümü aror hale gelmiştik. Ölüm, o dönem en kolay olanıydı bizim için. Çünkü, çektiklerimiz ve gördüklerimizde, günde defalarca ölüp ölüp diriliyorduk. Yaşam, bize karşı düşman hale getirilmişti dedik. Kimse bunu yapmazın. Burada bu böyleydi. İhanete karşılık bize yaşam hakkı tanıyorduy ancak. Yaşamıyız, ihanet etmemiz, her şeyimize düşman ve yabancılaşmamız, faşist politikanın aleti olmamızın aracı olmuştu. Bu şekildeki bir yaşam, siyasi intihar bitiş ve ihanetti. Ya ölümü, ya da ihaneti tercih edecektik. Ama ölüme, doğru irademizde adım atmaya korkuyorduk Bu hamlemizde, belki, bir süre daha ihanetten kendimizi koruyuz avuntusuz vardı. Direnişe geçersem, dayanamayıp, işkence sonucu düşersem, bu düşüş artık bitişti. İhanet olacak korkusuydu bizi bağlayan. Yoksa ölüm korkusu değildi. Genel olarak eyleme adım atmamızı engelleyen, cesaretsizlik turan, dayanamayız, düşersek ihanete gideriz korkusuydu

Ana devaran önemli sanıklardan beriydım İhraf için yakalana yapacaklarını biliyordum. Nitekim, işkenceci Eset Oktay gelip, itiraf yapmanı istedi Yapmeyeceğimi söyledim. O dönem ilk defa rak yaşamına kendi elimle son verme düşüncesi bende oluştu Ve bunda kararımı kıldım. Kemal'e yazdığım tuşa bir nokta de. *"Üzerime geldiğinde, dayanma gücümü kaybettiğimde yaşamıma son vermeye karar verdim, bilgisi olsun"* dedim Kemal de, *"Yok yok, benle"* dedi Çünkü eylem hazırlığı yapıyordu, o günler de ihaneta zorlanıp dayanma gücümü kaybedersem, kendimi ortadan kaldıracaktım Halka ve Partiye karşı kullanılan bir malzeme durumuna gelmiyecine Nitekim Partiye bağlı başka arkadaşlarım da bunu düşündüğünde daha sonra gördüm

Işte, 1982 ölüm orucu bu ortamın bir ürünüydü 14 Temmuz 1982'de M Hayri DURMUŞ, mahkemede Diyarbakır zindanlarındaki itiraf politikasını, Partiye karşı hainlerden komplosu, savunma yapma haklarından ortadan kaldırıldığını, artık, bu koşullarda yaşam sürdürmenin bizim için anlamsızlığını belirterek bu durumu protesto etmek için ölüm orucuna girdiğini açıkladı. *"Mazlum Doğan, bu eylemi halkımız karşı barışla gibi diye yazar"* dedi Yine, *"Kürdistan da devrimcilik ve yurtseverlik iddiasında bulunan herkes, Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin silahlı mücadelesinden geçtiğini bilmeli, silahlı mücadeleye hemen atmalıdır Bunun dışında, Kürdistan'da bağımsızlık olamayda değildir* deyip son sözlerini bu şekilde noktaladı. Hayri'nin ardından Kemal PİR, Ali ÇİÇEK ve üç arkadaş daha ölüm orucuna katılacaklarını açıkladılar Zindana döndüğümüzde Akif YILMAZ da katıldı.

Ölüm orucu başladıktan sonra, tüm Partililere az çok ruh gelmiş, kısmen de olsa kendilerini biraz toparlamışlardı. Ancak eylemle geniş boyutta bir destek ve katılım olmadı. Hayri onlar eyleme başladıktan sonra için içime ağırıyordu. Sanki zaferi kazanmıştık, çekingenlik ve korkumu büyük oranda yenmiş, kendime olan güvenimi kazanmıştım. Eyleme başlamak için sabırsızlanıyor, etrafımda olup bitenleri gözüm görmüyor, ben hücremde, ama, aklım fikrim ve ruhum Hayri onların yanında. Eyleme bir müddet sonra başlamışı, direnişi uzun boylu kılmayı daha uygun bulduğumuz için bekledik Mahkemeye çıkıp bunu açıklayacaktık Ancak bizi mahkemeye çıkarmediler Katılımız bu yüzden geçikti. Eylemin 40 günü, biz arılaşan arkadaşlar da başladık

Düşmanın geri adım atmayacağının bilinçindeydik ve kesinlikle ölüme gideceğimizi, anlaşma olanmayacağına göre adımının atmıyacak. Son günlerinde bu arkadaşlarımızla bir arada bulunma ve diğerinmiş olmanın mutluluğunu yaşadık İki yıl aradan sonra ilk olarak insan olduğumuzu farkettik. Yeteklerimizi atmış, sohbet ediyor ve derlleşiyorduk. K. PİR, *"Ohi Diranmak ne güzeldir"* deyişi duygularımızı iyi ifade ediyordu. Yine, ***"Bazı bedbahtlar yaşamdan bıktığımızı söyleyecekler. Oysa biz, yaşamı seviyoruz. Öyle çok seviyoruz ki, uğrunda ölmeyi bilecek kadar"*** sözleri, insanca yaşama olan yaklaşım ve özlemimizi açığa vuruyordu.

Bu büyük insanları burada anlatamam. Onlar unutulmamalıdır Kürdistan halkının mal edilmeliidir Hayri, Kürdistan devriminin dervişiydi. Tüm bir halk direnci, çilesiyle, halka ait olan her şeyi kendinde birleştirmiş, halk değerleriyle bütünleşmişti. Kürdistan insanının kahrı, sevdası, özlemi, acısı, umudu: kısacası, her şeyiydi O. Kendisini tanıyan mücadele arkadaşlar onu Kürdistan halkına metmişti, yetkinize tanıtmak ve bunu bir görev olarak önüne koymaklar Bu görkemli direnişte, her biri bir ülkeye bedel Hayri, Kemal, Ali ve Akif'i şehitler kervanına katıldı

Düşman, bu ölümlerden sonra gelip bizimle görüşerek pazarlık etmeye başladı İşkenceye son verileceği, doğal ihtiyaçların karşılanmayacağı, savunma haklarının tanınacağına dair "asker ve namus sözü verdiler Bizde bunun üzerine eyleme son verdik.

Eylemi sona erdirmemize rağmen, düşman yine sözünde durmamış, verdiği "asker namus" sözü unutulmuştu Anlaşmaya kitle sahip çıkamadığı. Hareketa geçemediği için bunu rafa kaldırmak kendileri için zor olmamıştı. Biz eylemi katılanları da aynı bir hücre bölümüne (sek 37 şimdik 36 koğuş) götürüp tamamen tecrit ettiler Ancak Hayri onların ölümü, kitlemize cesaret vermiş, onlara kurtuluş yolunu göstermiş, teslimiyetin kurtuluş olamayacağını herkese kavratmıştı. Düşman da, yazılı savunma yapma hakkımızı, baskı ve kısıtlamaya rağmen yine de tanımak zorunda kalmıştı. Savunma yapmamamız için tehdit, şantaj, işkence devam ediyordu. Savunma yazmaya zaman bırakmamak için, mars söyletme ve askeri eğitim saatlerini artırmışlardı. Tutsaklar gecaleri gizlice de olsa yazıyor, savunmalarını hazırlıyorlardı. Arama bahanesiyle yazılarını bir kısmına el konuyordu. Duruşmaya götürülen, siyasi savunma yapmaktan caydırılamayanların savunmaları sansürden geçirilmiyor zindanlardaki vahşetle ilgili hiçbir şeyin yazılmasını kabul etmiyorlardı. Evet, savunma hakkımızı bu şekilde kopartmıştık

14 Temmuz eylemi. Diyarbakır zindanında olduğu gibi, Kürdistan ve PKK tarihinde de önemi büyük tarihsel bir dönüm noktasıdır içerde, düşman bizi yoketme, ihanete götürme politikasını işletemmiş; bu eylem bunu son vermiştir Kürdistan, Türkiye ve dünya kamuoyunda, faşist cuntanın işkenceyi yüzünü teşhir etmiş, dünya kamuoyunun dikkatlerini Kürdistan ve Diyarbakır zindanlarına çekmeyi sağlamıştır Halka direniş ruhu ve azmi vermiş, Kürdistan devrimine ve devrimcilere olan inancını sağlamıştır Partiye direniş mesajı vermiş, ne yapılması gerektiğini göstermiştir 14 Temmuz eylemi zindan mücadelemize damgasını vurmuş, devrim ve halk tarihimize altın harflerle geçmiştir Yeri gelmişken, bu devrim şehitlerinin anısı önünde eğildiğimi belirteyim.

Bu ruh ve miraan üzerinde daha hızla yatamazdık Hem şehitlerimize leyk olamaz hem de değerlerimize ters düşerdik Biz hücrelerdeki hazırlıklarımızı yapmaya başladık Koğuşlarla hala bağlantımız kesikti. Ancak duruşmalarda güvendiğimiz arkadaşlara direniş alnyalı veriyor hazır olmalarını söylüyordık. Hücrelerdeki artık örgütlüydük Asgari örgütlenmemizi yazılmıştık. Ve 1 Eylül 1983'te 20 kişilik bir grup, ölüm orucunu başlattık. Hedefimiz, teslimiyet zincirini kırmaktı. Taleplerimiz, tüm tutsakların talebiyle çakışıyordu. Eylemir başlatılması, gerekten yankıyı yapmıştı. 6 Eylül'de sayısı üç bine varan tutsaklar ***"Kahrolsun işkence, yaşasın ölüm", "Yaşadık onurumu işkenceyi yeneceğiz", "Yaşasın PKK"*** sloganlarıyla Diyarbakır zindanının kararlıklarını yırtıyorlardı. Artık askeri kurallara uyulmuyor Faşist marşlar söylenmiyordu. Üç yıl aralıksız süren, faşist marş seslerinin yerini sloganlar almıştı.

Mazlum, Ferhat ve Hayrilerin aldığı direniş tohumu yeşermiş, gün yüzüne çıkmıştı. Buna ölü vermemize rağmen. hiçbir direnişe kalkmıyaşh, depmdzaki hareketler de, kitlemizin coşkun katılımı, ortak insanı talepleri hedeflememizden ötürü katılmak zorunda kalmıştı. Teslimiyetçi küçük-burjuva hareketlerinin çoğunun yöneticisi unsurları, istekaiz olmasına rağmen, tabanına söz geçiremez olmuş, katılmak zorunda kalmıştı.

PKK'nin dalgalandırdığı direniş bayrağı, Diyarbakır zindanlarının tepesine dikilmiş, diğer hareketleri de sel gibi akışımızın önünden kurtulamamış, sürükleyip önümüze katmış, ve üç yıla yakın süre Diyarbakır zindanlarında süren köleli statüsüne son vermeyi başardık Düşman, direnişin görkemliliği karşısında şaşırmış, paniğe kapılmıştı. *"Harekat tezkim aldım, sindirdim, hizaya getirdim"* diyerek rahat hareket eden düşman bu patlama karşısında neye uğradığını şaşırmış, ne yapacağını bilemez durumu düşmüştü. Ve ölüm orucunun 27 günü, öne sürdüğümüz insanı talepleri kabul etmek, anlaşmak zorunda kalmıştı. Üç yıllık köleli zincirini, teslimiyet ola-

tüsünü parçalamayı başarmıştık.

Ülke içinde de Diyarbakır zindanı, faşist cuntaya karşı tek muhalefet odağı olmuş, onun işkenceci yüzünü tüm insanlığın gözü önüne sermiş, teşhir etmeyi başarmıştı. Bizim şahsımızda, insanlık onurunu, yurtseverliği, devrimciliği ayaklar altına alıp silip süpürmek isteyen düşman, bu amacına ulaşamamış, hesapları boşa çıkarılmıştı. Ülke içinde kendisine karşı direniş odağı görmeyen faşist devlet, Diyarbakır zindanında muhalefetle karşılaşmış, geri çekilmek zorunda kalmıştı. Bunca ölünün çıktığı Diyarbakır'a, artık az çok dünya kamuoyunun da gözü çevrilmiş, gündeme girmişti. Ancak gerçek anlamda yeterince bir destek görmüş değildik. Şimdiye kadar da gerçek anlamda bir destek görmedik.

Diyarbakır zindanındaki 1 Eylül eylemi örgütlü, programlı başlattığımız bir direnişti. Örgütlülüğün varolma da ayakta kalmadaki belirleyici rolü, bu mücadele alanında ortaya çıkmıştı. Düşman başta her ilk hedefi olarak örgütlü yapımızı dağılmayı önüne koymuştu. Ve teslimiyet döneminde bunu tamamen dağılmayı başarmış, rahat hareket etme olanağına kavuşmuştu. Örgütsüz kitlelerin amaçlarına, hedeflerine varabilme şansları yoktur. Örgütlülük, mücadelenin can alıcı ve baş koşuludur. Eylem öncesinde biz hücrelerde örgütlenmiş, eylem süresinde, koğuştaki arkadaşlarımızın da asgari örgütlenmesini yaratmasını sağlayabilmiştik. Ortak tavır ortak hareket birliği sağlanmıştı. Nerede olursa olsun, direnişler ulusal kurtuluş savaşları ve, bir halk önderi sizsa; köle kalmaya mahkumdur. Nitekim, biz örgütsüz yaşadığımız üç yıl süresince, kölelik statüsündeydik. İrademize göre hareket etmiyor düşmanın iradesi yönünde yaşanımız yönlendiriliyordu. Varolmanın koşulu, mücadele değutlerinin yaratılmasından geçer. Bu gerçek, bir an olsun akıldan çıkarılmamalıdır.

Dışımızdaki reformist-milliyetçi, küçük-burjuva hareketlerin önderler ve yönetici kadrolarından bir kesimi de içerdeydi. Ancak Kürt halkının önder iddiasında olan bu şahıs ve örgütler hiçbir direniş kavşağı taşımadığı gibi, ne bir girişimler ne de bir çabaları oldu. Koşullar ve uygulamalar rahat yaşamalarını olanaksız kıldığı için bundan hoşnut değildiler. Ama hareketa geçmek için parmaklarını bile kımıldatmıyorlardı. Kendilerini aklıniya bırakmış, düşman nereye sürüklerse oraya sürüp gidiyorlardı. Bu teslimiyetçi ruhlarını gizlemek için, direnişe cesaret eden bizlerin direnişini basit göstermeye, karalamaya çalışmaktan da kendilerini alıkoyamıyorlardı. Öyle ki, 14 Temmuz Ölüm Orucunda şehit düşen arkadaşlara dil uzatmaya kadar işi vardırabiliyorlardı. "Kemal'le, Keyri intihar etti. Kitlelerin boş bir direnişe sokup, düşmana teslim etmenin suçluluğuyla vicdan azabından kurtulmak için bunu yaptılar" diyen ruhsuzlar bile çıktı. Bunları söyleyenler sözümona bir zamanlar Kürdistan halkının önderi iddiasında olanlardı. Bunlar önderliği düşmana yaranma yarışına girmek yapıyorlardı. Teslimiyetlerini, ruhsuzluklarını, kitleden, tabandan gizlemek için, başvurmadık kumazlık bırakmıyorlardı. Doğrusu bu alanda epey de yaratıcılıklar. Hakların yememek lazım. *"Kürdistan halkının bize ihtiyacı var, ne yapıp edip burda sağ kalmayı başarıp, dışarıya çıkmaya bakmeliyiz. Dışarı çıkıp mücadeleyi yürütürüz"* diyenleri de az değildi. Sanki "zindanlarda mücadele yürütülmez" diye bir kayıt vardı da dışarıda, sadece dışarıda mücadele edilebilirmiş. Oysa kitlelerin, Kemalistlerin, Maoculuğun ve onların yolunda yürüyenlerin acı ve hüsranlarıyla örülenmiş bu halen pişen boşa çıkarabilmeyi başarmıştık. Diyarbakır zindanı ihanetin yaşadığı bir mezar olma durumundan çıkarılmış, buna müsaade edilmiş taraşına Diyarbakır zindanlarının, Kürdistan'da direnişin ruhu ve sembolü olmuştur. Faşist cuntanın Türk devletinin yanılmaz olmadığını, Kürdistan halkına göndermiş, PKK kadro ve savaşçılarına direniş ruhunun gıdası olmuştur. Kürdistan halkının tarihindeki en kritik bir dönemeçte, çıkar yolu göstermiş gibi, tarihsel bir işlevi görebilmiştir. Zindan direnişi, faşist cuntanın ezici baskı ve katliamları altında bunalan Kürdistan'da, direnişin önderliğine yüklenme gibi bir işlevi olduğu kadar herhalde, tarihte hiçbir ülkenin tutsaklarına nasip olmamıştır Kürdistan'da bu kapanlık yıllarda direnişin sembolü ve önden Diyarbakır zindanındaki direnç olmuştur. Bu bizim kendilerine biçtiğimiz bir rol değildi. Çoğunluğun aklından bile dahi bu tarihte böylesine önemli bir rol oynayacağımız dupurucası geçmemişti. Ancak ihanet etmemeniz, yerlerde sürüklenirken bile halka ve Partiye sımsıkı sarılmanız Ayağa kalkmak için direnişten başka yol olmadığını kavramanızla, bunun gerekçelerini yerine getirmemiz, Kürdistan'da böylesine önemli ve tarihsel bir rolü oynamamız beraberinde getirdi. Ölmek üzereyken dirildik. Biz diriten, yaşatan direnişti. Kürdistan'da bir daha "Direnmek Yaşatmaktır!" gerçeği ve "Sessiz bir halk olarak barış içinde eriyip yok olmaktansa; direnerek, savaşarak varolmayı" kendisine çıkış noktası yapan PKK'nin tespitlerinin doğruluğu, Diyarbakır zindanında zorlu bir sınavdan sonra kanıtlanmıştı. Teslimiyetin hareketi, direnişin zaferi gösterildiğinde yaşanmıştır gördük.

Sabri Ok, Rıza Altun ve Mazlum Ayata ziyaretçileriyle

Şurada, dünya hukuk tarihinde belkide eşine rastlanmayan Diyarbakır sıkıyönetim mahkemelerinin hukukun izine nasıl geçtiğine kısaca değinmeden geçemeyeceğim. Yüze yakın tutuklukya zorla, fiiyat adı altında ifadeler düzenlemiş, mahkemelere sunulmuştu. 14 Temmuz Ölüm Orucunun yarattığı güven ortamının etkisiyle cesaretini biraz toplayan tutsaklar mahkemelerde bu ifadelerin onların özgür iradesinin ürünü olmadığını, kendilerine zorla imzalıtıldığını açıkladılar. Mahkemeler bu "suç" itiraflerinin (ki, kendileri de suç ortağıydı) hakkında suç duyurusunda bulunacaklarına, tutsakları suçladılar, hakaretlere boğdular. Ve bu zor ürünü olan ifadeleri hukuki delil olarak kullandılar. Tutsakların "bize zorla imzalatıldı" açıklamasını geçersiz saydılar. Diyarbakır askeri mahkemeleri içinde örfü olan polis ifadelerini ve bu "itiraflar" esas alarak ama gerçekte tamamen siyasi amaçlı olarak bizlere en ağır cezaları, hukuk yargılama adı altında verdiler.

Ocak saldırısı: 1 Eylül 1983 direnişindeki başarımızdan dolayı, gen adım atışını düşman sindiremiyor ve yaralı bir canavara benziyordu. Bunun acısını çıkarmanın hesaplarını, planlarını yapmaya başladı hemen. Bu süre zarfında bizde kısa da olsa bir sokuk almış, örgütlenmemizi asgari de olsa yaratabilmiştik. Ancak kendimizi toparlayabilmemiz fırsatı vermeye niyeti yoktu düşmanın. Bize nefes aldırtmak istemiyordu. Faşist cunta, aldığı yaranın acısını bizden çıkarmak için hemen saldırıya geçti. 1 Eylül Direnişi, 27 Eylül'de sonuçlanmıştı. 3 Ocak 1984 de, ise düşman Diyarbakır zindanındaki tutsakların üzerine kara bir bulut gibi abandı yine. Üç yıl süresince gördüğümüzden bir varlıştır saldırıya geçti. Koğuşlar beşkişer insanlar işkence tezgahına yatırılıyor, beton duvarların arası yine can pazarına dönüştürülüyordu. Biz de direniyorduk. Düşman yine bize teslimiyet eme komutanı dayatmıştı. Bir daha teslimiyeti kabul edemezdik. Yeterince tanımıştık onu. Canımızı dişimize takarak karşı karşıya bir direnişe geçtik. İki ay, aralıksız olarak bu saldırı sürdü. Ancak, tutsakların çoğu direnişe devam ediyordu. Ölüm orucunda Orhan KEŞKİN ve Cemal ARAT ile üç tutsağın yaşamını yitirmesinden sonra ger adım atmazlığımız kararlığımızda yine ona geri adım attırdık. Teslim olmadık. Ancak bu vahşete artemizi ayakta tutmak için tek tip elbise giyme tavizini ver dik.

İnsanlığın, ülkemiz insanının düşmanı daha iyi tanıması direnişin ne olup olmadığının biraz anlaşılması için çok kısa olarak Diyarbakır zindanını anlatmaya gerekli gördüm. Diyarbakır zindanında, düşmanın, varlığını vermek için cilitler dolusu kitabın yazılması gerekir ki, yazılacaktır. Her şeyin güneyüzüne çıkarılması insanlığın bilgisine sunulması gerekir. Üç yıllık süre içinde Diyarbakır zindanında 40'a yakın tutsak yaşamını yitirdi. Kırk ölümün çıkması. Diyarbakır zindanını öle getirmeye yetmez. Düşman, öldürmekten çok, teslim almayı ve ihaneti sitirmeyi koymuştu önüne. Binlerce tutsağın, binlerce defa ölüp ölüp dirildiği ölümü arar hale geldiğini söylersem, işin boyutu hakkında bir fikir verebilir sanırım. Saygon zindanları ve Nazi kamplarında ancak benzeri yaşanmıştı. burda yaşanmıştır.

Niye Diyarbakır zindanı?

Diyarbakır Kürdistan da mer kezi bir ş ve kolordu karargahının bulunduğu bir yerdir Kürdistan bağımsızlık mücadelesiniv yürüten PKK kadro temsilcilerinin tarafsız ve yurtseverlerin tutsak düşenlerin toplandığı yerdi Mücadelemizin en yoğun olduğu bölgeler Diyarbakır sıkıyönetim bölgesiydi Ve Diyarbakır'da yargılanmalar yapılacaktı PKK'nin önder kadroları olmak üzere binlerce savaşçısı ve taraftarı Diyarbakır'da tutuklanmıştı işte bu. Diyarbakır askeri cezaevinin önemini ve konumunu belirtiyordu. Diyarbakır geçmişte de kanlı boğuları isyanların merkezi karargahı olmuştu. Faşist cunta, diğer askeri cezaevlerinde de baskıları ve tek tip insan yaratma programını yürürlüğe koymuştu ama, hiçbir cezaevinde Diyarbakır'a yöneldiği gibi yönelmiştik. Diyarbakır'ın Kürdistan'da politik merkez konumunda olması. PKK'li tutsakların toplandığı yer olması, ona devletin yaklaşımını anlamaya yetarli bir gerekçe olmasını sağlıyordu. Türk devleti, Diyarbakır zindanında PKK'li tutsakları teslim alma ve ihaneti sitirmeye önüne bağ sorun olarak koyduğu Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini boğma, ihaneti ülke çapına yaymayı, tutsakların şahsında yapmaya çalışıyordu Devlet politikası olarak işkence, vahşet, Diyarbakır zindanlarında işte böylesine hain ve tehlikeli bir planın parçası olarak bu boyutta, başka yerde uygulanmayan boyutta uygulandı. Diyarbakır zindanının bu özel konumundan ötürü, bu ince ve özel politika güdüldü.

Anlatımlarımda, Diyarbakır zindanlarında biz savaş alanlarına uygulanan uygulamaları vahşet deyimi ile ifade etmeye çalıştım hep. İşkence deyimini kullanmak, gerçeğin karşısında silik kalacağından, vahşet deyiminin de asıl içeriği vermekte yetersiz kalacağı görüşündeyim. işkence deyimi yetersiz kalır Çünkü, bir insanı alleyle görüştürtmemesi, biraz dayak sitirmek, bazı doğal ihtiyaçlarının kısıtlanması da işkencedir bir insanı öldürmek için yapılan işkenceler de işkencedir Ama, Diyarbakır zindanındaki, uygulamalar böyle şeylerle kıyaslanamaz ve ifade edilemez. Sapta de belirttiğim gibi, yaşamda olmamız, yaşamımız bize karşı düşman haline getirilmişti. Sonlarca insanın ölümü arar hale gelmesi ancak vahşet ve daha ötesi bir deyimle ifade edilebilir

Direniş mirası

Kürdistan devrim tarihinde kokulu bir direniş mirasımızın olmadığını, bu alanda bir miras devralmadığımızı vurguladım. Teslim almada, daha fazla acı çekmede bu mirasızlığın, deneyimsizliğin tabi ki, payı olmuştur Ve biz, teslimiyetin acı şerbetini tadarak, büyük kayıplar ve acılar pahasına, Kürdistan devrim tarihinde zindan direniş mirasını oluşturabildik Kürdistan ulusal kurtuluşunun öncüsü olan PKK sınırsız direnişinin yaratıcısı ve öncüsü olma tarihsel rolünü de oynamış, bu alanda halk mirasının yaratıcısı olmuştur

Biz, zindanlarda mirasımız, deneyimimiz yoktu diyebilirdik. İçine düştüğümüz tanıdanacak dönemi anlatmaya çalışırken, bunu bir gerekçe olarak göstermiştik. Artık bizden sonra tutsak düşenlerin bu gerekçelerini ellerinden almış, Kürdistan zindanlarında bir direniş mirasımızın olduğunu, yaratıldığını, Kürdistan savaş saflarına düşen görevin bu mirası korumak ve geliştirmek olduğunu belirtmek ve her yerde, her koşulda direnişten taviz vermememsini, bir yaşam, ve kültür biçimi olarak benimsemesi gerektiğini vurgulamak isterim

Diyarbakır zindanında sicil-mahin, soysuzlaşmanın, ihanetin, bitmişliğin, her türlüsünü görüp yaşadığımız gibi, en yüce direnişleri, fedakarlıkları, kendini halka adamışlığı da yaşadık. Varolmanın yegane koşulu, örgütlü olma ve direnişte Kürdistan'da özgürce bir yaşam için, bundan başka seçenek yoktur Düşmanın eline tutsak düşen, bağımsızlık savaşçılarının ve yurtseverlerin görevi, zindanlarda yaratılan, bu mirası ve değerlere dört elle sarılmak; Parti ve halk değerlerini korumak için kendini hiçbir etmekten sakınmamalıdır

PKK'ye!

Öncelikle, şunu belirteyim ki PKK saflarında yarım-yamalak kısmi bağımsızlık kavgasına katılmakta mutluluk içindeyim. Bana bu mutluluğu yaşatan Partime her şeyimi borçluyum. Onun uğruna bin defa da ölümler yaşasam yine de borcumu ödeyemeyeceğime tüm kalbimle inanıyorum. Zira, PKK bana insanlığımı verdi. Sömürge ülkesi, köleleştirilmiş, halkımın olduğu gibi benim de elimden tutu. dünyaya gözlerimi açtı. Sömürgecilikçe hayvanlaştırılıp kişiliksizleştirilmek istenen halkımın yol göstericisi ve kurtarıcısı oldu. Bana, hayvanlaşmaya ve kişiliksizleşmeye karşı kavgayı öğretti. Son nefesimde de ağzımdan çıkacak olan bu kavganın ayan alevleri olacaktır. Kavgamızın gururu ve onuru ile ilgi duyarken Partime sayık olmaya çalışacağım.

Partililer!

Arkadaşlar ülkemiz koyu karanlık içinde. halkımıza zindan olmuştu, ve yokoluşun soğuk ölümcül yüzüyle halk olarak karşı karşıyaydık. Tam da bu aşamada Partimiz doğdu ve soylu bağımsızlık demokrasi görevin üstlendi. Bu uğurda hiçbir şeyden çekinmeden, kanla, emekle ve acılarla mücadeleye koyuldu. Daha dün, bize bakıp alay ederek gülen sözde halk önderleri ve düşmanın hayal kırıklığına uğratık Ülkemizde devrimi ilkin durduran Partimiz, yarın da bağımsızlığın meyvelerini toplayacaktır. Bunun için devrimimizin her aşamasında ağır yükü Parti kadrolarımızın omuzlarındadır. Tarih bu soylu görevi sizlerin sırtına vurmuştur. Daha yolumuz uzun ve sorumluluklarımız her gün biraz daha da artacaktır. Sizler devrimin temel taşlarısınız. Devrimimiz, sizlerin eliyle yükselecektir. Sunu unutmayınız ki, devrimimiz bölgede Vietnam devrimi etkisi yaratacaktır. Hangi yönüyle bakarsak bakalım, bu gerçek çıkıyor karşımıza. Biz, bölge devrimlerinin garantörü diş cağız adeta. Devrimimiz, Vietnam devriminden de ağır olacaktır. Bu bakımdan kadrolarımızın gerekliliği, ileri görüşlülüğü polisiye olmuştuğu, alaklığı ve engin komünist ledskerliğiyle kabaksız Partili kişiliğine artışmaları ve her bakımdan devrimin tüm yükünü omuzlarında taşımaları gerekmektedir. Öncelikle kavramamız gerekenlerden biri, hatta başlıcası Parti birlik ve disiplinin korumak ve tam anlamıyla Apocu ruh ve uyanıklıkla donanmamız gerekmektedir

Sizlerden istemeyerek ayrıldığım için üzüntüldüyüm. Birlikte, yanımızın baharında yaşamak istedim. Fakat düşman yaşamı bizden koparmada elin çabuk tutmak istiyor

Bilmenizi isterim ki, düşmana bu zevki tattırmayacağım. Son nefesimde onu en azından moral yönünden darbe vurmaya çalışacağım.

Biz, Parti kadrolarının en büyük eksikliği ideolojik ve siyasi yeterazlığımız oldu. Sayet bir nebze de olsa siyasi gelişkinlik ve pratik olarak APO'ya eyak uydurabilseydik, devrimimiz daha az riskli ve hızlı olacaktı. Kendim dahi, karşılaştığım birçok arkadaş, Partimin erişmiş olduğu siyasi boyuta ayak uydurmasıyan onu geriden izledi. Oysa siyasi gelişkinliğimizi pratik eksiklik düzeyine çıkarmadan geriliğimizi aşamayız.

Kürdistan bağımsızlık mücadelesi uğruna ölümden sakınmayacağımızı biliyorum. Bu sevinilecek övünülecek bir durumdur, halkımız için. Ancak, şunu unutmayın ki, Kürdistan devrimi için ölmek yeterli değildir. Sizler artık ölümü, günlük sıradan bir iş olarak görebilmeliyiz. Devrimimiz için ölmeyi bilmenin yanısra en çok çalışmasını. canımızı düşmüş takarak tüm enerjimizle devrimi örgütlemeyi önümüze koyarak bir an bile bunu eksimizden çıkarmamalıyız Kurdistan devriminin başarısı çalışmak daha çok çalışmak ve yine çalışmaktan geçer APO'nun ve Partinin gösterdiği hedeflere tüm yalanak ve enerjimizi harcayarak ulaşmak için didinin Son olarak söyleyeceğim şu ki, APO'yu ve Partiyi koruyun Şehitlerimizin yaratığı değerlere ve değerlerin biz a nayat veren olun, direnişe bağlı kalınılsız değerlerimize bağlı kalarak yeni değerler katarak bağımsızlığımızı sağlayabiliriz

ARGK'ye!

Silah arkadaşlarım, dünü getiriyorum gözlerimin önüne. Silahımız ya bozuk bir 7.65 ya da bir dinamit lokumuydu. Kimi yerde bunları da bulamıyarak bir sopa ile idare ediyordu. Bugün, elimizdeki silahlar yetersiz de olsa savaşı yürütmeyi sağlayacak güçte, geçmişte silahsız insanlar olduğumuzu, mücadele araçlarından yoksun olduğumuz günleri unutmayalım

Birakın bugün silahsız insanlar olduğumuzu, silahlı bir halkız artık Düşman, dün yurdumuzun her köşesini rahatlıkla çiğnerken, bugün en ufak bir operasyona dahi ecel terleri dökerek çıkıyor Yüzyıllarca, halkımız çağdaş kurtuluş kuvvetlerinden yoksun olarak boynu büyük yatım gibi yaşadı. Sizler artık halkımızın kurtuluş umudusunuz. Dağlarımızı kurtarın, bir çığ olup ovalarımızdaki emeğimizin, hazinelerimizin üstüne olurmuş, tüm zenginliklerimizi imanazca gasp ve talan eden düşman üstüne inin. Düşmanı aşırı alaşımızla boğun.

Siz silahlı kuvvetler mizin oluşacağı kavgayı başlatacağı günleri sabırsızlık ve hasretle bekledik Artık gözümüz açık ülkemizsiniz. Sizlere, bugünleri gösterdiğiniz için sizlere minnet borçluyuz Kavgada, elde silah sizlerin yanında olmayı ne kadar istedik Ama kavgayı dam sahpasında yürütmek de güzel. Coşkulu yüreğimle hep yanınızda, düşmanın üstüne pelayan silahlarınızla olacağım. Partimin gösterdiği hedeflere ulaşmaya, direnişi ülkeye yaymaya çalışarak ancak şehitlerimizi ve devrimimizi yaşatabilirsiniz. Bunu unutmayın.

Halkımızın özgücü ERNK'ye!

Halkımın başına bin yıllardır belâ kesilen talan, işgal, sömürgecilik, kölelik ve her türden çağdışı baskıya karşı ayaklanmada, çağa uygun bir kavga vermede en büyük engel olan, halk olarak parçalanmışlığımız, senin sahnede sona erdi artık

Artık yeni halın feodallerimiz, aşiret reislerimiz, ülkemizi bölge bölge, halkımızı aşiret-aşiret, düşmana peşkeş çekemeyecekler Halkımız, hain işbirlikçi takımının elinde bir piyon olmaktan çıkıp, ERNK'nin saflarında ve emrinde takım-takım, bölük-bölük, ordu-ordu kavgaya girecektir Ülkenin her karış toprağı senin bayrağın altında saf tutmuş halkımın kanıyla tutanacak anatanımız, bacılarımız en güzel türkülerini senin saflarında birleşmiş halkımın besanlarına, en acı ağıtlarını senin kayıplarına yakacaklar

Ve artık, tüm dünya halkları ERNK'nin şahsında Kürdü ve Kürdistan'ı anacak, ERNK'yi Kürt ve Kürdistan bilecek. Dünya halkları, senin şahsında örgütlü bilinçli, ileriya dönük dost bir halk bulduğu Sen

ülkemi ve direnişin ERNK Sen, ölüme gideceğimiz son anda, bize güç veren ölsek bile ERNK Sen ölümlerde yaşamlar yaratarak, halkımın gür sesisin ERNK Kürdistan halk senin saflarında her gün daha da sıkışacak ve birleşecektir Saflarına kosmelisin seni yaşat makdir

Halkıma!

Bağımda PKK gibi bir güç çıkarabildiğim için çok şanslıyım Bu güne kadar özgücünde PKK gibi çağdaş öncülünü yaratamamış olmanı lutsakliğinin beş nedenlerinden biridir Artık, uzulup hayıflanma Seni kurtaracak olan evladını doğurdun Bundan sonra artık görevini yerine getirmen kalıyor geriye Evladını beslemek büyütmek, ve her türlü tehlikeden korumen gerekiyor Özgücün, evladın partisi, bugüne kadar her türlü desteği verdin Kurtuluş yolunun en zor yanlarından biri, kurtuluşu sağlayacak gücü doğurmaktadır Görevini bu alanda başardın Şimdi başımızdaki olmamız gerektiyor İşimizin en zor ve zahmetli kısımlarından bir de bu

Kürdistan'da, kanımız yüzlerce yıl süreli hiçbir sonuç elde edemeden akmıştı Düşman bin bölüp parçalayarak kendisini gütlemeye, bizleri de birbirimize düşman göstermeye çalışmıştı Artık düşmanın yüzünü her Kürt insanı tanımaya başladı Bir namusumuzu el sınca silahımız sarsılıyordu Ama, sömürgecilik, vatanımıza, Kürdistan'ımıza saldırınca sessiz kalıyorduk Birisi, dinimize saldırdığında karşı koyuyorduk Fakat düşman Kürdüğümüze saldırdığında ayrı şekilde karşı koyamıyordu Sanki, aşiretimiz ve ailemizden birine saldırdığında inkâm alıyordu. Ama halk olarak bize saldırdığında sömürgecilerle kavgaya tutuşmuyorduk Sömürgecilik bizi, şehirli cıvık, dağlı diye bölmüştü. Alevi-Sunni olarak birbirimizden ayrılmıştı Aşiretlere parçalanmıştı Bizi birbirimizden nefret ettiriyordu Yıllarca çalışıp çabşmamıza rağmen. Bu yakamızı bırakıyor gibi görünmüyordu. Sömürücüler artıkça artıkça ve yoksulluk içinde olmamıza rağmen. yoksulluğumuzun, sefaletimizin nedenlerini başka yerde aramaya başlamıştık Neden böyleydik? Yoksa, biz Kürt, ülkemiz Kürdistan değil miydi? Hayır! Biz, bir halktık ve Kürtlük Ülkemiz Kürdistan'dı. Bunları hepimiz biliyorduk ama, düşman bizi o kadar güçsüz bırakmıştı ki, ne olduğumuzu, kim olduğumuzu, dahi anlayacak halde değildik Güçten-takattan düşürülmüştük Düşmana karşı baş kaldıramıyorduk Düşman bizi katledıyordu Su gibi kanımızı akıtıyordu. Bu şekilde başarmaz isyanlarımız, gözümüzde korkular olmuştu Yani, biz Kürtler namusumuza, topraklarımıza, Kürtlüğümüze saldırıp zenginliklerimizi talan eden, bizleri katleden sömürgeci düşmanlardan korkar olmuştuk Oysa halktan korkmamalıdır Korku, düşmana sessiz kalmak, bizi yokedecek olan düşmana boyun eğmekti. Düşman hala Türk sömürgeci düşman zalimdi Kanımızı emmeye doymuyordu. Bizi tarihten silmek istiyordu Niçin böyle olmuştuk? Türk sömürgeci devletiyle baş çıkamaz diye Kürtlüğümüzden umut keser olmuştuk Çünkü, artık kendimize yabancılaşıp. Türk teşme yoluna girmiştik Çünkü, Kürtlüğümüzden umudumuzu kesersek olmuştuk

Peki, bu hallere nasıl gelmiştik. Her şeyden önce düşman bizi bölmüş ve bizde birlik sağlayamıyorduk Hep birlikte kavgaya katılamıyorduk Başkası katılsın ben sonra katılayım diyordu Bir, durup seyredenler, düşman bu defa bize saldırmıştı. Tek kalmıştık ne düşmandan kacabiliyor ne de ona gücümüz yetecek durumdaydı Çünkü, biz, nasıl ki, başkası isyana kalkışan ben sonra katılırım dediysek, şimdi de başkası durmuş bizim sonumuzu seyrediyor Oysa, Hakkari ayaklanınca, Siirt sessiz kalırsa, düşman Hakkari'nin işini bitirip Siirt'e saldıracaktır Yalnız iki memleketimiz değil, tüm Kürdistan da hep beraber Kürtlük isyanı, vatan kavgasına katılmak için birbirimizi beklemek değil, yarışmalıydık

Ayrıca, biz düşman karşısında boyun bükmeye götüren en önemli şeylerden biri de, başımızı çeken, umudumuzu, her şeyimizi bağladığımız önderliklerin yetersiz, yanlış ve bizi esaretten ve sefaletten kurtarmak niteliğe olmayışlarıydı. Başımızı aşiret ağaları ve onların örgütleriyle, teslimiyetçi, düşmanla anlaşmaya hazır, kurtuluşumuzu sadece dil ve kültür özerkliğiyle bölgesel özerkliklerle sınırlı tutan, örgütler ve güçler oldu Mücadeleden korkan, kendi küçük hesaplarını düşünmekten, halk olarak tüm çıkarlarımızın bağımsız ve demokratik bir Kürdistan da olduğunu görmediler Düşmanın karşısına yiğitçe ve cesaretle çıkamadılar Biz, peşlerinden gidip umudumuzu bu şekilde örgütlere bağlayıp ölümü ve tüm zorlukları göze alırken; bunlar bizim kanımız üzerinde düşmanla yapacakları pazarlıkların hayalleriyle yaşadılar Böylesi önderlik tabiki bizi değil kurtuluşa, hayal ettikleri küçük hesaplara dahi konuşmalarını önledi Çünkü, düşmanı her zaman anlaşmaya hazır bu teslimiyetçi, uzlaşmacı ve reformist güçleri ve örgütleri ciddiye bile almıyorlardı Hem ciddiye alsa bile ne olacaktı. Sadece, Kürtçenin serbest bir dil olması ve Kürtçe okullarin olması, Kürdistan'ı düşmandan kurtarıp

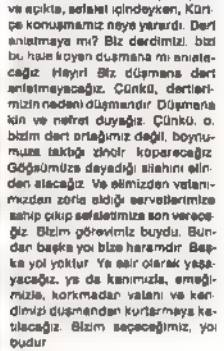

sefaletimize ve yoksulluğumuza sonsuz çare mi bulacaktı? Biz esiriz. Boynumuzda düşmanın zincir varken. silahı göğsümüze dayamışken ve açıkta, sefalet içindeyken, Kürtçe konuşmamız neye yarardı. Dert anlatmaya mı? Biz derdimizi, bizi bu hale koyan düşmana mı anlatacağız. Hayır! Biz düşmana dert anlatmayacağız. Çünkü, dertlerimizin nedeni düşmandır Düşmana kin ve nefret duyağız. Çünkü, o, bizim dert ortağımız değil, boynumuza taktığı zincir kopersecağız Göğsümüze dayadığı silahını elinden alacağız. Ve elimizden vatanımızdan zorla aldığı servetlerimize sahip çıkıp sefaletimize son vereceğiz Bizim görevimiz buydu. Bundan başka yol bize haramdır Başka yol yoktur Ya esir olarak yaşayacağız, ya da kanımızla, emeğimizle, korkmadan vatanı ve kendimizi düşmandan kurtarmaya kalkacağız. Bizim seçeceğimiz, yol budur

Mazlum Kürt halkımı

Tam üç bin yıldır yabancılar seni esir etti. Çevrende, eline silah alan her zaman senin vatanını gaspetti Bugün de hala. Türk Arap ve Acem zorbalarının elindesin Vatanın parsam parça edilmiş. Bu kölelik bu esirlik yeter artık Ayağa kalk Cesaretle toplal Düşmanlarının seni bölmesine, parçalamasına esir olmasına, servetlerini yağma etmesine müsaade etmel Kinin ülkeni düşmana yönelt Vatanın sömürge, seni esir eden Türk devletidir Düşman seni sömürgecliğe peşkeş çeken. senin kanın emen, sömürgecilerle işbirliği içinde çıkarlarını birleştirmiş olan Kürt halkın ağalarıdır Düşman seni esaretine ve sefaletine bakmeden sömürgecilerle dost olanlardır

Sen bir halksın! Hiçbir güç sen yenmeye ve esir etmeye güç yetiremez Yeter ki, silahına sarıl ve düşmanına karşı köy Bunu yaparsan eğer düşmanların senin önünde diz çökmeye mahkumdur Ölme kadar senin uğruna savaşacak ölümlerde kurtuluş yolunu açacak evlatların yoktu. Bugün ise, vatanının dağları, düşmana akıtar silahlarla ses vermekte. Kurtuluş kuvvetin ARGK, senin ordun dime yolunda. ARGK'ye sahip çık ve evlatların ARGK kuvvetlerine kal Saygıdeğer Kürt anaları Evladların ARGK'nin kahramanlık destanlarıyle büyü. Zalim ve kan emici düşmana karşı büyütecoğin çocuklarına dağları beşik, yastıklarını taştan yap! Nninileri bağımsızlığın alalı beslen olsun. Zira, isyanımız büyük kavgamız çetin, umudumuz silahlı kuvvetlerimizdir Geçmişte birlik ve bütünlüğünü sağlayacak bir gücün yoktu Bugün artık ulusal cephen olan ERNK var Artı dağınık ve bölünmüşlük geride kaldı. ERNK ulusal birliğini sağlayacak Düşman karşısında birliği mizin temeli olan ulusal örgütümüz ERNK, bizi bağımsızlığa götürecek Düşmana karşı, bağımsızlıktan yana olan her Kürdistanlının göre vi; cephe içinde yeralmak ve cephemizi kuvvetlendirmektir Bağımsızlık cephemiz ERNK, bu güne kadar yeralan en büyük ulusal örgütlenmedir Onu, vargücümüzle katılarak destekleyelim ve koruyalım

Size kurtuluşu ve tüm imkanları sağlayan ve bize bağımsızlığı kapların açan Partimiz PKK, silahlı kuvvetlerimiz ARGK ve ulusal örgütümüz ERNK'yi yaratarak, bu ömrazığımız ve yarınlarımızı garanti altına aldı. Halk olarak, sa hipaiz değiliz artık Size sahip çıkar Partimiz PKK, Ordumuz ARGK Cephemiz ERNK var Kendi kendi

mize sahip çıkmasını öğrendik. Bize, kendi kendimize sahip çıkmamızı sağlayan Partimiz PKK oldu. Bundan sonra bize düşen görev; Partimize, Cephemize ve Ordumuza sahip çıkmak ve yeşatmaktır. Yoksa, kölelik zincirini sela boynumuzdan çıkaramayız. Düşmanın zulmü altında, halk olarak yok oluruz. Sefalet içinde boğuluruz. Dünya halkları artık sesimizi duyuyor. Mazlum halklar acılarımızı paylaşıyor. Demokrat ve sosyalist halklar mücadele ve direnişimizi yakın ilgi ile izliyor. Çok geçmeden dünya halklarının desteğini de alacağız. kendimize ve devamıza güveniyoruz. Bağımsız ve mutlu bir halk olacağımıza inanıyoruz.

Bu inanç ve şevkle bağımsızlık mücadelesini büyütmek boynumuzun borcudur.

Şayet biz, kendimize sahip çıkma arzusunda mazlum bir halk olmasaydık, ben bugün aradan bir insan olacak ve yaşama bazgın olacaktım. Buna bağımsızlık kavgasının bir ferdi olma imkanını sağladığınız için çok mutluyum. Sizlere olan bağlılığımı ve güvenimi bir kez daha ispat etmek için azimsiz gideceğim, aneginiz yüreğimizde olacak ve bana verdiğiniz emeğe layık olacağım.

Türkiye halkına!

Kardeş halkımız! Senin acıların da bizimki gibi büyük. Bizim ülkemizi işgal eden sömürgeci devlet, senin üstünde de en yoğun sömürüsünü sürdürmekte. Bu devlet senin devletin değil. Senin üzerinde zulmü ve zoru uygulayan sömürgeci faşist bir devletdir. Bu devlet senin üzerinde işkence makinesidir. Bir avuç patron devletidir. Amerikan ajanıdır. Yurdunu emperyalizme peşkeş çekendir. Senin umudun, senin kurtuluşun demokratik-devrimci güçlerdedir. Evlerinin senin kurtuluşun, senin için dareağaçlarında sallandılar. İşkencelerde katledildiler. Hain faşist pusularda can verdiler. Bunların hepsini senin için yaptılar. Hakim sınıflar, seni daha iyi sömürmek için, sömürüye dur diyen onbinlerce yiğit gencini hapishanelere doldurdular. Senin sınıf düşmanın, Türk işbirlikçi-tekelci burjuvazi ve devletidir. Senin evlatlarını, senin uğruna acı çekenleri sana düşman olarak tanıttılar. Oysa demokratik-devrimci güçlerin, senin yaşama umudundur. Türk hakim sınıfları sömürülerini gizlemek için kardeşin Kürt halkını yok sayıp; önderi biz PKK'lileri sana düşman diye tanıttılar. Yunan, Bulgar, Rum ve Sovyet halklarını sana düşman diye anlattılar. Bu halklar senin düşmanın değil, dostundur. Senin düşmanın, seni sömüren Türk hakim sınıfları ve faşist devletidir.

Biz Kürtler, her zaman sizleri dostumuz, kardeşimiz olarak kabul ettik ve edeceğiz de. Sizi sömüren düşman, bizimde ülkemizi ve halkımızı gaspetmiştir. Bu yüzden kurtuluşumuz, birbirimizde olan kardeşçe ilişkiye ve işbirliğine bağlıdır. Sömürgecilliğe ve faşizme karşı iki halk olarak tavr koymamız gerekir. İkimizin de düşmanı olan Türk sömürgeci faşist devletine karşı, ortak mücadele edersek, daha çabuk kurtuluşa kavuşuruz. Biz yurdumuza ve bağımsızlığımıza kavuşup kölelikten kurtulunca. Sizde sömürü ve sefaletten kurtulup emekçilerin, işçi ve köylülerin devletine kavuşursunuz. Türk sömürgeciliği, bizi Türkleştirmek için, ülkemizi kendi talan alanı yapmak için, halkımızın emek değerlerini gaspetmek için uğraştı. Oluk oluk kanımız aktı. Şimdi de kavgamızı kanla boğmak için, senin evlatlarını asker edip, kurtuluş kuvvetlerimizin ve halkımızın üstüne salmaktadır. Evlatlarına, bizim, sizlerin kardeşlerimiz olduğumuzu anlat. Düşman bizi acılara boğmasın. Analar evlatlarına ağıt yakmasın. Kürdistan'ın, evlatlarına mezar olmaması için, batağa saplanmaması için, ölüme düşeni yap. Seni sömüren, işsiz bırakan, evlatlarının geleceklerini çalan Türk hakim sınıflarının devletine verdiğimiz bağımsızlık savaşımızla, onu zayıflatıkça; sizlerin de kurtuluşu daha rahat, kolay ve acısız olacaktır. Bunun için bizim meşru müdafa devamıza sahip çıkın, bizden desteğinizi çekmeyin. Düşman yalanla dolanla sizi halkımızın bağımsızlık savaşına kışkırtmasına müsaade etmeyin.

Türkiye, devrimci-demokratik güçleri, iktidar için birleşin. Türkiye ve Kürdistan halkının ortak cephesini oluşturma mücadelesini verin. Türk halkına, bizim devamızı en iyi siz anlatırsınız. Egemen sınıfların ve faşist devletin, bağımsızlığımıza ve PKK'ye karşı, halka yönelik propağandalarının önüne geçin.

Türkiyeli analar! işçiler, köylüler, kardeş halkımız! Türk sömürgeci devleti, Kürt halkını yok etmek istiyor. Bize verecekliniz en büyük destek, kendi emekçi iktidarınızı kurmak için mücadeleniz ve uzattığımız dost eli tutmaktır. Son nefesimi verirken, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini haykıracağım. Size olan sevgimi dile getireceğim. Yaşasın bağımsızlık ve proleter enternasyonalizmi, sloganlarımdan biri olacak, sizlere devrimci-demokratik mücadelenizde başarılar dilerim.

Bölge ve dünya halklarına!

Bölgemiz Ortadoğu, emperyalizmin, başta petrol ve Sovyetler Birliğinin varlığına karşı olmak üzere, çok yönlü çıkarları mevcuttur. Ortadoğu, emperyalizmin yaşamsal çıkarlarını oluşturduğundan, emperyalizmin bölge üzerinde, her türlü oyunu oynamaktan çekinmemektedir. Emperyalizm, bölgede kendisine bağlı kukla ve işbirlikçi devletler oluşturarak; çıkarlarını büyük oranda bunlar eliyle sürdürmektedir. Bölgede en ufak radikal anti-emperyalist, milliyetçi, demokratik ve devrimci güçlerin varlığına tahammül etmemekte, hatta gerektiğinde bölgeyi bir savaş alanına çevirmekten kaçınmamaktadır.

Bugün emperyalizm ve emperyalizme bağlı her türlü gericilik, bölgede, demokratik güçlere karşı tam bir savaş ilan etmiş durumdadır. Ortadoğu halklarının, yaşamsal çıkarlarını koruyabilmek için, emperyalizmin çıkarlarına güçlü bir darbe indirmek gerekir. Ama nasıl? Bölge halklarının toplusa bir devrimle kurtuluşu sağlamanın da sosyo-ekonomik, siyasal, kültürel ve tarihsel olanakları yoktur. Filistin devrimi de , Ürdün-Mısır-Suudi vb. Arap devletlerinin, İhaneti, Filistin kurtuluş güç ve örgütlerinin, savaşı Filistin topraklarına kaydırabilmek için, güçlerini birleştirmeyip, savaşı, fiili savaştan çıkarıp diplomatik alana kaydırmaları ve son 82 Beyrut yenilgisi ile, bunu çizgi haline getirmeleri, bölge demokrasi cephesini, olumsuz yönde etkilemeyle kalmayarak, Filistin devrimini de bilinmeyen bir geleceğe itilemiş oldu. Çok geçmeden, bölge dengesinde yeni bir güç olarak doğan PKK önderliğindeki Kürdistan bağımsızlık savaşı, emperyalizmi tehdit eder duruma geldi. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi, çok hızlı ve güçlü bir şekilde gelişmektedir.

Bölgede anti-emperyalist cephede, Vietnam etkisi yapacak yeni bir Vietnam gerekmektedir. Bölge demokrasi güçleri, nesnel bir gözlem incelemeye tabi tutulursa; bölgedeki bu gücün PKK önderliğindeki, yükselen Kürdistan devrimi olduğu görülecektir. Hiç abartmasız söyleyebiliriz ki, Ortadoğu'nun Vietnam'ı Kürdistan olacaktır. Bunu, belki ben görmem, ama, yaşayanlarımız, tanığı olacaktır.

Kürdistan devrimi emperyalizmin çıkarları hesaplandığında; çok kanlı ve zahmetli olacaktır. Ama, bir o kadar da görkemli ve saygın olacaktır. Emperyalizm ve bölge gericiliğinin PKK önderliği, Kürdistan devriminden yiyeceği darbe ölümcül olacak ve bir daha kendisini toparlayamayacak, bu güne kadar bölge halklarına vurduğu zincirler bir bir kırılarak; bölge halkları peşpeşe bağımsızlıklarını alacak ve bölge demokrasileri boyverecektir. Emperyalizmin, stratejik olarak en zayıf olduğu, baskının en yoğunlaştığı, bölge jeopolitik konumunun en müsait olduğu, subjektif koşulların bir Vietnam yaratmak için en güçlü olduğu yer Kürdistan'dır.

O halde, Kürdistan'da bizler bu olanakları sağlayacak, emperyalist zincirin en zayıf olduğu halkasında devrim gerçekleştirecek olan PKK önderliği bağımsızlık mücadelesine omuz verin. Olanaklarınızı, devrimlerinizin yanına katmada gerekli politik, askeri ve ekonomik yardımları yapmaktan çekinmeyin. Yapacağınız tüm yardımlar, vereceğiniz tüm destekler, anti-emperyalist mücadeleye destek ve sonuçta kendi mücadelenize katkı olacaktır. Kürdistan devrimi çok zor ve zahmetlidir. PKK önderliği Kürdistan devrimine yapılacak yardım ve verilecek destek de büyük olmalıdır.

Ayrıca, emperyalizm bölgedeki çıkarları çok yönlü ve yaşamsaldır. Bunun için, devrimci-demokrat ve radikallerin, Ortadoğu'yu kapsayacak olan anti-emperyalist bir demokrasi cephesi oluşturmaları gerektiği, her geçen gün önemini biraz daha ağırlıklı olarak hissettirmektedir. Ortadoğu'da bağımsızlık ve demokrasinin hükümran olduğu, barışın kurulup yaşatılmasını görmek en büyük mutluluğumuz ve özlemimizdir.

Saldırgan emperyalistlerin, denge politikalarının, çekingen davranmayla, caydırılmayacağı, geri adım attırılmayacağı ortadadır. Emperyalist saldırganların savaş çığırtkanlıklarına papuç bırakılmak, bölge savaşı, çıkar endişesine kapılıp, ell-kolu bağlı emperyalistlerin Ortadoğu'da at koşturmalarına göz yumulmamalıdır. Ortadoğu'dan emperyalizmin defedilmesi, tutarlı anti-emperyalist, proleter önderlikli ulusal halk hareketiyle ancak olanaklıdır. Başta sosyalist sistem olmak üzere; sosyalist güçler, PKK önderliğinde gelişen, boyutlanan Kürdistan devrimine dört elle sarılmalı, ona karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirmede gecikmemelidir. Sosyalist ülkeler kamuoyu, devrimimize kayıtsız kalmamalı, gelecek, sömürüsüz, savaşsız, özgür günleri birlikte kucaklayalım. Özgür yarınları kurmada, elele, kolkola yürüyelim.

İlerici insanlık, demokratik basından yana tüm devrimci güçler, özgür ve mutlu yarınlarımızı kurmak istediğimiz için, işkence tezgahlarına yatırıldık, öldürüldük ve halkımız katliamlar, sürgünlerle dağıtılmak, yokedilmek isteniyor. Kürdistan ülkesi açık bir cezaevi durumuna getirilmiş, Sömürgeci Türk devleti, ülkemizi bizim için yaşanmaz bir duruma getirmiş, insanlık değerleri ayaklar altına alınmış, insan haklarına, uluslararası hukukun bağlayıcılığına, savaş kurallarına tamamen düşman bir uygulama içerisindedir. Ülkemiz üzerinde, dilimizi konuşmak, Kürt olduğumuzu söylemek yasak olduğu gibi, Kürtlükle ilgili her şey yokedilmek istenmekte; ülkemiz, TC'nin sınırları içinde tutularak, halkımız Türkleştirilmek istenmektedir. İşte, en doğal hakkımız olan varolma savaşı verdiğimiz için, katliamlara, işkencelere maruz bırakıldık. XX. yüzyılın son çeyreğinde iletişim olanaklarının ve tekniğin bu denli geliştiği dünyayı küçültüğü çağımızda; Türk sömürgeci faşistler, Kürdistan'da insanlık suçu işlemekten çekinmemektedir. Dünya insanlığı karşısında, yeterince tavr koymadığı için böyle rahat davranabilmektedir. Özellikle bu, zindanlardaki tutsaklara yıllarca amansız işkenceler uygulaması, onlarca insanı öldürmüş, yüzlercesini sakat bırakmış, ve şahemizda, tüm insani değerler, insanlık onuru pervasızca ayaklar altına alınıp çiğnenmiştir. Ne yazık ki, yıllarca işkenceye karşı verdiğimiz insanlık mücadelesinde dünya kamuoyunun yeterli ilgi ve desteğini alamadık. İstediğimiz; insanlığın, insansı olmayan uygulamalara gerekli tavrı koyması, insani değer ve yaratımlara sahip çıkmasıdır. Bu, insan olmanın gereğidir. Bir daha Diyarbakır zindanlarında yaşanmaları yaşanmasın. Diyarbakırlar olmasın...

Emperyalist burjuvazi ve onların yamağı çevreler, ulusal kurtuluş mücadelemizi, dünya kamuoyunun gözünden çıkarmak için, "terörist, aymkçı" vs. propağanda ve ajitlerle damgalamak çabasındadırlar. Binlerce özgürlük savaşçısı zindanlara tıkılmış, binlercesi şehit olmuş, ve dağlarda elde silah zulme karşı savaşan bir ülkenin, bir halkın; özgürlük mücadelesi nasıl terörizm olabilir? Vietnam, Cezayir vb. ulusal kurtuluş savaşlarının terörizmle nasıl damgalandığı hala bellekterdedir. Emperyalist sömürgeci propağandaları boşa çıkarın. Bizler da sizler gibi yeroimek, özgür bir ulus olarak geleceğimizi kendimiz belirlemek istiyoruz. Bu da bizim en doğal hakkımızdır. Birleşmiş Milletlerde, özgür uluslar alisinde, özgür bir ulus olarak yerimizi almak istiyoruz. Tüm dünyada sömürgeciliği kınayan kutlamalar ve yapılırken; biz ülkemizde sömürgeciliğe karşı elde silah savaşıyoruz. Bağımsızlık savaşımızda tüm insanlığı yanımızda görmek istiyoruz. Kürdistan halkının iradesi olan öz örgütü PKK, önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine omuz ve destek verin. Gelecek özgür günleri ve savaşsız bir dünyayı birlikte kuralım.

APO'ya!

PKK'nin Kürdistan devriminin mimarı ve kılavuzu, halkımın ulusal önderi, bizlerin, ülke ve devrim gerçeklerimize gözlerimizi çeviriş açığın için, biz ve Kürdistan, her şeyinizi sana borçluyuz. Biz ve Kürdistan halkına kişilik kazandırdın. Engin bir yurtseverlikle halkı ve ülkeyi sevmemizi öğrettin. İdeolojide, mücadelede biz bolşevik ruh verdin; devrime başkoymayı öğrettin. Seni anlamak ve tanımak, ülke ve devrim için ne yapılması gerektiğini anlamak ve tanımaktır. Çünkü sen, Kürdistan ülkesi ve devrim gerçekliğiyle, bütünleşmiş, kendini bununla özdeşleştirmeyi başarmış, Kürdistan halkının çıkardığı ilk öndersin. Seni dinlerken, insan öyle bir derinliğin içine dalıyor ki, hiç kimsenin göstermeyi başaramadığı ülke ve halk gerçeğini gün yüzüne tüm çıplaklığıyla çıkarıp gösterebiliyor; engin bir coşku ve ruh senden, etrafına ve dünyalarına dalga dalga yayılıyor. Öyle ki, senin bu erişilmez özelliklerinden, yurtseverlik ve devrimin coşkunluğunun taşkınlığı, beni vurulmaz, önüne geçilmez, tüm engelleri aşıp dalga dalga yayılan ve Kürdistan toplumunun geleceğinin garantisi olan kişiliğin, cezaevindeki karanlık günlerimizde bizi ayakta tutan güç kaynağı oldu. Biz, tüm Parti darbe yese de, APO, yalnız yaşasa Kürdistan devrimi onunla yeniden dirilir. Örgütlenir diyordu. Buna inancımız sonsuzdu. Çünkü, seni tanıyorduk. Sen herkesin ölüp bildiği, yokoluş uçurumunun kenarına gelmiş Kürdistan toplumuna ruh verdin. Önce kafaları silahlandırdın; sonra ellori. Kürdistan'da İhanetin, teslimiyetçiliğin, burjuva milliyetçiliğinin, feodal ilkelliğin, bencil, bireyci çıkarların, kişiliksizlerin öğrençleştiği bir ortamdan çıktın. Nasıl bir tarihi dönemeçte ortaya çıktığını, Kürdistan devriminin örgütlendiğini en iyi bu halk bilir. Senin hangi koşulların ürünü olduğunu bilmeyenler, seni gerçek anlamda tanımayanlar, anlayamazlar. Zaten, böyleleri de her gün gittikçe eriyen bir avuç dar kalakalırdır.

Kürdistan gibi, çağdışı bırakılmış bir ülkeye, uluslararası komünist hareketin bir üyesi PKK'yi armağan etmenin önderi olma şansını yakaladın. Marksizm-Leninizmin yaratıcı ruhunu, ağırlığını, Leninist bolşevik çizgisinden hiç taviz vermeden, bolşevizmin evrenselliğinin hiç bir zaman önemini yitirmediğini gösterdin. Dünya komünist hareketi, Orta-doğu pratiğinde senin şahsında yeni yaratımlar ve yeni deneyimler kazanıyor, Bizse daha şimdiden bunun gururunu yaşıyoruz.

Kürdistan toplumunun direniş mayası, teplumu, ruhu, özü, hersşeyisin. Kemallerin, Hayrilerin, Mazlumların önderi ve yaratıcısın.Hayri'de, Kemal'de, Mazlum'da bu gerçeği şöyle ifade ediyorlardı: *"Bilal yaradı, ama biz hiçbir zaman onun ulaşmın genişliğine, çalışma temposuna ve prestijine erişemedik. Onun gerisinde kaldık. Ona ayak uydurabilseydik, bu gün mücadelemiz başka noktede olacaktı"*diyorlardı. Bu söylenenler bizim seninle ilgili düşünce ve duygularımızın tümünü kapsadığı için başka söze gerek kalmıyor.

Tüm PKK'liler, seni tanımak, öğrenmek ve korumak için kanla başla çalışmalıdır. Çünkü, seni tanımak ve korumak, Kürdistan toplumunu ve devrimini, mücadele çizgisini, ruhunu tanımak ve korumaktır.

Yaşadığımız süre boyunca sana layık olmaya çalıştık. En büyük arzumuz da seni çalışmalarımızla sevindirebilmekti. Ama bunu, iyi bir biçimde, sana layık olacak ölçüde yapamadık. Bunun kabahati bizdedir. Sen bize öğretilecek her şeyi öğretmiştin. Yaşamının son dönemlerinde, hayalinle, coşkun ve ruhunla yaşayacağından mutluluğum büyüktür. İdam sehpasında seni ansıcak, seni haykıracağım.

—Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
—Yaşasın Orta-doğu halklarının devrim mücadelesi!
—Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
—Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük!
—Kahrolsun emperyalizm ve sömürgecilik!
—Yaşasın APO!

23.4.1987
Muzaffer Ayata

Yurtsever Kürdistanlı emekçiler!

Ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik her türlü saldırı komplo ve provokasyonları boşa çıkaralım ve ezelim!

Hiçbir güç ve saldırı ulusal kurtuluş savaşımızı engelleyemiyor. Ulusal kurtuluş savaşımız her türlü karşı çabaları ezerek her gün daha da şiddetleniyor. Emperyalizm, TC ve işbirlikçi savaşımızın böyle boyutlanmasından son derece telaşlanıyor, ürküyor ve onun önüne geçmek için akıl almadık bütün tasfiye biçimlerine ve oyunlara başvuruyor.

Partimiz PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşı 4 yıldır süren amansız bir direnişle, bütün yoketme ve geliştirmeme çabalarını alt ederek bugüne geldi. TC ve emperyalizm daha savaş başlamadan önce kapsamlı tasfiye ve provokasyonlara başvurarak silahlı direnişimizin önüne geçmek istediler, ancak başarmadı. 15 Ağustos tarihi çıkışıyla ülkemizdeki her türlü sömürgeci varlığa karşı ulusal kurtuluş savaşımız başlatılınca, bu sefer de silahlı direnişin ezilmesi, halk zemininde tutunamayan dar bir kadro hareketi olarak kalması için bütün tasfiye biçimleri dayatıldı. Kürdistan yeniden boydan boya tamamen işgal edildi. Her türlü ödün karşılığında "pişmanlık" denilen ihanet yasasıyla sonuç alınmaya çalışıldı. "İstersen 100 kişi dödürmüş ol, yeter ki gel" denildi. 30-40 yıllık mahkumlar bile "affedilerek" mücadelemize karşı kullanıldı. Yine, aşiretçilik ve gericilik zemini üzerinde geliştirilen çeteciliğe savaş Kürdistanlılaştırılmak istendi. Yüzlerce trilyonluk GAP projesi alelacele bitirilmeye çalışıldı. Ulusal kurtuluş savaşını canevinden vurmak için Parti ve savaş fasilyetlerimize provokasyon ve komploculuk dayatıldı. Ancak emperyalizm, TC, yerli işbirlikçi halnler ve Parti içindeki uzantıları tasfiyeci provokatörlerin başvurduğu bütün bu karşı fasiliyetler amacına ulaşamadan boşa çıkarıldı.

Bugün ülkemiz Kürdistan'da ciddi gelişmeler yaşanmaktadır. Gelinen aşamada kapsamlı patlamaların yaralılmasının koşulları alabildiğine oluşmaktadır. Halkımızın bir kesimi direniş içinde yer alırken, bir kesimi de her türlü desteğini sunmasını yanısıra, ayağa kalkış hazırlığı içerisindedir. Sömürgeci egemenliğe karşı ulusal kurtuluş savaşına bu kesimi her geçen gün daha da artmaktadır. Artık, namusu, şerefi olmanın tek ölçütü ulusal kurtuluş mücadelesinin dayattığı görevleri yerine getirme biçiminde anlaşılmaktadır. Diğer hiçbir yaklaşım tarzı maşru görülmemektedir. Yükselen savaş kitlelere gereken güveni vermiştir. Bu gerçeklik kitlelerin tek kurtuluş umudu ve direniş gücü olarak Partimize akın etmelerini sağlamıştır. Halkımız, Partimiz PKK önderliğinde ERNK ve ARGK saflarında savaşarı, bu savaşını kitlesel karakterde büründüren devrimci direniş dışındaki tüm yaşam biçimlerini ihanet olarak değerlendirmektedir. Hangi ad altında olursa olsun farklı bir yaşam biçimini dayatanları hain olarak görmekte ve gereken tutumu takınarak ihaneti yargılamaktadır. Sağlam ve güçlü önderliğe kavuşan ulusal kurtuluş savaşımız tüm hızıla mal olmuştur.

Ulusal kurtuluş savaşımız bugün artık, dar gerilla eylemliliğini aşmış, geniş çaplı muharebeler düzeyinde seyretmektedir. Bu, gösterildiği gibi, halk savaşımızda yeni bir düzeydir. Her muharebemizde düşmana yüzlerce kayıp verdirilmektedir. Eylemsel fasiliyetlerimiz her koşul altında sürekli ve ülkenin dört bir yanında yaygınca gelişmektedir. Güçlerimiz bu alanlardaki baskı mantıklarını yarı açık üsler biçimine getirmiştir. Faşist TC güçleri gerilla kuvvetlerimizin üzerine öyle ayrıdan bir yönelimle gelememektedir. Birliklerimiz artık küçük gerilla gruplarını aşarak, takımlar, bölükler, taburları aşan düzeyde gerilla savaşı yürütmektedir. Dinamik ve yurtseverlikle dopdolu yüzlerce Kürdistanlı genç sınırsız bir fedakarlık ve direnişle halk ordumuzun çelik bünyesini oluşturmaktadır. İşte, TC'yi ve onun her türlü uşaklarını çıldırtan, savaşımızın böyle kitlesel karakter kazanması ve milyonların örgütlenmeye hazır hale gelmesidir.

Bu dönemde ülkenin her tarafında kitlesel yaygın ve geniş bir biçimde siyasal cephe örgütlenmesi içine alındı. Çeteciliğe vurulan etkin darbelerle TC'nin "köy koruculuğu" politikası tamamen iflas etti. Yine, en çok güvendiği ve üzerinde oynadığı aşiret kesimleri de dahil olmak üzere bir bütün olarak halkımız savaşa aktif düzeyde katılmadan tutulan en sıradan hizmetler dışında savaşa kadar adeta yarış halindedir. Özellikle her gün Botan'da yaşanan şiddetli, geniş çaplı ve başarılı eylem ve muharebelerle halk savaşımızın esas biçimi ortaya çıktı. TC kendi "milli kurtuluş savaşında" bile kerşılaşmadığı muharebelerle, savaş olaylarıyla Botan'de karşılaşarak baştan sona yenilgi aldı. Şehirler; örgütsel faaliyetlerin ağ gibi yayıldığı, halnlerin, işkencecilerin üst üste cezalandırıldığı ve düşman için kâbuslar kenti haline geldiği alanlar oldu.

Ulusal kurtuluş savaşımız, faşizmin kanlı şiddetinin önüne geçtiği gibi, Türkiye kamuoyunun nezdinde de faşist ordunun içyüzünü ortaya koydu. Açıktır ki, Kürdistan'daki direnişin gelişmesiyle, faşizm Türkiye ve Kürdistan halkları, özellikle de siyasal tutuklular üzerinde terör ve baskının en uç noktaya götürecekti. Bugün bütün bu nedenlerle PKK ve önderliğindeki gerilla savaşımız Türkiye emekçi halkının güven, umut ve temel çıkar olgusu durumundadır. Bu gerçeklik Türkiye halk kitleleri tarafından da kesin kabul görmüş ve günlük tartışma konusu haline getirmiştir.

Boyutlandırdığımız savaş sonucu, Kürdistan sorunu, uluslararası alanda gündemleşerek dünya devletlerini bu konudaki politikalarını belirlemeye zorlamıştır. Emperyalizm sorunun aşın ciddiyetinden dolayı, hızla siyasi çözüm yollarını aramaya koyulmuştur. Özellikle, ABD'nin başını çektiği, Avrupa'nın ittifak halinde olduğu bu yeni yaklaşım, Kürdistan'da sonuca gidileceğini kanıtlayan bağımsızlık savaşının önüne geçmek için siyasal çözüm(!) yollarıyle durumu kendi lehine çevirmek istemektedir. Açıktır ki, bu politika Türkiye için sahte demokrasi ve Kürdistan için de kültürel özerkliği öngörmektedir. Bu plan kapsamlı olup, salt Kuzey-Batı Kürdistan'la sınırlı değil, daha geniş bir saha için düşünülmektedir. İlkel-milliyetçilerden her boydan Kürt küçük-burjuva örgütlerine ve TKP'ye kadar bütün bu güçleri içine almaktadır. Özellikle 1988 yılında ülkemizde yaşanan gelişmeler sonucu bu plan acilen hızlandırılmış ve sözkonusu güçler de buna en sadık cevabı vermişlerdir.

Bu, ulusal kurtuluşumuza dayatılan kapsamlı tasfiye hareketidir. Bu hareket, Ağustos Güney Kürdistan saldırısı dönemindeki gelişmelerle somut uygulamalara kavuştu ve net olarak ortaya çıktı. Bağımsızlık savaşımızın tasfiyesi için, ilkel-milliyetçilik, TC, emperyalizm, Saddam rejimi işbirliği ve anlaşmaları derinleştirildi. Bu anlaşmanın ilk pratik adımını ilkel-milliyetçilik, Gönyeli halkımızın direnişçi potansiyelini TC ve emperyalizme astı. ABD'nin bazı güçlerle yapışı bu yönlü somut görüşmeleri ve anlaşmaları daha önceden başlatılmıştı. Yine, TKP en alçakça bir şekilde ulusal kurtuluş savaşımıza karşı başka projelerden biri olarak ileri sürüldü.

Burda hedef; Güney'deki direniş potansiyelinin tasfiyesinin akabinde Kuzey-Batı'daki direnişin de tasfiyesidir. TC önderliğinde bütün "sol", Kürt küçük-burjuva ve ilkel-milliyetçilik de dahil tüm güçler aynı potada birleştirilerek, sahte demokrasi oyununa, Türkiye devrimine gelişme olanağı verilmemek, Kürdistan sorunu ise, geniş bir sahada işbirlikçi tarzda karşı-devrim lehine halledilmek isteniyor. Bunun için, zaten Kamran İnan, Vali Yıldırım vb. piyonlar hızla hazırlanıyor. 2000'e Doğru, Noktai, Tempo gibi yayın organlarına bu yönlü özel görevler verildiyor. Zaten Irak yönetimiyle de bu yönlü belli bir anlaşma yapılmıştır.

İşte bu somut plan önünde PKK tek engel durumundadır. Bunun için, PKK'nin ve önderliğindeki direniş savaşının tasfiyesi en acil çözülmesi gereken başlıca sorun oluyor. Bu nedenle, içinde bulunduğumuz dönemde, Partimize ve silahlı savaşımıza yönelik yeni saldırı ve provokasyon hareketi hızla gündemleşiyor. Silahlı saldırılarda her türlü tekniğe ve sayı üstünlüğüne dayanılarak peşpeşe askeri harekatlar düzenleniyor, makenize birlikler sık sık hareketa geçiriliyor. Kimyasal zehir güvendiği en önemli kozlardan olarak birçok çalışmada kullanılıyor.

TC her türlü siyasal ve askeri tasfiye hareketlerinin yanısıra, ajan-provokasyon fasiliyetlerini de aniden ortaya çıkardı. Daha önce, TC'nin ağır bir yenilgisiyle başarısızlığa uğrayan birçok ajan-provokatör fasiliyetten sonra, tam da Saddam'ın Güney Kürdistan seferinin ortasında yeni bir ajan-provokasyon fasiliyeti hızla ortaya çıkarıldı. Partimize, Parti Önderliğimize, silahlı direnişimize şimdiye kadar görülmeyen içinde en alçakça saldırı ve karalamaların da dahil olduğu bir savaşa başladı. Avrupa sahasında ortaya çıkan bir-kaç ajan-provokatör tezgahın düzmece yalanlarla ve en kutsal değerlerimizi çok kaba bir şekilde kullanmaya çalışarak, Partimize ve Parti Önderliğimize saldırdılar. Güncel bazı olayları plank bir şekilde kullanarak ve çok düzmece yalanları aralayarak Parti Önderliğimizin en temel özelliklerine saldırıya geçtiler. Parti Önderliğimizin direnişe sırt çevirdiğini ve kendilerinin güya silahlı savaşa sahip çıktıklarını savunacak kadar alçak ve bir o kadar da gülünç iddiayı ortaya attılar. Bu "sol" görünümlü çıkış nedendir? Çünkü, bugün her şeye ölçü olan, başarının temel unsuru silahlı direnişte. Bu nedenle güya Parti Önderliğimize, Partimize yönelik saldırıda ajan-provokatörler "sol" çıkış yaparak ve silahlı direnişi olgusunu böyle kullanarak başarı sağlamak istiyorlar. Çünkü, eski ajan provokasyon, sağ görünümle direnişe saldırmakla aynıdır. Şimdi yenileri bundan ders çıkarmış olarak, tutunabilmek için bu yönteme başvurdular. Yine her zaman geçerli akçe olarak demokrasi paygamberliğini yaparak, Kürdistan'da büyük demokratik hareketin yaratıcısı olan Partimizin Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa bunun adına en alçakça bir şekilde saldırıda bulundular. Ajan-provokatörler yine başta Parti Önderliğini hedef alarak onun şahsında devrimimize ve halkımıza saldırdılar. Ulusal kurtuluş mücadelemizi yaratan, onu her türlü tehlikeden koruyan ve bütün karşı saldırılara rağmen savaşımızı bu boyuta ulaştıran Parti Önderliğimizin bu tarihi rolü ve yüce emeği artık bugün dost, düşman ve her kuşak tarafından çok iyi bilinen bir gerçektir. 1984'ten bu yana savaşı TC'nin tarpehladığı bütün tasfiye ve bkaime tehlikelerinden kurtararak 1988 boyutuna ulaştıran Parti Önderliğimizdir. O'nun teorik, pratik çabaları, ardıcıl mücadeleleri ve engin politik öngörüsü olmasaydı, açık ki, böylesi gelişmelerin yaşanması diye bir şey asla mümkün olmayacaktı. Savaşı kendi potasında erltmek isteyen, onun başına çöreklenerek gelişmesine olanak tanımayan ve düşmanın her türlü tehlikesine açık hale getiren tasfiyeciliği, komploculuğu kendi güncel çabaları ve tarihsel III. Kongre çıkışıyla kesin alt etti. Yine, önü tıkatılmış olan savaşın askeri ve örgütsel planda yeni düzenlemelerle önünün açılmasını sağladı. Düşmanın her türlü açık askeri saldırıları ve siyasal manevralarına karşı Parti yapısının sürekli bir uyanıklık içinde tutulmasını ve bu temelde mücadelenin kendisini bu tuzaklardan kurtarmasını sağladı. Parti Önderliğimizin bu soyut çabaları sayesinde ulusal kurtuluş savaşımız içte ve dışta büyük sonuçlar yaratacak konuma ulaştı. Eğer vatan topraklarının üzerinde özgür iradeyle geleceğin onuru yaşamı bugünden yaşanıyorsa ve insan soyuna yaraşır bir fedakarlık timsali durumuna gelinlyorsa, yine barbar bir sömürgeci güce karşı durme cesareti gösteriliyorsa, bu Parti Önderliğimizin sayesindedir, ve sonuna kadar böyle devam edecektir. Bu açık gerçek nedeniyledir ki, emperyalizm ve TC halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine Parti Önderliğimizin şahsında saldırmaktadır. Parti Önderliğimizin kişiliğine yönelik karalama ve her türlü iğrenç yönelimin ne anlama geldiği burada çok rahatlıkla anlaşılmaktadır. Düşman böylece amaçları olan Partimizi ve ulusal kurtuluş savaşımızı temel güç kaynağından yoksun bırakarak tasfiye etmek istiyor. Çünkü düşman böylesi bir yönelime girmekle Partimizi başsız bırakarak istediği darbeyi vurmak, kanşıklık, bunalım yaratmak ve provokasyona açık hale getirmek istemektedir. Parti hareketimizi ve tamamen fiziki olarak imha etmek ya da onu asil gerçekliğinden soyutlayarak teslim alınmış, işbirliğine yatırılmış bir konumda ele geçirerek kendi planlarına dahil etmek istiyor. Böylece, bu kadar değer ve gelişmeyi yaratmış olan Partimize dayanarak kendi planlarını hayata geçirmek, düşmana göre en başarılı yoldur. Zaten Türk basınının da, "Bundan sonra aşiretçi güçler gelişmez, gelişecek olan, güçleri toplayacak olan PKK'dir" biçimindeki sözleri de bu güçlerin niyetlerini ortaya koymaktadır. Dışarda her türlü özel ve açık savaş yöntemleriyle halkımızın tek umut kaynağı olan Partimize karşı yoğun bir saldırı başlatırken, içteki uzantılarıyla bu saldırılarını daha da pekiştirmek istemişlerdir.

Daha kısa bir süre öncesine kadar Parti Önderliğine, Partiye bağlılıkta şampiyonluğu kimseye kaptırmayan bu halnler, sahiplerine olan sadık uşaklıklarını, piyonluklarını açık bir biçimde ortaya koymuşlardır. Uygun hırsalı kolleyarak yatırılı oldukları pusudan aniden çıkarak, yüklenmiş oldukları halnane görevlerini yerine getirmek istediler. Tam da Saddam'ın Güney Kürdistan'a saldırısının gerçekleştiği zamanda ortaya çıkmaları tesadüf değildir. Emperyalizm, TC, Saddam ve ilkel-milliyetçiler arasında varılan anlaşmalarla PKK'nin tasfiyesi gerçekleştirilmek istendi, ve bunu tamamlayıcı unsur olarak da ajan-provokatörler aynı anda Avrupa'da piyasaya çıktılar. PKK'yi tasfiye etme planı çerçevesinde kendilerine verilen rolü oynamaları ve hiçbir ahlaki, insani çerçeveye sığmayan karalamalarda bulunmaları ajan-provokatörlerin efendilerine ne kadar sadık olduklarını gösterdi. Ancak nafile! PKK'nin direnişi ve yüzlerce şehidin kanıyla örülen çelikten duvarına çarparak en ağır şamarı yediler. Çıkışları gibi sonları da o kadar kısa olmuştur. Başarısızlığa uğradıklarında yüzlerindeki tüm maskeleri indirerek, sahiplerine bağıklıklarını son bir kez de olsa yerine getirmek için, ellerindeki bazı olanaklara dayanarak, en alçakça bir şekilde ihbarlarda bulunarak Partiye darbe vurmaya çalışmışlardır. İstanbul'dan Adana'ya kadar peşpeşe tutuklamalar, işte bu provokatörlerin sayesinde olmuştur. Böylece kendilerine göre işkenceci katil Esat Oktay Yıldıran'ın ölümü almaya çalıştılar. Yine Diyarbakır'daki tutuklamalar, Diyarbakır-Hani'de dokuz devrimcinin şehadeti, Almanya'daki 16 devrimcinin yakalatılması da bu alçakların eseridir. Aynı zamanda mektuplarla, telefonlarla ozanından Kars'a kadar provokasyon fasiliyetlerini uzatmak istediler. Ancak halnlerin tüm bu emelleri yerlebir oldu. Evet, yurt içinde ve dışında, her yerde uğradıkları başarısızlık onları en alçakça saldırılara yönelmiş, fakat hiçbir şey onları kurtaramamıştır.

Fedakar, yiğit, yurtsever emekçiler!

Bize insanlığımızı veren, en onurlu, en şerefli ve en yüce kimliği kazandıran; en özgür ve dirayetli mücadele yaşamı sunan, yurtsever, demokrat ve sosyalist meziyetleri sağlayan, yine geleceği insanca yaşamanın yolunu ve olanaklarını gösteren Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa, Partimize ve halkımıza olan bağlılığımızı hiçbir güç engelleyemez. Bu temel değerlerimize bağlılığın gereği olarak Parti Önderliğini, Partiyi ve halkımızın çıkarlarını esen yeldan bile sonuna kadar canslparane korumak, savunmak ve mevcut tarihsel görevlerimizi layıkıyla yerine getirmek insan olmanın ölçütüdür. Tarih-

Devamı 27. sayfada

Kürdistan'da aile kurumu, kadın sorunu...

Başlarak: 13. sayfada

eser kalmamalıdır, dedik. Ve biliyorsunuz, eski ilişkiler —normal ilişki de olabilir— aşılarak bu yeni ilişkilere ulaşılmıştır zaten. İnsan hem eskiyi, hem yeniyi aynı anda yaşayamaz. Hele hele bunu sürekli hiç yaşayamaz. Bunlar sürekli mücadele içindedir. Yeninin güçlü temsili, eskinin güçlü bir aşılmasına bağlıdır. Yeni ilişkilere tamamen açık olmak isteyen birisinin, bütün eski ilişkilerini, bağlılıklarını önemli oranda aşması gerekir. İşte, bu, bu konuda da böyledir. Aileden ayrılmak çoğunuza zor gelir, eşten, dostlan, yakınlarınızdan hatta mahalli bölgenizden ayrılmak zor gelir. Lakin, başka türlü ulusal kurtuluş, yeni toplumsal ilişkilere yönelim ve savaşımı kazanmak da olmaz. Biz bunu, ilklerimize kadar yaşadık ve bildiğimiz gibi Parti ilkesine, ulusal kurtuluş ilkesine, yoldaşlık ilkesine ve bunların uygulanma gücüne, ancak kendimizi böylesine fedakarlığa tabi tutarak ulaşabildik.

Bu konuda biz, devrimde gelişmemesi gereken ilişkileri gözardı etmiyoruz. Bilakis ailelerimizin devrimcileştirilmesinin önemini özenle ciddi devrimci bir görev olarak önumüze koyuyoruz. Ailesini devrimcileştirmeyenin devrimciliği eksiktir diyoruz. Kadın-erkek ilişkilerinde devrimciliği tutturamayanın devrimciliği de eksiktir diyoruz. Kadının devrimcileşmesine gereken önemi vermeyen militanın eksik bir militan olduğunu söylüyoruz. Özellikle burada, kendisini eşit-özgür kılan militan, toplumu eşit-özgür kılmada önemli bir ölçüyü tutturmuştur deriz.

Yaklaşımın arka esasları bunlardır. Uygulama gücünü militan kendisinde görmelidir. Ve sorunu ele alırken, tamamen objektif bir ele alış tarzı hakim olmalıdır. Siyasi amaç başta olmalıdır. Karşımızdakini öncelikle bir kadın olarak değil, bir devrimci aday olarak görmek ve bu konuda kesinlikle ikiyüzlü olmamak gerekir. Bu konularda dürüst olan adamdır, güçlü adamdır.

Yoldaşca ilişki düzeni geliştirilip, gerekan saygı esasları yerleştirilmelidir. Bu konudaki duygusal yaklaşım yerini, devrimci-sosyalist bir anlayışa terketmek zorundadır. Ki, burası başlıbaşına bir yaratma alanıdır. Yani bir köle kadını ele almak, ayağa kaldırmak ve yürütmek oyle sanıldığı kadar basit bir sorun değildir. Kürdistan koşullarında köle bir kadından tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle iyi savaşan kadın bir militan yaratan devrimciye en değinme adam sizsiniz, demekten ele değildir. Ya yine bir kadın devrimci adayımız kendi kurtuluş sorununu bütün özgürlük ve kurtuluş sorunlarımızla içice ele alan, buna yeterli çabayı sarfeden bir konuma ulaşmışsa onun çok yaman bir devrimci olduğunu kabul etmemek mümkün değildir. Görülüyor ki, bu konuda güçlü konumda olmak, oyle basit değildir. Bizim halen bu konuda kendimizi yetkinleştirmemiz ve daha ileri gelişmeleri yaşamamız için, özgürlük problemini çeşitli yönleriyle ele almamız sözkonusudur. Yani çoğumuzun karşılıklı anlayışında kadın nedir, erkek nedir, nasıl ele alınmalıdır konularında düz kalıplardan kurtulduğunu da pek sanmıyoruz. Din kitaplarına bakarsınız, en çok ibliskerin sözkonusu olduğu alan olarak kadın ve aile sorunu işlenir.

Çok sayıda militanımız halk arasında faaliyette bulunuyor. Ne kadar devrimci ilişki yaratıl? Kaç kadarın devrimci ortaya çıkardı? diye sorsak alacağımız karşılık bir incir çekirdeğini bile doldurmaz cinstendir. Hatta ailesini ne kadar devrimin etkisi altına aldı? Dersek alacağımız cevap açık: Çok az. Sorun artık duygusal elbisesinden çıkarılıp tüm tarihsel ve her türlü toplumsal düzeyi gözönüne getirilerek ele alınmaya cesaret edilmelidir. Ve bir mücadele sorunu olarak esas alınmalı. Bunda ikiyüzlülük kesinlikle etkili olmamalıdır. Burjuva-feodal etkilerle kesinlikten çözüm yollarına sapmamalıyız. Zor olanı, ama işi sürekli geliştirecek olanı tercih etmeliyiz. Doğru devrimci tutum budur.

Özellikle pratiğe yönelirken, kadın özgürlüğüne ve devrimci kadın yaratma çalışmalarına özen gösterilmelidir. En azından Parti ilkesinin doğru uygulanışı uygulanmadığı sürekli denetlenmelidir. Doğrusu yapılmıyorsa, kesinlikle yanlışın yapılmasına da göz yumulmamalıdır.

Devrimlerin de bir doğası, bir konumu vardır. İşte biz, şimdi onun etkisi altına girmişiz. Bu normal
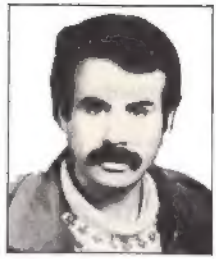
Mazlum ve Mahsum yoldaşların anıları 'Bir parça özgür vatan toprağı yaratma' mücadelemizde sönmeyen ölümsüz meşalelerdir!